

Úradný vestník

L 255

Európskej únie

Zväzok 48

Slovenské vydanie

Právne predpisy

30. september 2005

Obsah	I. Akty, ktorých uverejnenie je povinné	
	★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1552/2005 zo 7. septembra 2005 o štatistike týkajúcej sa odborného vzdelávania v podnikoch ⁽¹⁾	1
	★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1553/2005 zo 7. septembra 2005, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1177/2003 o štatistike Spoločenstva o príjmoch a životných podmienkach (EU-SILC) ⁽¹⁾	6
	★ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1554/2005/ES zo 7. septembra 2005, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie Rady 2001/51/ES o akčnom programe Spoločenstva týkajúcom sa stratégie Spoločenstva v oblasti rovnosti žien a mužov a rozhodnutie č. 848/2004/ES ustanovujúce akčný plán Spoločenstva na podporu organizácií pôsobiacich na európskej úrovni v oblasti rovnosti medzi mužmi a ženami	9
	★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/35/ES zo 7. septembra 2005 o znečisťovaní mora z lodí a o zavedení sankcií za porušenia	11
	★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií ⁽¹⁾	22
	★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/39/ES zo 7. septembra 2005, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 74/408/EHS, ktorá sa týka motorových vozidiel vzhľadom na sedadlá, ich ukotvenia a hlavové opierky ⁽¹⁾	143
	★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/40/ES zo 7. septembra 2005, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 77/541/EHS o aproximácii právnych predpisov členských štátov o bezpečnostných pásoch a zadržiavacích systémoch motorových vozidiel ⁽¹⁾	146
	★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/41/ES zo 7. septembra 2005, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 76/115/EHS o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa kotvových úchytiakov bezpečnostných pásov motorových vozidiel ⁽¹⁾	149

Cena: 30 EUR

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

(Pokračovanie na druhej strane)

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/44/ES zo 7. septembra 2005 o harmonizovaných riečnych informačných službách (RIS) na vnútrozemských vodných cestách v Spoločenstve** 152
 - ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/45/ES zo 7. septembra 2005 o vzájomnom uznávaní osvedčení námorníkov vydávaných v členských štátoch a o zmene a doplnení smernice 2001/25/ES ⁽¹⁾** 160
-

Akty prijaté v súlade s hlavou VI Zmluvy o založení Európskej únie

- ★ **Rámcové rozhodnutie Rady 2005/667/SVV z 12. júla 2005 na posilnenie trestnoprávneho rámca pre vynútiteľnosť práva proti znečisťovaniu mora z lodí** 164
-

Korigendum

- ★ **Zápisnica o opravách k dohode medzi Európskym spoločenstvom a Spojenými štátmi americkými o spracovaní a postúpení údajov PNR leteckými dopravcami Úradu pre colnú správu a ochranu hraníc Ministerstva vnútornej bezpečnosti Spojených štátov amerických (Ú. v. EÚ L 183, 20.5.2004)** 168

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

I.

(Akty, ktorých uverejnenie je povinné)

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1552/2005**zo 7. septembra 2005****o štatistike týkajúcej sa odborného vzdelávania v podnikoch****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,
a najmä na jej článok 285 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251
zmluvy (⁽¹⁾),

keďže:

- (1) Na zasadnutí Európskej rady v Lisabone 23. a 24. marca 2000 si Európska únia stanovila strategický cieľ stať sa najkonkurencieschopnejším a najdynamickejším hospodárstvom založeným na vedomostiach vo svete, schopným zabezpečiť trvalý hospodársky rast pri zvyšovaní počtu a kvality pracovných miest a väčšej sociálnej súdržnosti.
- (2) Na dodržanie záväzku stať sa najkonkurencieschopnejším a najdynamickejším hospodárstvom založeným na vedomostiach vo svete je pre Úniu nevyhnutná zamestnanosť, prispôsobivosť a mobilita občanov.
- (3) Kľúčovým prvkom pri rozvoji a podpore kvalifikovanej, odborne vzdelanej a prispôbivej pracovnej sily je celoživotné vzdelávanie.
- (4) V záveroch zasadnutia Rady z 5. mája 2003 o referenčných úrovniach priemerného európskeho vzdelávania a odbornej prípravy (referenčné hodnoty) (⁽²⁾) sa prijala nasledujúca referenčná hodnota pre celoživotné vzdelávanie: „Preto by do roku 2010 mala priemerná úroveň účasti dospelých populácie Európskej únie v produktívnom veku (25 — 64 rokov) na celoživotnom vzdelávaní dosiahnuť aspoň 12,5 %.“

- (5) Európska rada v Lisabone potvrdila, že celoživotné vzdelávanie je základným prvkom európskeho sociálneho modelu.
- (6) Nová európska stratégia zamestnanosti, ktorú potvrdilo rozhodnutie Rady 2003/578/ES z 22. júla 2003 o usmerneniach pre politiky zamestnanosti členských štátov (⁽³⁾), má za cieľ zlepšiť príspevok k Lisabonskej stratégii a zaviesť jednotné a komplexné stratégie pre celoživotné vzdelávanie.
- (7) Pri uplatňovaní tohto nariadenia by sa mal zohľadniť pojem „osoby znevýhodnené na trhu práce“, uvedený v usmerneniach pre politiky zamestnanosti členských štátov.
- (8) Zvýšená pozornosť by sa mala venovať odbornému vzdelávaniu na pracovisku a počas pracovného času, keďže obidva tieto aspekty sú kľúčovými faktormi celoživotného vzdelávania.
- (9) Na rozvoj stratégií celoživotného vzdelávania a na monitorovanie pokroku pri ich uplatňovaní sú nevyhnutné porovnateľné štatistické informácie na úrovni Spoločenstva, najmä čo sa týka odborného vzdelávania v podnikoch.
- (10) Zostavovanie špecifických štatistík Spoločenstva sa riadi pravidlami stanovenými v nariadení Rady (ES) č. 322/97 zo 17. februára 1997 o štatistike Spoločenstva (⁽⁴⁾).
- (11) Prenos dôverných štatistických údajov sa riadi pravidlami, ktoré stanovuje nariadenie (ES) č. 322/97 a nariadenie Rady (Euratom, EHS) č. 1588/90 z 11. júna 1990 o prenose dôverných štatistických údajov Štatistickému úradu Európskych spoločenstiev (⁽⁵⁾).

(⁽³⁾) Ú. v. EÚ L 197, 5.8.2003, s. 13.

(⁽⁴⁾) Ú. v. ES L 52, 22.2.1997, s. 1. Nariadenie zmenené a doplnené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).

(⁽⁵⁾) Ú. v. ES L 151, 15.6.1990, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 1882/2003.

(⁽¹⁾) Stanovisko Európskeho parlamentu z 23. februára 2005 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 27. júna 2005.

(⁽²⁾) Ú. v. EÚ C 134, 7.6.2003, s. 3.

- (12) Nariadenie Komisie (ES) č. 831/2002 zo 17. mája 2002, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 322/97 o štatistike Spoločenstva, so zreteľom na prístup k dôverným údajom na výskumné účely⁽¹⁾ vytvorilo podmienky, na základe ktorých možno povoliť prístup k dôverným údajom poskytnutým orgánu Spoločenstva.
- (13) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to vytvorenie spoločných štatistických noriem, ktoré by umožňovali vypracovanie harmonizovaných údajov o odbornom vzdelávaní v podnikoch, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje toto nariadenie rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedeného cieľa.
- (14) Opatrenia potrebné na vykonanie tohto nariadenia by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy na výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu⁽²⁾. Tieto opatrenia by mali zohľadňovať dostupné kapacity v rámci členských štátov v oblasti zberu a spracovania údajov.
- (15) V súlade s článkom 3 rozhodnutia Rady 89/382/EHS, Euratom z 19. júna 1989 o založení Výboru pre štatistické programy Európskych spoločenstiev⁽³⁾ sa uskutočnila porada s Výborom pre štatistické programy,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy

Toto nariadenie ustanovuje spoločný rámec na zostavovanie štatistík Spoločenstva o odbornom vzdelávaní v podnikoch.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú nasledujúce vymedzenia pojmov:

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 133, 18.5.2002, s. 7.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 181, 28.6.1989, s. 47.

1. „podnik“ znamená podnik v zmysle vymedzenia pojmu uvedeného v nariadení Rady (EHS) č. 696/93 z 15. marca 1993 o štatistických jednotkách na účely pozorovania a analýzy výrobného systému v Spoločenstve⁽⁴⁾,
2. „NACE Rev. 1.1“ znamená všeobecnú odvetvovú klasifikáciu ekonomických činností v Európskom spoločenstve, ako je zavedená nariadením Rady (EHS) č. 3037/90 z 9. októbra 1990 o štatistickej klasifikácii ekonomických činností v Európskom spoločenstve⁽⁵⁾.

Článok 3

Údaje určené na zber

1. Členské štáty zbierajú údaje s cieľom zostavovať štatistiku Spoločenstva pre analýzu ďalšieho odborného vzdelávania v podnikoch v nasledujúcich oblastiach:
 - a) podniková politika a podnikové stratégie odborného vzdelávania pri rozvíjaní zručností vlastnej pracovnej sily;
 - b) riadenie, organizácia a formy ďalšieho odborného vzdelávania v podnikoch;
 - c) úloha sociálnych partnerov pri zabezpečovaní všetkých aspektov ďalšieho odborného vzdelávania v podnikoch;
 - d) prístup k ďalšiemu odbornému vzdelávaniu, jeho objem a obsah najmä v súvislosti s ekonomickou činnosťou a veľkosťou podniku;
 - e) špecifické podnikové opatrenia týkajúce sa ďalšieho odborného vzdelávania, zamerané na zlepšenie zručností pracovnej sily v oblasti informačných a komunikačných technológií;
 - f) možnosti prístupu zamestnancov v malých a stredných podnikoch (MSP) k ďalšiemu odbornému vzdelávaniu a získaniu nových zručností a konkrétne potreby MSP v oblasti poskytovania odborného vzdelávania;
 - g) účinky opatrení verejnej politiky na ďalšie odborné vzdelávanie v podnikoch;
 - h) rovnosť príležitostí pri prístupe k ďalšiemu odbornému vzdelávaniu v podnikoch pre všetkých zamestnancov najmä s ohľadom na pohlavie a špecifické vekové skupiny;
 - i) osobitné opatrenia týkajúce sa ďalšieho odborného vzdelávania pre skupiny, ktoré sú na trhu práce znevýhodnené;

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 76, 30.3.1993, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 1882/2003.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 293, 24.10.1990, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 1882/2003.

- j) opatrenia pre ďalšie odborné vzdelávanie v súvislosti s rôznymi typmi pracovných zmlúv;
 - k) výdavky na ďalšie odborné vzdelávanie: úrovne a zdroje financovania, stimuly pre ďalšie odborné vzdelávanie a
 - l) hodnotenie a monitorovanie postupov podnikov v súvislosti s ďalším odborným vzdelávaním.
2. V súvislosti s počiatočným odborným vzdelávaním v podnikoch zbierajú členské štáty osobitné údaje o:
- a) účastníkoch počiatočného odborného vzdelávania a
 - b) celkových výdavkoch na počiatočné odborné vzdelávanie.

Článok 4

Rozsah štatistík

Štatistiky o odbornom vzdelávaní v podnikoch zahŕňajú minimálne všetky ekonomické činnosti vymedzené v oddieloch C až K a O systému NACE Rev. 1.1.

Článok 5

Štatistické jednotky

1. Na zber údajov sa ako štatistická jednotka použije podnik, ktorý vykonáva niektorú z ekonomických činností uvedených v článku 4 a zamestnáva 10 alebo viac zamestnancov.
2. S ohľadom na špecifické rozdelenie podnikov podľa veľkosti na vnútroštátnej úrovni a vývoj politických potrieb členské štáty môžu rozšíriť vymedzenie pojmu štatistickej jednotky vo svojej krajine. Komisia môže tiež rozhodnúť o rozšírení vymedzenia tohto pojmu v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2, ak by toto rozšírenie významným spôsobom posilnilo reprezentatívnosť a kvalitu výsledkov prieskumu v daných členských štátoch.

Článok 6

Zdroje údajov

1. Členské štáty získavajú potrebné údaje buď prieskumom v podnikoch, alebo kombináciou prieskumu v podnikoch a iných zdrojov, pričom uplatňujú zásady zníženého zaťaženia respondentov a administratívneho zjednodušenia.
2. Členské štáty ustanovia pre podniky spôsoby, ako budú odpovedať na prieskum.
3. Počas prieskumu sa podniky vyzývajú, aby poskytli správne a úplné údaje v rámci stanovených termínov.
4. Iné zdroje vrátane administratívnych údajov sa môžu použiť na doplnenie údajov, ktoré sa majú zbierať v prípade, že

sú tieto zdroje vhodné z hľadiska dôležitosti a dodržania stanovených termínov.

Článok 7

Charakteristika prieskumu

1. Prieskum je vzorkovým prieskumom.
2. Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na to, aby sa zabezpečilo, že údaje, ktoré prenášajú, budú odrážať štruktúru obyvateľstva štatistických jednotiek. Prieskum sa vykoná spôsobom, ktorý umožní rozdelenie výsledkov na úrovni Spoločenstva aspoň v nasledujúcich kategóriách:
 - a) ekonomické činnosti podľa NACE Rev. 1.1 a
 - b) veľkosť podnikov.
3. Výber vzoriek a požiadavky na presnosť, veľkosť vzoriek potrebná na splnenie týchto požiadaviek, ako aj špecifikácie NACE Rev. 1.1 a kategórie veľkosti, do ktorých sa môžu rozdeliť výsledky, sa určia v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2.

Článok 8

Postup prieskumu

1. Na účely zníženia zaťaženia respondentov spôsob uskutočňovania prieskumu umožní, aby sa zber údajov prispôbil vzhľadom na:
 - a) podniky poskytujúce odborné vzdelávanie a ostatné podniky
 - b) rozličné formy odborného vzdelávania.
2. Osobitné údaje, ktoré sa majú zbierať vo vzťahu k podnikom poskytujúcim odborné vzdelávanie a ostatným podnikom a vo vzťahu k rozličným formám odborného vzdelávania, sa určia v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2.

Článok 9

Kontrola kvality a správy

1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie kvality údajov, ktoré prenášajú.
2. Najneskôr do 21 mesiacov od konca každého referenčného obdobia uvedeného v článku 10 členské štáty predložia Komisii (Eurostatu) správu o kvalite, ktorá bude obsahovať všetky informácie a požadované údaje na overenie kvality prenesených údajov. V správe spresnia možné porušenie metodických požiadaviek.

3. Na základe správ uvedených v odseku 2 Komisia (Eurostat) vyhodnotí kvalitu prenesených údajov s osobitným dôrazom na zabezpečenie porovnateľnosti údajov medzi členskými štátmi.

4. Požiadavky na kvalitu údajov, ktoré sa majú zbierať a prenášať na účely štatistiky Spoločenstva o odbornom vzdelávaní v podnikoch, štruktúra správ o kvalite uvedených v odseku 2 a všetky opatrenia potrebné na hodnotenie alebo zlepšenie kvality údajov sa určia v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2.

Článok 10

Referenčné obdobie a pravidelnosť

1. Referenčným obdobím na zber údajov je jeden kalendárny rok.

2. Komisia určí prvý referenčný rok, v ktorom sa budú zbierať údaje v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2.

3. Členské štáty zbierajú údaje každých päť rokov.

Článok 11

Prenos údajov

1. Členské štáty a Komisia podporujú v rámci svojich oblastí právomocí podmienky na zvýšené využívanie elektronického zberu údajov, elektronického prenosu údajov a automatického spracovania údajov.

2. Členské štáty odošlú Komisii (Eurostatu) jednotlivé údaje o podnikoch v súlade s jestvujúcimi ustanoveniami Spoločenstva o prenose dôverných štatistických údajov, ako je stanovené v nariadeniach (ES) č. 322/97 a (Euratom, EHS) č. 1588/90. Členské štáty zabezpečia, aby prenesené údaje neumožňovali priamu identifikáciu štatistických jednotiek.

3. Členské štáty prenášajú údaje elektronicky, v zhode s príslušným technickým formátom a normou na výmenu, ktoré sa určia v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2.

4. Členské štáty prenášajú úplné a správne údaje najneskôr 18 mesiacov po skončení každého referenčného obdobia.

Článok 12

Správa o vykonávaní

1. Do 20. októbra 2010 a po porade s Výborom pre štatistické programy Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o vykonávaní tohto nariadenia. Správa obsahuje najmä:

a) hodnotenie prínosu pre Spoločenstvo, členské štáty a užívateľov štatistik vo vzťahu k záťaži respondentov a

b) určenie oblastí možného zlepšenia a zmien alebo doplnení, ktoré sa považujú za potrebné na základe získaných výsledkov.

2. Po predložení správy môže Komisia navrhnúť opatrenia na zlepšenie vykonávania tohto nariadenia.

Článok 13

Vykonávacie opatrenia

Opatrenia potrebné na vykonávanie tohto nariadenia, vrátane opatrení, ktoré zohľadnia hospodársky a technický vývoj v oblasti zberu, prenosu a spracovania dát, sa prijímú v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2.

Článok 14

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre štatistické programy.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na ustanovenia jeho článku 8.

Lehota ustanovená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.

Článok 15

Financovanie

1. Komisia poskytne členským štátom finančný príspevok na prvé referenčné obdobie, v ktorom sa zostavuje štatistika Spoločenstva ustanovená v tomto nariadení, na pomoc pri úhrade nákladov, ktoré im vzniknú pri zbere, spracovaní a prenose údajov.

2. Výška finančného príspevku sa stanoví v rámci príslušného ročného rozpočtového postupu. Rozpočtový orgán určí dostupné rozpočtové prostriedky.

3. Pri vykonávaní tohto nariadenia si Komisia môže prizvať na pomoc odborníkov a organizácie technickej pomoci, pričom ich financovanie môže byť upravené v celkovom finančnom rámci pre toto nariadenie. Komisia môže organizovať semináre, kolokviá alebo iné stretnutia odborníkov, ktoré môžu uľahčiť

vykonávanie tohto nariadenia, a môže uskutočniť vhodné informačné, publikačné a propagačné akcie.

Článok 16

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 7. septembra 2005

Za Európsky parlament

predseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

predseda

C. CLARKE

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1553/2005**zo 7. septembra 2005,****ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1177/2003 o štatistike Spoločenstva o príjmoch a životných podmienkach (EU-SILC)****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,
a najmä na jej článok 285,

Článok 1

so zreteľom na návrh Komisie,

Nariadenie (ES) č. 1177/2003 sa mení a dopĺňa takto:

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽¹⁾,

1. V článku 4 sa odsek 2 nahrádza takto:

keďže:

2. „Odchyľne od odseku 1 môže Česká republika, Nemecko, Cyprus, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Malta, Holandsko, Poľsko, Slovinsko, Slovensko a Spojené kráľovstvo začať zber ročných prierezových a dlhodobých údajov v roku 2005.

(1) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1177/2003 zo 16. júna 2003 o štatistike Spoločenstva o príjmoch a životných podmienkach (EU-SILC) ⁽²⁾ ustanovuje spoločný rámec pre systematickú tvorbu štatistík Spoločenstva o príjmoch a životných podmienkach, ktorý zahŕňa porovnateľné a včasné prierezové a dlhodobé údaje o príjmoch, ako aj o úrovni a zložení chudoby a sociálneho vylúčenia na národnej a európskej úrovni.

Toto povolenie je podmienené tým, že tieto členské štáty poskytnú porovnateľné údaje za rok 2004 pre spoločné prierezové ukazovatele Európskej únie, ktoré prijala Rada pred 1. januárom 2003 v rámci otvorenej metódy koordinácie a ktoré je možné získať na základe nástroja EU-SILC.“

(2) Následkom pristúpenia nových členských štátov do Európskej únie dňa 1. mája 2004 je potrebné rozšíriť prílohu II k nariadeniu (ES) č. 1177/2003, keďže táto príloha stanovuje pre každý členský štát minimálnu efektívnu veľkosť vzorky, ktorá sa vyžaduje v rámci systému EU-SILC.

2. V článku 13 sa dopĺňajú tieto odseky:

4. „Odchyľne od odseku 1 dostane Estónsko od Spoločenstva finančný príspevok na náklady spojené s prácami súvisiacimi so zberom údajov za štyri roky počínajúc rokom 2005.

(3) Navyše sa zdá, že väčšina týchto nových členských štátov a niekoľko existujúcich členských štátov potrebujú dodatočný čas na prispôbenie svojich systémov harmonizovaným metódam a definíciám, ktoré sa používajú pri zostavovaní štatistík Spoločenstva.

5. Financovanie na rok 2007 má byť zabezpečené z budúceho programu Spoločenstva.“

(4) Nariadenie (ES) č. 1177/2003 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť,

Článok 2

⁽¹⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 10. mája 2005 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 12. júla 2005.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 165, 3.7.2003, s. 1.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 7. septembra 2005

Za Európsky parlament
predseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
predseda
C. CLARKE

PRÍLOHA

„PRÍLOHA II

MINIMÁLNE EFEKTÍVNE VEĽKOSTI VZORIEK

	Domácnosti		Osoby vo veku 16 rokov a viac, s ktorými sa má uskutočniť rozhovor	
	prierezové	dlhodobé	prierezové	dlhodobé
	1	2	3	4
Členské štáty EÚ				
Belgicko	4 750	3 500	8 750	6 500
Česká republika	4 750	3 500	10 000	7 500
Dánsko	4 250	3 250	7 250	5 500
Nemecko	8 250	6 000	14 500	10 500
Estónsko	3 500	2 750	7 750	5 750
Grécko	4 750	3 500	10 000	7 250
Španielsko	6 500	5 000	16 000	12 250
Francúzsko	7 250	5 500	13 500	10 250
Írsko	3 750	2 750	8 000	6 000
Taliansko	7 250	5 500	15 500	11 750
Cyprus	3 250	2 500	7 500	5 500
Lotyšsko	3 750	2 750	7 650	5 600
Litva	4 000	3 000	9 000	6 750
Luxembursko	3 250	2 500	6 500	5 000
Maďarsko	4 750	3 500	10 250	7 750
Malta	3 000	2 250	7 000	5 250
Holandsko	5 000	3 750	8 750	6 500
Rakúsko	4 500	3 250	8 750	6 250
Poľsko	6 000	4 500	15 000	11 250
Portugalsko	4 500	3 250	10 500	7 500
Slovinsko	3 750	2 750	9 000	6 750
Slovensko	4 250	3 250	11 000	8 250
Fínsko	4 000	3 000	6 750	5 000
Švédsko	4 500	3 500	7 500	5 750
Spojené kráľovstvo	7 500	5 750	13 750	10 500
Členské štáty EÚ spolu	121 000	90 750	250 150	186 850
Island	2 250	1 700	3 750	2 800
Nórsko	3 750	2 750	6 250	4 650
Spolu vrátane Islandu a Nórska	127 000	95 200	260 150	194 300

Poznámka: Odkaz sa týka efektívnej veľkosti vzorky, ktorá sa vyžaduje, ak je zisťovanie založené na jednoduchom náhodnom výbere (koeficient zostavenia vzorky vo vzťahu k premennej „miera rizika chudoby“ = 1,0). Skutočná veľkosť vzorky musí byť väčšia do takej miery, do akej koeficient zostavenia vzorky presiahne 1,0, aby sa kompenzovali všetky druhy neodpovede. Navyše sa veľkosť vzorky vzťahuje na počet platných domácností, od ktorých (od všetkých ich členov) sa získali všetky alebo takmer všetky požadované informácie.“

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY č. 1554/2005/ES

zo 7. septembra 2005,

ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie Rady 2001/51/ES o akčnom programe Spoločenstva týkajúcom sa stratégie Spoločenstva v oblasti rovnosti žien a mužov a rozhodnutie č. 848/2004/ES ustanovujúce akčný plán Spoločenstva na podporu organizácií pôsobiacich na európskej úrovni v oblasti rovnosti medzi mužmi a ženami

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 13 ods. 2,

so zreteľom na návrh Komisie,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy (¹),

keďže:

- (1) Rada svojím rozhodnutím 2001/51/ES (²) ustanovila program, ktorý sa týka rámcovej stratégie Spoločenstva v oblasti rovnosti pohlaví na zlepšenie porozumenia otázok, ktoré sa týkajú rovnosti pohlaví, podpory a šírenia hodnôt a praktík, ktoré zdôrazňujú rovnosť pohlaví, a na rozvoj schopností aktérov týkajúcich sa efektívnej podpory rovnosti pohlaví.
- (2) Európsky parlament a Rada svojím rozhodnutím č. 848/2004/ES (³) ustanovili akčný plán Spoločenstva na podporu organizácií pôsobiacich na európskej úrovni v oblasti rovnosti medzi mužmi a ženami na účely podpory aktivít tých organizácií, ktorých prebiehajúce programy práce alebo špecifické opatrenia slúžia všeobecnému európskemu záujmu v oblasti rovnosti medzi mužmi a ženami alebo plnia cieľ, ktorý je súčasťou politiky Európskej únie v tejto oblasti.
- (3) Oba programy skončia 31. decembra 2005. Vzhľadom na ciele stanovené v článku 13 zmluvy je nevyhnutné zabezpečiť kontinuitu politiky Spoločenstva zameranej na podporu rovnosti pohlaví.
- (4) Programy je potrebné predĺžiť o prechodné obdobie jedného roka, až kým nebude ustanovený nový viacročný rámcový program na financovanie akcií v oblasti zamestnanosti a sociálnej oblasti na obdobie rokov 2007 až 2013, vrátane tej časti, ktorá je zameraná na rovnosť pohlaví.

- (5) Rozhodnutie 2001/51/ES bolo založené na článku 13 zmluvy. Avšak po zmenách a doplneniach zavedených Zmluvou z Nice, špecifický právny základ pre prijatie stimulačných opatrení Spoločenstva, ktoré majú prispieť k boju proti diskriminácii, predstavuje článok 13 ods. 2. Preto je vhodné, aby zmeny a doplnenia rozhodnutia 2001/51/ES boli založené práve na článku 13 ods. 2,

PRIJALI TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Rozhodnutie 2001/51/ES sa týmto mení a dopĺňa takto:

1. V článku 1 sa slová „do 31. decembra 2005“ nahrádzajú slovami „do 31. decembra 2006“.
2. Článok 11 ods. 1 sa nahrádza takto:

1. „Odporúčaná finančná čiastka na vykonanie programu na obdobie 2001 – 2006 je 61,5 milióna EUR.“

Článok 2

Rozhodnutie č. 848/2004/ES sa týmto mení a dopĺňa takto:

1. V článku 1 ods. 3 sa slová „31. decembra 2005“ nahrádzajú slovami „31. decembra 2006“.
2. Článok 6 ods. 1 sa nahrádza takto:

1. „Finančný rámec na vykonanie tohto programu na obdobie rokov 2004 – 2006 je 3,3 milióna EUR.“

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

(¹) Stanovisko Európskeho parlamentu z 26. mája 2005 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 12. júla 2005.

(²) Ú. v. ES L 17, 19.1.2001, s. 22.

(³) Ú. v. EÚ L 157, 30.4.2004, s. 18. Rozhodnutie opravené v Ú. v. EÚ L 195, 2.6.2004, s. 7.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.

V Štrasburgu 7. decembra 2005

Za Európsky parlament

predseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

predseda

C. CLARKE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2005/35/ES**zo 7. septembra 2005****o znečisťovaní mora z lodí a o zavedení sankcií za porušenia**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

na dosiahnutie účinnej ochrany životného prostredia sú preto potrebné účinné, odrádzajúce a primerané sankcie.

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 80 ods. 2,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Politika Spoločenstva v oblasti námornej bezpečnosti má za cieľ vysokú úroveň bezpečnosti a ochrany životného prostredia a zakladá sa na chápaní, že všetky strany zapojené do prepravy tovaru cez mora zodpovedajú za to, že lode používané vo vodách Spoločenstva splňajú platné pravidlá a normy.
- (2) Materiálové normy všetkých členských štátov pre vypúšťanie znečisťujúcich látok z lodí vo všetkých členských štátoch sú založené na dohovore Marpol 73/78; tieto pravidlá však denne ignoruje veľmi veľký počet lodí plaviacich sa vo vodách Spoločenstva bez toho, aby sa uskutočnila náprava.
- (3) Vykonávanie dohovoru Marpol 73/78 vykazuje nezrovnalosti medzi členskými štátmi, a preto je potrebné harmonizovať jeho vykonávanie na úrovni Spoločenstva; najmä prax členských štátov pri ukladaní sankcií za vypúšťanie znečisťujúcich látok z lodí vykazuje značné rozdiely.
- (4) Opatrenia odrádzajúceho charakteru tvoria integrálnu súčasť politiky Spoločenstva v oblasti námornej bezpečnosti, pretože zabezpečujú spojenie medzi zodpovednosťou každej strany zapojenej do námornej prepravy znečisťujúceho tovaru a jej vystavením sa sankciám;

- (5) Na tento účel je nevyhnutné aproximovať prostredníctvom primeraných právnych nástrojov existujúce právne predpisy, najmä presne vymedziť príslušné porušenia, prípady výnimiek, minimálne pravidlá pre sankcie, zodpovednosť a súdnu právomoc.

- (6) Táto smernica je doplnená podrobnými pravidlami o trestných činoch a sankciách, ako aj ďalšími ustanoveniami stanovenými v rámcovom rozhodnutí Rady 2005/667/SVV z 12. júla 2005 na posilnenie trestno-právneho rámca pre vynútiteľnosť práva proti znečisťovaniu mora z lodí ⁽³⁾.

- (7) Ani medzinárodný režim občianskoprávnej zodpovednosti a náhrady škody spôsobenej znečisťovaním ropnými látkami, ani režim týkajúci sa znečisťovania mora inými nebezpečnými alebo škodlivými látkami nezabezpečujú dostatočne odrádzajúce účinky na odrazenie strán zapojených do prepravy nebezpečných nákladov po mori od praktík, ktoré nespĺňajú normy; požadované odrádzajúce účinky možno dosiahnuť len zavedením sankcií uplatňovaných voči každej osobe, ktorá spôsobí alebo prispeje k znečisteniu mora; sankcie by sa mali uplatňovať nielen voči vlastníkovi lode alebo veliteľovi lode, ale aj voči vlastníkovi nákladu, klasičkej spoločnosti alebo každej zúčastnenej osobe.

- (8) Vypúšťanie znečisťujúcich látok z lodí by sa malo považovať za porušenie, ak je spáchané úmyselne, z nepozornosti alebo závažnej neobstaranosti. Tieto porušenia sa považujú za trestné činy za podmienok, ktoré sú ustanovené v rámcovom rozhodnutí 2005/667/SVV, ktorým sa dopĺňa táto smernica.

- (9) Sankcie za vypúšťanie znečisťujúcich látok z lodí sa netýkajú občianskoprávnej zodpovednosti dotknutých strán, a tak nepodliehajú žiadnym pravidlám týkajúcim sa obmedzenia alebo prenesenia občianskoprávných zodpovedností, ani neobmedzujú účinnú náhradu škody obetiam nehôd, pri ktorých došlo k znečisteniu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 220, 16.9.2003, s. 72.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 13. januára 2004 (Ú. v. EÚ C 92 E, 16.4.2004, s. 77), spoločná pozícia Rady zo 7. októbra 2004 (Ú. v. EÚ C 25 E, 1.2.2005, s. 29), pozícia Európskeho parlamentu z 23. februára 2005 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 12. júla 2005.

⁽³⁾ Pozri stranu 164 tohto úradného vestníka.

(10) Existuje potreba ďalšej účinnej spolupráce medzi členskými štátmi, aby sa zabezpečilo, že vypúšťanie znečisťujúcich látok z lodí je včas zaznamenané a páchatelia identifikovaní. Európska námorná bezpečnostná agentúra zriadená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002⁽¹⁾ z tohto dôvodu musí zohrávať kľúčovú úlohu pri spolupráci s členskými štátmi zameranej na vývoj technických riešení a poskytovanie technickej pomoci súvisiacej s vykonávaním tejto smernice a pri plnení akejkoľvek úlohy pridelennej Komisii s cieľom účinného vykonávania tejto smernice.

(11) Aby bolo možné lepšie predchádzať a bojovať proti znečisťovaniu morí, je potrebné vytvoriť súčinnosť medzi orgánmi, ktoré zabezpečujú vynútiteľnosť práva, ako sú vnútroštátne pobrežné stráže. V tejto súvislosti by Komisia mala vykonať realizačnú štúdiu o európskej pobrežnej strážii venovanej prevencii znečistenia a reakcii a objasniť náklady a úžitky. Po tejto štúdii by v prípade potreby mal nasledovať návrh na vytvorenie európskej pobrežnej stráže.

(12) Ak existuje jasný objektívny dôkaz, že vypúšťanie spôsobuje veľké škody alebo hrozbu veľkej škody, členské štáty by mali predložiť vec svojim príslušným orgánom s cieľom začať konanie v súlade s článkom 220 Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve z roku 1982.

(13) Vynútiteľnosť smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/59/ES z 27. novembra 2000 o prístavných zberných zariadeniach na lodný odpad a zvyšky nákladu⁽²⁾ je spolu s touto smernicou kľúčovým nástrojom v rámci súboru preventívnych opatrení proti znečisťovaniu mora z lodí.

(14) Opatrenia potrebné na vykonávanie tejto smernice by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu⁽³⁾.

(15) Keďže ciele tejto smernice, a to začlenenie medzinárodných noriem o znečisťovaní z lodí do práva Spoločenstva a zavedenie sankcií — trestných alebo správnych — za ich porušenie na účel zabezpečenia vysokej úrovne bezpečnosti a ochrany životného prostredia pri námornej doprave nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale možno ho

lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje táto smernica rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

(16) Táto smernica plne rešpektuje Chartu základných práv Európskej únie; spravodlivé a nestranné vypočutie sa zaručuje každému, kto je podozrivý z porušenia, a sankcie musia byť primerané,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Účel

1. Účelom tejto smernice je začleniť medzinárodné normy o znečisťovaní z lodí do práva Spoločenstva a zabezpečiť, aby osoby zodpovedné za vypúšťanie podliehali primeraným sankciám, ako sa uvádza v článku 8, s cieľom zlepšiť námornú bezpečnosť a ochranu morského prostredia pred znečisťovaním z lodí.

2. Táto smernica nebráni členským štátom, aby voči znečisťovaniu z lodí prijali prísnejšie opatrenia v súlade s medzinárodným právom.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice:

1. „Marpol 73/78“ znamená Medzinárodný dohovor o zabránení znečisťovania z lodí z roku 1973 a jeho protokol z roku 1978 v jeho platnom znení.

2. „Znečisťujúce látky“ znamenajú látky, ktoré sú uvedené v prílohách I (ropné látky) a II (škodlivé kvapalné látky vo veľkom množstve) dohovoru Marpol 73/78.

3. „Vypúšťanie“ znamená čímkoľvek spôsobené vypustenie z lode podľa článku 2 dohovoru Marpol 73/78.

4. „Loď“ znamená námornú loď akéhokoľvek typu bez ohľadu na jej vlajku, ktorá je prevádzkovaná v morskom prostredí, vrátane člnov s nosnými krídlami, vznášadiel, ponoriek a plávajúcich prístrojov.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 208, 5.8.2002, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 724/2004 (Ú. v. EÚ L 129, 29.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 332, 28.12.2000, s. 81. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2002/84/ES (Ú. v. ES L 324, 29.11.2002, s. 53).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa v súlade s medzinárodným právom vzťahuje na vypúšťanie znečisťujúcich látok:

a) vo vnútorných vodách členského štátu, vrátane prístavov v rozsahu, v akom sa uplatňuje režim Marpol;

b) v teritoriálnych vodách členského štátu;

c) v morských úžinách využívaných pre medzinárodnú plavbu podliehajúcu režimu tranzitného prechodu, ako je to stanovené v časti III oddiele 2 Dohovoru Organizácie spojených národov o morskom práve z roku 1982 v rozsahu, v akom členský štát vykonáva súdnu právomoc nad takými morskými úžinami;

d) vo výhradnej hospodárskej zóne alebo v rovnocennej zóne členského štátu, zriadenej v súlade s medzinárodným právom, a

e) na šírom mori.

2. Táto smernica sa uplatňuje pri vypúšťaní znečisťujúcich látok z akejkoľvek lode bez ohľadu na jej vlajku s výnimkou vojnových lodí, pomocných námorných vojnových lodí alebo iných lodí, ktoré vlastní alebo prevádzkuje štát a v danom čase ich používa iba na vládne nekomerčné účely.

Článok 4

Porušenia

Členské štáty zabezpečia, aby sa vypúšťanie znečisťujúcich látok loďami do ktorejkoľvek z oblastí uvedených v článku 3 ods. 1 považovalo za porušenie, ak bolo spáchané úmyselne, z nepozornosti alebo závažnej nedbanlivosti. Tieto porušenia sa považujú za trestné činy za podmienok, ktoré sú ustanovené v rámcovom rozhodnutí 2005/667/SVV, ktorým sa dopĺňa táto smernica.

Článok 5

Výnimky

1. Vypúšťanie znečisťujúcich látok do ktorejkoľvek z oblastí uvedených v článku 3 ods. 1 sa nepovažuje za porušenie smernice, ak spĺňa podmienky stanovené v pravidlách 9, 10, 11 písm. a) alebo v pravidle 11 písm. c) prílohy I alebo v pravidlách 5, 6 písm. a) alebo 6 písm. c) prílohy II dohovoru Marpol 73/78.

2. Vypúšťanie znečisťujúcich látok do oblastí uvedených v článku 3 ods. 1 písm. c), d) a e) sa nepovažuje za porušenie zo strany vlastníka lode, veliteľa lode alebo posádky konajúcej na zodpovednosť veliteľa lode, ak spĺňa podmienky stanovené v pravidle 11 písm. b) prílohy I alebo v pravidle 6 písm. b) prílohy II dohovoru Marpol 73/78.

Článok 6

Donucovacie opatrenia týkajúce sa lodí v prístave členského štátu

1. Ak na základe nezrovnalostí alebo informácií vznikne podozrenie, že z lode, ktorá sa dobrovoľne nachádza v prístave alebo v mimopobrežnom termináli členského štátu došlo alebo dochádza k vypúšťaniu znečisťujúcich látok do ktorejkoľvek z oblastí uvedených v článku 3 ods. 1, členský štát zabezpečí, aby bola vykonaná príslušná kontrola v súlade s vnútroštátnym právom, berúc do úvahy príslušné pokyny, ktoré schválila Medzinárodná námorná organizácia.

2. Pokiaľ sa kontrolou uvedenou v odseku 1 zistia skutočnosti, ktoré by mohli naznačovať porušenie v zmysle článku 4, musia byť informované príslušné orgány tohto členského štátu a štátu vlajky.

Článok 7

Donucovacie opatrenia zo strany pobrežných štátov týkajúce sa lodí v režime tranzitu

1. Ak sa údajné vypúšťanie znečisťujúcich látok uskutoční v oblastiach uvedených v článku 3 ods. 1 písm. b), c), d) alebo e) a loď, ktorá je z vypúšťania podozrivá, sa nezastaví v prístave členského štátu, ktorý má informácie o údajnom vypúšťaní, uplatní sa tento postup:

a) ak je najbližší prístav určenia v inom členskom štáte, dotknuté členské štáty úzko spolupracujú pri kontrole uvedenej v článku 6 ods. 1 a pri rozhodovaní o vhodných opatreniach vzťahujúcich sa na takéto vypúšťanie;

b) ak je najbližší prístav určenia v štáte mimo Spoločenstva, členský štát vykoná potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby bol najbližší prístav určenia o údajnom vypúšťaní informovaný, a požiada štát najbližšieho prístavu určenia, aby vzhľadom na takéto vypúšťanie vykonal vhodné opatrenia.

2. Ak existuje jednoznačný objektívny dôkaz, že sa loď plaviaca sa v oblastiach uvedených v článku 3 ods. 1 písm. b) alebo d) dopustila v oblasti uvedenej v článku 3 ods. 1 písm. d) porušenia, ktorého dôsledkom bolo vypustenie, ktoré spôsobilo škodu veľkého rozsahu alebo hrozbu škody veľkého rozsahu v pobrežnom pásme, alebo príbuzných záujmov dotknutého členského štátu alebo na zdrojoch v oblastiach uvedených v článku 3 ods. 1 písm. b) alebo d), štát, pokiaľ časť XII oddiel 7 Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve z roku 1982 neustanovuje inak, a za predpokladu, že dôkazy to potvrdzujú, odovzdá prípad príslušným orgánom s cieľom začatia konania, vrátane konania o zadržaní lode v súlade s vnútroštátnym právom.

3. V každom prípade je potrebné informovať orgány štátu vlajky.

Článok 8

Sankcie

1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby porušenia podľa článku 4 podliehali účinným, primeraným a odradzujúcim sankciám, ktoré môžu zahŕňať trestné alebo správne sankcie.

2. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa sankcie uvedené v odseku 1 uplatnili voči každej osobe, ktorá je uznaná zodpovednou za porušenie podľa článku 4.

Článok 9

Súlud s medzinárodným právom

Členské štáty uplatňujú ustanovenia tejto smernice bez formálnej alebo skutočnej diskriminácie zahraničných lodí a v súlade s platným medzinárodným právom, vrátane oddielu 7 časti XII Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve z roku 1982, a bez meškania informujú štát vlajky lode a každý iný dotknutý štát o opatreniach prijatých v súlade s touto smernicou.

Článok 10

Spríevodné opatrenia

1. Na účely tejto smernice členské štáty a Komisia, ak je to vhodné, úzko spolupracujú s Európskou námornou bezpečnostnou agentúrou a zohľadňujú akčný program ako reakciu

na havarijné alebo úmyselné znečistenie mora, ako to stanovuje rozhodnutie č. 2850/2000/ES⁽¹⁾ a, ak je to vhodné, vykonávanie smernice 2000/59/ES, aby:

- a) vyvinuli potrebné informačné systémy, ktoré sa vyžadujú na efektívne vykonávanie tejto smernice;
- b) vytvorili spoločné postupy a usmernenia na základe tých, ktoré existujú na medzinárodnej úrovni najmä pre:
 - monitorovanie a skorú identifikáciu lodí, ktoré vypúšťajú znečisťujúce látky a tak porušujú túto smernicu vrátane, keď je to vhodné, palubného monitorovacieho zariadenia;
 - spoľahlivé metódy na sledovanie znečisťujúcich látok v mori vypúšťaných z konkrétnej lode a
 - účinnú vynútiteľnosť tejto smernice.

2. V súlade so svojimi úlohami definovanými v nariadení (ES) č. 1406/2002 Európska námorná bezpečnostná agentúra:

- a) pracuje s členskými štátmi pri vyvíjaní technických riešení a poskytovaní technickej pomoci vo vzťahu k vykonávaniu tejto smernice, pri činnostiach, ako je zisťovanie stôp po vypúšťaní pomocou satelitného monitorovania a sledovania;
- b) pomáha Komisii pri vykonávaní tejto smernice, ak je to potrebné, vrátane návštev v členských štátoch v súlade s článkom 3 nariadenia (ES) č. 1406/2002.

Článok 11

Realizačná štúdia

Komisia do konca roku 2006 predloží Európskemu parlamentu a Rade realizačnú štúdiu o európskej pobrežnej strážii, venovanú prevencii znečisťovania a reakcii, objasňujúcu náklady a úžitok.

Článok 12

Podávanie správ

Členské štáty podávajú Komisii každé tri roky správu o uplatňovaní tejto smernice príslušnými orgánmi. Na základe týchto správ Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu Spoločenstva. V tejto správe Komisia posúdi, okrem iného, vhodnosť prehodnotenia alebo rozšírenia rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Popíše aj vývoj príslušnej judikatúry v členských štátoch a posúdi možnosť vytvorenia verejnej databázy, obsahujúcej túto relevantnú judikatúru.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 2850/2000/ES z 20. decembra 2000, ktorým sa ustanovuje rámec Spoločenstva pre spoluprácu v oblasti havarijného alebo úmyselného znečisťovania mora (Ú. v. ES L 332, 28.12.2000, s. 1), Rozhodnutie zmenené a doplnené rozhodnutím č. 787/2004/ES (Ú. v. EÚ L 138, 30.4.2004, s. 12).

Článok 13

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre bezpečnosť na mori a pre zabránenie znečisťovania z lodí (COSS), zriadený článkom 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002⁽¹⁾.

2. Ak sa odkazuje na tento článok, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na ustanovenie jeho článku 8.

Lehota ustanovená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je jeden mesiac.

Článok 14

Poskytovanie informácií

Komisia pravidelne informuje výbor zriadený na základe článku 4 rozhodnutia č. 2850/2000/ES o všetkých navrhovaných opatreniach alebo iných dôležitých činnostiach týkajúcich sa reakcie na znečistenie mora.

Článok 15

Postup pri zmenách a doplneniach

V súlade s článkom 5 nariadenia (ES) č. 2099/2002 a podľa postupu uvedeného v článku 13 tejto smernice môže COSS vylúčiť zmeny a doplnenia dohovoru Marpol 73/78 z rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

Článok 16

Vykonávanie

Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 1. marca 2007 a bez meškania o tom budú informovať Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

Článok 17

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 18

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 7. septembra 2005

Za Európsky parlament

predseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

predseda

C. CLARKE

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 324, 29.11.2002, s. 1. Nariadenie zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 415/2004 (Ú. v. EÚ L 68, 6.3.2004, s. 10).

PRÍLOHA

Zhrnutie pravidiel dohovoru Marpol 73/78 o vypúšťaní ropných látok a škodlivých kvapalných látok, ako je uvedené v článku 2 ods. 2, na referenčné účely**Časť I: Ropné látky (dohovor Marpol 73/78, príloha I)**

Na účely prílohy I dohovoru Marpol 73/78 „ropa“ znamená ropné látky v akejkoľvek forme vrátane surovej ropy, palivovej nafty, ropného kalu, ropných zvyškov a rafinovaných výrobkov (okrem petrochemikálií, ktoré podliehajú ustanoveniam prílohy II dohovoru Marpol 73/78) a „ropná zmes“ znamená zmes s akýmkoľvek ropným obsahom.

Výňatky z príslušných ustanovení prílohy I dohovoru Marpol 73/78:

Pravidlo 9: Kontrola vypúšťania ropy

1. Pokiaľ ustanovenia pravidiel 10 a 11 tejto prílohy a odseku 2 tohto pravidla neustanovujú inak, akékoľvek vypúšťanie ropy alebo ropných zmesí do mora z lodí, na ktoré sa vzťahuje táto príloha, je zakázané, okrem prípadu, ak sú splnené všetky tieto podmienky:
 - a) pre ropný tanker s výnimkou prípadov uvedených v písmene b) tohto odseku:
 - i) tanker sa nenachádza v osobitnej oblasti;
 - ii) tanker sa nachádza viac než 50 morských míľ od najbližšej pevniny;
 - iii) tanker je v plavbe;
 - iv) okamžitá výtoková rýchlosť vypúšťania ropných látok nepresahuje 30 litrov na morskú míľu;
 - v) celkové množstvo ropných látok vypustených do mora nepresahuje pri existujúcich tankeroch 1/15 000 celkového množstva jednotlivého nákladu, z ktorého zvyšky pochádzajú, a pri nových tankeroch 1/30 000 celkového množstva jednotlivého nákladu, z ktorého zvyšky pochádzajú, a
 - vi) tanker má v činnosti systém na monitorovanie a kontrolu vypúšťania ropných látok a zbernú nádrž, ako to vyžaduje pravidlo 15 tejto prílohy;
 - b) z lode inej ako ropný tanker s celkovou priestornosťou 400 ton a viac a zo stokových priestorov strojovne okrem stokových priestorov čerpacej stanice nákladu ropného tankera, ak sa nemieša s ropným zvyškom nákladu:
 - i) loď sa nenachádza v osobitnej oblasti;
 - ii) loď je v plavbe;
 - iii) obsah ropných látok nezriedeného odpadu nepresahuje 15 častíc na milión a
 - iv) loď má v činnosti [zariadenie na monitorovanie, kontrolu a filtrovanie], ako to vyžaduje pravidlo 16 tejto prílohy.
2. V prípade lode inej ako ropný tanker s celkovou priestornosťou menšou než 400 ton, pokiaľ nie je v osobitnej oblasti, správa [štátu vlajky] zabezpečí, že loď je vybavená čo možno najschodnejším a najrozumnejším spôsobom zariadením na uskladnenie zvyškov ropných látok na palube a jeho vypustenie do zberného zariadenia alebo do mora v súlade s požiadavkami odseku 1 písm. b) tohto pravidla.
3. [...]
4. Ustanovenia odseku 1 tohto pravidla sa nevzťahujú na vypúšťanie čistej alebo oddelenej záťaže alebo nespracovaných ropných zmesí, ktorých ropný obsah bez toho, aby boli zriedené, nepresahuje 15 častíc na milión a ktoré nepochádzajú zo stokových priestorov čerpacej stanice nákladu a nie sú zmiešané s ropnými zvyškami nákladu.
5. Vypúšťanie do mora nesmie obsahovať chemikálie alebo iné látky v množstvách alebo koncentráciách, ktoré ohrozujú morské prostredie, alebo chemikálie alebo iné látky, primiešané na účely obchádzania podmienok vypúšťania uvedených v tomto pravidle.
6. Zvyšky ropných látok, ktoré nemožno vypúšťať do mora v súlade s odsekmi 1, 2 a 4 tohto pravidla, sa musia uchovávať na palube alebo vypúšťať do zberného zariadenia.
7. [...]

Pravidlo 10: Metódy na zabránenie znečistenia mora ropnými látkami z lodí, ktoré sa plavia v osobitných oblastiach

1. Na účely tejto prílohy sú osobitnými oblasťami oblasť Stredozemného mora, oblasť Baltického mora, oblasť Čierneho mora, oblasť Červeného mora, „oblasť Perzského zálivu“, oblasť Adenského zálivu, antarktická oblasť a severozápadné európske vody [ako sú ďalej definované a uvedené podrobnejšie].
2. Ak ustanovenia pravidla 11 tejto prílohy neustanovujú inak:
 - a) Akékoľvek vypúšťanie ropných látok alebo ropnej zmesi do mora z akéhokoľvek ropného tankera a akejkoľvek lode, ktorá nie je ropným tankerom, s celkovou priestornosťou 400 ton a viac je v osobitnej oblasti zakázané. [...]
 - b) [...] Akékoľvek vypúšťanie ropných látok alebo ropnej zmesi do mora z lode, ktorá nie je ropným tankerom, s celkovou priestornosťou menšou ako 400 ton, je v osobitnej oblasti zakázané okrem prípadu, keď obsah ropných látok nezriedeného odpadu nepresahuje 15 častíc na milión.
3. a) Ustanovenia odseku 2 tohto pravidla sa nevzťahujú na vypúšťanie čistej alebo oddelenej záťaže.
 - b) Ustanovenia pododseku 2 písm. a) tohto pravidla sa neuplatňujú na vypúšťanie spracovanej vody zo stokových priestorov strojovni za predpokladu, že sú splnené všetky tieto podmienky:
 - i) stoková voda nepochádza zo stokových priestorov čerpacích staníc nákladu;
 - ii) voda zo stokových priestorov nie je zmiešaná so zvyškami ropných látok nákladu;
 - iii) loď je v plavbe;
 - iv) obsah ropných látok nezriedeného odpadu nepresahuje 15 častíc na milión;
 - v) loď má v činnosti filtrovacie zariadenie v súlade s pravidlom 16 ods. 5 tejto prílohy a
 - vi) filtrovací systém je vybavený aretačným zariadením, ktoré zabezpečí, že vypúšťanie sa automaticky zastaví, ak ropný obsah odpadu presiahne 15 častíc na milión.
4. a) Žiadne vypúšťanie do mora nesmie obsahovať chemikálie alebo iné látky v množstvách alebo koncentráciách, ktoré ohrozujú morské prostredie, alebo chemikálie alebo iné látky primiešané na účely obchádzania podmienok vypúšťania uvedených v tomto pravidle.
 - b) Zvyšky ropných látok, ktoré nemožno vypúšťať do mora v súlade s odsekom 2 alebo 3 tohto pravidla, sa musia uchovávať na palube alebo vypustiť do zberných zariadení.
5. Nič v tomto pravidle nezakazuje lodi na ceste, ktorej iba časť vedie cez osobitnú oblasť, aby mimo osobitnej oblasti uskutočnila vypúšťanie v súlade s pravidlom 9 tejto prílohy.
6. [...]
7. [...]
8. [...]

Pravidlo 11: Výnimky

Pravidlá 9 a 10 tejto prílohy sa neuplatňujú na:

- a) vypúšťanie ropných látok alebo ropnej zmesi do mora, potrebné na účely zabezpečenia bezpečnosti lode alebo záchrany života na mori, alebo
- b) vypúšťanie ropných látok alebo ropnej zmesi do mora následkom poškodenia lode alebo jej zariadenia:
 - i) za predpokladu, že po výskyte poškodenia alebo zistení vypúšťania na účely zabránenia vypúšťania alebo jeho minimalizácie boli vykonané všetky náležité opatrenia, a
 - ii) okrem prípadu, ak vlastník lode alebo veliteľ lode konal buď s úmyslom spôsobiť škodu alebo nedbanlivo s tým, že vedel, že by pravdepodobne vznikla škoda, alebo

- c) vypúšťanie látok obsahujúcich ropu do mora, schválené správou [štátu vlajky], ak sa použije na účel boja proti určitým prípadom znečistenia, aby sa tak minimalizovala škoda zo znečistenia. Každé také vypúšťanie podlieha schváleniu vlády štátu, v ktorého súdnej právomoci sa má vykonať zamýšľané vypúšťanie.

Časť II: Škodlivé kvapalné látky (dohovor Marpol 73/78, príloha II)

Výňatky z príslušných ustanovení prílohy II dohovoru Marpol 73/78:

Pravidlo 3: Kategorizácia a zoznam škodlivých kvapalných látok

1. Na účely tohto pravidla a tejto prílohy sa škodlivé kvapalné látky delia do štyroch kategórií:

- a) Kategória A: Škodlivé kvapalné látky, ktoré by, ak sa vypustia do mora pri čistení alebo čerpaní vody z balastových nádrží, predstavovali veľké ohrozenie buď pre morské zdroje, alebo ľudské zdravie, alebo by spôsobili vážne poškodenie prostredia alebo iného riadneho využitia mora, a preto odôvodňujú uplatnenie prísnych opatrení proti znečisteniu.
- b) Kategória B: Škodlivé kvapalné látky, ktoré by, ak sa vypustia do mora pri čistení alebo čerpaní vody z balastových nádrží, predstavovali ohrozenie buď pre morské zdroje, alebo ľudské zdravie, alebo by spôsobili poškodenie prostredia alebo iného riadneho využitia mora, a preto odôvodňujú uplatnenie osobitných opatrení proti znečisteniu.
- c) Kategória C: Škodlivé kvapalné látky, ktoré by, ak sa vypustia do mora pri čistení alebo čerpaní vody z balastových nádrží, predstavovali malé ohrozenie buď pre morské zdroje, alebo ľudské zdravie, alebo by spôsobili malé poškodenie prostredia alebo iného riadneho využitia mora, a preto vyžadujú osobitné prevádzkové podmienky.
- d) Kategória D: Škodlivé kvapalné látky, ktoré by, ak sa vypustia do mora pri čistení alebo vypúšťaní vody z balastových nádrží, predstavovali rozoznateľné ohrozenie buď pre morské zdroje, alebo ľudské zdravie, alebo spôsobili minimálne poškodenie prostredia alebo iného riadneho využitia mora, a preto vyžadujú určitú pozornosť pri prevádzkových podmienkach.

2. [...]

3. [...]

4. [...]

[Ďalšie usmernenia pre kategorizáciu látok vrátane zoznamu kategorizovaných látok sú uvedené v pravidlách 3 ods. 2 až 4 a pravidle 4 a dodatkoch k dohovoru Marpol 73/78 príloha II].

Pravidlo 5: Vypúšťanie škodlivých kvapalných látok

Látky kategórie A, B a C mimo osobitných oblastí a látky kategórie D vo všetkých oblastiach

Ak ustanovenia [...] pravidla 6 tejto prílohy neustanovujú inak:

1. Vypúšťanie látok kategórie A do mora, definovaných v pravidle 3 ods. 1 písm. a) tejto prílohy alebo látok prechodne ohodnotených ako také látky, alebo balastovej vody, vody z čistenia nádrží alebo iných zvyškov, alebo zmesí obsahujúcich takéto látky, je zakázané. Ak je potrebné nádrže obsahujúce takéto látky alebo zmesi umyť, vzniknuté zvyšky je potrebné vypúšťať do zberného zariadenia dovtedy, kým koncentrácia látky v odpade do takéhoto zariadenia nedosiahne hodnotu najviac 0,1 hmotnostného percenta a kým nie je nádrž prázdna s výnimkou žltého alebo bieleho fosforu, zvyšková koncentrácia ktorého musí dosiahnuť hodnotu 0,01 hmotnostného percenta. Vodu dodatočne dodanú do nádrže možno vypúšťať do mora, ak sú splnené všetky tieto podmienky:
 - a) loď pláva s rýchlosťou najmenej 7 uzlov v prípade lodí s vlastným pohonom alebo najmenej 4 uzly v prípade lodí bez vlastného pohonu;
 - b) vypúšťanie sa uskutoční pod čiarou ponoru, berúc do úvahy umiestnenie prívodov morskej vody, a
 - c) vypúšťanie sa uskutoční vo vzdialenosti najmenej 12 námorných míľ od najbližšej pevniny s hĺbkou vody najmenej 25 m.

2. Vypúšťanie látok kategórie B do mora, definovaných v pravidle 3 ods. 1 písm. b) tejto prílohy, alebo látok prechodne ohodnotených ako také látky alebo balastovej vody, vody z čistenia nádrží alebo iných zvyškov alebo zmesí obsahujúcich takéto látky je zakázané okrem prípadu, keď sú splnené všetky nasledujúce podmienky:
- a) loď pláva s rýchlosťou najmenej 7 uzlov v prípade lodí s vlastným pohonom alebo najmenej 4 uzly v prípade lodí bez vlastného pohonu;
 - b) postupy a opatrenia pre vypúšťanie sú schválené správou [štátu vlajky]. Takéto postupy a opatrenia sa musia zakladať na normách vytvorených [Medzinárodnou námornou organizáciou] a musia zabezpečiť, že koncentrácia a výtoková rýchlosť odpadu je taká, že koncentrácia látky v brázde za loďou nepresahuje 1 časticu na milión;
 - c) maximálne množstvo vypusteného nákladu z každej nádrže a s ňou spojeného potrubia nepresahuje maximálne množstvo schválené v súlade s postupmi uvedenými v pododseku b) tohto odseku, ktoré v žiadnom prípade nepresiahnu 1 m³ alebo 1/3 000 kapacity nádrže v m³;
 - d) vypúšťanie sa uskutoční pod čiarou ponoru, berúc do úvahy umiestnenie prívodov morskej vody, a
 - e) vypúšťanie sa uskutoční vo vzdialenosti najmenej 12 námorných míľ od najbližšej pevniny s hĺbkou vody najmenej 25 m.
3. Vypúšťanie látok kategórie C do mora, definovaných v pravidle 3 ods. 1 písm. c) tejto prílohy, alebo látok prechodne ohodnotených ako také látky alebo balastovej vody, vody z čistenia nádrží alebo iných zvyškov alebo zmesí obsahujúcich takéto látky je zakázané okrem prípadu, keď sú splnené všetky nasledujúce podmienky:
- a) loď pláva s rýchlosťou najmenej 7 uzlov v prípade lodí s vlastným pohonom alebo najmenej 4 uzly v prípade lodí bez vlastného pohonu;
 - b) postupy a opatrenia pre vypúšťanie sú schválené správou [štátu vlajky]. Takéto postupy a opatrenia sa musia zakladať na normách vytvorených [Medzinárodnou námornou organizáciou] a musia zabezpečiť, že koncentrácia a výtoková rýchlosť odpadu je taká, že koncentrácia látky v brázde za loďou nepresahuje 10 častíc na milión;
 - c) maximálne množstvo vypusteného nákladu z každej nádrže a s ňou spojeného potrubia nepresahuje maximálne množstvo schválené v súlade s postupmi uvedenými v pododseku b) tohto odseku, ktoré v žiadnom prípade nepresiahnu 3 m³ alebo 1/1 000 kapacity nádrže v m³;
 - d) vypúšťanie sa uskutoční pod čiarou ponoru, berúc do úvahy umiestnenie prívodov morskej vody, a
 - e) vypúšťanie sa uskutoční vo vzdialenosti najmenej 12 námorných míľ od najbližšej pevniny s hĺbkou vody najmenej 25 m.
4. Vypúšťanie látok kategórie D do mora, definovaných v pravidle 3 ods. 1 písm. d) tejto prílohy, alebo látok prechodne ohodnotených ako také látky alebo balastovej vody, vody z čistenia nádrží alebo iných zvyškov alebo zmesí obsahujúcich takéto látky je zakázané okrem prípadu, keď sú splnené všetky nasledujúce podmienky:
- a) loď je v plavbe s rýchlosťou najmenej 7 uzlov v prípade lodí s vlastným pohonom alebo najmenej 4 uzly v prípade lodí bez vlastného pohonu;
 - b) takéto zmesi nemajú väčšiu koncentráciu než jedna častica látky na desať častíc vody a
 - c) vypúšťanie sa uskutoční vo vzdialenosti najmenej 12 námorných míľ od najbližšej pevniny.
5. Na odstránenie zvyškov nákladu z nádrže možno použiť vetracie postupy schválené správou [štátu vlajky]. Takéto postupy sa musia zakladať na normách vytvorených [Medzinárodnou námornou organizáciou]. Voda dodatočne doplnená do nádrže sa považuje za čistú a nepodlieha odseku 1, 2, 3 alebo 4 tohto pravidla.
6. Vypúšťanie látok, ktoré neboli kategorizované, prechodne ohodnotené alebo vyhodnotené, do mora, ako sa uvedádza v pravidle 4 ods. 1 tejto prílohy, alebo balastovej vody, vody z čistenia nádrží alebo iných zvyškov alebo zmesí obsahujúcich takéto látky je zakázané.

Látky kategórie A, B a C v rámci osobitných oblastí [ako je definované v pravidle 1 prílohy II dohovoru Marpol 73/78, vrátane Baltického mora]

Ak ustanovenia [...] pravidiel 6 tejto prílohy neustanovujú inak:

7. Vypúšťanie látok kategórie A do mora, definovaných v pravidle 3 ods. 1 písm. a) tejto prílohy, alebo látok prechodne ohodnotených ako také látky alebo balastovej vody, vody z čistenia nádrží alebo iných zvyškov alebo zmesí obsahujúcich takéto látky je zakázané. Ak je potrebné nádrže obsahujúce takéto látky alebo zmesi vyčistiť, vzniknuté zvyšky je potrebné vypúšťať do zberného zariadenia, ktoré poskytnú štáty hraničiace s osobitnou oblasťou v súlade s pravidlom 7 tejto prílohy dovtedy, kým koncentrácia látky v odpade do takéhoto zariadenia nedosiahne hodnotu najviac 0,05 hmotnostného percenta a kým nie je nádrž prázdna s výnimkou žltého alebo bieleho fosforu, zvyšková koncentrácia ktorého musí dosiahnuť hodnotu 0,005 hmotnostného percenta. Vodu dodatočne dodanú do nádrže možno vypúšťať do mora, ak sú splnené všetky nasledujúce podmienky:

- a) loď pláva s rýchlosťou najmenej 7 uzlov v prípade lodí s vlastným pohonom alebo najmenej 4 uzly v prípade lodí bez vlastného pohonu;
- b) vypúšťanie sa uskutoční pod čiarou ponoru, berúc do úvahy umiestnenie prívodov morskej vody, a
- c) vypúšťanie sa uskutoční vo vzdialenosti najmenej 12 námorných míľ od najbližšej pevniny s hĺbkou vody najmenej 25 m.

8. Vypúšťanie látok kategórie B do mora, definovaných v pravidle 3 ods. 1 písm. b) tejto prílohy, alebo látok prechodne ohodnotených ako také látky alebo balastovej vody, vody z čistenia nádrží alebo iných zvyškov alebo zmesí obsahujúcich takéto látky je zakázané okrem prípadu, keď sú splnené všetky nasledujúce podmienky:

- a) nádrž bola vopred vyčistená v súlade s postupom schváleným správou [štátu vlajky] a zakladá sa na normách vytvorených [Medzinárodnou námornou organizáciou] a voda z toho čistenia nádrže bola vypustená do zberného zariadenia;
- b) loď pláva s rýchlosťou najmenej 7 uzlov v prípade lodí s vlastným pohonom alebo najmenej 4 uzly v prípade lodí bez vlastného pohonu;
- c) postupy a opatrenia pre vypúšťanie a čistenie sú schválené správou [štátu vlajky]. Takéto postupy a opatrenia sa musia zakladať na normách vytvorených [Medzinárodnou námornou organizáciou] a musia zabezpečiť, že koncentrácia a výtoková rýchlosť odpadu je taká, že koncentrácia látky v brázde za loďou nepresahuje 1 časticu na milión;
- d) vypúšťanie sa uskutoční pod čiarou ponoru, berúc do úvahy umiestnenie prívodov morskej vody, a
- e) vypúšťanie sa uskutoční vo vzdialenosti najmenej 12 námorných míľ od najbližšej pevniny s hĺbkou vody najmenej 25 m.

9. Vypúšťanie látok kategórie C do mora, definovaných v pravidle 3 ods. 1 písm. c) tejto prílohy, alebo látok prechodne ohodnotených ako také látky alebo balastovej vody, vody z čistenia nádrží alebo iných zvyškov alebo zmesí obsahujúcich takéto látky je zakázané okrem prípadu, keď sú splnené všetky nasledujúce podmienky:

- a) loď pláva s rýchlosťou najmenej 7 uzlov v prípade lodí s vlastným pohonom alebo najmenej 4 uzly v prípade lodí bez vlastného pohonu;
- b) postupy a opatrenia pre vypúšťanie sú schválené správou [štátu vlajky]. Takéto postupy a opatrenia sa musia zakladať na normách vytvorených [Medzinárodnou námornou organizáciou] a musia zabezpečiť, že koncentrácia a výtoková rýchlosť odpadu je taká, že koncentrácia látky v brázde za loďou nepresahuje 1 časticu na milión;
- c) maximálne množstvo vypusteného nákladu z každej nádrže a s ňou spojeného potrubia nepresahuje maximálne množstvo schválené v súlade s postupmi uvedenými v pododseku b) tohto odseku, ktoré v žiadnom prípade nepresiahnu 1 m³ alebo 1/3 000 kapacity nádrže v m³;

- d) vypúšťanie sa uskutoční pod čiarou ponoru, berúc do úvahy umiestnenie prívodov morskej vody, a
 - e) vypúšťanie sa uskutoční vo vzdialenosti najmenej 12 námorných míľ od najbližšej pevniny s hĺbkou vody najmenej 25 m.
10. Na odstránenie zvyškov nákladu z nádrže možno použiť vetracie postupy schválené správou [štátu vlajky]. Takéto postupy sa musia zakladať na normách vytvorených [Medzinárodnou námornou organizáciou]. Voda dodatočne doplnená do nádrže sa považuje za čistú a nepodlieha odseku 7, 8 alebo 9 tohto pravidla.
11. Vypúšťanie látok, ktoré neboli kategorizované, prechodne ohodnotené alebo vyhodnotené, do mora, ako je uvedené v pravidle 4 ods. 1 tejto prílohy, alebo balastovej vody, vody z čistenia nádrží alebo iných zvyškov alebo zmesí obsahujúcich takéto látky je zakázané.
12. Nič v tomto pravidle nezakazuje lodi, aby uchovala zvyšky nákladu kategórie B alebo C a vypustila takéto zvyšky do mora mimo osobitnej oblasti v súlade s odsekom 2 alebo 3 tohto pravidla.

Pravidlo 6: Výnimky

Pravidlo 5 tejto prílohy sa neuplatňuje na:

- a) vypúšťanie škodlivej kvapalnej látky alebo zmesí obsahujúcich takéto látky do mora potrebné na účel zabezpečenia bezpečnosti lode alebo záchrany života na mori, alebo
- b) vypúšťanie škodlivých kvapalných látok alebo zmesí obsahujúcich takéto látky do mora následkom poškodenia lode alebo jej zariadenia:
 - i) za predpokladu, že po výskyte poškodenia alebo zistení vypustenia na účel zabránenia vypustenia alebo jeho minimalizácie sa vykonali všetky náležité opatrenia, a
 - ii) okrem prípadu, ak vlastník alebo veliteľ lode konal buď s úmyslom spôsobiť škodu, alebo nedbanlivo s tým, že vedel, že by pravdepodobne vznikla škoda, alebo
- c) vypúšťanie škodlivých kvapalných látok alebo zmesí obsahujúcich takéto látky do mora, schválené správou [štátu vlajky], ak sa používa na účel boja proti určitým prípadom znečistenia, aby tak minimalizovali škodu zo znečistenia. Každé také vypúšťanie podlieha schváleniu vlády štátu, v ktorého súdnej právomoci sa má vykonať zamýšľané vypúšťanie.

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2005/36/ES**zo 7. septembra 2005****o uznávaní odborných kvalifikácií****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 40, článok 47 ods. 1, článok 47 ods. 2 prvú a tretiu vetu a článok 55,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Podľa článku 3 ods. 1 písm. c) zmluvy, odstránenie prekážok voľného pohybu osôb a služieb medzi členskými štátmi je jedným z cieľov Spoločenstva. Pre štátnych príslušníkov členských štátov sem patrí najmä právo na výkon povolania, či už ako samostatne zárobkovo činná osoba, alebo ako zamestnanec, v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom príslušná osoba získala odbornú kvalifikáciu. Článok 47 ods. 1 zmluvy okrem toho ustanovuje, že na účely vzájomného uznávania diplomov, osvedčení a iných dokladov o vzdelaní sa vydávajú smernice.
- (2) Komisia po zasadnutí Európskej rady 23. a 24. marca 2000 v Lisabone prijala správu „Stratégia vnútorného trhu pre služby“, zameranú najmä na to, aby bolo voľné poskytovanie služieb v rámci Spoločenstva tak jednoduché ako v rámci jednotlivého členského štátu. V nadväznosti na správu Komisie s názvom „Nové európske trhy pracovných síl, otvorené pre všetkých, s prístupom pre všetkých“, Európska rada na svojom zasadnutí 23. a 24. marca 2001 v Štokholme poverila Komisiu, aby „na jarné zasadanie Európskej rady v roku 2002 predložila osobitné návrhy jednotnejšieho, transparentnejšieho a flexibilnejšieho režimu uznávania kvalifikácií“.

(3) Zárukou, ktorú táto smernica poskytuje osobám, ktoré získali odborné kvalifikácie v členskom štáte na prístup k tomu istému povolaniu a jeho výkonu v inom členskom štáte s rovnakými právami ako jeho štátni príslušníci, nie je dotknuté dodržiavanie všetkých nediskriminačných podmienok výkonu povolania migrujúcim odborníkom, ktoré môže tento členský štát stanoviť za predpokladu, že sú tieto podmienky objektívne odôvodnené a primerané.

(4) Na účely uľahčenia voľného poskytovania služieb by mali existovať osobitné predpisy, zamerané na rozšírenie možnosti výkonu odborných činností na základe pôvodného profesijného titulu. V prípade služieb informačnej spoločnosti, poskytovaných na diaľku, by sa mali uplatňovať aj ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode ⁽⁴⁾.

(5) Vzhľadom na to, že na cezhraničné poskytovanie služieb sú zavedené rôzne systémy, na jednej strane na dočasnom a príležitostnom základe a na druhej strane pre usadenie, mali by sa vyjasniť kritériá rozlišovania týchto dvoch pojmov v prípade, keď sa poskytovateľ služieb presunie na územie hostiteľského členského štátu.

(6) Musí sa zabezpečiť uľahčenie poskytovania služieb v kontexte prísneho rešpektovania verejného zdravia, verejnej bezpečnosti a ochrany spotrebiteľ'a. Preto by sa mali prijať osobitné ustanovenia pre regulované povolania s dôsledkami na verejné zdravie a verejnú bezpečnosť, pri ktorých sa dočasne alebo príležitostne poskytujú cezhraničné služby.

(7) Ak je to potrebné a v súlade s právom Spoločenstva, hostiteľské členské štáty môžu ustanoviť oznamovaciu povinnosť. Táto povinnosť by nemala viesť k neúmernému zaťaženiu poskytovateľov služieb a nemala by zabrániť uplatňovaniu slobody poskytovania služieb, ani uplatňovanie tejto slobody urobiť menej prítiahľivým. Potreba takýchto požiadaviek by sa mala pravidelne revidovať v zmysle pokroku pri zriaďovaní rámca Spoločenstva pre administratívnu spoluprácu členských štátov.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 181 E, 30.7.2002, s. 183.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 61, 14.3.2003, s. 67.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 11. februára 2004 (Ú. v. EÚ C 97 E, 22.4.2004, s. 230), spoločná pozícia Rady z 21. decembra 2004 (Ú. v. EÚ C 58 E, 8.3.2005, s. 1) a pozícia Európskeho parlamentu z 11. mája 2005 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (8) Poskytovateľ služieb by mal podliehať uplatňovaniu disciplinárnych predpisov hostiteľského členského štátu, ktoré priamo a osobitne súvisia s odbornými kvalifikáciami, ako je vymedzenie povolania, rozsah činností, ktoré príslušné povolanie pokrýva, alebo ktoré sú preň vyhradené, používanie titulov a závažné porušenie povinností pri výkone povolania, a ktoré priamo a osobitne súvisia s ochranou a bezpečnosťou spotrebiteľ'a.
- (9) Popri zachovávaní, v záujme slobody usadenia, princípov a záruk, na ktorých sú založené rôzne platné systémy uznávania, ich predpisy by sa mali zlepšovať na základe skúseností. Príslušné smernice sa okrem toho pri viacerých príležitostiach zmenili a doplnili a je potrebné zreorganizovať a zracionalizovať ich ustanovenia štandardizovaním uplatniteľných princípov. Preto je potrebné nahradiť smernice Rady 89/48/EHS⁽¹⁾ a 92/51/EHS⁽²⁾, ako aj smernicu Európskeho parlamentu a Rady 1999/42/ES⁽³⁾, ktorou sa zavádza mechanizmus uznávania kvalifikácií na odborné činnosti, a smernice Rady 77/452/EHS⁽⁴⁾, 77/453/EHS⁽⁵⁾, 78/686/EHS⁽⁶⁾, 78/687/EHS⁽⁷⁾, 78/1026/EHS⁽⁸⁾, 78/1027/EHS⁽⁹⁾, 80/154/EHS⁽¹⁰⁾, 80/155/EHS⁽¹¹⁾, 85/384/EHS⁽¹²⁾, 85/432/EHS⁽¹³⁾, 85/433/EHS⁽¹⁴⁾ a 93/16/EHS⁽¹⁵⁾ o povolaní sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť, zubných lekárov, veterinárnych lekárov, pôrodných asistentiek, architektov, farmaceutov a lekárov, ich zlúčením do jedného textu.
- (10) Táto smernica nebráni členským štátom uznávať podľa svojich vlastných predpisov odborné kvalifikácie, ktoré získali mimo územia Európskej únie štátni príslušníci tretích krajín. Každé uznávanie by v každom prípade malo rešpektovať minimálne požiadavky na odbornú prípravu pre určité povolania.
- (11) V prípade povolaní, ktorých sa týka všeobecný systém uznávania kvalifikácií (ďalej len „všeobecný systém“), by si členské štáty mali zachovať právo stanoviť minimálnu

úroveň kvalifikácie, aby tak zabezpečili kvalitu služieb poskytovaných na svojom území. Podľa článku 10, 39 a 43 zmluvy by sa nemali vyžadovať od štátneho príslušníka členského štátu, aby získal kvalifikácie, ktoré sa vo všeobecnosti stanovujú len v zmysle diplomov získaných v školskom systéme, ak už príslušná osoba získala celú alebo časť takej kvalifikácie v inom členskom štáte. V dôsledku toho by sa malo stanoviť, že akýkoľvek hostiteľský členský štát, v ktorom sa povolanie reguluje, musí zohľadniť kvalifikácie získané v inom členskom štáte a zhodnotiť, či zodpovedajú kvalifikáciám, ktoré požaduje. Týmto všeobecným systémom uznávania však nie je dotknutá možnosť členského štátu uložiť každému, kto vykonáva na jeho území akékoľvek povolanie, osobitné požiadavky odôvodnené uplatnením profesijných pravidiel opodstatnených všeobecným verejným záujmom. Takéto pravidlá sa týkajú napríklad organizácie povolania, profesijných noriem, vrátane etických noriem a dozoru a zodpovednosti. Napokon účelom tejto smernice nie je zasahovať do oprávnených záujmov členských štátov týkajúcich sa zabránenia tomu, aby sa ktorýkoľvek z ich občanov vyhýbal dodržiavaniu vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa povolania.

- (12) Táto smernica sa týka uznávania odborných kvalifikácií členskými štátmi, ktoré boli získané v iných členských štátoch. Netýka sa však uznávania členskými štátmi rozhodnutí o uznaní prijatých inými členskými štátmi podľa tejto smernice. Osoby, ktorých odborná kvalifikácia bola uznaná podľa tejto smernice, teda nesmú použiť toto uznanie v ich členskom štáte pôvodu na získanie práv, ktoré sa líšia od práv vyplývajúcich z odbornej kvalifikácie získanej v tomto členskom štáte, pokiaľ nepredložia dôkaz o tom, že získali dodatočnú odbornú kvalifikáciu v hostiteľskom členskom štáte.
- (13) Na určenie mechanizmu uznávania podľa všeobecného systému je potrebné zoskupiť rôzne vnútroštátne vzdelávacie systémy a programy odbornej prípravy do rôznych úrovní. Tieto úrovne, ktoré sa vytvoria len na účel použitia všeobecného systému, nemajú vplyv na vnútroštátne systémy vzdelávania a odbornej prípravy, ani na právomoc členských štátov v tejto oblasti.

(1) Ú. v. ES L 19, 24.1.1989, s. 16. Smernica zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/19/ES (Ú. v. ES L 206, 31.7.2001, s. 1).

(2) Ú. v. ES L 209, 24.7.1992, s. 25. Smernica naposledy zmenená a doplnená rozhodnutím Komisie 2004/108/ES (Ú. v. EÚ L 32, 5.2.2004, s. 15).

(3) Ú. v. ES L 201, 31.7.1999, s. 77.

(4) Ú. v. ES L 176, 15.7.1977, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 2003.

(5) Ú. v. ES L 176, 15.7.1977, s. 8. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2001/19/ES.

(6) Ú. v. ES L 233, 24.8.1978, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 2003.

(7) Ú. v. ES L 233, 24.8.1978, s. 10. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 2003.

(8) Ú. v. ES L 362, 23.12.1978, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2001/19/ES.

(9) Ú. v. ES L 362, 23.12.1978, s. 7. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2001/19/ES.

(10) Ú. v. ES L 33, 11.2.1980, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 2003.

(11) Ú. v. ES L 33, 11.2.1980, s. 8. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2001/19/ES.

(12) Ú. v. ES L 223, 21.8.1985, s. 15. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 2003.

(13) Ú. v. ES L 253, 24.9.1985, s. 34. Smernica zmenená a doplnená smernicou 2001/19/ES.

(14) Ú. v. ES L 253, 24.9.1985, s. 37. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 2003.

(15) Ú. v. ES L 165, 7.7.1993, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (14) Mechanizmus uznávania ustanovený smernicami 89/48/EHS a 92/51/EHS sa nemení. V dôsledku toho by mal mať držiteľ diplomu, potvrdzujúceho úspešné ukončenie odbornej prípravy na úrovni vyššieho odborného vzdelania trvajúcej najmenej jeden rok, možnosť prístupu k regulovanému povolaniu v členskom štáte, kde je prístup k tomuto povolaniu podmienený získaním diplomu potvrdzujúceho úspešné ukončenie vyššieho alebo univerzitného vzdelania trvajúceho štyri roky, bez ohľadu na úroveň, ku ktorej diplom požadovaný v hostiteľskom členskom štáte patrí. Naopak, tam, kde je prístup k regulovanému povolaniu podmienený úspešným ukončením vyššieho alebo univerzitného vzdelania trvajúceho viac ako štyri roky, môže byť prístup k tomuto povolaniu umožnený len držiteľom diplomu potvrdzujúceho úspešné ukončenie vyššieho alebo univerzitného vzdelania trvajúceho najmenej tri roky.
- (15) Ak neexistuje harmonizácia minimálnych požiadaviek na odbornú prípravu, ktorými sa podmieňuje prístup k povolaniam, ktorých sa týka všeobecný systém, hostiteľský členský štát by mal mať možnosť uložiť kompenzačné opatrenie. Toto opatrenie by malo byť primerané a zohľadňovať najmä žiadateľovu odbornú prax. Skúsenosti ukazujú, že ak sa od migranta žiada, aby si vybral medzi skúškou odbornej spôsobilosti a adaptačným obdobím, poskytuje to primeranú záruku pokiaľ ide o úroveň odbornej kvalifikácie, takže akákoľvek odchýlka z tohto výberu by mala byť odôvodnená naliehavou požiadavkou vo všeobecnom záujme.
- (16) Na účely podporovania voľného pohybu odborníkov pri zabezpečení primeranej úrovne kvalifikácie, rôzne profesijné združenia a organizácie alebo členské štáty by mali byť spôsobilé navrhovať na európskej úrovni spoločné platformy. Táto smernica by mala zohľadňovať tieto iniciatívy za určitých podmienok, rešpektujúc pri tom právo členských štátov rozhodovať o kvalifikáciách požadovaných na výkon povolání na ich území, ako aj obsah a organizáciu svojich systémov vzdelávania a odbornej prípravy a rešpektujúc právo Spoločenstva, a najmä právo Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže, pričom by mala v tejto súvislosti presadzovať viac automatické uznávanie v rámci všeobecného systému. Profesijné združenia, ktoré môžu predkladať spoločné platformy, by mali byť reprezentatívne na vnútroštátnej a európskej úrovni. Spoločná platforma je skupina kritérií, ktoré umožňujú kompenzovať najširšie spektrum podstatných rozdielov, ktoré boli zistené medzi požiadavkami na odbornú prípravu v najmenej dvoch tretinách členských štátov, vrátane všetkých členských štátov, ktoré toto povolanie regulujú. Medzi týmito kritériami môžu byť napríklad také požiadavky ako dodatočná odborná príprava, adaptačné obdobie praxe pod dohľadom, skúška odbornej spôsobilosti, alebo predpísaná minimálna úroveň odbornej praxe alebo kombinácie týchto požiadaviek.
- (17) V záujme zohľadnenia všetkých situácií, pre ktoré ešte neexistuje ustanovenie o uznávaní odbornej kvalifikácie, všeobecný systém by sa mal rozšíriť na prípady, ktoré nie sú zahrnuté v osobitnom systéme, či už ide o povolanie, ktoré nie je zahrnuté v žiadnom z týchto systémov, alebo o povolanie, ktoré je zahrnuté v takomto osobitnom systéme, no žiadateľ z určitého osobitného a výnimočného dôvodu nespĺňa podmienky, ktoré by mu umožňovali tento systém využiť.
- (18) Je potrebné zjednodušiť predpisy umožňujúce prístup k viacerým priemyselným, obchodným a remeselným činnostiam v tých členských štátoch, v ktorých sú tieto povolania regulované, nakoľko sa tieto činnosti vykonávali počas primeraného a dostatočne nedávneho obdobia v inom členskom štáte, pričom sa pre tieto činnosti zachová systém automatického uznávania na základe odbornej praxe.
- (19) Sloboda pohybu a vzájomné uznávanie dokladov o formálnych kvalifikáciách lekárov, sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť, zubných lekárov, veterinárnych lekárov, pôrodných asistentiek, farmaceutov a architektov by sa mal opierať o základnú zásadu automatického uznávania dokladov o formálnych kvalifikáciách na základe koordinovaných minimálnych podmienok na odbornú prípravu. Prístup k povolaniu lekára, sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť, zubného lekára, veterinárneho lekára, pôrodnej asistentky a farmaceuta by mal byť okrem toho podmienený dosiahnutím danej kvalifikácie, čím sa zabezpečí, že príslušná osoba prešla odbornou prípravou, ktorá vyhovuje minimálnym stanoveným podmienkam. Tento systém by mal byť doplnený viacerými nadobudnutými právami, ktoré môžu za istých podmienok využiť kvalifikovaní odborníci.
- (20) So zreteľom na charakteristiky kvalifikačného systému lekárov a zubných lekárov a na príslušné *acquis communautaire* v oblasti vzájomného uznávania sa naďalej uplatňuje na všetky odbory uznávané ku dňu prijatia tejto smernice zásada automatického uznania odborov všeobecného a zubného lekárstva, ktoré sú spoločné najmenej pre dva členské štáty. V snahe zjednodušiť systém by sa však automatické uznávanie malo uplatňovať po nadobudnutí účinnosti tejto smernice len na tie nové lekárske odbory, ktoré sú spoločné najmenej pre dve pätiny členských štátov. Táto smernica sa nedotýka možnosti členských štátov dohodnúť medzi sebou automatické uznávanie určitých odborov všeobecného a zubného lekárstva, ktoré majú spoločné, ale ktoré sa automaticky neuznávajú v zmysle tejto smernice, a to podľa svojich vlastných pravidiel.
- (21) Automatickým uznávaním formálnej kvalifikácie lekárov so základnou odbornou prípravou by nemala byť dotknutá právomoc členských štátov spájať či nespájať takúto kvalifikáciu s odbornou činnosťou.

- (22) Všetky členské štáty by mali uznávať povolanie zubného lekára ako osobitné povolanie odlišné od povolania všeobecného lekára, bez ohľadu na to, či je tento zubný lekár špecializovaný na odontostomatológiu alebo nie. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby odborná príprava zubných lekárov vybavila zručnosťou, potrebnou na diagnostikovanie a ošetrovanie týkajúce sa anomálií a chorôb zubov, úst, čelústí a príslušných tkanív. Odbornú činnosť zubného lekára by mali vykonávať osoby s kvalifikáciou zubného lekára podľa tejto smernice.
- (23) Neukázalo sa ako žiaduce stanoviť štandardizovanú odbornú prípravu pre pôrodné asistentky pre všetky členské štáty. Namiesto toho majú členské štáty najväčšiu možnú slobodu organizovať ich odbornú prípravu.
- (24) Na účely zjednodušenia tejto smernice by sa malo poukázať na pojem „farmaceut“, aby sa obmedzil rozsah pôsobnosti ustanovení týkajúcich sa automatického uznávania kvalifikácií, bez toho, aby boli dotknuté osobitné znaky vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré upravujú tieto činnosti.
- (25) Osoby s kvalifikáciou farmaceuta sú špecialisti v oblasti medicíny a v zásade by mali mať vo všetkých členských štátoch prístup k minimálnemu rozsahu činností v tejto oblasti. Pri vymedzení tohto minimálneho rozsahu by táto smernica nemala mať za následok ani obmedzenie činností, dostupných pre farmaceutov v členských štátoch, najmä pokiaľ ide o lekárske biologické analýzy, ani by sa nemal vytvoriť pre týchto odborníkov monopol, nakoľko to zostáva výlučne vecou členských štátov. Ustanoveniami tejto smernice nie je dotknutá možnosť členských štátov stanoviť dodatočné podmienky na odbornú prípravu, ktorými podmienka prístup k činnostiam, ktoré nie sú zahrnuté v koordinovanom minimálnom rozsahu činností. To znamená, že hostiteľský členský štát by mal byť schopný stanoviť tieto podmienky pre štátnych príslušníkov, ktorí majú kvalifikáciu, na ktorú sa vzťahuje automatické uznávanie v zmysle tejto smernice.
- (26) Táto smernica nekoordinuje všetky podmienky prístupu k činnostiam v oblasti farmácie a výkon týchto činností. Najmä geografická distribúcia lekární a monopol na prípravu a vydávanie liečiv by mal zostať záležitosťou členských štátov. Touto smernicou sa nemenia legislatívne, regulačné a správne opatrenia členských štátov, ktorými sa zakazuje spoločnostiam výkon určitých činností farmaceutov, alebo sa výkon takých činností podmieňuje splnením určitých podmienok.
- (27) Architektonický dizajn, kvalita budov, ich harmonické začlenenie do okolia, rešpektovanie prírodnej a mestskej krajiny, ako aj verejného a súkromného dedičstva sú vecou verejného záujmu. Vzájomné uznávanie odbornej kvalifikácie by sa preto malo opierať o kvalitatívne a kvantitatívne kritériá, ktoré zabezpečia, aby osoby s uznanou kvalifikáciou dokázali porozumieť potrebám jednotlivcov, sociálnych skupín a orgánov, pokiaľ ide o priestorové plánovanie, dizajn, organizáciu a realizáciu stavieb, zachovávanie a využívanie architektonického dedičstva a ochranu prírodnej rovnováhy, a aby dokázali tieto potreby tlmočiť.
- (28) Vnútroštátne právne predpisy v oblasti architektúry a prístupu k odborným činnostiam architekta a o výkone týchto činností majú veľmi rozdielny rozsah. Vo väčšine členských štátov vykonávajú činnosti v oblasti architektúry *de iure* alebo *de facto* osoby, ktoré majú titul architekta, či už ako jediný titul, alebo v spojení s iným titulom, bez toho, aby tieto osoby mali na výkon týchto činností monopol, ak právne predpisy neustanovujú inak. Tieto činnosti alebo časť z nich, môžu vykonávať aj iní odborníci, najmä inžinieri, ktorí prešli osobitnou odbornou prípravou v oblasti výstavby alebo architektúry. Na účely zjednodušenia tejto smernice by sa malo poukázať na pojem „architekt“, aby sa obmedzila pôsobnosť ustanovení týkajúcich sa automatického uznávania odbornej kvalifikácie v oblasti architektúry, bez toho, aby boli dotknuté osobitné znaky vnútroštátnych právnych predpisov upravujúcich tieto činnosti.
- (29) Ak má profesijná organizácia alebo združenie pre regulované povolania na vnútroštátnej a európskej úrovni odôvodnenú požiadavku týkajúcu sa osobitných ustanovení na uznávanie kvalifikácií na základe koordinácie minimálnych podmienok odbornej prípravy, Komisia posúdi primeranosť prijatia návrhu na zmenu a doplnenie tejto smernice.
- (30) Na účely zabezpečenia účinnosti systému uznávania odbornej kvalifikácie by sa mali vymedziť jednotné náležitosti a pravidlá postupu na ich vykonanie, ako aj určité podrobnosti týkajúce sa výkonu povolania.
- (31) Nakoľko je pravdepodobné, že spolupráca medzi členskými štátmi navzájom a medzi členskými štátmi a Komisiou uľahčí vykonávanie tejto smernice a dodržiavanie povinností, ktoré z nej vyplývajú, mali by sa zostaviť prostriedky spolupráce.

- (32) Zavedenie profesijných preukazov na európskej úrovni profesijnými združeniami alebo organizáciami by mohlo ul'ahčiť mobilitu odborníkov, a to najmä urýchlením výmeny informácií medzi hostiteľským členským štátom a členským štátom pôvodu. Tento profesijný preukaz by mal umožniť sledovať profesijnú kariéru odborníkov, ktorí sa usadia v rôznych členských štátoch. Takéto preukazy by mohli obsahovať informácie o odbornej kvalifikácii odborníkov (absolvovaná univerzita alebo vzdelávacia inštitúcia, získaná kvalifikácia, odborná prax), ich právne postavenie, sankcie udelené v súvislosti s povoláním a údaje o príslušnom orgáne, plne rešpektujúce ustanovenia o ochrane údajov.
- (33) Vytvorenie siete kontaktných miest s úlohou poskytovať občanom členských štátov informácie a pomoc umožní zabezpečiť transparentnosť systému uznávania. Na týchto kontaktných miestach sa budú každému občanovi, ktorý o to požiada, ako aj Komisii poskytovať všetky informácie a adresy súvisiace s postupom uznávania. Určenie jedného kontaktného miesta každým členským štátom v tejto sieti neovplyvňuje organizáciu právomocí na vnútroštátnej úrovni. Najmä to nebráni určeniu viacerých úradov na vnútroštátnej úrovni, pričom kontaktné miesto určené vo vyššie uvedenej sieti zodpovedá za koordináciu s inými úradmi, a v prípade potreby za podávanie informácií občanom o príslušnom úrade.
- (34) Ukázalo sa, že správa viacerých systémov uznávania vytvorená zo sektorových smerníc a všeobecného systému je nepohodlná a zložitá. Preto je potrebné zjednotiť správu a aktualizáciu tejto smernice, aby sa zohľadnil vedecko-technický pokrok, predovšetkým tam, kde sú minimálne podmienky odbornej prípravy s ohľadom na automatické uznávanie odbornej kvalifikácie koordinované. Na tento účel by sa mal vytvoriť jeden výbor na uznávanie odborných kvalifikácií a malo by sa zabezpečiť, aby v ňom boli vhodne zastúpení predstavitelia profesijných organizácií aj na európskej úrovni.
- (35) Mali by sa prijať opatrenia na vykonanie tejto smernice v súlade s postupom podľa rozhodnutia Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenosených na Komisiu⁽¹⁾.
- (36) Príprava pravidelnej správy členskými štátmi o vykonávaní tejto smernice obsahujúcej štatistické údaje umožní stanoviť vplyv systému uznávania odborných kvalifikácií.
- (37) Mal by existovať vhodný postup na prijatie dočasných opatrení, ak by uplatňovanie ktoréhokoli ustanovenia tejto smernice spôsobovalo v niektorom členskom štáte výraznejšie ťažkosti.
- (38) Ustanovenia tejto smernice neovplyvňujú právomoci členských štátov týkajúce sa organizácie ich vnútroštátneho systému sociálneho zabezpečenia a určenia činností, ktoré sa musia podľa tohto systému vykonávať.
- (39) Vzhľadom na rýchlosť technologických zmien a vedeckého pokroku je pre mnoho povolání obzvlášť dôležité celoživotné vzdelávanie. V tejto súvislosti môžu členské štáty prijať podrobné opatrenia, na základe ktorých budú odborníci prechádzať dostatočnou priebežnou odbornou prípravou, a tak udržiavať krok s vedecko-technickým pokrokom.
- (40) Keďže ciele tejto smernice, konkrétne racionalizácia, zjednodušenie a zlepšenie predpisov na uznávanie odborných kvalifikácií nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, a preto ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, Spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (41) Táto smernica sa nedotýka uplatňovania článku 39 ods. 4 a článku 45 zmluvy týkajúcich sa najmä notárov.
- (42) Pokiaľ ide o právo usadiť sa a poskytovať služby, táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté ostatné osobitné právne predpisy o uznávaní odborných kvalifikácií, ako sú existujúce predpisy v oblasti dopravy, sprostredkovateľov poistenia a kvalifikovaní audítori. Touto smernicou nie je ovplyvnené uplatňovanie smernice Rady 77/249/EHS z 22. marca 1977 na ul'ahčenie účinného výkonu slobody právnikov poskytovať služby⁽²⁾, ani smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/5/ES zo 16. februára 1998 o ul'ahčení trvalého výkonu právnického povolania v inom členskom štáte ako v tom, kde bola získaná kvalifikácia⁽³⁾. Uznávanie odbornej kvalifikácie pre právnikov na účely okamžitého usadenia sa na základe profesijného titulu hostiteľského členského štátu by mala upraviť táto smernica.

(1) Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

(2) Ú. v. ES L 78, 26.3.1977, s. 17. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 2003.

(3) Ú. v. ES L 77, 14.3.1998, s. 36. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 2003.

(43) Táto smernica zahŕňa taktiež, v rozsahu, v akom sú regulované, slobodné povolania, ktoré sú v súlade s touto smernicou vykonávané na základe príslušnej odbornej kvalifikácie osobne, na vlastnú zodpovednosť a odborne nezávisle osobami, ktoré poskytujú duševno — myšlienkové výkony v záujme klienta a vo verejnom záujme. Výkon povolania môže v členských štátoch podliehať, v súlade so zmluvou, osobitným právnym obmedzeniam založeným na vnútroštátnych právnych predpisoch a na právnych predpisoch stanovených autonómne, v tomto rámci, príslušným profesijným zastúpením, ktoré zaručuje a ďalej rozvíja profesionalitu, kvalitu služieb a dôvernosť vzťahu s klientom.

(44) Touto smernicou nie sú dotknuté opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie vysokej úrovne ochrany zdravia a spotrebiteľa,

ktoré sa vzťahuje hlava III kapitola III, sa pri tomto pôvodnom uznaní rešpektujú minimálne požiadavky na odbornú prípravu, uvedené v tej kapitole.

3. Ak sú pre dané regulované povolanie v osobitnom nástroji alebo v práve Spoločenstva stanovené iné osobitné opatrenia, priamo súvisiace s uznávaním odborných kvalifikácií, príslušné ustanovenia tejto smernice sa neuplatňujú.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

HLAVA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Účel

Táto smernica stanovuje pravidlá, podľa ktorých členský štát, ktorý na svojom území umožňuje prístup k regulovanému povolaniu alebo výkon regulovaného povolania na základe osobitných odborných kvalifikácií (ďalej len „hostiteľský členský štát“), uznáva odborné kvalifikácie získané v jednom alebo viacerých členských štátoch (ďalej len „domovský členský štát“), a ktorý umožňuje osobe s takými odbornými kvalifikáciami vykonávať rovnaké povolanie v tomto štáte, na prístup k tomuto povolaniu a výkon tohto povolania.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje voči všetkým štátnym príslušníkom členského štátu, ktorí si želajú vykonávať regulované povolanie, vrátane tých, ktorí patria k slobodným povolaniam, v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom získali svoje odborné kvalifikácie, či už ako samostatne zárobkovo činná osoba alebo ako zamestnanec.

2. Každý členský štát môže povoliť štátnym príslušníkom členského štátu, ktorí majú doklad o odbornej kvalifikácii, ktorý nezískali v tomto členskom štáte, vykonávať regulované povolanie v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) na území tohto štátu v súlade s jeho právnymi predpismi. V prípade povolaní, na

1. Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto pojmy:

a) „regulované povolanie“: odborná činnosť alebo skupina odborných činností, ku ktorým prístup, ktorých výkon alebo jedna z foriem výkonu sú priamo alebo nepriamo, na základe legislatívnych, regulačných alebo správnych opatrení podmienené držbou osobitných odborných kvalifikácií; najmä používanie profesijného titulu obmedzené legislatívnymi, regulačnými alebo správными opatreniami na osoby s danou odbornou kvalifikáciou stanovuje spôsob výkonu. Ak neplatí prvá veta tohto vymedzenia pojmu, povolanie podľa odseku 2 sa považuje za regulované povolanie;

b) „odborná kvalifikácia“: kvalifikácia potvrdená dokladom o formálnej kvalifikácii, osvedčením o spôsobilosti podľa článku 11 ods. 2 písm. a) bod i) a/alebo odbornou praxou;

c) „doklad o formálnej kvalifikácii“: diplom, vysvedčenie alebo iný doklad, ktorý vydal orgán členského štátu určený v súlade s legislatívnymi, regulačnými alebo správными opatreniami tohto členského štátu, a potvrdzujúci úspešné skončenie odbornej prípravy získanej predovšetkým v Spoločenstve. Ak neplatí prvá veta tohto vymedzenia pojmu, doklad o formálnej kvalifikácii podľa odseku 3 sa považuje za doklad o formálnej kvalifikácii;

d) „príslušný orgán“: akýkoľvek orgán alebo subjekt osobitne splnomocnený členským štátom na vydávanie alebo prijímanie diplomov a iných dokumentov alebo informácií o odbornej príprave a na prijímanie žiadostí a prijímanie rozhodnutí uvedených v tejto smernici;

e) „regulované vzdelávanie a odborná príprava“: akákoľvek odborná príprava osobitne zameraná na výkon príslušného povolania, ktoré sa skladá z kurzu alebo kurzov, v prípade potreby doplnených odbornou prípravou alebo skúšobnou alebo odbornou praxou.

Štruktúru a úroveň odbornej prípravy, skúšobnej alebo odbornej praxe určujú zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia príslušného členského štátu, alebo ich monitoruje alebo schvaľuje orgán určený na ten účel;

- f) „odborná prax“: skutočné a zákonné vykonávanie príslušného povolania v členskom štáte;
- g) „adaptačné obdobie“: výkon regulovaného povolania v hostiteľskom členskom štáte pod dohľadom kvalifikovaného príslušníka daného povolania, takéto obdobie praxe pod dohľadom môže byť doplnené ďalšou odbornou prípravou. Toto obdobie praxe pod dohľadom podlieha hodnoteniu. Podrobné pravidlá, ktoré upravujú adaptačné obdobie a jeho hodnotenie, ako aj postavenie migranta pod dohľadom stanovuje príslušný orgán v hostiteľskom členskom štáte.
- Postavenie osoby v adaptačnom období pod dohľadom v hostiteľskom členskom štáte, najmä pokiaľ ide o právo na pobyt a povinnosti, sociálne práva a požitky, dávky a odmeny, stanovujú príslušné orgány v tomto členskom štáte v súlade s príslušnými právnymi predpismi Spoločenstva;
- h) „skúška spôsobilosti“: skúška obmedzená na žiadateľove odborné znalosti, vykonávaná príslušnými orgánmi hostiteľského členského štátu s cieľom vyhodnotiť schopnosť žiadateľa vykonávať regulované povolanie v tomto členskom štáte. Aby sa umožnil výkon tejto skúšky, príslušné orgány vypracujú zoznam predmetov, ktoré na základe porovnania vzdelania a odbornej prípravy požadovanej v členskom štáte so vzdelaním a odbornou prípravou, ktoré dostal žiadateľ, nie sú zahrnuté v diplome alebo inom doklade o formálnej kvalifikácii, ktorého je žiadateľ držiteľom.

Pri skúške spôsobilosti je potrebné vziať do úvahy, že žiadateľ je kvalifikovaným odborníkom v domovskom členskom štáte alebo v členskom štáte, z ktorého prichádza. Skúška zahŕňa predmety, ktoré sa vyberajú z predmetov na zozname, znalosť ktorých je podstatnou podmienkou výkonu tohto povolania v hostiteľskom členskom štáte. Súčasťou skúšky môžu byť aj znalosti odborných predpisov uplatniteľných na príslušné činnosti v hostiteľskom členskom štáte.

Podrobné uplatňovanie skúšky spôsobilosti a postavenie žiadateľa v hostiteľskom členskom štáte, ktorý si želá pripravovať sa na túto skúšku spôsobilosti v tomto štáte, určujú príslušné orgány v takom členskom štáte;

- i) „riaditeľ podniku“: akákoľvek osoba, ktorá vykonáva v podniku v oblasti príslušného povolania činnosť:
- i) ako riaditeľ podniku alebo riaditeľ pobočky podniku; alebo
 - ii) ako zástupca majiteľa alebo riaditeľa podniku, ak je s tým postavením spojená zodpovednosť rovnocenná zodpovednosti zastupovaného majiteľa alebo riaditeľa, alebo
 - iii) v riadiacom postavení s povinnosťami obchodnej a/alebo technickej povahy a so zodpovednosťou za jedno alebo viac oddelení podniku.

2. Za regulované povolanie sa považuje povolanie, ktoré vykonávajú členovia združenia alebo organizácie uvedenej v prílohe I.

Účelom združení alebo organizácií uvedených v prvom pododseku je predovšetkým presadzovať a udržiavať vysoký štandard v oblasti príslušného povolania. Na tieto účely ich členský štát uznáva osobitnou formou a udeľuje ich členom doklad o formálnej kvalifikácii, zabezpečuje, aby ich členovia rešpektovali pravidlá profesionálneho správania, ktoré predpísali, a dáva im právo používať titul alebo menovacie listiny alebo mať výhody postavenia zodpovedajúceho tomuto dokladu o formálnej kvalifikácii.

Vždy keď členský štát uzná združenie alebo organizáciu uvedenú v prvom pododseku, informuje o tom Komisiu, ktorá vydá príslušné oznámenie v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

3. Doklad o formálnej kvalifikácii, ktorý vydala nečlenská krajina, sa považuje za doklad o formálnej kvalifikácii, ak má jeho držiteľ tri roky odbornej praxe v príslušnej oblasti na území členského štátu, ktorý uznal tento doklad o formálnej kvalifikácii podľa článku 2 ods. 2, osvedčený tým členským štátom.

Článok 4

Účinky uznania

1. Uznanie odbornej kvalifikácie zo strany hostiteľského členského štátu umožňuje príslušnej osobe získať v tomto členskom štáte prístup k rovnakému povolaniu ako povolanie, pre ktoré je kvalifikovaný v domovskom členskom štáte, a vykonávať ho v hostiteľskom členskom štáte za tých istých podmienok ako jeho štátni príslušníci.
2. Na účely tejto smernice je povolanie, ktoré chce žiadateľ vykonávať v hostiteľskom členskom štáte, rovnaké ako povolanie, pre ktoré je kvalifikovaný vo svojom domovskom členskom štáte, ak sú príslušné činnosti porovnateľné.

HLAVA II

VOL'NÉ POSKYTOVANIE SLUŽIEB

Článok 5

Zásada voľného poskytovania služieb

1. Bez toho, aby boli dotknuté osobitné ustanovenia práva Spoločenstva, ako aj články 6 a 7 tejto smernice, členské štáty neobmedzujú z nijakého dôvodu súvisiaceho s odbornou kvalifikáciou, voľné poskytovanie služieb v inom členskom štáte:
- a) ak je poskytovateľ služieb v súlade so zákonom usadený v členskom štáte na účely výkonu rovnakého povolania v tomto štáte (ďalej len „členský štát usadenia“) a

b) ak sa poskytovateľ služieb presťahuje, ak vykonával toto povolanie v členskom štáte usadenia najmenej dva roky počas desiatich rokov predchádzajúcich poskytovaniu služieb, ak toto povolanie nie je v tomto členskom štáte regulované. Podmienka, ktorá vyžaduje dvojročný výkon povolania, sa nepoužije v prípade, ak je regulované buď povolanie, alebo vzdelanie a odborná príprava, ktorá k tomuto povolaniu vedie.

2. Ustanovenia tejto časti sa použijú len v prípade, ak sa poskytovateľ služieb odsťahuje na územie hostiteľského členského štátu, aby dočasne a príležitostne vykonával povolanie uvedené v odseku 1.

Dočasná a príležitostná povaha poskytovania služieb sa posudzuje od prípadu k prípadu, najmä vo vzťahu k jeho trvaniu, frekvencii, pravidelnosti a nepretržitosti.

3. Ak sa poskytovateľ služieb odsťahuje, podlieha odborným predpisom profesionálnej, zákonnej alebo správnej povahy, ktoré sú priamo spojené s odbornou kvalifikáciou, ako je vymedzenie povolania, používanie titulov a závažné zanedbanie povinností pri výkone povolania, ktoré je priamo a osobitne spojené s ochranou a bezpečnosťou spotrebiteľa, ako aj disciplinárnym ustanoveniam, ktoré sú uplatniteľné v hostiteľskom členskom štáte na odborníkov, ktorí v tomto členskom štáte vykonávajú rovnaké povolanie.

Článok 6

Výnimky

Podľa článku 5 ods. 1 hostiteľský členský štát udeľuje poskytovateľom služieb usadeným v inom členskom štáte výnimku z požiadaviek, ktoré kladie na odborníkov usadených na svojom území, ktoré sa týkajú:

a) povolenia, registrácie alebo členstva v profesijnej organizácii alebo orgáne. Členské štáty môžu, na účely uľahčenia uplatňovania disciplinárných ustanovení platných na svojom území podľa článku 5 ods. 3, zaviesť buď automatickú dočasnú registráciu, alebo členstvo pro forma v takejto profesijnej organizácii alebo v takomto orgáne, za predpokladu, že takáto registrácia alebo takéto členstvo nebude nijakým spôsobom zdržiavať ani komplikovať poskytovanie služieb a nespôsobí poskytovateľovi služieb žiadne dodatočné náklady. Príslušný orgán zašle kópiu vyhlásenia, a ak je to vhodné, obnovenia uvedeného v článku 7 ods. 1, v prípade povolania, ktoré majú dosah na verejné zdravie a verejnú bezpečnosť, uvedených v článku 7 ods. 4, alebo ktoré požívajú výhody automatického uznávania podľa

hlavy III kapitoly III, spolu s kópiou dokladov uvedených v článku 7 ods. 2, profesijnej organizácii alebo orgánu, a toto predstavuje automatickú dočasnú registráciu alebo členstvo pro forma na tento účel;

b) registrácie u verejného orgánu sociálneho zabezpečenia na účely vyrovnania účtov s poisťovateľom v súvislosti s činnosťami vykonávanými v prospech poistencov.

Poskytovateľ služieb však vopred, alebo v naliehavých prípadoch dodatočne, informuje orgán uvedený v písmene b) o službách, ktoré poskytol.

Článok 7

Vyhlásenie, ktoré je potrebné urobiť vopred, ak sa poskytovateľ služieb sťahuje

1. Ak sa poskytovateľ služieb po prvýkrát odsťahuje z jedného členského štátu do iného na účely poskytovania služieb, členské štáty môžu vyžadovať, aby tento poskytovateľ služieb informoval príslušný orgán v hostiteľskom členskom štáte písomným vyhlásením, ktoré je potrebné urobiť vopred, s uvedením podrobných údajov o poistení alebo iných prostriedkoch osobnej a kolektívnej ochrany, pokiaľ ide o odbornú zodpovednosť poskytovateľa. Takéto vyhlásenie sa obnovuje raz ročne, ak má poskytovateľ služieb v úmysle poskytovať počas príslušného roka v tomto členskom štáte dočasné alebo príležitostné služby. Poskytovateľ služieb môže toto vyhlásenie predložiť akýmkoľvek spôsobom.

2. Okrem toho členské štáty môžu pri prvom poskytovaní služieb, alebo ak nastala podstatná zmena situácie odôvodnená dokladmi, požadovať, aby boli k tomuto vyhláseniu priložené tieto doklady:

a) dôkaz o štátnej príslušnosti poskytovateľa služieb;

b) osvedčenie o tom, že držiteľ je usadený v členskom štáte v súlade so zákonom na účely výkonu príslušných činností a že výkon týchto činností nie je v čase vydania tohto osvedčenia zakázaný, a to ani dočasne;

c) doklad o odbornej kvalifikácii;

d) v prípadoch uvedených v článku 5 ods. 1 písm. b), akákoľvek forma dôkazu o tom, že poskytovateľ služieb vykonával príslušnú činnosť počas predchádzajúcich desiatich rokov najmenej dva roky;

e) pre povolania v oblasti bezpečnosti, kde členský štát vyžaduje od svojich štátnych príslušníkov, doklad o tom, že neboli odsúdení za spáchanie trestného činu.

3. Služba sa poskytuje na základe profesijného titulu členského štátu usadenia, pokiaľ tento titul v tomto členskom štáte pre príslušnú odbornú činnosť existuje. Tento titul je uvedený v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov členského štátu usadenia tak, aby nedošlo nijakým spôsobom k zámene s profesijným titulom hostiteľského členského štátu. Ak v členskom štáte usadenia takýto profesijný titul neexistuje, poskytovateľ služieb uvedie svoju formálnu kvalifikáciu v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov tohto členského štátu. Ako výnimku možno služby poskytovať na základe profesijného titulu hostiteľského členského štátu v prípadoch uvedených v hlave III kapitole III.

4. Pre prvé poskytovanie služieb v prípade regulovaných povolání, ktoré majú dôsledky na verejné zdravie a verejnú bezpečnosť, na ktoré sa nevzťahuje automatické uznanie podľa hlavy III kapitoly III, príslušný orgán hostiteľského členského štátu môže pred prvým poskytnutím služieb skontrolovať odbornú kvalifikáciu poskytovateľa služieb. Takáto predchádzajúca kontrola je možná len vtedy, ak je jej účelom zabrániť závažnému poškodeniu zdravia alebo bezpečnosti príjemcu týchto služieb v dôsledku nedostatočnej kvalifikácie poskytovateľa služieb a ak nepresahuje rámec toho, čo je potrebné na tento účel.

Najneskôr do jedného mesiaca od prijatia vyhlásenia a sprievodných dokladov sa príslušný orgán snaží informovať poskytovateľa služieb buď o svojom rozhodnutí nekontrolovať jeho kvalifikáciu, alebo o výsledku tejto kontroly. V prípade ťažkostí, ktoré by mali za následok oneskorenie, príslušný orgán v priebehu prvého mesiaca informuje poskytovateľa služieb o dôvode oneskorenia a o časovom horizonte pre rozhodnutie, ktoré sa musí dokončiť v priebehu druhého mesiaca od prijatia úplnej dokumentácie.

Ak existuje podstatný rozdiel medzi odbornou kvalifikáciou poskytovateľa služieb a odbornou prípravou, ktorú vyžaduje hostiteľský členský štát, a tento rozdiel je taký, že by to mohlo byť škodlivé pre verejné zdravie alebo bezpečnosť, hostiteľský členský štát umožní poskytovateľovi služieb preukázať, najmä formou skúšky spôsobilosti, že získal chýbajúce vedomosti alebo chýbajúcu kvalifikáciu. V každom prípade musí byť možné poskytovať služby do jedného mesiaca po prijatí rozhodnutia podľa predchádzajúceho pododseku.

Ak príslušný orgán nezareaguje v lehotách uvedených v predchádzajúcich pododsekoch, služba sa môže poskytovať.

V prípade, ak sa overovala spôsobilosť podľa tohto odseku, služby sa poskytujú na základe profesijného titulu hostiteľského členského štátu.

Článok 8

Administratívna spolupráca

1. Príslušné orgány hostiteľského členského štátu môžu v prípade každého poskytovania služieb požiadať príslušné orgány členského štátu usadenia o poskytnutie všetkých informácií súvisiacich so zákonnosťou usadenia sa poskytovateľa služieb a s jeho bezúhonnosťou, ako aj s neexistenciou disciplinárnych a trestnoprávných sankcií súvisiacich s povolaním. Príslušné orgány členského štátu usadenia poskytnú tieto informácie v súlade s ustanoveniami článku 56.

2. Príslušné orgány zabezpečia výmenu všetkých informácií potrebných na správne vybavenie prípadnej reklamácie príjemcu služieb. Prijímcovia služieb sú o výsledku vybavenia reklamácie informovaní.

Článok 9

Informácie, ktoré je potrebné poskytnúť príjemcom služieb

Ak sa služba poskytuje na základe odborného titulu členského štátu usadenia alebo na základe formálnej kvalifikácie poskytovateľa služieb, okrem iných požiadaviek súvisiacich s informáciami uvedenými v práve Spoločenstva, môžu príslušné orgány hostiteľského členského štátu žiadať od poskytovateľa služieb, aby poskytol príjemcovi služieb všetky alebo niektoré z týchto údajov:

- a) ak je poskytovateľ služieb registrovaný v registri alebo v podobnom verejnom registri, register, v ktorom je registrovaný, jeho registračné číslo alebo rovnocenný prostriedok identifikácie uvedený v tomto registri;
- b) ak príslušná činnosť podlieha v členskom štáte usadenia povoleniu, názov a adresa príslušného dozorného orgánu;
- c) všetky profesijné združenia alebo podobné organizácie, u ktorých je poskytovateľ služieb registrovaný;
- d) profesijný titul alebo, ak takýto titul neexistuje, formálna kvalifikácia poskytovateľa služieb a členský štát, v ktorom bola udelená;
- e) ak poskytovateľ služieb vykonáva činnosť, ktorá podlieha dani z pridanej hodnoty, identifikačné číslo DPH uvedené v článku 22 ods. 1 Šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obrátu spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia⁽¹⁾;
- f) podrobné údaje o poistnom krytí alebo iných prostriedkoch osobnej alebo kolektívnej ochrany, pokiaľ ide o odbornú zodpovednosť podnikateľa.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 145, 13.6.1977, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2004/66/ES (Ú. v. EÚ L 168, 1.5.2004, s. 35).

HLAVA III

SLOBODA USADIŤ SA

KAPITOLA I

Všeobecný systém uznávania dokladov o odbornej príprave

Článok 10

Rozsah pôsobnosti

Táto kapitola sa vzťahuje na všetky povolania, ktoré nie sú upravené v kapitolách II a III tejto hlavy a v nasledujúcich prípadoch, v ktorých žiadateľ z osobitných a výnimočných dôvodov nespĺňa podmienky uvedené v tých kapitolách:

- a) pre činnosti uvedené v prílohe IV, ak migrant nespĺňa požiadavky uvedené v článkoch 17, 18 a 19;
 - b) pre lekárov so základnou odbornou prípravou, špecializovaných lekárov, sestry zodpovedné za všeobecnú starostlivosť, špecializovaných zubných lekárov, veterinárnych lekárov, pôrodné asistentky, farmaceutov a architektov, ak migrant nespĺňa požiadavky účinnej a zákonnej odbornej praxe uvedenej v článkoch 23, 27, 33, 37, 39, 43 a 49;
 - c) pre architektov, ak má migrant doklad o formálnej kvalifikácii, ktorý nie je uvedený v prílohe V bod 5.7;
 - d) bez toho, aby boli dotknuté článok 21 ods. 1, články 23 a 27, pre lekárov, sestry, zubných lekárov, veterinárnych lekárov, pôrodné asistentky, farmaceutov a architektov, ktorí majú doklad o formálnej kvalifikácii ako špecialisti, ktorí musia prejsť odbornou prípravou, ktorá vedie k získaniu titulu uvedeného v prílohe V body 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 a 5.7.1., a výlučne na účely uznania príslušnej špecializácie;
 - e) pre sestry zodpovedné za všeobecnú starostlivosť a špecializované sestry s formálnou kvalifikáciou ako špecialisti, ktoré majú doklad o formálnej kvalifikácii ako špecialisti, ktorí musia prejsť odbornou prípravou, ktorá vedie k získaniu titulu uvedeného v prílohe V bod 5.2.2, ak migrant žiada o uznanie v inom členskom štáte, kde príslušnú odbornú činnosť vykonávajú špecializované sestry bez odbornej prípravy pre sestry všeobecnej starostlivosti;
 - f) pre špecializované sestry bez odbornej prípravy pre sestry všeobecnej starostlivosti, ak migrant žiada o uznanie v inom členskom štáte, kde príslušnú odbornú činnosť vykonávajú sestry zodpovedné za všeobecnú starostlivosť, špecializované sestry bez odbornej prípravy pre sestry všeobecnej starostlivosti, ktoré majú doklad o formálnej kvalifikácii ako špecialisti, ktorí musia prejsť odbornou prípravou, ktorá vedie k získaniu titulu uvedeného v prílohe V bod 5.2.2;
- g) pre migrantov, ktorí spĺňajú požiadavky uvedené v článku 3 ods. 3.

Článok 11

Úrovnne kvalifikácie

Na účely uplatňovania článku 13, odborné kvalifikácie sú zoskupené do nižšie uvedených úrovní:

- a) osvedčenie o odbornej spôsobilosti, ktoré vydal príslušný orgán v hostiteľskom členskom štáte, určený na základe legislatívnych, regulačných alebo správnych opatrení členského štátu, na základe:
 - i) buď školiaceho kurzu, ktorý nie je súčasťou osvedčenia alebo diplomu v zmysle písmen b), c), d) alebo e), alebo osobitnej skúšky bez predchádzajúcej odbornej prípravy, alebo výkonu povolania na plný úväzok v členskom štáte počas troch po sebe nasledujúcich rokov alebo rovnocenné trvanie čiastočného úväzku počas predchádzajúcich 10 rokov;
 - ii) alebo všeobecného základného alebo stredoškolského vzdelania, ktoré potvrdzuje, že držiteľ získal všeobecné vedomosti.
- b) osvedčenie o úspešnom ukončení stredoškolského vzdelania, ktoré je:
 - i) buď všeobecnej povahy, doplnené štúdiom alebo odbornou prípravou, inou než je uvedená v písmene c), a/alebo skúšobnou alebo odbornou praxou, ktorá sa okrem tohto štúdia vyžaduje;
 - ii) alebo technickej alebo odbornej povahy, doplnené podľa potreby štúdiom alebo odbornou prípravou, ako je uvedené v bode i), a/alebo skúšobnou alebo odbornou praxou, ktorá sa okrem tohto štúdia vyžaduje.
- c) diplom, ktorý potvrdzuje úspešné ukončenie:
 - i) buď odbornej prípravy na úrovni vyššieho odborného vzdelania, inej než odbornej prípravy uvedenej pod písmenami d) a e), trvajúcej najmenej jeden rok alebo rovnocenného časového obdobia na čiastočnom základe, pričom platí všeobecné pravidlo, že prijatie na túto odbornú prípravu je podmienené úspešným zakončením stredoškolského vzdelania, požadovaného na prijatie na univerzitu alebo vyššie vzdelanie, alebo ukončením rovnocenného školského vzdelania na úrovni druhého cyklu strednej školy, ako aj odbornej prípravy, ktorú možno požadovať okrem tejto odbornej prípravy po štúdiu na úrovni vyššieho odborného vzdelania;

- ii) alebo, v prípade regulovaného povolania, odbornej prípravy s osobitnou štruktúrou, uvedenej v prílohe II, rovnocennej úrovni odbornej prípravy uvedenej v bode i), ktorá poskytuje porovnateľný odborný štandard a ktorá pripravuje účastníkov odbornej prípravy na porovnateľnú úroveň zodpovednosti a funkcií. Zoznam v prílohe II možno meniť a dopĺňať podľa postupu uvedeného v článku 58 ods. 2, aby sa zohľadnila odborná príprava, ktorá spĺňa požiadavky uvedené v predchádzajúcej vete;
- d) diplom potvrdzujúci úspešné zakončenie odbornej prípravy na úrovni vyššieho odborného vzdelania trvajúcej najmenej tri roky a najviac štyri roky alebo rovnocenného časového obdobia na čiastočnom základe na univerzite alebo v inštitúcii vyššieho vzdelávania alebo v inej inštitúcii, ktorá poskytuje tú istú úroveň odbornej prípravy, ako aj odbornej prípravy, ktorú možno požadovať okrem tejto odbornej prípravy po štúdiu na úrovni vyššieho odborného vzdelania;
- e) diplom, ktorý potvrdzuje, že držiteľ úspešne ukončil vyššie odborné vzdelanie trvajúce najmenej štyri roky alebo rovnocenné časové obdobie na čiastočnom základe na univerzite alebo inštitúcii vyššieho vzdelávania alebo inej inštitúcii rovnocennej úrovne, a v prípade potreby, že úspešne ukončil odbornú prípravu požadovanú po štúdiu na úrovni vyššieho odborného vzdelania.

Článok 12

Rovnaké zaobchádzanie s kvalifikáciou

Každý doklad o formálnej kvalifikácii alebo každá skupina dokladov o formálnej kvalifikácii, ktoré vydal príslušný orgán členského štátu, ktorým sa potvrdzuje úspešné ukončenie odbornej prípravy v Spoločenstve, u ktorej tento členský štát uznal, že má rovnocennú úroveň a že poskytuje svojmu držiteľovi tie isté práva na prístup k povolaniu alebo na výkon povolania, alebo že pripravuje na výkon tohto povolania, sa bude považovať za doklad o formálnej kvalifikácii typu upraveného článkom 11, vrátane príslušnej úrovne.

S akoukoľvek odbornou kvalifikáciou, ktorá síce nespĺňa požiadavky uvedené v legislatívnych, regulačných alebo správnych opatreniach, platných v domovskom členskom štáte pre prístup k povolaniu alebo pre výkon povolania, ktorá dáva na základe týchto ustanovení svojmu držiteľovi nadobudnuté práva, sa taktiež zaobchádza ako s takým dokladom o formálnej kvalifikácii za rovnakých podmienok, ako sú uvedené v prvom pododseku. Toto sa vzťahuje predovšetkým, ak domovský členský štát zvýši úroveň odbornej prípravy požadovanej pre prijatie do povolania a pre výkon povolania a v prípade, ak osoba, ktorá absolvovala predchádzajúcu odbornú prípravu, ktorá nezodpovedá požiadavkám novej kvalifikácie, má zo získaných práv úžitok na základe vnútroštátnej legislatívy, regulačných alebo správnych ustanovení; v takom prípade je táto predchádzajúca odborná príprava považovaná hostiteľským členským štátom na účely uplatnenia článku 13 za úroveň zodpovedajúcu novej odbornej príprave.

Článok 13

Podmienky uznávania

1. Ak je prístup k regulovanému povolaniu alebo výkon regulovaného povolania v hostiteľskom členskom štáte podmienený držaním osobitnej odbornej kvalifikácie, príslušný orgán tohto členského štátu povolí prístup k tomuto povolaniu alebo výkon tohto povolania za tých istých podmienok, aké sa vzťahujú na jeho štátnych príslušníkov, a to žiadateľom, ktorí sú držiteľmi osvedčenia o odbornej spôsobilosti alebo dokladu o formálnej kvalifikácii, ktorý vyžaduje iný členský štát na získanie prístupu a výkon tohto povolania na svojom území.

Osvedčenia o odbornej spôsobilosti a doklady o formálnej kvalifikácii spĺňajú tieto podmienky:

- a) vydal ich príslušný orgán členského štátu, určený podľa legislatívnych, regulačných alebo správnych opatrení tohto členského štátu;
- b) potvrdzujú úroveň odbornej kvalifikácie na úrovni, ktorá je aspoň rovnocenná úrovni bezprostredne predchádzajúcej tej úrovni, ktorá sa požaduje v hostiteľskom členskom štáte, ako je uvedené v článku 11.

2. Prístup k povolaniu a výkon povolania uvedený v odseku 1 sa umožní aj žiadateľom, ktorí vykonávali povolanie uvedené v tom odseku na plný úväzok počas dvoch rokov v priebehu predchádzajúcich 10 rokov v inom členskom štáte, ktorý toto povolanie nereguluje, za predpokladu, že sú držiteľmi jedného alebo viacerých osvedčení o odbornej spôsobilosti alebo dokladu o formálnej kvalifikácii.

Osvedčenia o odbornej spôsobilosti a doklady o formálnej kvalifikácii spĺňajú tieto podmienky:

- a) sú vydané príslušným orgánom členského štátu určeným podľa legislatívnych, regulačných alebo správnych opatrení tohto členského štátu;
- b) potvrdzujú úroveň odbornej kvalifikácie na úrovni, ktorá je aspoň rovnocenná úrovni bezprostredne predchádzajúcej tej úrovni, ktorá sa požaduje v hostiteľskom členskom štáte, ako je uvedené v článku 11;
- c) potvrdzujú, že ich držiteľ je pripravený na výkon príslušného povolania.

Dvojiročná odborná prax uvedená v prvom pododseku sa však nesmie vyžadovať, ak doklad o formálnej kvalifikácii, ktorého je žiadateľ držiteľom, potvrdzuje regulované vzdelávanie a odbornú prípravu v zmysle článku 3 ods. 1 písm. e) na úrovni kvalifikácií uvedených v článku 11 písm. b), c), d) alebo e). Regulované vzdelávanie a odborná príprava uvedená v prílohe III sa považuje za takéto regulované vzdelávanie a odbornú prípravu na úrovni uvedenej v článku 11 písm. c). Zoznam v prílohe III možno meniť a dopĺňať podľa postupu uvedeného v článku 58 ods. 2, aby sa zohľadnilo regulované vzdelávanie a odborná príprava, ktoré poskytujú porovnateľný odborný štandard a ktoré pripravujú účastníkov na porovnateľnú úroveň zodpovednosti a funkcií.

3. Odchyľne od odseku 1 písm. b) a odseku 2 písm. b), hostiteľský členský štát umožní prístup a výkon regulovaného povolania, ak je na jeho území prístup k tomuto povolaniu podmienený kvalifikáciou, ktorou sa osvedčuje úspešné ukončenie vyššieho alebo univerzitného vzdelania trvajúceho štyri roky, a ak má žiadateľ kvalifikáciu uvedenú v článku 11 písm. c).

Článok 14

Kompenzačné opatrenia

1. Článok 13 nebráni hostiteľskému členskému štátu, aby požadoval od žiadateľa ukončenie adaptačného obdobia až tri roky, alebo aby zložil skúšku spôsobilosti, ak:

- a) odborná príprava, o ktorej žiadateľ poskytol doklad podľa podmienok článku 13 ods. 1 alebo 2, trvá najmenej o rok menej než odborná príprava, ktorú požaduje hostiteľský členský štát;
- b) odborná príprava, ktorú žiadateľ absolvoval, obsahuje podstatne iné veci ako tie, ktoré pokrýva doklad o formálnej kvalifikácii, ktorú vyžaduje hostiteľský členský štát;
- c) regulované povolanie v hostiteľskom členskom štáte obsahuje jednu alebo viac regulovaných odborných činností, ktoré v zodpovedajúcom povolaní v žiadateľovom domovskom členskom štáte v zmysle článku 4 ods. 2 neexistujú, a rozdiel spočíva v osobitnej odbornej príprave, ktorá sa požaduje v hostiteľskom členskom štáte a ktorá obsahuje podstatne iné veci, ako tie, ktoré sú pokryté žiadateľovým osvedčením o odbornej spôsobilosti alebo dokladom o vzdelaní.

2. Ak hostiteľský členský štát využije možnosť uvedenú v odseku 1, musí žiadateľovi ponúknuť možnosť vybrať si medzi adaptačným obdobím a skúškou spôsobilosti.

Ak členský štát uváži, že vzhľadom na dané povolanie je potrebné odchyliť sa od požiadavky uvedenej v predchádzajúcom pododseku, teda aby sa žiadateľovi ponúkla možnosť vybrať si medzi adaptačným obdobím a skúškou spôsobilosti, informuje o tom vopred členské štáty a Komisiu a predloží dostatočné odôvodnenie tejto odchýlky.

Ak Komisia po prijatí všetkých potrebných informácií uváži, že odchýlka uvedená v druhom pododseku je nevhodná alebo nie je v súlade s právom Spoločenstva, do troch mesiacov vyzve príslušný členský štát, aby upustil od tohto plánovaného opatrenia. Ak Komisia vo vyššie uvedenej lehote neodpovie, odchýlku možno uplatniť.

3. Odchyľne od zásady práva žiadateľa na výber, ako je uvedená v odseku 2, pre povolania, ktorých výkon vyžaduje precíznu znalosť vnútroštátneho práva a vzhľadom na ktoré je poskytovanie poradenstva a/alebo pomoci týkajúcej sa vnútroš-

tátneho práva podstatným a trvalým aspektom odbornej činnosti, hostiteľský členský štát môže stanoviť buď adaptačné obdobie, alebo skúšku spôsobilosti.

Toto sa vzťahuje na prípady uvedené v článku 10 písm. b) a c), v článku 10 písm. d), týkajúce sa lekárov a zubných lekárov, v článku 10 písm. f), ak migrant žiada o uznanie v inom členskom štáte, kde príslušné odborné činnosti vykonávajú sestry zodpovedné za všeobecnú starostlivosť alebo špecializované sestry, ktoré majú doklad o formálnej kvalifikácii ako špecialisti, ktorí musia prejsť odbornou prípravou, ktorá vedie k získaniu titulov uvedených v prílohe V bod 5.2.2 a v článku 10 písm. g).

V prípadoch upravených v článku 10 písm. a) môže hostiteľský členský štát požadovať adaptačné obdobie alebo skúšku spôsobilosti, ak migrant plánuje výkon odbornej činnosti ako samostatne zárobkovo činná osoba alebo ako riaditeľ podniku, čo si vyžaduje znalosti a uplatňovanie platných osobitných vnútroštátnych predpisov, za predpokladu, že znalosť a uplatňovanie týchto predpisov požadujú príslušné orgány hostiteľského členského štátu na prístup k týmto činnostiam od svojich vlastných štátnych príslušníkov.

4. Na účely uplatňovania odseku 1 písm. b) a c) „podstatne iné veci“ sú veci, ktorých znalosť je podstatná pre výkon povolania a s ohľadom na ktorú odborná príprava, ktorou migrant prešiel, vykazuje, pokiaľ ide o trvanie alebo obsah, značné rozdiely oproti odbornej príprave, ktorú vyžaduje hostiteľský členský štát.

5. Odsek 1 sa uplatňuje s náležitým zohľadnením zásady proporcionality. Najmä ak má hostiteľský členský štát v úmysle vyžadovať od žiadateľa ukončenie adaptačného obdobia alebo zloženie skúšky spôsobilosti, musí sa najprv uistiť, či znalosti, ktoré žiadateľ získal v priebehu svojej odbornej praxe v členskom alebo v tretej krajine, sú takej povahy, aby úplne alebo čiastočne pokryli podstatný rozdiel uvedený v odseku 4.

Článok 15

Upustenie od kompenzačných opatrení na základe spoločných platforiem

1. Na účely tohto článku „spoločné platformy“ sú definované ako sústava kritérií odbornej kvalifikácie, ktoré sú vhodné na kompenzovanie podstatných rozdielov, ktoré sa identifikovali medzi požiadavkami na odbornú prípravu pre dané povolanie, existujúcimi v rôznych členských štátoch. Tieto podstatné rozdiely sa identifikujú porovnaním trvania a obsahu odbornej prípravy v najmenej dvoch tretinách členských štátov, vrátane všetkých členských štátov, ktoré toto povolanie regulujú. Rozdiely v obsahu odbornej prípravy môžu vyplývať z podstatných rozdielov v rozsahu odborných činností.

2. Spoločné platformy, ako sú definované v odseku 1, môžu predložiť Komisii členské štáty alebo profesijné združenia alebo organizácie, ktoré sú reprezentatívne na vnútroštátnej a európskej úrovni. Ak Komisia po porade s členskými štátmi dôjde k názoru, že návrh spoločnej platformy uľahčuje vzájomné uznávanie odbornej kvalifikácie, môže predložiť návrhy opatrení určených na prijatie podľa postupu uvedeného v článku 58 ods. 2.

3. Ak žiadateľova odborná kvalifikácia spĺňa kritériá stanovené v opatrení prijatom podľa odseku 2, hostiteľský členský štát sa vzdá uplatnenia kompenzačných opatrení podľa článku 14.

4. Odseky 1 až 3 neovplyvňujú právo členského štátu rozhodovať o tom, aká odborná kvalifikácia sa vyžaduje na výkon povolání na ich území, ani o obsahu a organizácii svojho systému vzdelávania a odbornej prípravy.

5. Ak je členský štát toho názoru, že kritériá stanovené v opatrení prijatom podľa odseku 2 už neposkytujú primerané záruky, pokiaľ ide o odbornú kvalifikáciu, informuje o tom Komisiu. Ak je to vhodné, Komisia potom predloží návrh opatrenia podľa postupu uvedeného v článku 58 ods. 2.

6. Komisia do 20. októbra 2010 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o účinku tohto článku a v prípade potreby predloží vhodné návrhy na jeho zmeny a doplnenia.

KAPITOLA II

Uznávanie odbornej praxe

Článok 16

Požiadavky týkajúce sa odbornej praxe

Ak je v členskom štáte prístup k niektorej z činností uvedených v prílohe IV alebo výkon týchto činností podmienený všeobecnými, obchodnými alebo odbornými vedomosťami a schopnosťami, členský štát uzná predchádzajúci výkon činnosti v inom členskom štáte za dostatočný dôkaz týchto vedomostí a schopností. Uvedená činnosť sa musela vykonávať podľa článkov 17, 18 a 19.

Článok 17

Činnosti uvedené v zozname I prílohy IV

1. Pre činnosti v zozname I prílohy IV sa príslušná činnosť musela predtým vykonávať:

a) počas šiestich po sebe nasledujúcich rokoch ako samostatne zárobkovo činná osoba alebo ako riaditeľ podniku, alebo

b) počas troch po sebe nasledujúcich rokoch ako samostatne zárobkovo činná osoba alebo ako riaditeľ podniku, ak žiadateľ preukáže, že prešiel predchádzajúcou odbornou prípravou pre príslušnú činnosť, trvajúcou najmenej tri roky, čo doloží osvedčením, ktoré členský štát uznáva alebo ktoré príslušná profesijná organizácia posúdila ako plne platné; alebo

c) počas štyroch po sebe nasledujúcich rokoch ako samostatne zárobkovo činná osoba alebo ako riaditeľ podniku, ak žiadateľ môže preukázať, že prešiel predchádzajúcou odbornou prípravou pre príslušnú činnosť, trvajúcou najmenej dva roky, čo doloží osvedčením, ktoré členský štát uznáva alebo ktoré príslušná profesijná organizácia posúdila ako plne platné, alebo

d) počas troch po sebe nasledujúcich rokoch ako samostatne zárobkovo činná osoba, ak žiadateľ môže preukázať, že vykonával príslušnú činnosť ako zamestnanec najmenej päť rokov, alebo

e) počas piatich po sebe nasledujúcich rokoch vo vedúcej pozícii, z čoho najmenej tri roky mal technické povinnosti a zodpovednosť za najmenej jedno oddelenie spoločnosti, ak žiadateľ môže preukázať, že prešiel predchádzajúcou odbornou prípravou pre príslušnú činnosť, trvajúcou najmenej tri roky, čo doloží osvedčením, ktoré členský štát uznáva alebo ktoré príslušná profesijná organizácia posúdila ako plne platné.

2. V prípadoch podľa písmen a) a d) sa činnosť nesmela skončiť viac než 10 rokov pred dňom, kedy príslušná osoba predložila príslušnému orgánu úplnú žiadosť podľa článku 56.

3. Odsek 1 písm. e) sa neuplatňuje na činnosti v skupine Ex 855 nomenklatúry ISIC.

Článok 18

Činnosti uvedené v zozname II prílohy IV

1. Pre činnosti v zozname II prílohy IV sa príslušná činnosť musela predtým vykonávať:

a) počas piatich po sebe nasledujúcich rokoch ako samostatne zárobkovo činná osoba alebo ako riaditeľ podniku, alebo

b) počas troch po sebe nasledujúcich rokoch ako samostatne zárobkovo činná osoba alebo ako riaditeľ podniku, ak žiadateľ preukáže, že prešiel predchádzajúcou odbornou prípravou pre príslušnú činnosť, trvajúcou najmenej tri roky, čo doloží osvedčením, ktoré členský štát uznáva alebo ktoré príslušná profesijná organizácia posúdila ako plne platné, alebo

c) počas štyroch po sebe nasledujúcich rokoch ako samostatne zárobkovo činná osoba alebo ako riaditeľ podniku, ak žiadateľ môže preukázať, že prešiel predchádzajúcou odbornou prípravou pre príslušnú činnosť, trvajúcou najmenej dva roky, čo doloží osvedčením, ktoré členský štát uznáva alebo ktoré príslušná profesijná organizácia posúdila ako plne platné, alebo

d) počas troch po sebe nasledujúcich rokoch ako samostatne zárobkovo činná osoba alebo ako riaditeľ podniku, ak žiadateľ môže preukázať, že vykonával príslušnú činnosť ako zamestnanec najmenej päť rokov, alebo

e) počas piatich po sebe nasledujúcich rokoch ako zamestnanec, ak žiadateľ môže preukázať, že prešiel predchádzajúcou odbornou prípravou pre príslušnú činnosť, trvajúcou najmenej tri roky, čo doloží osvedčením, ktoré členský štát uznáva alebo ktoré príslušná profesijná organizácia posúdila ako plne platné, alebo

f) počas šiestich po sebe nasledujúcich rokoch ako zamestnanec, ak žiadateľ môže preukázať, že prešiel predchádzajúcou odbornou prípravou pre príslušnú činnosť, trvajúcou najmenej dva roky, čo doloží osvedčením, ktoré členský štát uznáva alebo ktoré príslušná profesijná organizácia posúdila ako plne platné.

2. V prípadoch podľa písmen a) a d) sa činnosť nesmela skončiť viac než 10 rokov pred dňom, kedy príslušná osoba predložila príslušnému orgánu úplnú žiadosť podľa článku 56.

Článok 19

Činnosti uvedené v zozname III prílohy IV

1. Pre činnosti v zozname III prílohy IV sa príslušná činnosť musela predtým vykonávať:

a) počas troch po sebe nasledujúcich rokoch, buď ako samostatne zárobkovo činná osoba alebo ako riaditeľ podniku, alebo

b) počas dvoch po sebe nasledujúcich rokoch ako samostatne zárobkovo činná osoba alebo ako riaditeľ podniku, ak žiadateľ môže preukázať, že prešiel predchádzajúcou odbornou prípravou pre príslušnú činnosť, čo doloží osvedčením, ktoré členský štát uznáva alebo ktoré príslušná profesijná organizácia posúdila ako plne platné, alebo

c) počas dvoch po sebe nasledujúcich rokov ako samostatne zárobkovo činná osoba alebo ako riaditeľ podniku, ak žiadateľ môže preukázať, že vykonával príslušnú činnosť ako zamestnanec najmenej tri roky, alebo

d) počas troch po sebe nasledujúcich rokov ako zamestnanec, ak žiadateľ môže preukázať, že prešiel predchádzajúcou

odbornou prípravou pre príslušnú činnosť, čo doloží osvedčením, ktoré členský štát uznáva alebo ktoré príslušná profesijná organizácia posúdila ako plne platné.

2. V prípadoch podľa písmen a) a c) sa činnosť nesmela skončiť viac než 10 rokov pred dňom, kedy príslušná osoba predložila príslušnému orgánu úplnú žiadosť podľa článku 56.

Článok 20

Zmeny a doplnenia zoznamov činností v prílohe IV

Zoznamy činností v prílohe IV, ktoré podliehajú uznaniu odbornej praxe podľa článku 16 možno meniť a dopĺňať podľa postupu uvedeného v článku 58 ods. 2 na účely aktualizácie alebo vyjasnenia nomenklatúry, za predpokladu, že tieto zmeny a doplnenia nemenia činnosti týkajúce sa jednotlivých kategórií.

KAPITOLA III

Uznávanie na základe koordinácie minimálnych požiadaviek na odbornú prípravu

Oddiel 1

Všeobecné ustanovenia

Článok 21

Zásada automatického uznávania

1. Každý členský štát uznáva doklad o formálnej kvalifikácii lekára, ktorý umožňuje prístup k odborným činnostiam lekára so základnou odbornou prípravou a špecializovaného lekára, sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť, zubného lekára, špecializovaného zubného lekára, veterinárneho lekára, farmaceuta a architekta, uvedený v prílohe V body 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 a 5.7.1 v tomto poradí, ktorý spĺňa minimálne požiadavky na odbornú prípravu podľa článkov 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 a 46 v tomto poradí, a na účely prístupu k odborným činnostiam a výkonu týchto odborných činností, uznáva takýto doklad na svojom území ako rovnocenný s dokladom o formálnej kvalifikácii, ktorý sám vydáva.

Tento doklad o formálnej kvalifikácii musí byť vydaný príslušnými orgánmi členského štátu a v prípade potreby doplnený osvedčeniami uvedenými v prílohe V body 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 a 5.7.1 v tomto poradí.

Ustanovenia prvého a druhého pododseku neovplyvňujú nadobudnuté práva uvedené v článkoch 23, 27, 33, 37, 39 a 49.

2. Každý členský štát uznáva na účely výkonu všeobecnej lekárskej praxe v rámci svojho vnútroštátneho systému sociálneho zabezpečenia doklad o formálnej kvalifikácii uvedený v prílohe V bod 5.1.4, vydaný štátnemu príslušníkovi členského štátu iným členským štátom v súlade s minimálnymi požiadavkami na odbornú prípravu uvedenými v článku 28.

Ustanovenia predchádzajúceho pododseku neovplyvňujú nadobudnuté práva uvedené v článku 30.

3. Každý členský štát uznáva doklad o formálnej kvalifikácii pôrodnej asistentky, vydaný štátnemu príslušníkovi členského štátu iným členským štátom, uvedený v prílohe V bod 5.5.2, ktorý spĺňa minimálne požiadavky na odbornú prípravu uvedené v článku 40 a ktorý spĺňa kritériá uvedené v článku 41, a na účely prístupu k odborným činnostiam a výkonu týchto odborných činností, uznáva takýto doklad na svojom území ako rovnocenný s dokladom o formálnej kvalifikácii, ktorý sám vydáva. Týmto ustanovením nie sú dotknuté nadobudnuté práva uvedené v článkoch 23 a 43.

4. Členské štáty nemusia uznať ako rovnocenný doklad o formálnej kvalifikácii uvedený v prílohe V bod 5.6.2 na účely vybudovania nových verejne prístupných lekární. Na účely tohto odseku sa za nové lekárne považujú aj lekárne, ktoré sú otvorené menej než tri roky.

5. Doklad o formálnej kvalifikácii architekta uvedený v prílohe V bod 5.7.1, ktorý podlieha automatickému uznávaniu podľa odseku 1, preukazuje ukončenie kurzu odbornej prípravy, ktorý začal najneskôr počas akademického referenčného roka uvedeného v tejto prílohe.

6. Každý členský štát umožní prístup k odborným činnostiam a výkon odborných činností lekárom, sestram zodpovedným za všeobecnú starostlivosť, zubným lekárom, veterinárnym lekárom, pôrodným asistentkám a farmaceutom na základe dokladu o formálnej kvalifikácii uvedeného v prílohe V body 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2 v tomto poradí, ktorý potvrdzuje, že príslušná osoba získala počas odbornej prípravy znalosti a zručnosti uvedené v článkoch 24 ods. 3, 31 ods. 6, 34 ods. 3, 38 ods. 3, 40 ods. 3 a 44 ods. 3.

Znalosti a zručnosti uvedené v článkoch 24 ods. 3, 31 ods. 6, 34 ods. 3, 38 ods. 3, 40 ods. 3 a 44 ods. 3 možno meniť a dopĺňať podľa postupu uvedeného v článku 58 ods. 2 na účely ich prispôsobenia vedecko-technickému pokroku.

Takéto aktualizácie nepredstavujú v žiadnom členskom štáte zmeny a doplnenia existujúcich legislatívnych zásad, pokiaľ ide o štruktúru povolaní v súvislosti s odbornou prípravou a podmienkami prístupu fyzických osôb.

7. Každý členský štát informuje Komisiu o legislatívnych, regulačných alebo správnych opatreniach, ktoré prijal

v súvislosti s vydávaním dokladov o formálnej kvalifikácii v oblasti upravenej v tejto kapitole. Okrem toho, v prípade dokladov o formálnej kvalifikácii v oblasti uvedenej v oddiele 8 je toto oznámenie adresované aj ostatným členským štátom.

Komisia uverejňuje všetky príslušné správy v *Úradnom vestníku Európskej únie*, s uvedením titulov, ktoré prijali členské štáty ako doklad o formálnej kvalifikácii, v prípade potreby s uvedením organizácie, ktorá vydáva doklady o formálnej kvalifikácii, osvedčenia, ktoré k nim patria, a zodpovedajúci profesijný titul uvedený v prílohe V body 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 a 5.7.1 v tomto poradí.

Článok 22

Spoločné ustanovenia o odbornej príprave

So zreteľom na odbornú prípravu uvedenú v článkoch 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 a 46:

- Členské štáty môžu povoliť odbornú prípravu na čiastočný úväzok za podmienok, ktoré stanovia príslušné orgány; tieto orgány zabezpečia, aby celková dĺžka, úroveň a kvalita tejto odbornej prípravy nebola nižšia než v prípade súvislej dennej odbornej prípravy;
- celoživotné vzdelávanie a odborná príprava zabezpečuje, v súlade s postupmi osobitnými pre každý členský štát, že osoby, ktoré ukončili štúdium, sú schopné držať krok s odborným vývojom v rozsahu potrebnom na udržanie bezpečnej a účinnej praxe.

Článok 23

Nadobudnuté práva

1. Bez toho, aby boli dotknuté nadobudnuté práva osobitné pre každé povolanie, v prípade, keď doklad o formálnej kvalifikácii lekára, ktorý umožňuje prístup k odborným činnostiam lekára so základnou odbornou prípravou a špecializovaného lekára, sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť, zubného lekára, špecializovaného zubného lekára, veterinárneho lekára, pôrodnej asistentky a farmaceuta, ktorého držiteľom je štátny príslušník členského štátu, nespĺňa všetky požiadavky na odbornú prípravu, uvedené v článkoch 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 a 44, každý členský štát uznáva ako dostatočný dôkaz doklad o formálnej kvalifikácii, ktorý bol vydaný v tomto členskom štáte, ak tento doklad potvrdzuje úspešné ukončenie odbornej prípravy, ktorá začala pred dátumami uvedenými v prílohe V, body 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2 a je doplnený osvedčením, ktoré uvádza, že jeho držiteľ sa skutočne a právoplatne venoval príslušným činnostiam najmenej tri po sebe nasledujúce roky počas piatich rokov pred vydaním tohto osvedčenia.

2. Tie isté ustanovenia sa použijú na doklad o formálnej kvalifikácii lekára, ktorý umožňuje prístup k odborným činnostiam lekára so základnou odbornou prípravou a špecializovaného lekára, sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť, zubného lekára, špecializovaného zubného lekára, veterinárneho lekára, pôrodnej asistentky a farmaceuta, vydaný na území bývalej Nemeckej demokratickej republiky, ktorý nespĺňa všetky minimálne požiadavky na odbornú prípravu, uvedené v článkoch 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 a 44, ak tento doklad potvrdzuje úspešné ukončenie odbornej prípravy, ktorá začala pred:

a) 3. októbrom 1990 pre lekárov so základnou odbornou prípravou, sestry zodpovedné za všeobecnú starostlivosť, zubných lekárov so základnou odbornou prípravou, špecializovaných zubných lekárov, veterinárnych lekárov, pôrodné asistentky a farmaceutov, a

b) 3. aprílom 1992 pre špecializovaných lekárov.

Doklad o formálnej kvalifikácii uvedený v prvom pododseku poskytuje svojmu držiteľovi právo na výkon odborných činností na území Nemecka za tých istých podmienok ako doklad o formálnej kvalifikácii, ktorý vydávajú príslušné nemecké orgány uvedené v prílohe V body 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2.

3. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 37 ods. 1, každý členský štát uznáva doklad o formálnej kvalifikácii lekára, ktorý umožňuje prístup k odborným činnostiam lekára so základnou odbornou prípravou a špecializovaného lekára, sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť, veterinárneho lekára, pôrodnej asistentky a farmaceuta a architekta, ktorého držiteľom sú štátni príslušníci členských štátov a bol vydaný v bývalom Československu, alebo ktorého odborná príprava začala, pre Českú republiku a Slovensko, pred 1. januárom 1993, ak orgány niektorého z týchto členských štátov potvrdia, že takýto doklad o formálnej kvalifikácii je na ich území rovnako platný ako doklad o formálnej kvalifikácii, ktorý tieto orgány vydávajú, a pokiaľ ide o architektov, doklad o formálnej kvalifikácii uvedený pre tieto členské štáty v prílohe VI bod 6, a pokiaľ ide o prístup k odborným činnostiam lekára so základnou odbornou prípravou a špecializovaného lekára, sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť, veterinárneho lekára, pôrodnej asistentky a farmaceuta, s ohľadom na činnosti uvedené v článku 45 ods. 2, a architektov, pokiaľ ide o činnosti uvedené v článku 48, a umožnia výkon týchto činností.

Takéto potvrdenie musí byť doplnené osvedčením, ktoré vydali tie isté orgány, v ktorom sa uvádza, že príslušná osoba sa na ich území skutočne a zákonne venovala príslušným činnostiam najmenej tri po sebe nasledujúce roky počas piatich rokov pred vydaním takéhoto osvedčenia.

4. Každý členský štát uznáva doklad o formálnej kvalifikácii lekára, ktorý umožňuje prístup k odborným činnostiam lekára so základnou odbornou prípravou a špecializovaného lekára, sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť, zubného lekára, špecializovaného zubného lekára, veterinárneho lekára, pôrodnej asistentky, farmaceuta a architekta, ktorého držiteľmi

sú štátni príslušníci členských štátov a bol vydaný v bývalom Sovietskom zväze, alebo ktorého odborná príprava začala:

a) pre Estónsko: pred 20. augustom 1991;

b) pre Lotyšsko: pred 21. augustom 1991;

c) pre Litvu: pred 11. marcom 1990,

ak orgány ktoréhokolvek z týchto členských štátov osvedčia, že takýto doklad o formálnej kvalifikácii je na ich území rovnako platný ako doklad o formálnej kvalifikácii, ktorý tieto orgány vydávajú, a pokiaľ ide o architektov, doklad o formálnej kvalifikácii uvedený pre tieto členské štáty v prílohe VI bod 6, pokiaľ ide o prístup k odborným činnostiam lekára so základnou odbornou prípravou a špecializovaného lekára, sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť, zubného lekára, špecializovaného zubného lekára, veterinárneho lekára, pôrodnej asistentky, farmaceuta s ohľadom na činnosti uvedené v článku 45 ods. 2, a architektov, s ohľadom na činnosti uvedené v článku 48, a umožnia výkon týchto činností.

Takéto potvrdenie musí byť doplnené osvedčením, ktoré vydali tie isté orgány, v ktorom sa uvádza, že príslušná osoba sa na ich území skutočne a zákonne venovala príslušným činnostiam najmenej tri po sebe nasledujúce roky počas piatich rokov pred vydaním tohto osvedčenia.

Pokiaľ ide o doklad o formálnej kvalifikácii veterinárneho lekára, ktorý vydal bývalý Sovietsky zväz alebo s ohľadom na ktorý začala odborná príprava pre Estónsko pred 20. augustom 1991, osvedčenie uvedené v predchádzajúcom pododseku musí byť doplnené osvedčením, ktoré vydali estónske orgány, v ktorom sa uvádza, že príslušná osoba sa na ich území skutočne a zákonne venovala príslušným činnostiam najmenej päť po sebe nasledujúcich rokov počas siedmich rokov pred vydaním tohto osvedčenia.

5. Každý členský štát uznáva doklad o formálnej kvalifikácii lekára, ktorý umožňuje prístup k odborným činnostiam lekára so základnou odbornou prípravou a špecializovaného lekára, sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť, zubného lekára, špecializovaného zubného lekára, veterinárneho lekára, pôrodnej asistentky, farmaceuta a architekta, ktorého držiteľom je štátny príslušník členského štátu a bol vydaný v bývalej Juho-slávii, alebo ktorého odborná príprava začala pre Slovensko pred 25. júnom 1991, ak orgány oboch týchto členských štátov osvedčia, že takýto doklad o formálnej kvalifikácii je na ich území rovnako platný ako doklad o formálnej kvalifikácii, ktorý tieto orgány vydávajú, a pokiaľ ide o architektov, doklad o formálnej kvalifikácii uvedený pre tieto členské štáty v prílohe VI bod 6, a pokiaľ ide o prístup k odborným činnostiam lekára so základnou odbornou prípravou a špecializovaného lekára, sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť, zubného lekára, špecializovaného zubného lekára, veterinárneho lekára, pôrodnej asistentky a farmaceuta, s ohľadom na činnosti uvedené v článku 45 ods. 2, a ako architekt, s ohľadom na činnosti uvedené v článku 48, a umožnia výkon týchto činností.

Takéto potvrdenie musí byť doplnené osvedčením vydaným tými istými orgánmi, v ktorom sa uvádza, že príslušná osoba na ich území skutočne a zákonne vykonávala príslušné činnosti najmenej tri po sebe nasledujúce roky počas piatich rokov pred vydaním tohto osvedčenia.

6. Každý členský štát uznáva za dostatočný dôkaz pre štátnych príslušníkov členského štátu, ktorých doklad o formálnej kvalifikácii lekára, sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť, zubného lekára, veterinárneho lekára, pôrodnej asistentky a farmaceuta nezodpovedá titulom uvedeným pre tento členský štát v prílohe V body 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2, doklad o formálnej kvalifikácii, ktorý vydal tento členský štát, spolu s potvrdením, ktoré vydali príslušné orgány alebo organizácie.

V potvrdení uvedenom v prvom pododseku je uvedené, že tento doklad o formálnej kvalifikácii potvrdzuje úplné ukončenie odbornej prípravy podľa článkov 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 a 44 v tomto poradí a členský štát, ktorý ho vydal, s ním zaobchádza rovnako ako s kvalifikáciami, ktorých tituly sú uvedené v prílohe V body 5.1.1., 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2.

Oddiel 2

Lekári

Článok 24

Základná lekárska odborná príprava

1. Prijatie na základnú lekársku odbornú prípravu je podmienené držaním diplomu alebo osvedčenia, ktoré poskytuje prístup na príslušné štúdium na univerzite.

2. Základná lekárska odborná príprava pozostáva najmenej zo šesťročného štúdia alebo 5 500 hodín teoretickej a praktickej odbornej prípravy, ktorú poskytuje univerzita alebo nad ktorou má univerzita dozor.

Pre osoby, ktoré začali štúdium pred 1. januárom 1972, môže kurz odbornej prípravy uvedený v prvom pododseku obsahovať šesť mesiacov dennej praktickej odbornej prípravy na úrovni univerzity pod dozorom príslušných orgánov.

3. Základná lekárska odborná príprava poskytuje záruku, že príslušná osoba získala tieto znalosti a zručnosti:

a) primerané znalosti vied, o ktoré sa medicína opiera a dobré porozumenie vedeckých metód, vrátane zásad merania biologických funkcií, vyhodnocovania vedecky zistených skutočností a analyzovania údajov;

b) dostatočné porozumenie štruktúry, funkcií a správania zdravých a chorých osôb, ako aj vzťahov medzi zdravotným stavom a fyzickým a sociálnym prostredím človeka;

c) primerané znalosti klinických disciplín a praktík, poskytujúce súvislý obraz mentálnych a fyzických chorôb, medicíny z hľadiska profylaxie, diagnostiky a terapie a ľudskej reprodukcie;

d) vhodné klinické skúsenosti v nemocniciach pod príslušným dozorom.

Článok 25

Lekárska odborná príprava špecialistov

1. Prijatie k lekárskej odbornej príprave špecialistov je podmienené ukončením a nostrifikáciou šesťročného štúdia ako časti programu odbornej prípravy uvedeného v článku 24, počas ktorého účastník odbornej prípravy získal príslušné znalosti základnej medicíny.

2. Lekárska odborná príprava špecialistov obsahuje teoretickú a praktickú odbornú prípravu na univerzite alebo vo fakultnej nemocnici, alebo tam, kde je to vhodné, v zariadení lekárskej starostlivosti, ktoré na tento účel schválili príslušné orgány alebo organizácie.

Členské štáty zabezpečia, aby kurzy lekárskej odbornej prípravy špecialistov podľa prílohy V bod 5.1.3 netrvali kratšie, než je uvedené v tomto bode. Odborná príprava sa poskytuje pod dozorom príslušných orgánov alebo organizácií. Zahŕňa osobnú účasť účastníkov odbornej prípravy, špecializovaných lekárov, na činnosti a zodpovednosti, súvisiacich s príslušnými službami.

3. Odborná príprava sa poskytuje ako denná v osobitných zariadeniach, ktoré uznali príslušné orgány. Jeho súčasťou je účasť na plnom spektre lekárskeho oddelenia, v ktorom sa odborná príprava poskytuje, vrátane pohotovostnej služby, takým spôsobom, aby účastník odbornej prípravy, špecialista, venoval všetku svoju odbornú činnosť praktickej a teoretickej odbornej príprave počas celého pracovného týždňa a počas roka, podľa postupov stanovených príslušnými orgánmi. Tieto miesta sú na tomto základe primerane odmeňované.

4. Členské štáty podmienia vydávanie dokladov o lekárskej odbornej príprave špecialistov držaním dokladu o základnej lekárskej odbornej príprave, uvedeného v prílohe V bod 5.1.1.

5. Minimálne trvanie odbornej prípravy uvedenej v prílohe V bod 5.1.3 možno zmeniť a doplniť v súlade s postupom podľa článku 58 ods. 2 na účely jeho prispôbenia vedecko-technickému pokroku.

Článok 26

Typy lekárskej odbornej prípravy špecialistov

Dokladom o formálnej kvalifikácii špecializovaného lekára podľa článku 21 je doklad vydaný príslušnými orgánmi alebo inštitúciami uvedenými v prílohe V bod 5.1.2, ako to zodpovedá pre príslušnú odbornú prípravu špecialistov titulom, ktoré sa používajú v rôznych členských štátoch, ktoré sú uvedené v prílohe V bod 5.1.3.

O zaradenie nových lekárskejších špecializácií spoločných aspoň dvom päťnástim členských štátov do prílohy V bod 5.1.3 možno rozhodnúť podľa postupu uvedeného v článku 58 ods. 2 na účely aktualizácie tejto smernice v súlade so zmenami vnútroštátnych právnych predpisov.

Článok 27

Osobitné nadobudnuté práva špecializovaných lekárov

1. Hostiteľský členský štát môže vyžadovať od špecializovaných lekárov, ktorých lekárska odborná príprava špecialistov na čiastočný úväzok bola upravená legislatívnymi, regulačnými alebo správными opatreniami platnými k 20. júnu 1975, ktorí začali svoju odbornú prípravu špecialistov najneskôr 31. decembra 1983, aby bol ich doklad o formálnej kvalifikácii doplnený osvedčením o tom, že jeho držiteľ skutočne a zákonne vykonával príslušné činnosti aspoň tri po sebe nasledujúce roky počas piatich rokov pred vydaním tohto osvedčenia.

2. Každý členský štát uznáva kvalifikáciu špecializovaných lekárov, ktorá bol priznaná v Španielsku lekárom, ktorí skončili svoju odbornú prípravu špecialistov pred 1. januárom 1995, a to aj vtedy, keď táto odborná príprava nespĺňa minimálne požiadavky na odbornú prípravu uvedené v článku 25, nakoľko je táto kvalifikácia doplnená osvedčením vydaným príslušnými španielskymi orgánmi, potvrdzujúcim, že príslušná osoba zložila skúšku osobitnej odbornej spôsobilosti, ktorá sa konala v súvislosti s výnimočnými opatreniami, stanovenými v kráľovskej vyhláske 1497/99 na účely zabezpečenia toho, aby príslušná osoba mala úroveň znalostí a zručností porovnateľnú s úrovňou lekárov, ktorí majú kvalifikáciu ako špecializovaný lekár, definovaný pre Španielsko v prílohe V body 5.1.2 a 5.1.3.

3. Každý členský štát, ktorý zrušil svoje legislatívne, regulačné alebo správne opatrenia, týkajúce sa udelenia dokladu o formálnej kvalifikácii ako špecializovaný lekár uvedené v prílohe V bod 5.1.2 a bod 5.1.3, a ktorý prijal opatrenia súvisiace s nadobudnutými právami na prospech svojich štátnych príslušníkov, poskytne štátnym príslušníkom ostatných členských štátov právo využívať tieto opatrenia, nakoľko tento doklad o formálnej kvalifikácii bol vydaný pred dňom, kedy hostiteľský členský štát prestal vydávať doklad o formálnej kvalifikácii pre príslušnú špecializáciu.

Dátumy, kedy boli tieto ustanovenia zrušené, sú uvedené v prílohe V bod 5.1.3.

Článok 28

Osobitná odborná príprava vo všeobecnej lekárskej praxi

1. Prístup k osobitnej odbornej príprave vo všeobecnej lekárskej praxi je podmienený ukončením a nostrifikáciou šiestich ročníkov štúdia v rámci programu odbornej prípravy uvedeného v článku 24.

2. Osobitná odborná príprava vo všeobecnej lekárskej praxi, ktorá vedie k udeleniu dokladu o formálnej kvalifikácii vydaného pred 1. januárom 2006, je denná a trvá najmenej dva roky. V prípade, ak je doklad o formálnej kvalifikácii vydaný po tomto dni, táto odborná príprava je denná a trvá najmenej tri roky.

Ak program odbornej prípravy uvedený v článku 24 obsahuje praktickú odbornú prípravu, poskytovanú schválenou nemocnicou disponujúcou príslušným vybavením a službami pre všeobecnú medicínu, alebo poskytované ako súčasť schválenej všeobecnej lekárskej praxe alebo schváleného strediska, v ktorom lekári poskytujú primárnu lekársku starostlivosť, túto praktickú odbornú prípravu možno maximálne v rozsahu jedného roka započítať do trvania uvedeného v prvom pododseku pre osvedčenia o odbornej príprave vydané od 1. januára 2006 vrátane.

Možnosť uvedenú v druhom pododseku majú iba členské štáty, v ktorých osobitná odborná príprava vo všeobecnej lekárskej praxi trvala k 1. januáru 2001 dva roky.

3. Osobitná odborná príprava vo všeobecnej lekárskej praxi sa vykonáva ako denná, pod dozorom príslušných orgánov alebo organizácií. Táto odborná príprava je viac praktická než teoretická.

Praktická odborná príprava sa poskytuje na jednej strane najmenej šesť mesiacov v schválenej nemocnici disponujúcej vhodným vybavením a službami, a na druhej strane najmenej šesť mesiacov ako súčasť všeobecnej lekárskej praxe alebo vo schválenom stredisku, v ktorom lekári poskytujú primárnu zdravotnú starostlivosť.

Praktická odborná príprava sa uskutočňuje v spojení s inými zdravotníckymi zariadeniami alebo štruktúrami zaoberajúcimi sa všeobecnou medicínou. Bez toho, aby boli dotknuté minimálne lehoty stanovené v druhom pododseku, možno však túto praktickú odbornú prípravu poskytovať v období nepresahujúcom šesť mesiacov v iných schválených zariadeniach alebo zdravotníckych štruktúrach zaoberajúcich sa všeobecnou medicínou.

Táto odborná príprava vyžaduje osobnú účasť účastníka odbornej prípravy na odborných činnostiach a zodpovednosti osôb, s ktorými pracuje.

4. Členské štáty podmieňujú vydanie dokladu o formálnej kvalifikácii v oblasti všeobecnej lekárskej praxe držaním dokladu o formálnej kvalifikácii v základnej lekárskej odbornej príprave, uvedeným v prílohe V bod 5.1.1.

5. Členské štáty môžu vydať doklad o formálnej kvalifikácii uvedený v prílohe V bod 5.1.4 lekárovi, ktorý neukončil odbornú prípravu uvedenú v tomto článku, ale ktorý ukončil inú doplnkovú odbornú prípravu, čo doloží dokladom o formálnej kvalifikácii, vydaným príslušnými orgánmi v členskom štáte. Tieto orgány však nesmú vydať doklad o formálnej kvalifikácii, ak tento doklad nepotvrďuje znalosti na úrovni kvalitatívne rovnocenné znalostiam získaným odbornou prípravou uvedenou v tomto článku.

Členské štáty okrem iného určia, do akého rozsahu môže doplnková odborná príprava a odborné skúsenosti, ktoré už žiadateľ získal, nahradiť odbornú prípravu, uvedenú v tomto článku.

Členské štáty môžu vydať doklad o formálnej kvalifikácii uvedený v prílohe V bod 5.1.4 len vtedy, keď žiadateľ získal najmenej šesť mesiacov skúseností v oblasti všeobecnej medicíny vo všeobecnej lekárskej praxi alebo v stredisku, v ktorom lekári poskytujú primárnu zdravotnú starostlivosť typov uvedených v odseku 3 tohto článku.

Článok 29

Výkon odborných činností praktického lekára

Každý členský štát na základe ustanovení súvisiacich s nadobudnutými právami podmieni výkon činností praktického lekára v rámci svojho vnútroštátneho systému sociálneho zabezpečenia držaním dokladu o formálnej kvalifikácii uvedeným v prílohe V bod 5.1.4.

Členské štáty môžu vyňať z tejto podmienky osoby, ktoré práve prechádzajú osobitnou odbornou prípravou v oblasti všeobecnej medicíny.

Článok 30

Osobitné nadobudnuté práva praktických lekárov

1. Každý členský štát určuje nadobudnuté práva. Ako nadobudnuté právo však poskytuje právo na výkon činností praktického lekára v rámci svojho vnútroštátneho systému sociálneho zabezpečenia bez dokladu o formálnej kvalifikácii uvedeného v prílohe V bod 5.1.4. všetkým lekárom, ktorí mali toto právo k referenčnému dňu stanovenému v tomto bode na základe ustanovení uplatniteľných na lekárske povolanie, ktorým sa poskytuje prístup k odborným činnostiam lekára

so základnou odbornou prípravou, ktorí majú k tomuto dňu na území tohto štátu právo usadiť sa, na ktoré sa uplatňovali ustanovenia článku 21 alebo článku 23.

Príslušné orgány každého členského štátu na požiadanie vydajú osvedčenie potvrdzujúce držiteľovo právo na výkon činností praktického lekára v rámci vnútroštátneho systému sociálneho zabezpečenia tohto štátu lekárom, ktorí majú nadobudnuté práva podľa prvého pododseku, a to bez dokladu o formálnej kvalifikácii uvedeného v prílohe V bod 5.1.4.

2. Každý členský štát uznáva osvedčenia uvedené v druhom pododseku odseku 1, ktoré vydal štátnemu príslušníkovi členského štátu iný členský štát, a priznáva takýmto osvedčeniam na svojom území rovnaký účinok ako dokladom o formálnej kvalifikácii, ktoré vydáva sám a ktoré umožňujú výkon činností praktického lekára v rámci vnútroštátneho systému sociálneho zabezpečenia tohto štátu.

Oddiel 3

Sestry zodpovedné za všeobecnú starostlivosť

Článok 31

Odborná príprava sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť

1. Pripustenie sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť k odbornej príprave je podmienené ukončením desaťročného všeobecného vzdelania potvrdeným diplomom, osvedčením alebo iným dokladom, ktorý vydali príslušné orgány v členskom štáte alebo osvedčením potvrdzujúcim úspešné zloženie prijímacej skúšky do školy ošetrovateliek na rovnocennej úrovni.

2. Odborná príprava sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť sa poskytuje ako denná a jej súčasťou je najmenej program uvedený v prílohe V bod 5.2.1.

Obsah uvedený v prílohe V bod 5.2.1. možno zmeniť a doplniť podľa postupu uvedeného v článku 58 ods. 2 na účely jeho prispôsobenia vedecko-technickému pokroku.

Súčasťou týchto aktualizácií v žiadnom členskom štáte nesmú byť zmeny ani doplnenia existujúcich legislatívnych zásad, pokiaľ ide o štruktúru povolaní v súvislosti s odbornou prípravou a podmienkami prístupu fyzických osôb.

3. Odborná príprava sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť predstavuje najmenej tri roky štúdia alebo 4 600 hodín teoretickej a klinickej odbornej prípravy, z čoho teoretická odborná príprava predstavuje najmenej jednu tretinu a klinická odborná príprava najmenej jednu polovicu odbornej prípravy. Členské štáty môžu udeliť čiastočné výnimky osobám, ktoré získali časť odbornej prípravy v kurzoch, ktoré sú najmä na rovnocennej úrovni.

Členské štáty zabezpečia, aby inštitúcie poskytujúce odbornú prípravu sestier boli zodpovedné za koordinovanie teoretickej a klinickej odbornej prípravy po celý čas trvania študijného programu.

4. Teoretická odborná príprava je súčasťou odbornej prípravy sestier, z ktorej sestry, účastníčky odbornej prípravy, získajú odborné znalosti, porozumenie a zručnosti potrebné na organizovanie, poskytovanie a vyhodnocovanie celkovej zdravotnej starostlivosti. Odbornú prípravu poskytujú učitelia ošetrovateľskej starostlivosti a iné oprávnené osoby v školách pre ošetrovateľky a v iných školiacich pracoviskách, ktoré vybrala školiaca inštitúcia.

5. Klinická odborná príprava je tá časť odbornej prípravy sestier, v ktorej sa sestry, účastníčky odbornej prípravy, naučia ako súčasť skupiny a v priamom kontakte so zdravým alebo chorým jedincom alebo so zdravou alebo chorou komunitou organizovať, poskytovať a vyhodnocovať požadovanú úplnú ošetrovateľskú starostlivosť na základe získaných znalostí a zručností. Sestra, účastníčka odbornej prípravy, sa musí naučiť nielen pracovať v skupine, ale musí viesť aj skupinu, viesť a organizovať celkovú ošetrovateľskú starostlivosť, vrátane zdravotníckej osvetu pre jednotlivcov a malé skupiny, v rámci zdravotníckeho ústavu alebo v komunite.

Táto odborná príprava sa vykonáva v nemocniciach a v iných zdravotníckych zariadeniach a v komunitách pod dohľadom učiteľov — sestier, v spolupráci s inými kvalifikovanými sestrami a s pomocou týchto sestier. Vyučovacieho procesu sa môže zúčastniť aj iný kvalifikovaný personál.

Sestry, účastníčky odbornej prípravy, sa zúčastňujú na činnostiach príslušného oddelenia, nakoľko sú tieto činnosti primerané pre ich odbornú prípravu a umožňujú im naučiť sa preberať zodpovednosť, ktorú so sebou prináša ošetrovateľská starostlivosť.

6. Odborná príprava pre sestry zodpovedné za všeobecnú starostlivosť poskytuje záruku, že príslušná osoba získala tieto znalosti a zručnosti:

- a) primeraná znalosť vied, na ktorých je všeobecná ošetrovateľská starostlivosť založená, vrátane dostatočného porozumenia štruktúry, fyziologických funkcií a správania zdravých a chorých osôb a vzťahov medzi zdravotným stavom a fyzickým a sociálnym prostredím pre človeka;
- b) dostatočná znalosť povahy a etiky povolania a všeobecných zásad zdravia a ošetrovateľskej starostlivosti;
- c) primerané klinické skúsenosti; je potrebné, aby sa takéto skúsenosti, ktoré by sa mali vybrať pre ich školiacu hodnotu, získavali pod dohľadom kvalifikovaného personálu sestier a na miestach personálne a technicky vybave-

ných primerane na to, aby mohli poskytovať pacientovi ošetrovateľskú starostlivosť;

- d) schopnosť zúčastňovať sa na praktickej odbornej príprave zdravotníckeho personálu a skúsenosti s prácou s týmto personálom;
- e) skúsenosti s prácou s členmi iných povolání v zdravotníctve.

Článok 32

Výkon odborných činností sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť

Na účely tejto smernice sú odborné činnosti sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť tie činnosti, ktoré sa vykonávajú odborne a ktoré sú uvedené v prílohe V bod 5.2.2.

Článok 33

Nadobudnuté osobitné práva sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť

1. Ak sa na sestry zodpovedné za všeobecnú starostlivosť uplatňujú všeobecné pravidlá o nadobudnutých právach, činnosti uvedené v článku 23 musia zahŕňať plnú zodpovednosť za plánovanie, organizáciu a správu ošetrovateľskej starostlivosti poskytovanej pacientovi.

2. Pokiaľ ide o polskú kvalifikáciu sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť, uplatňujú sa len nasledujúce ustanovenia o nadobudnutých právach. V prípade štátnych príslušníkov členských štátov, ktorých doklad o formálnej kvalifikácii ako sestry zodpovedná za všeobecnú starostlivosť bol vydaný, alebo ktorých odborná príprava začala v Poľsku pred 1. májom 2004, a ktorí nespĺňajú minimálne požiadavky na odbornú prípravu uvedené v článku 31, členské štáty uznávajú nasledujúci doklad o formálnej kvalifikácii ako sestry zodpovedná za všeobecnú starostlivosť za dostatočný dôkaz, ak je doplnený osvedčením uvádzajúcim, že štátni príslušníci týchto členských štátov sa účinne a zákonne venovali činnostiam sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť v Poľsku počas nižšie uvedeného obdobia:

- a) doklad o formálnej kvalifikácii ako sestry na úrovni akademického titulu (*dyplom licencjata pielęgniarstwa*) — najmenej tri po sebe nasledujúce roky počas piatich rokov pred dňom vydania osvedčenia;
- b) doklad o formálnej kvalifikácii ako sestry, potvrdzujúci ukončenie nadstavbového stredoškolského vzdelania, získaného na strednej zdravotníckej škole (*dyplom pielęgniarstwa albo pielęgniarstwa dyplomowanego*) — najmenej päť po sebe nasledujúcich rokov počas siedmich rokov pred dňom vydania osvedčenia.

Uvedené činnosti musia zahrňovať plnú zodpovednosť za plánovanie, organizáciu a správu ošetrovateľskej starostlivosti poskytovanej pacientovi.

3. Členské štáty uznávajú doklad o formálnej kvalifikácii sestry vydaný v Poľsku sestrám, ktoré ukončili odbornú prípravu pred 1. májom 2004, ktoré nespĺňajú minimálne požiadavky na odbornú prípravu uvedené v článku 31, potvrdený bakalárskym diplomom získaným na základe osobitného rozširujúceho programu uvedeného v článku 11 zákona o zmenách a doplnkoch zákona o povolani sestra a pôrodnej asistentky a niektorých iných právnych aktov zo dňa 20. apríla 2004 (Úradný vestník Poľskej republiky z 30. apríla 2004, č. 92, položka 885) a nariadenia ministra zdravotníctva z 11. mája 2004 o podrobných podmienkach poskytovania štúdia sestrám a pôrodným asistentkám, ktoré majú maturitné vysvedčenie zo strednej školy a ukončili lekárske lýceum a strednú zdravotnícku školu v odbore sestra a pôrodná asistentka (Úradný vestník Poľskej republiky z 13. mája 2004, č. 110, položka 1170), na účely overenia, že príslušná osoba má znalosti a kvalifikáciu na úrovni porovnateľnej so sestrami s kvalifikáciou, ktorá je v prípade Poľska definovaná v prílohe V bod 5.2.2.

Oddiel 4

Zubní lekári

Článok 34

Základná odborná príprava zubného lekára

1. Pripustenie k základnej odbornej príprave zubného lekára predpokladá držanie diplomu alebo osvedčenia, ktoré umožňuje pre príslušné štúdium prístup na univerzitu alebo na vyššiu inštitúciu, ktorej úroveň sa v členskom štáte uznáva za rovnocennú.

2. Základná odborná príprava zubného lekára zahŕňa celkom najmenej päť rokov denného teoretického a praktického štúdia, ktorého súčasťou je najmenej program uvedený v prílohe V bod 5.3.1, poskytovaný na univerzite, na vyššej inštitúcii, ktorej úroveň sa uznáva za rovnocennú alebo pod dozorom univerzity.

Obsah uvedený v prílohe V bod 5.3.1. možno zmeniť a doplniť podľa postupu uvedeného v článku 58 ods. 2 na účely jeho prispôsobenia vedecko-technickému pokroku.

Súčasťou týchto aktualizácií v žiadnom členskom štáte nesmú byť zmeny ani doplnenia existujúcich legislatívnych zásad,

pokiaľ ide o systém povolani v súvislosti s odbornou prípravou a podmienkami prístupu fyzických osôb.

3. Základná odborná príprava zubného lekára poskytuje záruku, že príslušná osoba získala tieto znalosti a zručnosti:

- a) primerané znalosti vied, na ktorých je zubné lekárstvo založené, a dobré porozumenie vedeckých metód, vrátane zásad merania biologických funkcií, vyhodnocovania vedecky zistených skutočností a analyzovania údajov;
- b) primerané znalosti konštitúcie, fyziológie a správania zdravých a chorých osôb, ako aj vplyv prírodného a sociálneho prostredia na zdravotný stav človeka, pokiaľ tieto faktory ovplyvňujú zubné lekárstvo;
- c) primerané znalosti štruktúry a funkcie zubov, úst, čel'ustí a súvisiacich tkanív, zdravých aj chorých, ich vzťah ku všeobecnému zdravotnému stavu a k fyzickému a sociálnemu blahobytu pacienta;
- d) primerané znalosti klinických disciplín a metód, poskytujúcich zubárovi súvislý obraz anomálií, poranení a chorôb zubov, úst, čel'ustí a súvisiacich tkanív a preventívneho, diagnostického a terapeutického zubného lekárstva;
- e) vhodné klinické skúsenosti pod príslušným dozorom.

Táto odborná príprava poskytne účastníkovi zručnosti potrebné na výkon činností, zahrňujúcich prevenciu, diagnostiku a liečenie anomálií a chorôb zubov, úst, čel'uste, sánky a súvisiacich tkanív.

Článok 35

Odborná príprava špecializovaného zubného lekára

1. Prístup k odbornej príprave špecializovaného zubného lekára vyžaduje ukončenie a nostrifikáciu piatich rokov teoretickej a praktickej odbornej prípravy v rámci odbornej prípravy uvedenej v článku 34, alebo držanie dokladov uvedených v článkoch 23 a 37.

2. Odborná príprava špecializovaného zubného lekára obsahuje teoretickú a praktickú odbornú prípravu v univerzitnom stredisku, v stredisku výuky a výskumu liečby, alebo, kde je to vhodné, v zdravotníckom zariadení schválenom na tento účel príslušnými orgánmi alebo organizáciami.

Denné kurzy špecializovaného zubného lekárstva trvajú najmenej tri roky a sú pod dozorom príslušných orgánov alebo organizácií. Ich súčasťou je osobná účasť na odbornej príprave zubných lekárov zameranej na ich špecializáciu v príslušnej činnosti a na zodpovednosti príslušného zariadenia.

Minimálne trvanie odbornej prípravy uvedené v druhom pododseku možno zmeniť a doplniť podľa postupu uvedeného v článku 58 ods. 2 na účely jeho prispôsobenia vedecko-technickému pokroku.

3. Členské štáty podmienia vydávanie dokladov o odbornej príprave špecializovaného zubného lekára držaním dokladu o základnej odbornej príprave zubného lekára uvedeného v prílohe V bod 5.3.2.

Článok 36

Výkon odborných činností zubného lekára

1. Na účely tejto smernice odborné činnosti zubného lekára sú činnosti definované v odseku 3 a vykonávané na základe odbornej kvalifikácie uvedenej v prílohe V bod 5.3.2.

2. Povolenie zubného lekára je založené na odbornej príprave zubného lekára uvedenej v článku 34. Je to osobitné povolenie odlišné od ostatných všeobecných alebo špecializovaných lekárskeho povolání. Výkon činností zubného lekára vyžaduje držanie dokladu o formálnej kvalifikácii uvedeného v prílohe V bod 5.3.2. S držiteľmi tohto dokladu o formálnej kvalifikácii sa zaobchádza rovnako ako s osobami, na ktoré sa uplatňujú články 23 alebo 37.

3. Členské štáty zabezpečia, aby zubní lekári mohli vo všeobecnosti získať prístup k činnostiam prevencie, diagnostikovania a liečby anomálií a chorôb ovplyvňujúcich zuby, ústa, čel'ust', sánku a súvisiace tkanivá, a aby mohli tieto činnosti vykonávať s náležitým zohľadnením regulačných ustanovení a pravidiel profesionálnej etiky, v referenčných dňoch uvedených v prílohe V bod 5.3.2.

Článok 37

Osobitné nadobudnuté práva zubných lekárov

1. Každý členský štát uznáva na účely výkonu odborných činností zubných lekárov na základe kvalifikácie uvedenej v prílohe V bod 5.3.2. doklad o formálnej kvalifikácii lekára, vydaný v Taliansku, Španielsku, Rakúsku, v Českej republike a na Slovensku, osôb, ktoré začali lekársku odbornú prípravu v alebo pred referenčným dátumom uvedeným pre príslušný členský štát v prílohe, doplnený osvedčením, ktoré vydali príslušné orgány tohto členského štátu.

V osvedčení musí byť uvedené, že boli splnené tieto dve podmienky:

a) príslušné osoby účinne, zákonne a zásadne vykonávali v tomto členskom štáte činnosti uvedené v článku 36

najmenej tri po sebe nasledujúce roky počas piatich rokov pred vydaním tohto osvedčenia;

b) že táto osoba má právo vykonávať tieto činnosti za tých istých podmienok ako držiteľ dokladu o formálnej kvalifikácii uvedeného pre tento členský štát v prílohe V bod 5.3.2.

Na osoby, ktoré úspešne ukončili aspoň tri roky štúdia, ktoré príslušné orgány členského štátu potvrdili ako rovnocenné odbornej príprave uvedenej v článku 34, sa nevzťahuje podmienka troch rokov praktických skúseností uvedená v písm. a) druhého pododseku.

Pokiaľ ide o Českú republiku a Slovensko, dokladu o formálnej kvalifikácii získaný v bývalom Československu sa prizná tá istá úroveň uznania ako českému a slovenskému dokladu o formálnej kvalifikácii, a to za tých istých podmienok, ako je to stanovené v predchádzajúcich pododsekoch.

2. Každý členský štát uznáva doklad o formálnej kvalifikácii ako lekár, vydaný v Taliansku osobám, ktoré začali svoju univerzitnú lekársku odbornú prípravu po 28. januári 1980, a nie neskôr než 31. decembra 1984, doplnený osvedčením, ktoré vydali príslušné talianske orgány.

V osvedčení musí byť uvedené, že boli splnené tieto tri podmienky:

a) príslušná osoba zložila príslušnú skúšku odbornej spôsobilosti, ktorú organizovali príslušné talianske orgány na účely potvrdenia, že táto osoba má znalosti a zručnosti porovnateľné s držiteľmi dokladu o formálnej kvalifikácii uvedeného pre Taliansko v prílohe V bod 5.3.2;

b) príslušná osoba účinne, zákonne a zásadne vykonáva v Taliansku činnosti uvedené v článku 36 najmenej tri po sebe nasledujúce roky počas piatich rokov pred vydaním tohto osvedčenia;

c) príslušná osoba má právo vykonávať alebo účinne, zákonne a zásadne vykonáva činnosti uvedené v článku 36, za tých istých podmienok ako držiteľ dokladu o formálnej kvalifikácii uvedeného pre Taliansko v prílohe V bod 5.3.2.

Na osoby, ktoré úspešne ukončili aspoň tri roky štúdia, o ktorom príslušné orgány príslušného členského štátu potvrdili, že je rovnocenné odbornej príprave uvedenej v článku 34, sa nevzťahuje podmienka troch rokov praktických skúseností uvedená v písm. a) druhého pododseku.

S osobami, ktoré začali univerzitnú odbornú prípravu po 31. decembri 1984, sa zaobchádza rovnako ako s vyššie uvedenými osobami, za predpokladu, že vyššie uvedené tri roky štúdia začali pred 31. decembrom 1994.

Oddiel 5

Veterinárni lekári

Článok 38

Odborná príprava veterinárnych lekárov

1. Odborná príprava veterinárnych lekárov pozostáva celkom najmenej z piatich rokov denného teoretického a praktického štúdia na univerzite alebo vo vyššej inštitúcii, poskytujúcej odbornú prípravu, ktorej úroveň sa uznáva za rovnocennú, alebo pod dozorom univerzity. Táto odborná príprava pokrýva najmenej študijný program uvedený v prílohe V bod 5.4.1.

Obsah uvedený v prílohe V bod 5.4.1. možno zmeniť a doplniť podľa postupu uvedeného v článku 58 ods. 2 na účely jeho prispôsobenia vedecko-technickému pokroku.

Súčasťou týchto aktualizácií v žiadnom členskom štáte nesmú byť zmeny ani doplnenia existujúcich legislatívnych zásad, pokiaľ ide o štruktúru povolání v súvislosti s odbornou prípravou a podmienkami prístupu fyzických osôb.

2. Prístup k odbornej príprave veterinárnych lekárov je podmienený držaním diplomu alebo osvedčenia oprávňujúceho držiteľa v súvislosti s príslušným štúdiom na prijatie na univerzitné zariadenia alebo do inštitúcií vyššieho vzdelávania, ktorého úroveň uznáva členský štát na účely príslušného štúdia za rovnocennú.

3. Odborná príprava veterinárneho lekára poskytuje záruku, že príslušná osoba získala tieto znalosti a zručnosti:

- a) primerané znalosti vied, o ktoré sa opiera činnosť veterinárneho lekára;
- b) primerané znalosti štruktúry a funkcií zdravých zvierat, zaobchádzania s nimi, reprodukcie a hygieny vo všeobecnosti, ako aj ich kŕmenia, vrátane technológií použiteľnej pri výrobe a skladovaní krmív, zodpovedajúcich ich potrebám;
- c) primerané znalosti správania zvierat a ochrany zvierat;
- d) primerané znalosti príčin, povahy, priebehu, účinku, diagnostiky a liečenia chorôb zvierat, či už uvažované individuálne alebo skupinovo, vrátane osobitných znalostí chorôb prenosných na človeka;
- e) primerané znalosti preventívnej medicíny;
- f) primerané znalosti hygieny a technológií použiteľnej pri produkcii, výrobe a dávaní do obehu krmív zvierat a potravín živočíšneho pôvodu, určených pre ľudskú spotrebu;

g) primerané znalosti zákonov, predpisov a administratívnych opatrení, týkajúcich sa vyššie uvedených oblastí;

h) primerané klinické a iné praktické skúsenosti pod príslušným dozorom.

Článok 39

Osobitné nadobudnuté práva veterinárnych lekárov

Bez toho, aby bol dotknutý článok 23 ods. 4, pokiaľ ide o štátnych príslušníkov členských štátov, ktorých doklad o formálnej kvalifikácii ako veterinárny lekár bol vydaný, alebo ktorých odborná príprava začala v Estónsku pred 1. májom 2004, členské štáty uznávajú tento doklad o formálnej kvalifikácii ako veterinárny lekár, ak je doplnený osvedčením uvádzajúcim, že príslušná osoba sa účinne a zákonne venovala príslušným činnostiam v Estónsku najmenej päť po sebe nasledujúcich rokov počas siedmich rokov pred vydaním tohto potvrdenia.

Oddiel 6

Pôrodné asistentky

Článok 40

Odborná príprava pôrodných asistentiek

1. Odborná príprava pôrodných asistentiek pozostáva celkom najmenej z:

- a) osobitnej dennej odbornej prípravy pôrodnej asistentky, pozostávajúcej z najmenej troch rokov teoretického a praktického štúdia (smer I) pokrývajúceho aspoň program uvedený v prílohe V bod 5.5.1, alebo
- b) osobitnej dennej odbornej prípravy pôrodnej asistentky, trvajúcej 18 mesiacov (smer II), pokrývajúcej aspoň program uvedený v prílohe V bod 5.5.1, ktorá nebola predmetom rovnocennej odbornej prípravy sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť.

Členské štáty zabezpečia, aby inštitúcie poskytujúce odbornú prípravu pôrodných asistentiek boli zodpovedné za koordinovanie teórie a praxe počas programu štúdia.

Obsah uvedený v prílohe V bod 5.5.1. možno zmeniť a doplniť podľa postupu uvedeného v článku 58 ods. 2 na účely jeho prispôsobenia vedecko-technickému pokroku.

Súčasťou týchto aktualizácií v žiadnom členskom štáte nesmú byť zmeny ani doplnenia existujúcich legislatívnych zásad, pokiaľ ide o štruktúru povolání v súvislosti s odbornou prípravou a podmienkami prístupu fyzických osôb.

2. Prístup k odbornej príprave pôrodnej asistentky je podmienený jednou z týchto podmienok:

- a) ukončenie najmenej prvých desiatich rokov všeobecného školského vzdelania pre smer I, alebo
- b) získanie dokladu o formálnej kvalifikácii ako sestra zodpovedná za všeobecnú starostlivosť, uvedeného v prílohe V bod 5.2.2 pre smer II.

3. Odborná príprava pôrodnej asistentky poskytuje záruku, že príslušná osoba získala tieto znalosti a zručnosti:

- a) primerané znalosti vied, o ktoré sa opiera činnosť pôrodnej asistentky, najmä pôrodnictva a gynekológie;
- b) primerané znalosti etiky povolania a právnych predpisov;
- c) podrobné znalosti biologických funkcií, anatómie a fyziológie v oblasti pôrodnictva a novorodencov, ako aj znalosti vzťahov medzi zdravotným stavom a fyzickým a sociálnym prostredím človeka, ako aj správania človeka;
- d) primerané klinické skúsenosti získané vo schválených inštitúciách pod dozorom personálu kvalifikovaného v oblasti pôrodnej asistencie a pôrodnictva;
- e) primerané porozumenie odbornej príprave zdravotníckeho personálu a skúsenosti s prácou s týmto personálom.

Článok 41

Postupy uznávania dokladu o formálnej kvalifikácii ako pôrodná asistentka

1. Doklad o formálnej kvalifikácii ako pôrodná asistentka uvedený v prílohe V bod 5.5.2 podlieha automatickému uznávaniu podľa článku 21, pokiaľ je splnené jedno z týchto kritérií:

- a) Najmenej trojročná denná odborná príprava pôrodnej asistentky:
 - i) buď je podmienená držaním diplomu, osvedčenia alebo iného dokladu o kvalifikácii umožňujúceho prístup na univerzitu alebo na inštitúciu vyššieho vzdelávania, alebo inak zaručujúcim rovnocennú úroveň znalostí, alebo
 - ii) s následnými dvomi rokmi odbornej praxe, pre ktorú bolo osvedčenie podľa odseku 2 vydané.
- b) Najmenej dvojročná denná odborná príprava pôrodnej asistentky alebo odborná príprava trvajúca najmenej 3 600 hodín, podmienená držaním dokladu o formálnej kvalifikácii ako sestra zodpovedná za všeobecnú starostlivosť uvedeného v prílohe V bod 5.2.2.

- c) Najmenej 18 mesiacov alebo 3 000 hodín odbornej prípravy pôrodnej asistentky, podmienené držaním dokladu o formálnej kvalifikácii ako sestra zodpovedná za všeobecnú starostlivosť uvedeného v prílohe V bod 5.2.2, s následným jedným rokom odbornej praxe, pre ktorú bolo osvedčenie podľa odseku 2 vydané.

2. Osvedčenie uvedené v odseku 1 vydajú príslušné orgány domovského členského štátu. Potvrdzuje sa ním, že jeho držiteľ po tom, ako získal doklad o formálnej kvalifikácii ako pôrodná asistentka, uspokojivo vykonával všetky činnosti pôrodnej asistentky počas zodpovedajúceho obdobia v nemocnici alebo v zariadení zdravotnej starostlivosti, schválenom na tento účel.

Článok 42

Výkon odborných činností pôrodnej asistentky

1. Ustanovenia tohto oddielu sa uplatňujú na činnosti pôrodných asistentiek, ako ich definoval každý členský štát, bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, a ktoré sa vykonávajú na základe profesijného titulu uvedeného v prílohe V bod 5.5.2.

2. Členské štáty zabezpečia, aby pôrodné asistentky mohli získať prístup a aby mohli vykonávať aspoň tieto činnosti:

- a) poskytovanie informácií a poradenstva v oblasti správneho plánovania rodiny;
- b) diagnostika tehotenstva a monitorovanie normálneho tehotenstva; výkon vyšetrení potrebných na monitorovanie vývoja normálneho tehotenstva;
- c) predpisovanie alebo odporúčanie vyšetrení potrebných na čo najskoršie diagnostikovanie rizikového tehotenstva;
- d) poskytovanie programov prípravy na rodičovstvo a úplná príprava na narodenie dieťaťa, vrátane poradenstva v oblasti hygieny a výživy;
- e) starostlivosť o matky pri práci a pomoc týmto matkám, vrátane monitorovania podmienok plodu v maternici pomocou vhodných klinických a technických prostriedkov;
- f) vedenie spontánneho pôrodu, vrátane prípadov vyžadujúcich epiziotómiu a v súrnych prípadoch vrátane pôrodov v panvovej polohe;
- g) rozpoznávanie varovných signálov nenormálnych situácií matky alebo dieťaťa, ktoré si vyžadujú zásah lekára, a v prípade potreby pomoc tomuto lekárovi; podniknutie potrebných núdzových opatrení, ak nie je prítomný lekár, najmä ručné odstránenie placenty, s možným následným ručným vyšetrením maternice;

- h) vyšetrenie novorodenca a starostlivosť o neho; vyvinutie potrebnej iniciatívy v prípade potreby a výkon bezprostrednej resuscitácie v prípade potreby;
- i) starostlivosť a sledovanie vývoja matky v popôrobnom období, poskytovanie všetkých potrebných rád matke v oblasti starostlivosti o dieťa, ktoré umožnia zabezpečiť optimálny vývoj novorodenca;
- j) výkon liečby predpísanej lekárom;
- k) spisovanie potrebných písomných správ.

Článok 43

Osobitné nadobudnuté práva pôrodných asistentiek

1. Každý členský štát v prípade štátneho príslušníka členského štátu, ktorého doklad o formálnej kvalifikácii ako pôrodná asistentka spĺňa minimálne požiadavky na odbornú prípravu, stanovené v článku 40, ale nie je na základe článku 41 uznávaný, ak nie je doplnený osvedčením o odbornej praxi uvedeným v článku 41 ods. 2, uznáva za dostatočný dôkaz doklad o formálnej kvalifikácii, ktorý vydal tento členský štát pred referenčným dňom uvedeným v prílohe V bod 5.5.2, doplnený osvedčením uvádzajúcim, že tento štátny príslušník účinne a zákonne vykonával príslušnú činnosť najmenej počas dvoch po sebe nasledujúcich rokov počas piatich rokov predchádzajúcich vydaniu tohto osvedčenia.

2. Podmienky uvedené v odseku 1 sa uplatňujú na štátnych príslušníkov členských štátov, ktorých doklad o formálnej kvalifikácii ako pôrodná asistentka potvrdzuje ukončenie odbornej prípravy absolvovanej na území bývalej Nemeckej demokratickej republiky a spĺňa všetky minimálne požiadavky na odbornú prípravu uvedené v článku 40, ale ak doklad o formálnej kvalifikácii nie je na základe článku 41 uznávaný, pokiaľ nie je doplnený osvedčením o odbornej praxi uvedeným v článku 41 ods. 2, kde sa potvrdzuje kurz odbornej prípravy, ktorý začal pred 3. októbrom 1990.

3. Pokiaľ ide o poľský doklad o formálnej kvalifikácii ako pôrodná asistentka, uplatňujú sa len nasledujúce ustanovenia o nadobudnutých právach.

V prípade štátneho príslušníka členského štátu, ktorého doklad o formálnej kvalifikácii ako pôrodná asistentka bol vydaný v Poľsku pred 1. májom 2004, ktorý nespĺňa minimálne požiadavky na odbornú prípravu uvedené v článku 40, členské štáty uznávajú nasledujúci doklad o formálnej kvalifikácii ako pôrodná asistentka, ak je doplnený osvedčením uvádzajúcim, že štátny príslušník tohto členského štátu sa účinne a zákonne venoval činnosti pôrodnej asistentky počas nižšie uvedeného obdobia:

- a) doklad o formálnej kvalifikácii ako pôrodná asistentka na úrovni akademického titulu (diplom licencjata położnictwa);

najmenej tri po sebe nasledujúce roky počas piatich rokov predchádzajúcich dňu vydania osvedčenia;

- b) doklad o formálnej kvalifikácii ako pôrodná asistentka potvrdzujúci ukončenie nadstavbového stredoškolského vzdelania získaného na strednej zdravotníckej škole (diplom położnej): najmenej päť po sebe nasledujúcich rokov počas siedmich rokov predchádzajúcich dňu vydania osvedčenia.

4. Členské štáty uznávajú doklad o formálnej kvalifikácii ako pôrodná asistentka vydaný v Poľsku pôrodnej asistentke, ktorá skončila odbornú prípravu pred 1. májom 2004, ktorá nespĺňa minimálne požiadavky na odbornú prípravu uvedené v článku 40, potvrdený bakalárskym diplomom získaným na základe osobitného rozširujúceho programu uvedeného v článku 11 zákona o zmenách a doplneniach zákona o povolani sstry a pôrodnej asistentky a niektorých iných právnych aktov z 20. apríla 2004 (Úradný vestník Poľskej republiky z 30. apríla 2004, č. 92, položka 885) a nariadenia ministra zdravotníctva z 11. mája 2004 o podrobných podmienkach poskytovania štúdií sestrám a pôrodným asistentkám, ktoré majú maturitné vysvedčenie zo strednej školy a skončili lekárske lýceum a strednú zdravotnícku školu v odbore sestra a pôrodná asistentka (Úradný vestník Poľskej republiky z 13. mája 2004, č. 110, položka 1170) na účely overenia, že príslušná osoba má znalosti a kvalifikáciu na úrovni porovnateľnej s pôrodnými asistentkami s kvalifikáciou, ktoré sú v prípade Poľska definované v prílohe V bod 5.5.2.

Oddiel 7

Farmaceut

Článok 44

Odborná príprava farmaceuta

1. Prístup ku kurzu odbornej prípravy farmaceuta je podmienený držaním diplomu alebo osvedčenia, ktoré umožňuje pre príslušné štúdium v členskom štáte prístup na univerzitu alebo na vyššiu inštitúciu, ktorej úroveň sa v členskom štáte uznáva za rovnocennú.

2. Doklad o formálnej kvalifikácii ako farmaceut potvrdzuje odbornú prípravu trvajúcu najmenej päť rokov, vrátane najmenej:

- a) piatich rokov dennej teoretickej a praktickej odbornej prípravy na univerzite alebo na vyššej inštitúcii, ktorej úroveň sa v členskom štáte uznáva za rovnocennú, alebo pod dozorom univerzity;
- b) šesťmesačnej odbornej prípravy v oblasti farmácie, otvorenej pre verejnosť alebo v nemocnici, pod dozorom farmaceutického oddelenia tejto nemocnice.

Cyklos odbornej prípravy obsahuje najmenej program uvedený v prílohe V bod 5.6.1. Obsah uvedený v prílohe V bod 5.6.1. možno zmeniť a doplniť podľa postupu uvedeného v článku 58 ods. 2 na účely jeho prispôsobenia vedecko-technickému pokroku.

Súčasťou týchto aktualizácií v žiadnom členskom štáte nesmú byť zmeny ani doplnenia existujúcich legislatívnych zásad, pokiaľ ide o štruktúru povolani v súvislosti s odbornou prípravou a podmienkami prístupu fyzických osôb.

3. Základná odborná príprava farmaceuta poskytuje záruku, že príslušná osoba získala tieto znalosti a zručnosti:

- a) primerané znalosti liečiv a látok používaných pri výrobe liečiv;
- b) primerané znalosti farmaceutickej technológie a fyzikálnych, chemických, biologických a mikrobiologických skúšok liečiv;
- c) primerané znalosti metabolizmu a účinkov liečiv, primerané znalosti pôsobenia toxických látok a používania liečiv;
- d) primerané znalosti umožňujúce vyhodnotiť vedecké údaje týkajúce sa liečiv, umožňujúce schopnosť poskytnúť primerané informácie na základe znalostí;
- e) primerané znalosti zákonných a iných požiadaviek spojených s výkonom farmácie.

Článok 45

Výkon odborných činností farmaceuta

1. Na účely tejto smernice činnosti farmaceuta sú činnosti, prístup ku ktorým a výkon ktorých je v jednom členskom štáte alebo vo viacerých členských štátoch podmienený odbornou kvalifikáciou, a ktorý je umožnený pre držiteľov dokladu o formálnej kvalifikácii typov uvedených v prílohe V bod 5.6.2.

2. Členské štáty zabezpečia, aby držiteľia dokladu o formálnej kvalifikácii ako farmaceut na univerzitnej úrovni alebo na úrovni, ktorá sa považuje za rovnocennú, ktorý spĺňa ustanovenia článku 44, mohli získať prístup a mohli vykonávať aspoň nasledujúce činnosti, v prípade potreby s podmienkou doplnkových odborných skúseností:

- a) príprava farmaceutických foriem liečiv;
- b) výroba a skúšanie liečiv;
- c) skúšanie liečiv v laboratóriu na skúšanie liečiv;
- d) skladovanie, uchovávanie a distribúcia liečiv vo veľkoobchodnej fáze;
- e) príprava, skúšanie, skladovanie a dodávanie liečiv do lekární otvorených pre verejnosť;

f) príprava, skúšanie, skladovanie a podávanie liečiv v nemocniciach;

g) poskytovanie informácií a poradenstva v oblasti liečiv.

3. Ak členský štát podmieni poskytnutie prístupu alebo umožnenie výkonu niektorej z činností farmaceuta okrem držania dokladu o formálnej kvalifikácii uvedeného v prílohe V bod 5.6.2 aj doplnkovými odbornými skúsenosťami, potom tento členský štát uznáva v tomto ohľade za dostatočný dôkaz osvedčenie vydané príslušnými orgánmi v domovskom členskom štáte, v ktorom sa uvádza, že príslušná osoba vykonávala tieto činnosti obdobne dlho v domovskom členskom štáte.

4. Uznanie uvedené v odseku 3 sa neuplatňuje, pokiaľ ide o dvojročné obdobie odbornej praxe, ktoré vyžaduje Luxemburské veľkovoľvodstvo ako podmienku získania koncesie na verejnú štátnu lekáreň.

5. Ak mal členský štát 16. septembra 1985 zavedené súťažné skúšky, určené na výber medzi držiteľmi uvedenými v odseku 2, osoby, ktoré mali právo stať sa majiteľmi nových lekární, o ktorých vytvorení sa rozhodlo v rámci vnútroštátneho systému zemepisného rozdelenia, členský štát môže odchylné od odseku 1 s týmito skúškami pokračovať, a od štátnych príslušníkov členských štátov, ktorí majú doklad o formálnej kvalifikácii ako farmaceut uvedený v prílohe V bod 5.6.2 alebo ktorí využívajú ustanovenia článku 23, môže vyžadovať, aby sa na týchto skúškach zúčastnili.

Oddiel 8

Architekt

Článok 46

Odborná príprava architektov

1. Odborná príprava architekta pozostáva najmenej zo štyroch rokov denného štúdia alebo zo šiestich rokov štúdia, z čoho najmenej tri roky sú vo forme denného štúdia na univerzite alebo v porovnateľnej školiacej inštitúcii. Táto odborná príprava musí viesť k úspešnému zloženiu skúšky na univerzitnej úrovni.

Odborná príprava, ktorá musí byť na univerzitnej úrovni a ktorej zásadnú časť tvorí architektúra, musí udržiavať rovnováhu medzi teoretickými a praktickými hľadiskami odbornej prípravy architektov a musí zaručiť získanie týchto znalostí a zručností:

a) schopnosť vytvárať architektonické projekty, ktoré uspokojia aj estetické aj technické požiadavky;

- b) zodpovedajúce vedomosti o histórii a teórii architektúry a príbuzných umení, technológiách a humanitných vedách;
- c) vedomosti o výtvarnom umení ako vplyve na kvalitu architektonického projektu;
- d) primerané vedomosti o urbanistickom projektovaní, plánovaní a zručnostiach v procese plánovania;
- e) chápanie vzťahu medzi ľuďmi a budovami a medzi budovami a ich prostredím a potreby dávať do vzťahu budovy a priestory medzi nimi s ľudskými potrebami a rozsahom;
- f) chápanie povolania a úlohy architekta v spoločnosti, najmä pri príprave dokumentácií, ktoré berú do úvahy sociálne faktory;
- g) chápanie metód prieskumu a prípravy projektovej dokumentácie;
- h) chápanie konštrukčného projektovania, konštrukčných a technických problémov spojených so stavebným projektom;
- i) primerané vedomosti o fyzikálnych problémoch, technológiách a o funkcii stavieb, aby boli zabezpečené komfortnými vnútornými podmienkami a klimatickou ochranou;
- j) potrebné zručnosti pri projektovaní, aby sa splnili požiadavky užívateľov stavieb v rámci obmedzení, ktoré sú určené cenovými faktormi a požiadavkami na stavby;
- k) primerané vedomosti o priemysle, organizáciách, predpisoch a procedúrach spojených so zavádzaním konceptov projektov do stavieb s integrovaním plánov do všeobecného plánovania.

2. Znalosti a zručnosti uvedené v odseku 1 možno zmeniť a doplniť podľa postupu uvedeného v článku 58 ods. 2 na účely jeho prispôsobenia vedecko-technickému pokroku.

Súčasťou týchto aktualizácií v žiadnom členskom štáte nesmú byť zmeny ani doplnenia existujúcich legislatívnych zásad, pokiaľ ide o štruktúru povolania v súvislosti s odbornou prípravou a podmienkami prístupu fyzických osôb.

Článok 47

Odchýlky z podmienok na odbornú prípravu architektov

1. Odchylne od článku 46 sa uznáva, že článku 21 vyhovuje aj: odborná príprava počas troch rokov, ktorá existovala k 5.

augustu 1985 na odborných vysokých školách „Fachhochschulen“ v Spolkovej republike Nemecko, pokiaľ spĺňa požiadavky stanovené v článku 46 a umožňuje prístup k činnostiam uvedeným v článku 48 v tomto členskom štáte s profesijným titulom „architekt“, a to za predpokladu, že takáto odborná príprava je doplnená štvorročným obdobím odbornej praxe v Spolkovej republike Nemecko potvrdenéj osvedčením vydaným profesijným združením, v ktorého zozname je registrovaný architekt, ktorý chce využiť ustanovenia tejto smernice.

Toto profesijné združenie musí najprv stanoviť, že práca, ktorú príslušný architekt v oblasti architektúry vykonal, je nezvratným dôkazom o celom spektre znalostí a zručností uvedených v článku 46 ods. 1. Toto osvedčenie sa vydá podľa toho istého postupu, aký sa uplatňuje na registrovanie v zozname profesijného združenia.

2. Odchylne od článku 46 sa uznáva, že článku 21 vyhovuje aj: odborná príprava ako súčasť schém sociálneho zlepšenia alebo univerzitného štúdia na čiastočný úväzok, ktorá spĺňa požiadavky uvedené v článku 46, potvrdená zložením skúšky z architektúry osobou, ktorá sedem alebo viac rokov pracovala v oblasti architektúry pod dozorom architekta alebo architektonickej kancelárie. Táto skúška musí byť na univerzitnej úrovni a musí byť rovnocenná záverečnej skúške uvedenej v prvom pododseku článku 46 ods. 1.

Článok 48

Výkon odborných činností architekta

1. Na účely tejto smernice sú odborné činnosti architekta činnosti, ktoré sa pravidelne vykonávajú pod profesijným titulom „architekt“.

2. Na štátnych príslušníkov členského štátu, ktorí majú právo používať tento titul na základe zákona, ktorý dáva príslušnému orgánu členského štátu právo udeľovať tituly štátnym príslušníkom členských štátov, ktorí osobitne vynikajú kvalitou svojej práce v oblasti architektúry, sa hľadá akoby spĺňali požadované podmienky výkonu činností architekta pod profesijným titulom „architekt“. Architektonická povaha činností príslušnej osoby bude potvrdená osvedčením, ktoré vydal jej domovský členský štát.

Článok 49

Osobitné nadobudnuté práva architektov

1. Každý členský štát uznáva doklad o formálnej kvalifikácii ako architekt uvedený v prílohe VI bod 6, vydaný inými členskými štátmi, a ktorým sa potvrdzuje kurz odbornej prípravy, ktorý začal najneskôr v referenčný akademický rok uvedený v tejto prílohe, a to aj vtedy, ak tento kurz nespĺňa minimálne požiadavky uvedené v článku 46, a na účely prístupu k odbornej činnosti architekta a výkonu tejto činnosti prizná na svojom území tomuto dokladu taký účinok ako dokladu o formálnej kvalifikácii ako architekt, ktorý vydáva sám.

Za týchto okolností sa uznáva osvedčenie, ktoré vydali príslušné orgány Spolkovej republiky Nemecko, potvrdzujúce, že doklad o formálnej kvalifikácii, ktorý vydali 8. mája 1945 alebo neskôr príslušné orgány Nemeckej demokratickej republiky, je rovnocenný takémuto dokladu uvedenému v tejto prílohe.

2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, každý členský štát uznáva nasledujúci doklad o formálnej kvalifikácii a na účely prístupu k odborným činnostiam architekta a výkonu týchto činností im na svojom území priznáva tú istú účinnosť ako dokladu o formálnej kvalifikácii, ktorý vydal sám: osvedčenia vydané štátnym príslušníkom členského štátu členskými štátom, ktorý prijal pravidlá upravujúce prístup k činnostiam architekta a výkon týchto činností od týchto dátumov:

- a) 1. januára 1995 pre Rakúsko, Fínsko a Švédsko;
- b) 1. mája 2004 pre Českú republiku, Estónsku, Cyprus, Lotyšsko, Litvu, Maďarsko, Maltu, Poľsko, Slovensko a Slovensko;
- c) 5. augusta 1987 pre ostatné členské štáty.

Osvedčenia uvedené v odseku 1 potvrdzujú, že ich držiteľ mal právo najneskôr v príslušný deň používať profesijný titul architekta a že aktívne vykonával v súvislosti s tými pravidlami príslušné činnosti najmenej tri po sebe nasledujúce roky počas piatich rokov predchádzajúcich vydaniu tohto osvedčenia.

KAPITOLA IV

Spoločné ustanovenia o zariadeniach

Článok 50

Dokumentácia a formality

1. Ak príslušné orgány hostiteľského členského štátu rozhodujú na základe tohto oddielu o žiadosti o povolenie výkonu

príslušného regulovaného povolania, môžu požadovať doklady a osvedčenia uvedené v prílohe VII.

Doklady uvedené v prílohe VII bod 1 písmená d), e) a f) nie sú v deň ich predloženia staršie než tri mesiace.

Členské štáty, organizácie a ostatné právnické osoby zaručia dôvernosť prijatých informácií.

2. V prípade odôvodnených pochybností môže hostiteľský členský štát požiadať príslušné orgány členského štátu o potvrdenie autenticity potvrdení a dokladov o formálnej kvalifikácii, ktoré boli v tomto členskom štáte vydané, a ak je to vhodné, potvrdenie skutočnosti, že žiadateľ spĺňa pre povolania uvedené v kapitole III tejto časti minimálne požiadavky na odbornú prípravu uvedené v článkoch 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 a 46.

3. V prípade odôvodnených pochybností, ak doklad o formálnej kvalifikácii, ako je vymedzený v článku 3 ods. 1 písm. c), vydal príslušný orgán v členskom štáte a ak je jeho súčasťou odborná príprava celá alebo čiastočne absolvovaná v zariadení, zákonne založenom na území iného členského štátu, hostiteľský členský štát má právo overiť u príslušného orgánu členského štátu, v ktorom sa doklad vydal:

- a) či bol kurz odbornej prípravy v zariadení, ktoré poskytlo odbornú prípravu, formálne potvrdený školským zariadením založeným v členskom štáte, v ktorom sa doklad vydal;
- b) či je doklad o vzdelaní rovnaký ako doklad, ktorý by sa vydal, ak by sa tento kurz v celom rozsahu absolvoval v členskom štáte, v ktorom sa doklad vydal, a
- c) či tento doklad o formálnej kvalifikácii dáva na území členského štátu, v ktorom sa doklad vydal, tie isté profesijné práva.

4. Ak hostiteľský členský štát vyžaduje od svojich štátnych príslušníkov, aby zložili slávnostnú prísahu alebo predložili miestoprisažné vyhlásenie ako podmienku získania prístupu k regulovanému povolaniu, a ak znenie tejto prísahy alebo tohto vyhlásenia nemôže štátny príslušník iného členského štátu použiť, hostiteľský členský štát zabezpečí, aby príslušná osoba mohla použiť vhodné rovnocenné znenie.

Článok 51

Postup vzájomného uznávania odbornej kvalifikácie

1. Príslušný orgán hostiteľského členského štátu potvrdzuje prijatie žiadosti do jedného mesiaca od jej prijatia a informuje žiadateľa o všetkých chýbajúcich dokladoch.

2. Postup preskúmania žiadosti o povolenie vykonávať regulované povolanie sa musí skončiť čo najrýchlejšie a jeho výsledkom musí byť náležité odôvodnené rozhodnutie príslušného orgánu v hostiteľskom členskom štáte o každom prípade do troch mesiacov odo dňa predloženia úplného žiadateľovho spisu. V prípadoch podľa kapitol I a II tejto časti sa však táto lehota môže predĺžiť o jeden mesiac.

3. Rozhodnutie alebo neprijatie rozhodnutia v lehote je predmetom práva na odvolanie podľa vnútroštátneho práva.

Článok 52

Používanie profesijných titulov

1. Ak sa v hostiteľskom členskom štáte používanie profesijného titulu týkajúceho sa činností príslušného povolania reguluje, štátny príslušník iného členského štátu, ktorý je oprávnený na výkon regulovaného povolania na základe oddielu III, používa profesijný titul hostiteľského členského štátu, ktorý zodpovedá tomu povolaniu v tom členskom štáte, a používa všetky súvisiace iniciály.

2. Ak sa povolanie v hostiteľskom členskom štáte reguluje združením alebo organizáciou v zmysle článku 3 ods. 2, štátny príslušník členského štátu nemá právo používať profesijný titul, ktorý vydáva táto organizácia alebo toto združenie, ani jeho skrátenú formu, ak nepredloží dôkaz o tom, že je členom tejto organizácie alebo tohto združenia.

Ak toto združenie alebo táto organizácia podmieňuje členstvo určitou kvalifikáciou, môže tak urobiť len za podmienok stanovených v tejto smernici, pokiaľ ide o štátnych príslušníkov iných členských štátov, ktorí sú držiteľmi odbornej kvalifikácie.

HLAVA IV

PODROBNÉ PRAVIDLÁ VÝKONU POVOLANIA

Článok 53

Znalosť jazykov

Osoby využívajúce uznávanie odbornej kvalifikácie majú znalosť jazykov potrebnú na výkon povolania v hostiteľskom členskom štáte.

Článok 54

Používanie akademických titulov

Bez toho, aby boli dotknuté články 7 a 52, hostiteľský členský štát zabezpečí, aby sa príslušnej osobe poskytlo právo na používanie akademických titulov, ktoré získala v domovskom

členskom štáte, a prípadne aj ich skrátenej formy, v jazyku domovského členského štátu. Hostiteľský členský štát môže požadovať, aby za titulom nasledovalo meno a adresa zariadenia alebo skúšobnej rady, ktorá tento titul vydala. Ak by sa akademický titul domovského členského štátu mohol v hostiteľskom členskom štáte zameniť s titulom, na ktorý sa v hostiteľskom členskom štáte vyžaduje doplnková odborná príprava, ktorú držiteľ titulu nedostal, hostiteľský členský štát môže od držiteľa titulu požadovať, aby používal akademický titul domovského členského štátu vo vhodnej forme, ktorú stanoví hostiteľský členský štát.

Článok 55

Schválenie fondov zdravotného poistenia

Bez toho, aby bol dotknutý článok 5 ods. 1 a článok 6 prvý pododsek písm. b), členské štáty, ktoré vyžadujú od osôb, ktoré získali odbornú kvalifikáciu na ich území, aby ukončili prípravné obdobie odbornej prípravy v službe a/alebo obdobie odbornej praxe na to, aby získali schválenie fondu zdravotného poistenia, v prípade držiteľa dokladu o odbornej kvalifikácii lekára alebo zubného lekára, získanej v iných členských štátoch, od tejto povinnosti upustia.

HLAVA V

ADMINISTRATÍVNA SPOLUPRÁCA A ZODPOVEDNOSŤ ZA IMPLEMENTÁCIU

Článok 56

Príslušné orgány

1. Príslušné orgány hostiteľského členského štátu a domovského členského štátu úzko spolupracujú a poskytujú si vzájomnú pomoc, aby uľahčili uplatňovanie tejto smernice. Zabezpečujú dôvernosť vymenených informácií.

2. Príslušné orgány hostiteľského členského štátu a domovského členského štátu si vymieňajú informácie o disciplinárnom konaní alebo trestnoprávných sankciách, alebo o akýchkoľvek iných vážnych osobitných okolnostiach, ktoré môžu mať vplyv na výkon činností na základe tejto smernice, pričom rešpektujú legislatívu o ochrane osobných údajov upravenú v smerniciach Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov⁽¹⁾ a 2002/58/ES z 12. júla 2000 týkajúcu sa spracovávania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách)⁽²⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31. Smernica zmenená a doplnená nariadením (ES) č. 1882/2003.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37.

Domovský členský štát preskúmava vierohodnosť okolností a jeho orgány rozhodnú o povahe a rozsahu vyšetrovania, ktoré je potrebné uskutočniť informuje hostiteľský členský štát o záveroch, ktoré vyvodil z dostupných informácií.

3. Každý členský štát najneskôr 20. októbra 2007 určí orgány a organizácie príslušné na poskytovanie a prijímanie dokladov o formálnej kvalifikácii a iných dokladov alebo informácií, ako aj orgány a organizácie príslušné na prijímanie žiadostí a rozhodovanie podľa tejto smernice, a okamžite o tom informuje ostatné členské štáty a Komisiu.

4. Každý členský štát určí koordinátora pre činnosť orgánov uvedených v odseku 1 a informuje o tom ostatné členské štáty a Komisiu.

Tento koordinátor má:

- a) podporovať jednotné uplatňovanie tejto smernice;
- b) zbierať všetky informácie relevantné pre uplatňovanie tejto smernice, ako napríklad informácie o podmienkach prístupu k regulovaným povolaniam v členských štátoch.

Na účely plnenia právomocí uvedených v písmene b) môže koordinátor vyžiadať pomoc kontaktných miest uvedených v článku 57.

Článok 57

Kontaktné miesta

Každý členský štát najneskôr 20. októbra 2007 určí kontaktné miesto, ktoré má:

- a) poskytovať občanom a kontaktným miestam ostatných členských štátov potrebné informácie o uznávaní odbornej kvalifikácie podľa tejto smernice, ako sú informácie o vnútroštátnom práve, upravujúcom tieto povolania a výkon týchto povolaní, vrátane sociálnej legislatívy a v prípade potreby vrátane etických pravidiel;
- b) pomáhať občanom pri uplatňovaní ich práv na základe tejto smernice, podľa potreby v spolupráci s ostatnými kontaktnými miestami a príslušnými orgánmi v hostiteľskom členskom štáte.

Na požiadanie Komisie kontaktné miesto informuje Komisiu o výsledkoch vyšetrovania, ktoré uskutočňujú podľa ustanovení písmena b), a to do dvoch mesiacov od ich získania.

Článok 58

Výbor pre uznávanie odbornej kvalifikácie

1. Komisii pomáha Výbor pre uznávanie odbornej kvalifikácie (ďalej len „výbor“), ktorý sa skladá zo zástupcov členských štátov a ktorému predsedá zástupca Komisie.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, použijú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES, so zreteľom na ustanovenia jeho článku 8.

Obdobie ustanovené v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je dva mesiace.

3. Výbor prijme rokovací poriadok.

Článok 59

Konzultácie

Komisia zabezpečí primeraným spôsobom konzultácie s odborníkmi z dotknutých profesijných skupín, najmä v súvislosti s prácou výboru uvedeného v článku 58, a poskytne uvedenému výboru odôvodnenú správu o týchto konzultáciách.

HLAVA VI

INÉ USTANOVENIA

Článok 60

Správy

1. Od 20. októbra 2007 členské štáty každé dva roky zašlú Komisii správu o uplatňovaní tohto systému. Okrem všeobecných poznámok správa obsahuje štatistický prehľad prijatých rozhodnutí a opis hlavných problémov vyplývajúcich z uplatňovania tejto smernice.

2. Od 20. októbra 2007 Komisia každých päť rokov vypracuje správu o vykonávaní tejto smernice.

Článok 61

Doložka o odchýlke

Ak má členský štát pri uplatňovaní niektorého z ustanovení tejto smernice väčšie ťažkosti v určitej oblasti, Komisia tieto ťažkosti preskúma v spolupráci s príslušnými členskými štátmi.

Ak je to potrebné, Komisia rozhodne, postupom uvedeným v článku 58 ods. 2, o povolení dočasnej odchýlky pre príslušný členský štát.

Článok 62

Zrušovacie ustanovenie

Smernice 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS, 89/48/EHS, 92/51/EHS, 93/16/EHS a 1999/42/ES sa zrušujú s platnosťou od 20. októbra 2007. Odkazy na zrušené smernice sa chápu ako odkazy na túto smernicu a akty prijaté na základe týchto smerníc nie sú týmto zrušením ovplyvnené.

Článok 63

Transpozícia

Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 20. októbra 2007. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

Článok 64

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 65

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 7. septembra 2005

Za Európsky parlament

predseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

predseda

C. CLARKE

PRÍLOHA I

Zoznam odborných združení alebo organizácií, ktoré spĺňajú podmienky článku 3 ods. 2ÍRSKO ⁽¹⁾

1. Inštitút prísazných účtovných znalcov v Írsku (The Institute of Chartered Accountants in Ireland) ⁽²⁾
2. Inštitút autorizovaných účtovných znalcov v Írsku (The Institute of Certified Public Accountants in Ireland) ⁽²⁾
3. Združenie autorizovaných účtovných znalcov (The Association of Certified Accountants) ⁽²⁾
4. Inštitúcia inžinierov Írska (Institution of Engineers of Ireland)
5. Írsky plánovací inštitút (Irish Planning Institute)

SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

1. Inštitút prísazných účtovných znalcov v Anglicku a vo Walese (Institute of Chartered Accountants in England and Wales)
2. Inštitút prísazných účtovných znalcov Škótska (Institute of Chartered Accountants of Scotland)
3. Inštitút prísazných účtovných znalcov v Írsku (Institute of Chartered Accountants in Ireland)
4. Výsadné združenie autorizovaných účtovných znalcov (Chartered Association of Certified Accountants)
5. Výsadný inštitút likvidátorov škôd (Chartered Institute of Loss Adjusters)
6. Výsadný inštitút prevádzkových účtovníkov (Chartered Institute of Management Accountants)
7. Inštitút prísazných tajomníkov a administrátorov (Institute of Chartered Secretaries and Administrators)
8. Výsadný poisťovací inštitút (Chartered Insurance Institute)
9. Inštitút poisťných technikov (Institute of Actuaries)
10. Fakulta poisťných technikov (Faculty of Actuaries)
11. Výsadný inštitút bankárov (Chartered Institute of Bankers)
12. Inštitút bankárov v Škótsku (Institute of Bankers in Scotland)
13. Kráľovská inštitúcia prísazných topografov (Royal Institution of Chartered Surveyors)
14. Kráľovský inštitút plánovania miest (Royal Town Planning Institute)
15. Výsadná spoločnosť fyzioterapie (Chartered Society of Physiotherapy)
16. Kráľovská spoločnosť chémie (Chartered Society of Chemistry)
17. Britská psychologická spoločnosť (British Psychological Society)
18. Združenie knižníc (Library Association)
19. Inštitút prísazných lesníkov (Institute of Chartered Foresters)
20. Výsadný inštitút stavebníctva (Chartered Institute of Building)
21. Rada pre strojárstvo (Engineering Council)
22. Inštitút energie (Institute of Energy)
23. Inštitúcia štruktúrnych inžinierov (Institution of Structural Engineers)
24. Inštitúcia stavebných inžinierov (Institution of Civil Engineers)
25. Inštitúcia banských inžinierov (Institution of Mining Engineers)

⁽¹⁾ Írski štátni príslušníci sú taktiež členovia nasledujúcich združení alebo organizácií v Spojenom kráľovstve: Inštitút prísazných účtovných znalcov v Anglicku a vo Walese (Institute of Chartered Accountants in England and Wales), Inštitút prísazných účtovných znalcov Škótska (Institute of Chartered Accountants of Scotland), Inštitút poisťných technikov (Institute of Actuaries), Fakulta poisťných technikov (Faculty of Actuaries), Výsadný inštitút prevádzkových účtovníkov (The Chartered Institute of Management Accountants), Inštitút prísazných tajomníkov a administrátorov (Institute of Chartered Secretaries and Administrators), Kráľovský inštitút plánovania miest (Royal Town Planning Institute), Kráľovská inštitúcia prísazných topografov (Royal Institution of Chartered Surveyors), Výsadný inštitút stavebníctva (Chartered Institute of Building).

⁽²⁾ Iba pre činnosť vykonávanú účtovníkmi — auditormi.

26. Inštitúcia baníctva a metalurgie (Institution of Mining and Metallurgy)
 27. Inštitúcia elektrotechnických inžinierov (Institution of Electrical Engineers)
 28. Inštitúcia inžinierov plynárov (Institution of Gas Engineers)
 29. Inštitúcia strojných inžinierov (Institution of Mechanical Engineers)
 30. Inštitúcia chemických inžinierov (Institution of Chemical Engineers)
 31. Inštitúcia výrobných inžinierov (Institution of Production Engineers)
 32. Inštitúcia námorných inžinierov (Institution of Marine Engineers)
 33. Kráľovská inštitúcia námorných architektov (Royal Institution of Naval Architects)
 34. Kráľovská aeronautická spoločnosť (Royal Aeronautical Society)
 35. Inštitút kovov (Institute of Metals)
 36. Výsadná inštitúcia inžinierov stavebných služieb (Chartered Institution of Building Services Engineers)
 37. Inštitút merania a kontroly (Institute of Measurement and Control)
 38. Britská počítačová spoločnosť (British Computer Society)
-

PRÍLOHA II

Zoznam študijných odborov s osobitnou štruktúrou uvedených článku 11 písm. c) bode ii)

1. Vzdelávanie zdravotníckych pracovníkov a odborná príprava v oblasti starostlivosti o dieťa

Odborná príprava:

v Nemecku:

- detská sestra („Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger“),
- fyzioterapeut [„Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)“]⁽¹⁾,
- terapeut chorôb z povolania/ergoterapeut („Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut“),
- logopéd („Logopäde/Logopädin“),
- ortoptik [„Orthoptist(in)“],
- štátom uznaný vychovávateľ [„Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)“],
- štátom uznaný liečebný pedagóg [„Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(-in)“],
- zdravotný laborant [„medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)“],
- zdravotný RTG technik [„medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)“],
- zdravotný technik funkčnej diagnostiky [„medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik“],
- veterinárny technik [„veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)“],
- diétna sestra [„Diätassistent(in)“],
- farmaceutický laborant („Pharmazieingenieur“), odborná príprava absolvovaná pred 31. marcom 1994 v bývalej Nemeckej demokratickej republike alebo na území nových spolkových krajín — Länder,
- zdravotná sestra na psychiatrii [„Psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger“],
- logopéd [„Sprachtherapeut(in)“];

v Českej republike:

- zdravotnícky asistent („zdravotnický asistent“),

ktorá predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 13 rokov, ktoré zahŕňa najmenej osem rokov základného vzdelávania a štyri roky odborného stredoškolského vzdelávania na strednej zdravotníckej škole, ukončeného maturitnou skúškou;

- asistent výživy („nutriční asistent“),

ktorá predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 13 rokov, ktoré zahŕňa najmenej osem rokov základného vzdelávania a štyri roky odborného stredoškolského vzdelávania na strednej zdravotníckej škole, ukončeného maturitnou skúškou;

v Taliansku:

- zubný technik („odontotecnico“),
- optik („ottico“);

⁽¹⁾ S účinnosťou od 1. júna 1994 je názov odboru „Krankengymnast(in)“ nahradený termínom „Physiotherapeut(in)“. Avšak odborníci, ktorí diplom získali pred uvedeným dátumom, môžu i naďalej používať predchádzajúci názov „Krankengymnast(in)“, ak si tak želajú.

na Cypre:

- zubný technik („οδοντοτεχνίτης“),

ktorá predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 14 rokov, ktoré zahŕňa najmenej šesť rokov základného vzdelávania, šesť rokov stredoškolského vzdelávania a dva roky pomaturitného odborného vzdelávania s následnou jednoročnou odbornou praxou,

- optik („τεχνικός οπτικός“),

ktorá predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 14 rokov, ktoré zahŕňa najmenej šesť rokov základného vzdelávania, šesť rokov stredoškolského vzdelávania a dva roky pomaturitného odborného vzdelávania s následnou jednoročnou odbornou praxou;

v Lotyšsku:

- zubná sestra („zobārstniecības māsa“),

ktorá predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 13 rokov, ktoré zahŕňa najmenej desať rokov všeobecného školského vzdelávania a dva roky odborného vzdelávania na zdravotníckej škole s následnou trojročnou odbornou praxou, po skončení ktorej sa musí vykonať skúška s cieľom získať osvedčenie v odbore,

- asistent v biomedicínskych laboratóriách („biomedicīnas laborants“),

ktorá predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 12 rokov, ktoré zahŕňa najmenej desať rokov všeobecného školského vzdelávania a dva roky odborného vzdelávania na zdravotníckej škole s následnou dvojročnou odbornou praxou, po skončení ktorej sa musí vykonať skúška s cieľom získať osvedčenie v odbore,

- zubný technik („zobu tehniķis“),

ktorá predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 12 rokov, ktoré zahŕňa najmenej desať rokov všeobecného školského vzdelávania a dva roky odborného vzdelávania na zdravotníckej škole s následnou dvojročnou odbornou praxou, po skončení ktorej sa musí vykonať skúška s cieľom získať osvedčenie v odbore,

- fyzioterapeutický asistent („fizioterapeita asistentis“),

ktorá predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 13 rokov, ktoré zahŕňa najmenej desať rokov všeobecného školského vzdelávania a tri roky odborného vzdelávania na zdravotníckej škole s následnou dvojročnou odbornou praxou, po skončení ktorej sa musí vykonať skúška s cieľom získať osvedčenie v odbore;

v Luxembursku:

- zdravotný RTG technik [„assistant(e) technique médical(e) en radiologie“],
- laboratórny zdravotný technik [„assistant(e) technique médical(e) de laboratoire“],
- psychiatrická zdravotná sestra („infirmier/ière psychiatrique“),
- zdravotný technik na chirurgii [„assistant(e) technique médical(e) en chirurgie“],
- detská sestra („infirmier/ière puériculteur/trice“),
- sestra na anestéziológii („infirmier/ière anesthésiste“),
- kvalifikovaný masér/masérka [„masseur/euse diplômé(e)“],
- vychovávateľ („éducateur/trice“),

v Holandsku:

- veterinárny asistent („dierenartsassistent“),

ktorá predstavuje štúdium a praktickú prípravu trvajúce aspoň trinásť rokov, pozostávajúce:

- i) najmenej z trojročnej odbornej prípravy v odbornej škole, ktorá sa končí skúškou, v niektorých prípadoch je doplnená jednoročným alebo dvojročným prehĺbujúcim štúdiom zakončeným skúškou, alebo
- ii) aspoň z dvaapoločnej odbornej prípravy v odbornej škole, ktorá je zakončená skúškou a doplnená aspoň šesť-mesačnou praxou alebo aspoň šesť-mesačným odborným výcvikom v schválenom vzdelávacom zariadení, alebo
- iii) aspoň z dvojročnej odbornej prípravy v odbornej škole, ktorá je zakončená skúškou a doplnená aspoň jednoročnou praxou alebo aspoň jednoročným odborným výcvikom v schválenom vzdelávacom zariadení, alebo
- iv) v prípade veterinárneho asistenta („dierenartsassistent“) z trojročnej odbornej prípravy v odbornej škole (schéma „MBO“), alebo z trojročnej odbornej prípravy v systéme duálneho učňovského vzdelávania („LLW“), pričom obe sú zakončené skúškou,

v Rakúsku:

- základná odborná príprava zdravotných sestier špecializujúcich sa na starostlivosť o deti a mladistvých („spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege“),
- základná odborná príprava zdravotných sestier pracujúcich na psychiatrii („spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege“),
- optik kontaktných šošoviek („Kontaktlinsenoptiker“),
- pedikér („Fußpfleger“),
- technik zvukových pomôcok („Hörgeräteakustiker“),
- lekárnik („Drogist“),

ktorá predstavuje odborné vzdelávanie a prípravu trvajúce aspoň štrnásť rokov, zahŕňujúce aspoň päťročnú odbornú prípravu v rámci štruktúry odborného vzdelávania, rozdelenú na učňovskú prípravu s aspoň trojročným trvaním, pozostávajúcu z odbornej prípravy čiastočne absolvovanej na pracovisku a čiastočne vo vzdelávacom zariadení, a z obdobia odbornej praxe a odbornej prípravy zakončenej odbornou skúškou, ktorou sa priznáva právo vykonávať toto povolanie a vychovávať učňov,

- masér („Masseur“),

ktorá predstavuje odborné vzdelávanie a prípravu trvajúce štrnásť rokov, zahŕňujúce päťročnú odbornú prípravu v rámci štruktúry odborného vzdelávania pozostávajúcu z učňovskej prípravy s dvojročným trvaním, z obdobia odbornej praxe a odborného výcviku s dvojročným trvaním a z jednoročného odborného výcviku zakončeného odbornou skúškou, ktorou sa priznáva právo vykonávať toto povolanie a vychovávať učňov;

- učiteľ materskej školy („Kindergärtner/in“),
- vychovávateľ („Erzieher“),

ktorá predstavuje odborné vzdelávanie a prípravu trvajúce trinásť rokov, zahŕňujúce päť rokov odbornej prípravy na odbornej škole zakončenej skúškou;

na Slovensku:

- učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách,

ktorá predstavuje vzdelávanie trvajúce aspoň štrnásť a pol roka, zahŕňujúce osem rokov základného vzdelávania, štyri roky vzdelávania v strednej odbornej škole a päťsemestrálny kurz tanečnej pedagogiky,

- vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb,

ktorá predstavuje vzdelávanie trvajúce aspoň štrnásť rokov, zahŕňujúce aspoň osem, resp. deväť rokov základného vzdelávania, štyri roky štúdia na strednej pedagogickej škole alebo na inej strednej škole a dva roky dopĺňujúceho pedagogického štúdia externou formou.

2. *Remeselný sektor („Master/Meister/Maitre“), ktorý predstavuje odborné vzdelávanie a prípravu obsahujúcu zručnosti nezahrnuté v hlave III kapitole II tejto smernice*

Odborná príprava :

v Dánsku:

— optik („optometrist“).

Táto príprava trvá štrnásť rokov vrátane päťročnej odbornej prípravy rozdelenej na dvaapolročné teoretické štúdium zabezpečované vzdelávacím zariadením a na dvaapolročný praktický odborný výcvik absolvovaný na pracovisku; príprava sa zakončí uznávanou remeselníckou skúškou, ktorou sa priznáva právo používať titul „Mester“;

— ortopedický technik („ortopædimekaniker“),

táto príprava trvá dvanásť a pol roka vrátane štyriapolročnej odbornej prípravy rozdelenej na šesťmesačné teoretické štúdium zabezpečované vzdelávacím zariadením a trojročný praktický výcvik absolvovaný na pracovisku; táto príprava sa zakončí uznávanou remeselníckou skúškou, ktorou sa priznáva právo používať titul „Mester“;

— ortopedický protetik („ortopædiskomager“),

príprava trvá trinásť a pol roka vrátane štyriapolročnej odbornej prípravy rozdelenej na dvojročné teoretické štúdium zabezpečované vzdelávacím zariadením a dvaapolročný praktický výcvik absolvovaný na pracovisku; táto príprava sa zakončí uznávanou remeselníckou skúškou, ktorou sa priznáva právo používať titul „Mester“;

v Nemecku:

— optik („Augenoptiker“),

— zubný technik („Zahntechniker“),

— bandážista („Bandagist“),

— výrobca sluchových pomôcok („Hörgeräte-Akustiker“),

— ortopedický technik („Orthopädiemechaniker“),

— výrobca ortopedickej obuvi („Orthopädieschuhmacher“),

v Luxembursku:

— optik („optometrist“),

— zubný technik („mécanicien dentaire“),

— výrobca sluchových pomôcok („audioprothésiste“),

— ortopedický technik/výrobca chirurgických bandáží („mécanicien orthopédiste/bandagiste“),

— výrobca ortopedickej obuvi („orthopédiste-cordonnier“),

táto príprava trvá štrnásť rokov vrátane aspoň päťročnej prípravy absolvovanej v rámci štruktúry odborného vzdelávania, zabezpečenej čiastočne na pracovisku a čiastočne vo vzdelávacom zariadení, zakončenej úspešným absolvovaním skúšky, ktorá je nevyhnutná na výkon akejkoľvek odborne kvalifikovanej činnosti, a to samostatne alebo ako zamestnanec s porovnateľným stupňom zodpovednosti,

v Rakúsku:

— bandážista („Bandagist“),

— výrobca korzetov („Miederwarenerzeuger“),

- optik („Optiker“),
- výrobca ortopedickej obuvi („Orthopädienschuhmacher“),
- ortopedický technik („Orthopädietechniker“),
- zubný technik („Zahntechniker“),
- záhradník („Gärtner“),

ktorá predstavuje odborné vzdelávanie a prípravu trvajúce aspoň štrnásť rokov, zahrňujúce aspoň päťročnú odbornú prípravu v rámci štruktúrovanej odbornej prípravy, rozdelenej na učňovskú prípravu aspoň s trojročným trvaním, obsahujúcu odborný výcvik absolvovaný čiastočne na pracovisku a čiastočne zabezpečený vzdelávacím zariadením, a obdobie odbornej praxe a prípravy s aspoň dvojročným trvaním, zakončené majstrovskou skúškou, ktorou sa priznáva právo vykonávať toto povolanie, vzdelávať učňov a používať titul „Meister“;

odborná príprava remeselníckych majstrov v odvetví poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, konkrétne:

- majster v poľnohospodárstve („Meister in der Landwirtschaft“),
- majster vidieckeho domáceho hospodárstva („Meister in der ländlichen Hauswirtschaft“),
- majster záhradníctva („Meister im Gartenbau“),
- majster trhového záhradníctva („Meister im Feldgemüsebau“),
- majster pomológie a spracovania ovocia („Meister im Obstbau und in der Obstverwertung“),
- majster vinohradníctva a výroby vín („Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft“),
- majster mliekarenskej výroby („Meister in der Molkerei- und Käsereiwirtschaft“),
- majster chovu koní („Meister in der Pferdewirtschaft“),
- majster rybolovu („Meister in der Fischereiwirtschaft“),
- majster hydínárstva („Meister in der Geflügelwirtschaft“),
- majster včelárstva („Meister in der Bienenwirtschaft“),
- majster lesníctva („Meister in der Forstwirtschaft“),
- majster lesnej kultúry a lesnej správy („Meister in der Forstgarten- und Forstpflégewirtschaft“),
- majster poľnohospodárskeho veľ'koskladu („Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung“),

ktorá predstavuje odborné vzdelávanie a prípravu trvajúce aspoň pätnásť rokov, zahrňujúce aspoň šesťročnú odbornú prípravu v rámci štruktúrovanej odbornej prípravy, rozdelenej na učňovskú prípravu s aspoň trojročným trvaním, obsahujúcu odborný výcvik absolvovaný čiastočne v prevádzke a čiastočne zabezpečený vzdelávacím zariadením, a obdobie odbornej praxe a prípravy aspoň s trojročným trvaním, zakončené majstrovskou skúškou v odbore, ktorou sa priznáva právo vychovávať učňov a používať titul „Meister“;

v Poľsku:

- učiteľ praktickej odbornej prípravy („Nauczyciel praktycznej nauki zawodu“),

ktorá predstavuje vzdelávanie v trvaní:

- i) osem rokov základného vzdelávania a päť rokov stredoškolského odborného vzdelávania alebo rovnocenného stredoškolského vzdelávania v príslušnom odbore s následným pedagogickým kurzom v trvaní aspoň 150 hodín, kurzom bezpečnosti pri práci a pracovnej hygieny a dvojročnou odbornou praxou v povolaní, ktorú má vyučovať, alebo
- ii) osem rokov základného vzdelávania a päť rokov stredoškolského odborného vzdelávania a diplom o absolvovaní nadstavbovej pedagogickej technickej školy, alebo

- iii) osem rokov základného vzdelávania a dvoch, resp. troch rokov základného stredoškolského odborného vzdelávania a aspoň troch rokov odbornej praxe potvrdené titulom „majster“ v príslušnom odbore s následným pedagogickým kurzom v trvaní aspoň 150 hodín;

na Slovensku:

- majster odbornej výchovy,

ktorá predstavuje vzdelávanie v trvaní aspoň dvanásť rokov, zahŕňajúcich osem rokov základného vzdelávania, štyri roky odborného vzdelávania [úplné odborné stredoškolské vzdelanie a/alebo vyučenie v príslušnom (príbuznom) študijnom alebo učebnom odbore], odbornú prax v celkovom trvaní aspoň troch rokov v odbore ukončeného štúdia alebo vyučenia a doplňujúce pedagogické štúdium na pedagogickej fakulte alebo na vysokých školách technických, alebo úplné stredoškolské vzdelávanie alebo vyučenie v príslušnom (príbuznom) študijnom alebo učebnom odbore, odborná prax v trvaní aspoň troch rokov v odbore ukončeného štúdia alebo vyučenia a doplňujúce pedagogické štúdium na pedagogickej fakulte, alebo do 1. septembra 2005 špecializačné kvalifikačné štúdium špeciálnej pedagogiky realizované v metodických centrách pre majstrov odbornej výchovy na špeciálnych školách bez doplňujúceho pedagogického štúdia.

3. Národný sektor

a) Národná doprava

Odborná príprava:

v Českej republike:

- palubný asistent („palubní asistent“),
- námorný poručík („námořní poručík“),
- prvý palubný dôstojník („první palubní důstojník“),
- kapitán („kapitán“),
- strojní asistent („strojní asistent“),
- strojní dôstojník („strojní důstojník“),
- druhý strojní dôstojník („druhý strojní důstojník“),
- prvý strojní dôstojník („první strojní důstojník“),
- elektrotechnik („elektrotechnik“),
- elektrodôstojník („elektrodůstojník“),

v Dánsku:

- lodný kapitán („skibsfører“),
- prvý dôstojník („overstyrmand“),
- kormidelný poddôstojník („enestyrmand, vagthavende styrmand“),
- palubný dôstojník („vagthavende styrmand“),
- strojník („maskinchef“),
- prvý lodný inžinier („1. maskinmester“),
- prvý inžinier/službukonajúci inžinier („1. maskinmester/vagthavende maskinmester“).

v Nemecku:

- kapitán veľkého pobrežného plavidla („Kapitän AM“),
- kapitán pobrežného plavidla („Kapitän AK“),
- palubný dôstojník veľkého pobrežného plavidla („Nautischer Schiffsoffizier AMW“),

- palubný dôstojník pobrežného plavidla („Nautischer Schiffssossizier AKW“),
- hlavný inžinier, stupeň C („Schiffsbetriebstechniker CT — Leiter von Maschinenlagne“),
- lodný mechanik, stupeň C („Schiffsmaschinist CMA — leiter von Maschinenanlagen“),
- lodný inžinier, stupeň C („Schiffsbetriebstechniker CTW“),
- lodný mechanik, stupeň C — samostatný strojný dôstojník („Schiffsmachinist CMaW — Technischer Alleinoffizier“).

v Taliansku:

- palubný dôstojník („ufficiale di coperta“),
- strojný dôstojník („ufficiale di macchina“),

v Lotyšsku:

- elektrodôstojník na lodiach („Kuģu elektromehāniks“),
- operátor chladiaceho systému („Kuga saldēšanas iekārtu mašīnists“),

v Holandsku:

- prvý lodník (pobrežné plavidlo s doplňujúcim výcvikom) („stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)“),
- diplomovaný pobrežný inžinier („diploma motordrijver“),
- úradník VTS („VTS-functionaris“),

ktorá predstavuje odbornú prípravu:

— v Českej republike:

i) v prípade palubného asistenta („palubný asistent“),

1. dovŕšenie najmenej 20 rokov veku;
2. a) námorná akadémia alebo námorná škola — odbor navigácie, štúdium na oboch školách sa ukončuje vykonaním maturitnej skúšky a schválená služba na mori v trvaní aspoň šesť mesiacov na lodi počas štúdia, alebo
- b) schválená služba na mori v trvaní najmenej dvoch rokov ako člen posádky tvoriaci súčasť strážnej služby na pomocnej úrovni na lodiach a ukončenie schváleného kurzu, ktorý spĺňa požiadavky spôsobilosti špecifikované v oddiele A-II/1 medzinárodného zákonníka STCW (Medzinárodného dohovoru o štandardoch odbornej prípravy, certifikácii a dohľade nad námorníkmi) vydávaného námornou akadémiou alebo školou zmluvnej strany dohovoru STCW, a vykonanie skúšky pred skúšobnou komisiou uznanou MTC (Výborom pre námornú dopravu v Českej republike);

ii) v prípade námorného poručíka („námořní poručík“),

1. Schválená služba na mori ako palubný asistent na lodiach s hrubou priestornosťou najmenej 500 hrubých ton v trvaní najmenej šiestich mesiacov v prípade absolventa námornej školy alebo akadémie, alebo jedného roku v prípade absolventa uznaného kurzu, vrátane aspoň šiestich mesiacov vo funkcii člena posádky tvoriaceho súčasť strážnej služby.
2. Riadne vyplnená a potvrdená záznamová kniha palubného výcviku pre palubnú posádku.

iii) v prípade prvého palubného dôstojníka („první palubní důstojník“),

Osvedčenie o spôsobilosti námorného poručíka na lodiach s hrubou priestornosťou najmenej 500 hrubých ton a aspoň dvanásťmesačná schválená služba na mori v tejto funkcii.

iv) v prípade kapitána („kapitán“),

= Služobný preukaz kapitána lode na lodiach s hrubou priestornosťou 500 až 3 000 hrubých ton.

= Osvedčenie o spôsobilosti prvého palubného dôstojníka na lodiach s hrubou priestornosťou najmenej 3 000 hrubých ton a aspoň šesťmesačná schválená služba na mori v tejto funkcii na lodiach s hrubou priestornosťou najmenej 500 hrubých ton a aspoň šesťmesačná schválená služba na mori v tejto funkcii na lodiach s hrubou priestornosťou najmenej 3 000 hrubých ton.

v) v prípade strojného asistenta („strojný asistent“),

1. Dovŕšenie aspoň 20 rokov veku.

2. Náморná akadémia alebo námorná škola — odbor námorného inžinierstva a počas štúdia absolvovanie schválenej služby na mori na lodi v trvaní najmenej šesť mesiacov.

vi) strojný dôstojník („strojný dôstojník“),

V prípade absolventa námornej akadémie alebo školy schválená služba na mori v trvaní najmenej šesť mesiacov vo funkcii strojného asistenta.

vii) v prípade druhého strojného dôstojníka („druhý strojní dôstojník“),

Schválená služba na mori v trvaní najmenej dvanásť mesiacov vo funkcii tretieho strojného dôstojníka na lodiach s hlavným mechanickým pohonom s výkonom najmenej 750 kW.

viii) v prípade prvého strojného dôstojníka („první strojní dôstojník“),

Vhodný služobný preukaz ako druhý strojný dôstojník na lodiach s hlavným mechanickým pohonom s výkonom najmenej 3 000 kW a schválená služba na mori v tejto funkcii v trvaní najmenej šesť mesiacov.

ix) v prípade elektrotechnika („elektrotechnik“),

1. Dovŕšenie najmenej 18 rokov veku.

2. Náморná alebo iná akadémia, fakulta elektrotechniky alebo technická škola alebo škola elektrotechniky, ukončené maturitnou skúškou, a najmenej 12 mesačná schválená prax v oblasti elektrotechniky.

x) v prípade elektrodôstojníka („elektrodůstojník“),

1. Náморná akadémia alebo škola, fakulta námornej elektrotechniky alebo iná akadémia alebo stredná škola v oblasti elektrotechniky ukončená maturitnou skúškou alebo štátnou skúškou.

2. Schválená služba na mori ako elektrotechnik v trvaní najmenej 12 mesiacov v prípade absolventa akadémie alebo školy, alebo 24 mesiacov v prípade absolventa strednej školy.

— v Dánsku deväť rokov základnej školy a následný kurz základnej odbornej prípravy a/alebo služby na mori v trvaní od sedemnástich do tridsiatich šiestich mesiacov, doplnený o

i) u palubného dôstojníka jednoročným špecializovaným odborným výcvikom;

ii) pre ostatné povolania trojročnou špecializovanou odbornou prípravou,

— v Nemecku od štrnástich do osemnástich rokov vrátane trojročného kurzu základnej odbornej prípravy a jednoročnej služby na mori, po ktorých nasledujú jeden alebo dva roky špecializovanej odbornej prípravy doplnenej tam, kde je to vhodné, dvomi rokmi praxe v navigácii,

— v Lotyšsku:

i) v prípade elektrodôstojníka na lodiach („kuģu elektromehānikis“),

1. Dovŕšenie najmenej 18 rokov veku.

2. Vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 12 rokov a 6 mesiacov, ktoré zahŕňa najmenej 9 rokov základného vzdelávania a najmenej 3 roky odborného vzdelávania. Okrem toho sa požaduje služba na mori v trvaní najmenej 6 mesiacov ako lodný elektrotechnik alebo asistent elektrotechnika na lodiach s generátorom s výkonom najmenej 750 kW. Odborné vzdelávanie je ukončené osobitnou skúškou vykonanou príslušným úradom v súlade so vzdelávacím programom schváleným ministerstvom dopravy.

ii) v prípade operátora chladiaceho systému („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists“),

1. Dovŕšenie najmenej 18 rokov veku.

2. Vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 13 rokov, ktoré zahŕňa najmenej 9 rokov základného vzdelávania a najmenej 3 roky odborného vzdelávania. Okrem toho sa požaduje služba na mori v trvaní najmenej 12 mesiacov vo funkcii asistenta inžiniera chladiaceho systému. Odborné vzdelávanie je ukončené osobitnou skúškou vykonanou príslušným orgánom v súlade so vzdelávacím programom schváleným ministerstvom dopravy.

— v Taliansku s trvaním trinásť rokov, z ktorých aspoň päť rokov trvá odborná príprava zakončená skúškou a doplnená tam, kde je to vhodné, stážou,

— v Holandsku:

i) pre prvého lodného dôstojníka (pobrežné plavidlo s doplňujúcim výcvikom) *stuurman kleine handelsvaart („met aanvulling“)* a diplomovaného inžiniera pobrežných plavidiel (s diplomom) (*„diploma motordrijver“*) zahŕňa odborné vzdelávanie trvajúce štrnásť rokov, z ktorého aspoň dva roky sa uskutočňujú v špecializovanom vzdelávacom zariadení, doplnené dvanásť mesačným praktickým výcvikom;

ii) pre úradníka VTS (*„VTS-functionaris“*), s trvaním aspoň pätnásť rokov, pozostáva aspoň z troch rokov vysokoškolského odborného vzdelávania (*„HBO“*) alebo stredoškolského odborného vzdelávania (*„MBO“*), po ktorých nasledujú štátne alebo regionálne špecializačné kurzy, z ktorých každý zahŕňa aspoň dvanásť týždňov teoretickej odbornej prípravy a zakončuje sa skúškou;

a ktorá je uznávaná podľa medzinárodného dohovoru STCW (Medzinárodný dohovor o štandardoch odbornej prípravy, certifikácii a dohľade nad námorníkmi, 1978).

b) Morský rybolov:

Odborná príprava :

v Nemecku:

— kapitán hlbkového rybolovu (*„Kapitän BG/Fischerei“*),

— kapitán pobrežného rybolovu (*„Kapitän BLK/Fischerei“*),

— palubný dôstojník hlbkového plavidla (*„Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei“*),

— palubný dôstojník pobrežného plavidla (*„Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei“*),

v Holandsku:

— prvý lodník/inžinier V (*„stuurman werktuigkunde V“*),

— inžinier IV (rybárske plavidlo) (*„werktuigkundige IV visvaart“*),

— prvý lodník IV (rybárske plavidlo) (*„stuurman IV visvaart“*),

— prvý lodník/inžinier VI (*„stuurman werktuigkunde VI“*),

ktorá predstavuje odbornú prípravu:

- v Nemecku s trvaním od štrnástich do osemnástich rokov vrátane trojročnej základnej odbornej prípravy a jednoročnej služby na mori, po ktorých nasleduje jednoročná alebo dvojročná špecializovaná odborná príprava doplnená tam, kde je to vhodné, dvojročnou praxou v navigácii,
- v Holandsku štúdium rôznej dĺžky, a to od trinástich do pätnástich rokov, z ktorých aspoň dva roky sú na špecializovanej odbornej škole, doplnené dvanásťmesačnou praxou, a ktorá je uznávaná

podľa Dohovoru Torremolinos (Medzinárodný dohovor o bezpečnosti rybárskych plavidiel z roku 1977).

4. Technický sektor

Odborná príprava:

v Českej republike:

- autorizovaný technik, autorizovaný staviteľ („autorizovaný technik, autorizovaný staviteľ“),

ktorá predstavuje odborné vzdelávanie v trvaní najmenej 9 rokov, ktoré zahŕňa štyri roky vzdelávania na technickej strednej škole ukončené maturitnou skúškou (na strednej technickej škole), päť rokov odbornej praxe ukončenej testom odbornej kvalifikácie pre výkon vybraných odborných činností v stavebníctve [podľa zákona č. 50/1976 Sb. (Stavebný zákon) a zákona č. 360/1992 Sb.],

- fyzická osoba riadiaca dráhové vozidlo („fyzická osoba riadiaci drážní vozidlo“),

ktorá predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 12 rokov, zahŕňajúce najmenej osem rokov základného vzdelávania a najmenej štyri roky stredoškolského odborného vzdelávania ukončeného maturitnou skúškou a následne štátnou skúškou z pohonu vozidiel,

- dráhový revízny technik („drážní revizní technik“),

ktorá predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 12 rokov, ktoré zahŕňa najmenej osem rokov základného vzdelávania a aspoň štyri roky stredoškolského odborného vzdelávania na strednej strojníckej alebo elektrotechnickej škole, ukončeného maturitnou skúškou,

- učiteľ autoškoly („učitel autoškoly“),

osoba, ktorá dovŕšila najmenej 24 rokov veku; predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej dvanásť rokov, ktoré zahŕňa najmenej osem rokov základného vzdelávania a najmenej štyri roky odborného stredoškolského vzdelávania zameraného na opravu a strojnictvo, ukončeného maturitnou skúškou,

- kontrolný technik STK („kontrolní technik STK“),

osoba, ktorá dovŕšila najmenej 21 rokov veku; predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej dvanásť rokov, ktoré zahŕňa najmenej osem rokov základného vzdelávania a najmenej štyri roky stredoškolského odborného vzdelávania ukončeného maturitnou skúškou s následnou najmenej dvojročnou technickou praxou; dotknutá osoba musí mať vodičský preukaz, nesmie mať záznam v registri trestov, musí mať ukončenú osobitnú prípravu pre štátnych technikov v trvaní najmenej 120 hodín a musí úspešne vykonať skúšku,

- mechanik merania emisií („mechanik měření emisí“),

ktorá predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 12 rokov, ktoré zahŕňa najmenej osem rokov základného vzdelávania a najmenej štyri roky stredoškolského odborného vzdelávania ukončeného maturitnou skúškou; ďalej musí žiadateľ absolvovať trojročnú technickú prax a osobitnú prípravu pre „mechaniku merania emisií automobilov“ v trvaní osem hodín a úspešne vykonať skúšku,

- kapitán I. triedy („kapitán I. třídy“),

ktorá predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 15 rokov, ktoré zahŕňa osem rokov základného vzdelávania a tri roky odborného vzdelávania ukončeného maturitnou skúškou a následne skúškou potvrdenou osvedčením spôsobilosti. Po tomto odbornom vzdelávaní musí nasledovať najmenej štvorročná odborná prax ukončená skúškou,

- reštaurátor pamiatok, ktoré sú dielami umeleckých remesiel („restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel“),

ktorá predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 12 rokov a ktoré zahŕňa úplné stredoškolské technické vzdelávanie v odbore reštaurátorstva alebo desať až dvanásť rokov štúdia v súvisiacom odbore s následnou päťročnou odbornou praxou v prípade úplného stredoškolského technického vzdelávania ukončeného maturitnou skúškou alebo s osemročnou odbornou praxou v prípade stredoškolského technického vzdelávania ukončeného so záverečnou učňovskou skúškou,

- reštaurátor diel výtvarného umenia, ktoré nie sú pamiatkami a sú uložené v zbierkach múzeí a galérií, a ostatných predmetov kultúrnej hodnoty („restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty“),

ktorá predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke 12 rokov s päťročnou odbornou praxou v prípade úplného stredoškolského technického vzdelávania v odbore reštaurátorstva, ukončeného maturitnou skúškou,

- odpadový hospodár („odpadový hospodář“),

ktorá predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 12 rokov, ktoré zahŕňa najmenej osem rokov základného vzdelávania a najmenej štyri roky stredoškolského odborného vzdelávania ukončeného maturitnou skúškou a najmenej päťročnú prax v oblasti nakladania s odpadmi počas posledných desiatich rokov;

- technický vedúci odstrel („Technický vedoucí odstřelů“),

ktorá predstavuje vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 12 rokov, ktoré zahŕňa najmenej osem rokov základného vzdelávania a najmenej štyri roky odborného vzdelávania ukončeného maturitnou skúškou,

po ktorom nasleduje:

dvojročná prax ako odstrel'ovač v podzemí (pre podzemnú činnosť) alebo jednoročná prax na povrchu (pre povrchovú činnosť) vrátane šiestich mesiacov ako asistent odstrel'ovača;

výcvikový kurz v trvaní 100 hodín teoretického a praktického výcviku s následnou skúškou pred príslušným okresným banským úradom;

odborná prax v plánovaní a uskutočňovaní väčších odstrel'ovacích prác v trvaní najmenej šiestich mesiacov;

výcvikový kurz v trvaní 32 hodín teoretického a praktického výcviku s následnou skúškou pred príslušným českým banským úradom,

v Taliansku:

- stavebný topograf („geometra“),

- zememerač („perito agrario“),

ktorá predstavuje stredoškolské technické štúdium druhého stupňa, trvajúce aspoň trinásť rokov, pozostávajúce z ôsmich rokov povinnej školskej dochádzky a následne z päťročného stredoškolského štúdia vrátane trojročného odborného štúdia skončeného odbornou maturitnou skúškou a doplneného:

i) u stavebných topografov: stážou aspoň dva roky v odbornej kancelárii alebo päťročnou praxou;

ii) u zememeračov praktickou odbornou prípravou v trvaní aspoň dva roky,

po ktorých nasleduje štátna skúška,

v Lotyšsku:

- asistent strojvodcu motorovej lokomotívy („vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs“),

osoba, ktorá dovŕšila najmenej 18 rokov veku, vzdelávanie v celkovej dĺžke najmenej 12 rokov, ktoré zahŕňa najmenej osem rokov základného vzdelávania a najmenej štyri roky odborného vzdelávania; odborné vzdelávanie je ukončené osobitnou skúškou zamestnávateľa; osvedčenie o spôsobilosti je vydané príslušným úradom na obdobie piatich rokov,

v Holandsku:

- súdny zriadenec („gerechtsdeurwaarder“),
- zubný protetik („tandprotheticus“),

ktorá predstavuje štúdium a odbornú prípravu:

- i) v prípade súdneho zriadenca („gerechtsdeurwaarder“) štúdium trvajúce devätnásť rokov, pozostávajúce z osemročnej povinnej školskej dochádzky, po ktorej nasleduje osemročné stredoškolské vzdelávanie, zahŕňajúce štvorročné technické vzdelávanie zakončené štátnou skúškou a doplnené trojročným teoretickým a praktickým odborným vzdelávaním;
- ii) v prípade zubného protetika („tandprotheticus“) denné štúdium trvajúce aspoň pätnásť rokov a tri roky štúdium popri zamestnaní, pozostávajúce z osemročného základného vzdelávania, štvorročného všeobecného stredného vzdelávania, absolvovania trojročnej odbornej prípravy zahŕňajúcej teoretickú a praktickú odbornú prípravu zubného technika, doplnenú trojročným odborným štúdiom popri zamestnaní so zamerním na zubného protetika, štúdium sa končí skúškou,

v Rakúsku:

- lesník („Förster“),
- technické poradenstvo („Technisches Büro“),
- prenájom pracovnej sily („Überlassung von Arbeitskräften — Arbeitsleihe“),
- sprostredkovateľ práce („Arbeitsvermittlung“),
- investičný poradca („Vermögensberater“),
- súkromný detektív („Berufsdetektiv“),
- pracovník bezpečnostnej služby („Bewachungsgewerbe“),
- realitný sprostredkovateľ („Immobilienmakler“),
- realitný manažér („Immobilienverwalter“),
- organizátor stavebných projektov („Bauträger, Bauorganisator, Baubetereuer“),
- vyberanie dlhov („Inkassoinstitut“),

ktorá predstavuje vzdelávanie a odbornú prípravu v trvaní najmenej 15 rokov, pozostávajúcu z osemročnej povinnej školskej dochádzky, po ktorej nasleduje aspoň päťročné stredoškolské technické alebo obchodné štúdium, skončené technickou alebo obchodnou maturitnou skúškou, doplnené aspoň dvojročným vzdelávaním a odbornou prípravou na pracovisku, skončenými odbornou skúškou,

- poisťovací poradca („Berater in Versicherungsangelegenheiten“),

ktorá predstavuje vzdelávanie a odbornú prípravu s celkovým trvaním pätnásť rokov, zahŕňajúcich šesťročnú odbornú prípravu v rámci štruktúrovanej odbornej prípravy, rozdelené na učňovskú prípravu s trojročným trvaním a na trojročné obdobie odbornej praxe a prípravy, zakončené skúškou,

- stavebný majster/plánovanie a technické výpočty („Planender Baumeister“),
- tesársky majster/plánovanie a technické výpočty („Planender Zimmermeister“),

ktorá predstavuje vzdelávanie a odbornú prípravu s celkovým trvaním aspoň osemnásť rokov, zahŕňajúce aspoň deväťročnú odbornú prípravu, rozdelenú na štvorročné stredoškolské technické štúdium a päťročnú odbornú prax a prípravu, zakončenú odbornou skúškou, ktorou sa priznáva právo vykonávať príslušné povolanie a vychovávať učňov, a ak sa odborná príprava týka práva plánovať stavby, vykonávať technické výpočty a dozerať na stavebné práce („Výsada Márie Terézie“),

- komerčný účtovník („Gewerblicher Buchhalter“) podľa 1994 Gewerbeordnung (Zákon o obchode, remeslách a priemysle z roku 1994),
- účtovník — živnostník („Selbständiger Buchhalter“) podľa 1999 Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe (Zákon o verejných účtovníckych profesiách z roku 1999),

v Poľsku:

- diagnostik vykonávajúci skúšky technického stavu motorových vozidiel na stanici kontroly vozidiel na základnej úrovni („Diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań“),

ktorá predstavuje osem rokov základného vzdelávania, päť rokov stredoškolského technického vzdelávania v oblasti motorových vozidiel a tri roky praxe v automechanickej dielni alebo v opravovni automobilov a základnú prípravu v oblasti kontroly technického stavu motorových vozidiel v trvaní 51 hodín, ukončenú kvalifikačnou skúškou,

- diagnostik vykonávajúci skúšky technického stavu motorových vozidiel na okresnej stanici technickej kontroly vozidiel („diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów“),

ktorá predstavuje osem rokov základného vzdelávania, päť rokov stredoškolského technického vzdelávania v oblasti motorových vozidiel a štyri roky praxe v automechanickej dielni alebo v opravovni automobilov a 51 hodín základnej prípravy v oblasti kontroly technického stavu motorových vozidiel ukončenú kvalifikačnou skúškou,

- diagnostik vykonávajúci skúšky technického stavu motorových vozidiel na stanici technickej kontroly vozidiel („diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów“),

ktorá predstavuje:

- i) osem rokov základného vzdelávania a päť rokov stredoškolského technického vzdelávania v oblasti motorových vozidiel a potvrdenú štvorročnú prax v automechanickej dielni alebo v opravovni automobilov, alebo
- ii) osem rokov základného vzdelávania a päť rokov stredoškolského technického vzdelávania v inej oblasti ako v oblasti motorového vozidla a potvrdenú osemročnú prax v automechanickej dielni alebo v opravovni automobilov, v celkovom trvaní 113 hodín úplnej prípravy vrátane základnej a špecializovanej prípravy s následnými skúškami po každom stupni.

Dĺžka prípravy v hodinách, obsah jednotlivých častí v rámci úplnej odbornej prípravy diagnostika sú oddelene uvedené v nariadení ministra infraštruktúry z 28. novembra 2002 o podrobných požiadavkách pre diagnostikov (Ú. v. 2002, č. 208, pos. 1796).

- výpravca („dyżurny ruchu“),

ktorá predstavuje osem rokov základného vzdelávania a štyri roky stredoškolského odborného vzdelávania so špecializáciou na železničnú dopravu, ako aj kurz prípravy na prácu výpravcu v trvaní 45 dní a úspešné vykonanie kvalifikačnej skúšky, alebo ktorá predstavuje osem rokov základného vzdelávania a päť rokov stredoškolského odborného vzdelávania so špecializáciou na železničnú dopravu, ako aj kurz prípravy na prácu výpravcu v trvaní 63 dní a úspešné vykonanie kvalifikačnej skúšky.

5. Študijné odbory vo Veľkej Británii, akreditované ako národné odborné kvalifikácie alebo škótske odborné kvalifikácie:

Odborná príprava:

- registrovaná veterinárna sestra („listed veterinary nurse“),
- banský elektrikár („mine electrical engineer“),
- banský mechanik („mine mechanical engineer“),
- zubný terapeut („dental therapist“),
- zubný hygienik („dental hygienist“),
- optik („dispensing optician“),
- banský zástupca („mine deputy“),
- úradník zaoberajúci sa platobnou neschopnosťou („insolvency practitioner“),
- oprávnená osoba vykonávajúca majetkové prevody („licensed conveyancer“),
- prvý lodník — nákladné/osobné lode — neobmedzene („first mate - freight/passenger ships - unrestricted“),

- druhý lodník — nákladné/osobné lode — neobmedzene („second mate - freight/passenger ships - unrestricted“),
- tretí lodník - nákladné/osobné lode neobmedzene („third mate - freight/passenger ships unrestricted“),
- palubný dôstojník - nákladné/osobné lode - neobmedzene („deck officer - freight/passenger ships - unrestricted“),
- dôstojník inžinier - nákladné/osobné lode - neobmedzená oblasť obchodovania („engineer officer - freight/passenger ships - unlimited trading area“),
- autorizovaná technicky spôsobilá osoba v odpadovom hospodárstve („certified technically competent person in waste management“),

vedúca k akreditovaným štátnym odborným kvalifikáciám (NVQs) alebo v Škótsku k akreditovaným škótskym odborným kvalifikáciám na úrovniach 3 a 4 Národného rámca odborných kvalifikácií Veľkej Británie.

Tieto úrovne sú definované takto:

- úroveň 3: kompetencie v širokom rozsahu rôznych pracovných činností vykonávaných v rôznych kontextoch, z ktorých väčšina je zložitá a nerutinná. Je tu značná zodpovednosť a autonómia, pričom sa často vyžaduje kontrola alebo riadenie inými,
 - úroveň 4: kompetencie v širokom rozsahu zložitých, technických alebo odborných pracovných činností vykonávaných v rôznych kontextoch a s vysokým stupňom osobnej zodpovednosti a samostatnosti. Často sa vyskytuje zodpovednosť za prácu iných a za rozdeľovanie zdrojov.
-

PRÍLOHA III

Zoznam regulovaného vzdelávania a odbornej prípravy uvedených v treťom pododseku článku 13 ods. 2

V Spojenom kráľovstve:

Regulované štúdium vedúce k akreditovaným štátnym odborným kvalifikáciám (NVQs), alebo v Škótsku k akreditovaným škótskym odborným kvalifikáciám, na úrovni 3 a 4 štátnej štruktúry odborných kvalifikácií vo Veľkej Británii.

Tieto úrovne sú definované takto:

- Úroveň 3: kompetencie v širokom rozsahu rôznych pracovných činností vykonávaných v rôznych kontextoch, z ktorých väčšina je zložitá a nerutinná. Je tu značná zodpovednosť a autonómia, často sa vyžaduje kontrola alebo vedenie inými.
- Úroveň 4: kompetencie v širokom rozsahu zložitých technických alebo odborných pracovných činností, vykonávaných v rôznych kontextoch a s vysokým stupňom osobnej zodpovednosti a samostatnosti. Často sa vyskytuje zodpovednosť za prácu iných a prerozdelenie zdrojov.

V Nemecku:

Tieto regulované študijné odbory:

- regulovaná odborná príprava na vykonávanie povolání technického asistenta [„technische(r) Assistent(in)“], obchodného asistenta [„kaufmännische(r) Assistent(in)“], sociálnych povolání („soziale Berufe“) a povolania štátom autorizovaného inštruktora dýchania a výslovnosti [„staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech-, und Stimmlehrer(in)“] s celkovým trvaním najmenej trinásť rokov, ktoré vyžadujú úspešné zakončenie stredoškolského štúdia („mittlerer Bildungsabschluss“), a ktoré pozostávajú:
 - i) najmenej z trojročnej ⁽¹⁾ odbornej prípravy v odbornej škole („Fachschule“), zakončenej skúškou, a tam, kde je to vhodné, doplnenej jednoročným alebo dvojročným špecializačným štúdiom, tiež zakončeným skúškou, alebo
 - ii) najmenej z dvaapoloročnej odbornej prípravy v odbornej škole („Fachschule“), zakončenej skúškou a doplnenej praxou s trvaním najmenej šesť mesiacov, alebo odborným výcvikom trvajúcim najmenej šesť mesiacov v schválenom vzdelávacom zariadení, alebo
 - iii) najmenej z dvojročnej prípravy v odbornej škole („Fachschule“), zakončenej skúškou a doplnenej praxou trvajúcou najmenej jeden rok alebo odborným výcvikom trvajúcim najmenej jeden rok v schválenom zariadení,
- regulovaná odborná príprava na vykonávanie povolania štátom autorizovaného [„staatlich geprüfte(r)“] technika [„Techniker(in)“], obchodného ekonóma [„Betriebswirt(in)“], dizajnera [„Gestalter(in)“] a rodinného opatrovateľa [„Familienpfleger(in)“] s celkovým trvaním najmenej 16 rokov, ktorých nutným predpokladom je úspešné ukončenie povinnej školskej dochádzky alebo rovnocenného vzdelávania a odbornej prípravy (v dĺžke najmenej deväť rokov) a úspešné ukončenie štúdia na učňovskej škole („Berufsschule“) s trvaním najmenej tri roky, ktoré zahŕňujú, po absolvovaní najmenej dvoch rokov praxe, riadne štúdium a odbornú prípravu trvajúce najmenej dva roky alebo štúdium a odbornú prípravu popri zamestnaní s porovnateľným trvaním,
- regulované vzdelávanie a regulované štúdium popri zamestnaní s celkovým trvaním najmenej pätnásť rokov, nevyhnutným predpokladom je, všeobecne povedané, úspešné ukončenie povinnej školskej dochádzky (najmenej deväť rokov) a odborné vzdelávanie (bežne tri roky), ktoré vo všeobecnosti zahŕňa najmenej dva roky praxe (vo väčšine prípadov tri roky) a skúšku v kontexte odbornej prípravy popri zamestnaní, ktorá vo všeobecnosti obsahuje najmenej dva roky praxe (vo väčšine prípadov tri roky) a skúšku v rámci štúdia popri zamestnaní, ktoré vo všeobecnosti zahŕňa kurz odbornej prípravy, ktorý je súbežný s praxou (najmenej 1 000 hodín) alebo riadne štúdium (najmenej jeden rok).

Nemecké orgány zašlú Komisii a ostatným členským štátom zoznam študijných odborov odbornej prípravy, na ktoré sa vzťahuje táto príloha.

⁽¹⁾ Minimálna dĺžka sa môže skrátiť z troch rokov na dva roky, ak má dotyčná osoba kvalifikáciu potrebnú na prijatie na univerzitu („Abitur“), t. j. trinásť rokov predchádzajúceho štúdia a odbornej prípravy, alebo kvalifikáciu potrebnú na prijatie na „Fachhochschule“ („Fachhochschulreife“), t. j. dvanásť rokov predchádzajúceho vzdelávania a odbornej prípravy.

V Holandsku:

- regulovaná odborná príprava v celkovej dĺžke najmenej pätnásť rokov, ktorej nutným predpokladom je úspešné ukončenie osemročného základného vzdelávania a štyroch rokov stredného všeobecného vzdelávania („MAVO“) alebo prípravného odborného vzdelávania („VBO“) alebo všeobecného stredného vzdelania vyššej úrovne, a ktoré vyžadujú ukončenie trojročného alebo štvorročného kurzu na vyššej odbornej škole pre stredoškolský odborný výcvik („MBO“), ukončená skúškou,
- regulovaná odborná príprava v celkovej dĺžke najmenej šesťnásť rokov, ktorej nutným predpokladom je úspešné ukončenie osemročného základného vzdelávania a najmenej štvorročného prípravného odborného vzdelávania („VBO“) alebo vyššej úrovne všeobecného stredného vzdelania, ktoré vyžadujú ukončenie najmenej štvorročného odborného výcviku v systéme učňovskej prípravy, pozostávajúcom z najmenej jedného dňa teoretického vyučovania na vyššej odbornej škole každý týždeň a z praktickej odbornej prípravy v ostatných dňoch v stredisku praktického odborného výcviku alebo vo firme, a ukončené skúškou druhého alebo tretieho stupňa.

Holandské úrady zašlú Komisii a ostatným členským štátom zoznam študijných odborov, na ktoré sa vzťahuje táto príloha.

V Rakúsku:

- Odborná príprava na vyšších odborných školách („Berufsbildende Höhere Schulen“) a zariadeniach vyššieho vzdelávania pre poľnohospodárstvo a lesné hospodárstvo („Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten“) vrátane osobitných foriem („einschliesslich der Sonderformen“), ktorých štruktúra a úroveň je určená zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi opatreniami.

Tieto študijné odbory majú celkovú dĺžku najmenej trinásť rokov a pozostávajú z päťročného odborného vzdelávania, ktoré je ukončené úspešným vykonaním záverečnej skúšky, ktorá je dokladom o odbornej kvalifikácii.

- Odborná príprava v majstrovských školách („Meisterschulen“), v majstrovských triedach („Meisterklassen“), v priemyselných majstrovských školách („Werkmeisterschulen“) alebo v školách pre dielovedúcich stavebných remeselníkov („Bauhandwerkerschulen“), ktorých štruktúra a úroveň sú určené zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi opatreniami.

Toto štúdium má celkovú dĺžku najmenej trinásť rokov a pozostáva z deviatich rokov povinnej školskej dochádzky, po ktorých nasledujú najmenej tri roky odbornej prípravy v odbornej škole alebo najmenej tri roky odbornej prípravy vo firme a súbežne v učňovskej škole („Berufsschule“), pričom oba sú ukončené skúškou a doplnené úspešným ukončením najmenej jednoročného kurzu odbornej prípravy v majstrovskej škole pre dielovedúcich („Werkmeisterschule“) alebo v škole pre stavebných remeselníkov („Bauhandwerkerschule“). Vo väčšine prípadov je ich celková dĺžka najmenej 15 rokov, čo zahŕňa obdobia praxe, ktorým predchádza odborná príprava v týchto zariadeniach alebo ktoré sprevádza štúdium popri zamestnaní (najmenej 960 hodín).

Rakúske orgány zašlú Komisii a ostatným členským štátom zoznam študijných odborov, na ktoré sa vzťahuje táto príloha.

PRÍLOHA IV

Činnosti týkajúce sa kategórií odbornej praxe uvedených v článkoch 17, 17a a 18

Zoznam I

Hlavné skupiny, na ktoré sa vzťahuje smernica č. 64/427/EHS v znení zmien a doplnkov smernice č. 69/77/EHS a smernice č. 68/366/EHS a 82/489/EHS

1

Smernica č. 64/427/EHS

(liberalizačná smernica: 64/429/EHS)

Nomenklatúra NICE (zodpovedá hlavným skupinám ISIC 23-40)

Hlavná skupina	23	Výroba textilu
	232	Výroba a spracovanie textilných materiálov na vlnárskych strojoch
	233	Výroba a spracovanie textilných materiálov na bavlnárskych strojoch
	234	Výroba a spracovanie textilných materiálov na strojoch na spracovanie hodvábu
	235	Výroba a spracovanie textilných materiálov na strojoch na spracovanie ľanu a konope
	236	Ostatné odvetvia textilných vlákien (juta, tvrdé vlákna atď.) povraznícky tovar
	237	Výroba pletených a háčkových výrobkov
	238	Konečná úprava textilu
	239	Ostatné textilné odvetvia
Hlavná skupina	24	Výroba obuvi a ostatného oblečenia a lôžkovín
	241	Strojová výroba obuvi (okrem kože alebo dreva)
	242	Ručná výroba a oprava obuvi
	243	Výroba odevov (okrem kožušín)
	244	Výroba matracov a lôžkovín
	245	Odvetvia spracovania koží a kožušín
Hlavná skupina	25	Výroba výrobkov z dreva a korku okrem výroby nábytku
	251	Pílenie a priemyselná príprava dreva
	252	Výroba drevených polotovarov
	253	Sériová výroba drevených stavebných komponentov vrátane podláh
	254	Výroba drevených nádob
	255	Výroba ostatných drevených výrobkov (okrem nábytku)
	259	Výroba výrobkov zo slamy, korku, košíkárskych výrobkov, prúteného pletiva a výrobkov z rákosia; výroba kief
Hlavná skupina	26	260 Výroba dreveného nábytku
Hlavná skupina	27	Výroba papiera a papierenských výrobkov
	271	Výroba celulózy, papiera a kartónu
	272	Spracovanie papiera a kartónu a výroba výrobkov z celulózy
Hlavná skupina	28	280 Tlačiarenské, vydavateľské a súvisiace odvetvia

Hlavná skupina	29	Kožiarsky priemysel
	291	Koželužne a závody na spracovanie kože
	292	Výroba kožených výrobkov
Ex hlavná skupina	30	Výroba gumených a plastických výrobkov, syntetických vlákien a škrobových výrobkov
	301	Spracovanie gumy a azbestu
	302	Spracovanie plastických hmôt
	303	Výroba syntetických vlákien
Ex hlavná skupina	31	Chemický priemysel
	311	Výroba materiálov na chemickej báze a ďalšie spracovanie takýchto materiálov
	312	Špecializovaná výroba chemických výrobkov predovšetkým na priemyselné a poľnohospodárske účely (vrátane výroby na priemyselné spracovanie tukov a olejov rastlinného alebo živočíšneho pôvodu, ktoré patria do skupiny ISIC 312)
	313	Špecializovaná výroba chemických výrobkov, predovšetkým na použitie v domácnostiach alebo kanceláriách [(okrem výroby liečiv a farmaceutických výrobkov (ex skupina ISIC 319))].
Hlavná skupina	32	320 Ropný priemysel
Hlavná skupina	33	Výroba nekovových minerálnych produktov
	331	Výroba výrobkov zo štruktúrovanej hliny
	332	Výroba skla a sklenených výrobkov
	333	Výroba keramických výrobkov vrátane ohňovzdorných výrobkov
	334	Výroba cementu, vápna a sadry
	335	Výroba štruktúrovaných materiálov z betónu, cementu a sadry
	339	Kamenárstvo a výroba iných nekovových minerálnych produktov
Hlavná skupina	34	Výroba a primárna úprava železných a neželezných kovov
	341	Železiarsky a oceliarsky priemysel (podľa definície v zmluve ECSC (Európskeho spoločenstva pre uhlie a ocel), vrátane integrovaných koksární vo vlastníctve oceliarní)
	342	Výroba oceľových rúr
	343	Ťahanie drôtu, ťahanie za studena, spracovanie za studena, valcovanie pásov za studena, tvárnenie za studena
	344	Výroba a primárna úprava neželezných kovov
	345	Zlievarne železných a neželezných kovov
Hlavná skupina	35	Výroba kovových výrobkov (okrem strojov a dopravnej techniky)
	351	Kovanie, tvrdé lisovanie a tvrdé stláčanie
	352	Sekundárna úprava a povrchová úprava
	353	Kovové konštrukcie
	354	Výroba kotlov, výroba priemyselných dutých výrobkov
	355	Výroba nástrojov, náradia a hotových kovových výrobkov (okrem elektrických zariadení)
	359	Doplňkové činnosti v strojárstve

Hlavná skupina	36	Výroba strojov okrem elektrických strojov
	361	Výroba poľnohospodárskych strojov a traktorov
	362	Výroba kancelárskych strojov
	363	Výroba kovoobrábacích a iných obrábacích strojov a príslušenstva a nástavcov pre tieto stroje a pre iné mechanické nástroje
	364	Výroba textilných strojov a príslušenstva, výroba šijacích strojov
	365	Výroba strojov a zariadení pre spracovanie potravín a výrobu nápojov a pre chemické a príbuzné odvetvia
	366	Výroba zariadení a strojov pre bane, zlievarne železa a ocele a pre stavebný priemysel; výroba zariadení na mechanickú manipuláciu
	367	Výroba prenosových zariadení
	368	Výroba strojov na iné špecifické priemyselné účely
	369	Výroba ostatných neelektrických strojov a zariadení
Hlavná skupina	37	Elektrotechnika
	371	Výroba elektrických vedení a káblov
	372	Výroba motorov, generátorov, transformátorov, rozvodní a iných podobných zariadení pre zásobovanie elektrickou energiou
	373	Výroba elektrických zariadení na priame komerčné použitie
	374	Výroba telekomunikačných zariadení, meračov, iných meracích zariadení a elektrických zdravotníckych prístrojov
	375	Výroba elektronických zariadení, rádiových a televíznych prijímačov, audio zariadení
	376	Výroba elektrických spotrebičov na použitie v domácnostiach
	377	Výroba lúčových a osvetľovacích zariadení
	378	Výroba batérií a akumulátorov
	379	Oprava, montáž a špecializovaná inštalácia elektrických zariadení
Ex hlavná skupina	38	Výroba dopravných zariadení
	383	Výroba motorových vozidiel a ich častí
	384	Oprava motorových vozidiel, motocyklov a bicyklov
	385	Výroba motocyklov a bicyklov a ich častí
	389	Výroba dopravných zariadení, ktoré nie sú klasifikované v iných skupinách
Hlavná skupina	39	Rôzne výrobné odvetvia
	391	Výroba presných nástrojov a meracích a kontrolných nástrojov
	392	Výroba lekárskeho a chirurgického nástrojov a zariadení a ortopedických pomôcok (okrem ortopedickej obuvi)
	393	Výroba fotografických a optických zariadení
	394	Výroba a oprava hodín
	395	Klenotníctvo a spracovanie drahých kovov
	396	Výroba a oprava hudobných nástrojov
	397	Výroba hier, hračiek a športových a atletických potrieb
	399	Ostatné výrobné odvetvia
Hlavná skupina	40	Stavebníctvo
	400	Stavebníctvo (nespecializované); demolácie
	401	Výstavba budov (obytných alebo iných)
	402	Stavebníctvo; výstavba ciest, mostov, železníc atď.
	403	Inštalčné práce
	404	Dekorácie a konečná úprava

2

Smernica č. 68/366/EHS

(liberalizačná smernica: 68/365/EHS)

Nomenklatúra NICE

Hlavná skupina	20A	200 Odvetvia vyrábajúce živočíšne a rastlinné tuky a oleje
	20B	Odvetvia výroby potravín (okrem výroby nápojov)
	201	Zabíjanie jatočných zvierat, príprava a uchovávanie mäsa
	202	Výroba mlieka a mliečnych výrobkov
	203	Konzervovanie a uchovávanie ovocia a zeleniny
	204	Konzervovanie a uchovávanie rýb a iných darov mora
	205	Výroba obilných výrobkov v mlynoch
	206	Výroba pekárenských výrobkov, vrátane suchárov a keksov
	207	Cukrovarnícky priemysel
	208	Výroba kaka, čokolády a cukroviniek
Hlavná skupina	209	Výroba rôznych potravinárskych výrobkov
	21	Výroba nápojov
	211	Výroba etylalkoholu fermentáciou, výroba kvasníc a liehovín
	212	Výroba vína a iných alkoholických nápojov bez sladu
	213	Výroba piva a sladu
	214	Výroba nealkoholických nápojov a vody sýtenej oxidom uhličitým
	ex 30	Výroba gumových výrobkov, plastických hmôt, umelých a syntetických vlákien a škrobových výrobkov
	304	Výroba škrobových výrobkov

3

Smernica č. 82/489/EHS

Nomenklatúra ISIC

Ex 855 Kaderníctva (okrem služieb pedikúry a odborných škôl pre kozmetikov)

Zoznam II

Hlavné skupiny podľa smerníc č. 75/368/EHS, 75/369/EHS a 82/470/EHS

1

Smernica č. 75/368/EHS (činnosti spomínané v článku 5 ods. 1)

Nomenklatúra ISIC

Ex 04	Rybolov	
	043	Rybolov vo vnútrozemských vodách
Ex 38	Výroba dopravných zariadení	
	381	Stavba a oprava lodí
	382	Výroba železničných zariadení
	386	Výroba lietadiel (vrátane kozmických zariadení)

- Ex 71 Činnosti spojené s dopravou a činnosti iné ako doprava, ktoré patria do týchto skupín
- Ex 711 Služby spacích a jedálenských vozňov; údržba železničného parku v opravovniach; čistenie vozňov
- Ex 712 Údržba zariadení pre mestskú, prímestskú a medzimestskú dopravu
- Ex 713 Údržba zariadení pre inú osobnú pozemnú dopravu (motorové vozidlá, autokary, taxíky)
- Ex 714 Prevádzka a údržba služieb podporujúcich cestnú dopravu (cesty, tunely a mýtné mosty, skladišťa tovaru, parkoviská, autobusové a električkové depá)
- Ex 716 Činnosti spojené s vnútrozemskou vodnou dopravou (prevádzka a údržba vodných ciest, prístavov a iných zariadení pre vnútrozemskú vodnú dopravu; vlečné a pilotovacie služby v prístavoch, umiestňovanie bójí, nakladanie a vykladanie lodí a iné podobné činnosti, napr. pomoc lodiam pri haváriách, vlečenie a prevádzka člnových kôlní)
- 73 Komunikácie: poštové služby a komunikácie
- Ex 85 Osobné služby
- 854 Práčovne a práce služby, chemické čistenie a farbenie
- Ex 856 Fotografické štúdiá: portréty a komerčné fotografovanie, okrem žurnalistických fotografov
- Ex 859 Osobné služby inde nezaraďené (údržba a čistenie budov alebo len ubytovanie)

2

Smernica č. 75/369/EHS (článok 6: ak je činnosť považovaná za priemyselnú činnosť alebo drobnú živnosť)

Nomenklatúra ISIC

Ambulantné vykonávanie týchto činností:

- a) nákup a predaj tovaru:
- ktorý vykonávajú obchodní cestujúci, podomoví obchodníci alebo pouliční predavači (ex skupina ISIC 61 2),
 - v krytých tržniciach mimo trvalo umiestnených zariadení a na nekrytých trhoch;
- b) činnosti, na ktoré sa vzťahujú už prijaté prechodné opatrenia, ktoré výslovne vylučujú alebo neuvádzajú ambulantné vykonávanie takýchto činností.

3

Smernica č. 82/470/EHS (článok 6 ods. 1 a ods. 3)

Skupiny 718 a 720 nomenklatúry ISIC

Tieto činnosti predovšetkým zahŕňajú:

- organizovanie, ponúkanie na predaj a priamy alebo provízny predaj jednotlivých alebo hromadných položiek (doprava, ubytovanie, stravovanie, výlety atď.) pre cestu alebo pobyt, bez ohľadu na dôvody cestovania (článok 2 B) písm. a)),
- vykonávanie činnosti sprostredkovateľa medzi poskytovateľmi rôznych spôsobov dopravy a osobami, ktoré odosielajú a prijímajú tovar, a vykonávanie súvisiacich činností:
 - aa) uzatváraním zmlúv s prepravcami v mene príkazcov;
 - bb) zvolením spôsobu prepravy, firmy a trasy, ktorá je najrentabilnejšia pre príkazcu;
 - cc) zabezpečením technických aspektov prepravnej operácie (napr. balenie požadované pre prepravu), vykonávaním rôznych operácií súvisiacich s prepravou (napr. zabezpečenie dodávok lađu pre chladiace vozy);
 - dd) vybavovaním formalít spojených s prepravou, ako je príprava nákladných listov; spájaním a rozdeľovaním zásielok;

- ee) koordináciou rôznych etáp prepravy, zabezpečovaním tranzitu, opätovnej naložky, prekládky a iných ukončovacích operácií;
- ff) prípravou nákladu, špedítorov a dopravcov a zabezpečovaním dopravných prostriedkov pre osoby, ktoré expedujú alebo prijímajú zásielky tovaru,
- prepočítaním dopravných nákladov a podrobnou kontrolou účtov,
 - prijímaním určitých dočasných alebo trvalých opatrení v mene alebo v zastúpení majiteľa lode alebo námorného prepravcu (s prístavnými orgánmi, obchodníkmi predávajúcimi lodné potreby a zásoby atď.).
- (Činnosti uvedené v článku 2 A) písm. a), b) a d)).

Zoznam III

Smernice 64/222/EHS, 68/364/EHS, 68/368/EHS, 75/368/EHS, 75/369/EHS, 70/523/EHS a 82/470/EHS

1

Smernica 64/222/EHS

(liberalizačné smernice: 64/223/EHS a 64/224/EHS)

1. Činnosti samostatne zárobkovo činných osôb vo veľkoobchode okrem veľkoobchodu s medicínskymi a farmaceutickými produktami, toxickými produktami a patogénmi a s uhlím (ex skupina 611).
2. Odborné činnosti sprostredkovateľa, ktorý je na jednu alebo viacerými osobami oprávnený a poverený rokovať alebo uzatvárať obchodné transakcie v mene a na účet týchto osôb.
3. Odborné činnosti sprostredkovateľa, ktorý sprostredkováva kontakty osôb, ktoré chcú priamo uzatvoriť medzi sebou zmluvu, pričom nemá trvalé príkazy v tomto zmysle, alebo pripravuje ich obchodné transakcie alebo pomáha pri ich realizácii.
4. Odborné činnosti sprostredkovateľa, ktorý uzatvára obchodné transakcie vo vlastnom mene, pričom však zastupuje iné osoby.
5. Odborné činnosti sprostredkovateľa, ktorý vykonáva veľkoobchodný predaj na dražbe v mene iných osôb.
6. Odborné činnosti sprostredkovateľa, ktorý chodí z domu do domu s cieľom získať objednávky.
7. Poskytovanie služieb vo forme odborných činností, ktoré vykonáva sprostredkovateľ, zamestnaný v jednom alebo viacerých obchodných alebo priemyselných podnikoch, alebo u remeselníkov.

2

Smernica 68/364/EHS

(liberalizačná smernica: 68/363/EHS)

Ex skupina ISIC 612: Maloobchod

Vylúčené činnosti:

012	Požičiavanie poľnohospodárskych strojov za poplatok
640	Nehnutelnosti, prenájom majetku
713	Požičiavanie automobilov, vozov a koňov za poplatok
718	Požičiavanie železničných vozňov a vagónov za poplatok
839	Prenájom strojov obchodným podnikom
841	Rezervácia miest v kinách a prenájom kinematografických filmov
842	Rezervácia miest v divadlách a prenájom divadelných zariadení
843	Požičiavanie člnov, bicyklov, mincových automatov na hazardné hry alebo hry zručnosti za poplatok
853	Prenájom zariadených izieb
854	Požičiavanie čistej bielizne za poplatok
859	Požičiavanie odevov za poplatok

3

*Smernica 68/368/EHS**(liberalizačná smernica: 68/367/EHS)**Nomenklatúra ISIC*

ISIC ex hlavná skupina 85

1. Reštaurácie, kaviarne, vinárne a iné podniky podávajúce jedlá a pitie (skupina ISIC 852)
2. Hotely, ubytovne, táboriská a iné ubytovacie zariadenia (skupina ISIC 853)

4

Smernica 75/368/EHS (článok 7)

Všetky činnosti uvedené v prílohe k smernici 75/368/EHS okrem činností uvedených v článku 5 odsek 1 tejto smernice (zoznam II bod 1 tejto prílohy).

Nomenklatúra ISIC

- Ex 62 Banky a iné finančné inštitúcie
- Ex 620 Spoločnosti skupujúce patenty a licenčné spoločnosti
- Ex 71 Doprava
- Ex 713 Cestná osobná doprava, okrem prepravy motorovými vozidlami
- Ex 719 Potrubná preprava kvapalných uhľovodíkov a iných kvapalných chemických produktov
- Ex 82 Obecné služby
- 827 Knižnice, múzeá, botanické a zoologické záhrady
- Ex 84 Rekreačné služby
- 843 Rekreačné služby, ktoré nie sú zaradené inde:
- športové činnosti (športové ihriská, organizácia športového vybavenia, atď.) okrem činností športových inštruktorov,
 - hry (závodné stajne, miesta pre hry, jazdecké školy atď.),
 - ostatné rekreačné činnosti (cirkusy, zábavné parky a iné zábavné zariadenia)
- Ex 85 Osobné služby
- Ex 851 Domáce služby
- Ex 855 Salóny krásy a služby manikúry, okrem služieb pedikúry a odborných škôl pre kozmetikov a kaderníkov
- Ex 859 Osobné služby, ktoré nie sú zaradené inde, okrem športových a zdravotných masérov a horských vodcov, rozdelené do týchto skupín:
- dezinfekcia a odstraňovanie škodcov,
 - požičiavanie šatstva a skladovacie zariadenia,
 - sobášne kancelárie a podobné služby,
 - astrológia, veštenie a podobne,
 - hygienické služby a súvisiace činnosti,
 - pohrebníctvo a údržba cintorínov,
 - kuriéri a tlmočníci – sprievodcovia.

5

Smernica 75/369/EHS (článok 5)

Ambulantné vykonávanie týchto činností:

- a) nákup a predaj tovaru:
 - ktorý vykonávajú obchodní cestujúci, podomoví obchodníci alebo pouliční predavači (ex skupina ISIC 612),
 - v krytých tržniciach mimo trvalo umiestnených zariadení a na nekrytých trhoch;
- b) činnosti, na ktoré sa vzťahujú už prijaté prechodné opatrenia, ktoré výslovne vylučujú alebo neuvádzajú ambulantné vykonávanie takýchto činností.

6

Smernica 70/523/EHS

Činnosti samostatne zárobkovo činných osôb vo veľkoobchode s uhlím a činnosti sprostredkovateľov v obchode s uhlím (ex skupina 6112, nomenklatúra ISIC).

7

Smernica 82/470/EHS (článok 6 ods. 2)

[Činnosti uvedené v článku 2 A) písm. c) a e), v článku 2 B) písm. b) a v článku 2 C) a D)].

Tieto činnosti predovšetkým zahŕňajú:

- nájom železničných vozňov alebo vagónov na prepravu osôb alebo tovaru,
- sprostredkovanie predaja, nákupu a prenájmu lodí,
- príprava, dohodnutie a uzatváranie zmlúv o preprave vystažovalcov,
- prijímanie všetkých predmetov a tovarov umiestnených v mene umiestňujúcej osoby buď pri colnej kontrole alebo mimo nej, v skladoch, všeobecných skladištiach, skladištiach nábytku, chladiarňach, silách atď.,
- vydávanie príjemky za skladovaný predmet alebo tovar umiestňujúcej osobe,
- poskytovanie ohrád, krmiva a predajných plôch pre dočasne umiestnený dobytok, ktorý čaká na predaj alebo počas tranzitu na trh alebo z trhu,
- vykonávanie kontroly alebo technického hodnotenia motorových vozidiel,
- meranie, váženie a kalibrácia tovarov.

PRÍLOHA V

Uznávanie na základe koordinácie minimálnych požiadaviek na odbornú prípravu

V.1. Doktor medicíny

5.1.1. Doklady o formálnych kvalifikáciách v oblasti základnej lekárskej prípravy

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci kvalifikácie	Doplňujúce osvedčenie ku kvalifikácii	Referenčný dátum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20. december 1976
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1. máj 2004
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20. december 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20. december 1976
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1. máj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1. január 1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1. január 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20. december 1976
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. december 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20. december 1976

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci kvalifikácie	Doplňujúce osvedčenie ku kvalifikácii	Referenčný dátum
Kύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1. máj 2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1. máj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1. máj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20. december 1976
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		1. máj 2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medici-na u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' registrazzjoni mahruġ mill-Kunsill Mediku	1. máj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20. december 1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1. január 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza“	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1. máj 2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1. január 1986
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktorica medicine“	Univerza		1. máj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny“ („MUDr.“)	Vysoká škola		1. máj 2004
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiate-examen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/ Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1. január 1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1. január 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. december 1976

5.1.2. Doklad o formálnych kvalifikáciách špecializovaných lekárov

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci kvalifikácie	Referenčný dátum
België/Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/ Titre professionnel particulier de médecin spécia- liste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20. december 1976
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1. máj 2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20. december 1976
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20. december 1976
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1. máj 2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1. január 1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1. január 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20. december 1976
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20. december 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20. december 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1. máj 2004
Latvija	„Sertifikāts“—kompetentu iestāžu izsniegts doku- ments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organi- zāciju savienība	1. máj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. máj 2004
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20. december 1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztér- ium illetékes testülete	1. máj 2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediki	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. máj 2004

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci kvalifikácie	Referenčný dátum
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20. december 1976
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1. január 1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1. máj 2004
Portugal	1. Grau de assistente 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1. január 1986
Slovenija	Potrđilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. máj 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1. máj 2004
Suomi/ Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1. január 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1. január 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20. december 1976

5.1.3. Názvy špecializačných odborov v medicíne

Štát	Anestéziológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 3 roky	Všeobecná chirurgia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 5 rokov
	Názov:	Názov:
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi elsler kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική

Štát	Anestéziológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 3 roky	Všeobecná chirurgia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 5 rokov
	Názov:	Názov:
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurgija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Štát	Neurochirurgia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 5 rokov	Pôrodníctvo a gynekológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky
	Názov:	Názov:
Belgique/België/ Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurgija	Ginekologija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurgija	Ostetriċja u Ġinekologija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Štát	Všeobecné (vnútorné) lekárstvo Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 5 rokov	Oftalmológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 3 roky
	Názov:	Názov:
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Medicina Interna	Oftalmoloġija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

Štát	Otorinolaryngológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 3 roky	Pediatria Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky
	Názov:	Názov:
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatric
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloġija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
Slovenija	Otorinolaringoloģija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Štát	Pneumológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky	Urológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 5 rokov
	Názov:	Názov:
Belgique/België/ Belgien	Pneumologie	Urologie
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Medicina Respiratorja	Uroloġija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Štát	Ortopédia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 5 rokov	Patologická anatómia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky
	Názov:	Názov:
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatoloģija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatómia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Štát	Neurológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky	Psychiatria Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky
	Názov:	Názov:
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psihhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Štát	Rádiológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky	Radiačná onkológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky
	Názov:	Názov:
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie - Radioonkologie
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Štát	Plastická chirurgia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 5 rokov	Klinická biológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky
	Názov:	Názov:
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
Česká republika	Plastická chirurgia	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditseen
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurgija Plastika	
Nederland	Plastische Chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkkirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

Štát	Mikrobiológia — bakteriológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky	Biochémia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky
	Názov:	Názov:
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Štát	Imunológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky	Hrudníková chirurgia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 5 rokov
	Názov:	Názov:
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*)
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Immunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurgija Kardjo-Toracika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Dátumy zrušenia v zmysle článku 27 ods. 3:

(*) 1. januára 1983

Štát	Detská chirurgia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 5 rokov	Cievna chirurgia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 5 rokov
	Názov:	Názov:
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (*)
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermekebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Dátumy zrušenia v zmysle článku 27 ods. 3:

(*) 1. januára 1983

Štát	Kardiológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky	Gastroenterológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky
	Názov:	Názov:
Belgique/België/ Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastroenterologie
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenerologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenerologia
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Štát	Reumatológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky	Všeobecná hematológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 3 roky
	Názov:	Názov:
Belgique/België/ Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatoloġija	Ematoloġija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Štát	Endokrinológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 3 roky	Fyziatria Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 3 roky
	Názov:	Názov:
Belgique/België/Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Štát	Neuropsychiatria Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 5 rokov	Dermatovenerológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 3 roky
	Názov:	Názov:
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénéréologie/Dermato-venerologie
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsychiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatologija un venerologija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénéréologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejologija
Nederland	Zenuw- en zielsziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Dátumy zrušenia v zmysle článku 27 ods. 3:

(*) 1. augusta 1987 okrem osôb, ktoré štúdium začali pred týmto dňom

(**) 31. decembra 1971

(***) 31. októbra 1999

(****) doklad o kvalifikácii sa už neudel'uje za štúdium začínajúce neskôr ako 5. marca 1982

(*****) 9. júla 1984

Štát	Rádiológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky	Detská psychiatria Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky
	Názov:	Názov:
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electrorradiología	
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology (**)	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermekek és ifjúságpszichiátria
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Dátumy zrušenia v zmysle článku 27 ods. 3:

(*) 3. decembra 1971

(**) 31. októbra 1993

(***) Doklad o kvalifikácii sa už neudel'uje za štúdium začínajúce neskôr ako 5. marca 1982

(****) 8. júla 1984

Štát	Geriatría Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky	Nefrológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky
	Názov:	Názov:
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Geriatric	Nefrologie
Danmark	Geriatric eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatric	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriatría	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		
Polska	Geriatric	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatric	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatric/Geriatric	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatric	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Štát	Infekčné choroby Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky	Verejné zdravotníctvo a sociálne lekárstvo Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky
	Názov:	Názov:
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγιεινολογία/Κοινωνική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infecciologia	Saúde pública
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveystiete/Hälsövärd
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Štát	Farmakológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky	Pracovné lekárstvo Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky
	Názov:	Názov:
Belgique/België/Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
Nederland		— Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde — Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

Štát	Alergológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 3 roky	Nukleárna medicína Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky
	Názov:	Názov:
Belgique/België/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Medicina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppiäätiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Štát	Maxilofaciálna chirurgia (základná lekárska príprava) Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 5 rokov
	Názov:
Belgique/België/ Belgien	
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
Slovenija	Maxilofaciálna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Štát	Biologická hematológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky
	Názov
Belgique/België/Belgien	
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
Ireland	
Italia	
Κύπρος	
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Dátumy zrušenia v zmysle článku 27 ods. 3:

(*) 1. januára 1983, okrem osôb, ktoré začali odbornú prípravu pred týmto dátumom a ukončili ju do konca roka 1988

Štát	Stomatológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 3 roky	Dermatológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky
	Názov	Názov
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		
Malta		Dermatologija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Dátumy zrušenia v zmysle článku 27 ods. 3:

(*) 31. decembra 1994

Štát	Venerológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky	Tropické lekárstvo Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky
	Názov	Názov
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Medicina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu
Portugal		Medicina tropical
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

Štát	Gastroenterologická chirurgia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 5 rokov	Úrazová chirurgia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 5 rokov
	Názov	Názov
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*)	
Česká republika		Traumatologie Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Medicina tal-Aċċidenti u l-Emergenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia Urgentná medicína
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

Dátumy zrušenia v zmysle článku 27 ods. 3:

(*) 1. januára 1983

Štát	Klinická neurofyziológia Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky	Dentálna, ústna a maxilofaciálna chirurgia (základná lekárska odborná príprava a základná odborná príprava zubného lekára) ⁽¹⁾ Minimálna dĺžka štúdia v odbore: 4 roky
	Názov	Názov
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomato- logie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiología clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofizjologija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

⁽¹⁾ Odborná príprava ukončená udelením dokladu o formálnej kvalifikácii špecialistu na dentálnu, ústnu a maxilofaciálnu chirurgiu (základná lekárska a stomatologická odborná príprava) predpokladá ukončenie a potvrdenie základnej lekárskej odbornej prípravy (článok 24) a okrem toho ukončenie a potvrdenie základnej odbornej prípravy zubného lekára (článok 34).

5.1.4. Doklad o formálnych kvalifikáciách všeobecných lekárov

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Názov profesie:	Referenčný dátum
België/Belgique/Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31. december 1994
Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“	Všeobecný lékař	1. máj 2004
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31. december 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31. december 1994
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1. máj 2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31. december 1994
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31. december 1994
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31. december 1994
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31. december 1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31. december 1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1. máj 2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1. máj 2004
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	1. máj 2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	31. december 1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1. máj 2004
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	1. máj 2004
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	31. december 1994
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31. december 1994
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1. máj 2004

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Názov profesie:	Referenčný dátum
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31. december 1994
Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1. máj 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo“	Všeobecný lekár	1. máj 2004
Suomi/ Finland	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31. december 1994
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31. december 1994
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31. december 1994

V.2. Sestra zodpovedná za všeobecnú starostlivosť

5.2.1. Program prípravy pre sestry zodpovedné za všeobecnú starostlivosť

Príprava vedúca k udeleniu formálnej kvalifikácie sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť zahŕňa nasledujúce dve časti:

A. Teoretické vzdelávanie

a) Ošetrovatelstvo — Charakter a etika povolania — Všeobecné zásady zdravia a ošetrovatelstva — Zásady ošetrovatelstva v oblasti: — všeobecnej a špecializovanej medicíny, — všeobecnej a špecializovanej chirurgie, — starostlivosti o dieťa a pediatrie, — starostlivosti o matku, — duševného zdravia a psychiatrie, — starostlivosti o starých ľudí a geriatrii.	b) Základy vied: — anatómia a fyziológia — patológia — bakteriológia, virológia a parazitológia — biofyzika, biochémia a rádiológia, — dietetika — hygiena: — preventívna medicína, — zdravotná výchova — farmakológia	c) Spoločenské vedy: — sociológia — psychológia — základy administratívy — základy pedagogiky — sociálna a zdravotná legislatíva — právne aspekty ošetrovatelstva

B. Klinické vzdelávanie

- Ošetrovatelstvo v oblasti:
 - všeobecnej a špecializovanej medicíny,
 - všeobecnej a špecializovanej chirurgie,
 - starostlivosti o dieťa a pediatrie,
 - starostlivosti o matku,
 - duševného zdravia a psychiatrie,
 - starostlivosti o starých ľudí a geriatrie,
 - ošetrovania v domácich podmienkach.

Jeden alebo viac týchto predmetov sa môže vyučovať v kontexte iných disciplín alebo v spojení s nimi.

Teoretické vzdelávanie musí byť vyvážené a koordinované s klinickým vzdelávaním tak, aby bolo možné primeraným spôsobom nadobudnúť vedomosti a zručnosti spomínané v tejto prílohe.

5.2.3. Doklad o formálnych kvalifikáciách sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Názov profesie:	Referenčný dátum
België/Belgique/ Belgien	— Diploma gegraduateerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin	— De erkende opleidingsinstututen/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschuss der Deutschsprachigen Gemeinschaft	— Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	29. jún 1979
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), doplnený následujícím osvědčením: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), doplnený následujícím osvědčením: Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra 2. Všeobecný ošetrovateľ	1. máj 2004
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejerskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29. jún 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/Gesundheits- und Krankenpfleger	29. jún 1979
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	1. máj 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλεύτης ή νοσηλεύτρια	1. január 1981

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Názov profesie:	Referenčný dátum
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1. január 1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29. jún 1979
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29. jún 1979
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29. jún 1979
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1. máj 2004
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1. máj 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1. máj 2004
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29. jún 1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1. máj 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1. máj 2004
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29. jún 1979

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Názov profesie:	Referenčný dátum
Österreich	1. Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger“ 2. Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger“	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	— Diplomierte Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1. január 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Institución de enseñanza superior reconocida por las autoridades competentes)	Pielegniarka	1. máj 2004
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1. január 1986
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/ Diplomirani zdravstvenik	1. máj 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovatelstva“ („Mgr.“) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovatelstva“ („Bc.“) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1. máj 2004
Suomi/ Finland	1. Sairaanhoidajan tutkinto/Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoidajan (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveystieteidenoppilaitokset/ Hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkehögskolor	Sairaanhoidaja/Sjukskötare	1. január 1994
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1. január 1994
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29. jún 1979

V.3. Zubný lekár

5.3.1. Program štúdia zubných lekárov

Program štúdia vedúceho k udeleniu dokladu o formálnych kvalifikáciách v oblasti zubného lekárstva zahŕňa minimálne nasledujúce predmety. Jeden alebo viac týchto predmetov sa môže vyučovať v kontexte iných disciplín alebo v spojení s nimi.

A. Základné predmety:	B. Lekársko-biologické predmety a všeobecné medicínske predmety	C. Predmety priamo súvisiace so zubným lekárstvom
— chémia — fyzika — biológia	— anatómia — embryológia — histológia vrátane cytologie — fyziológia — biochémia (alebo fyziologická chémia) — patologická anatómia — všeobecná patológia — farmakológia — mikrobiológia — hygiena — preventívne lekárstvo a epidemiológia — rádiológia — fyzioterapia — všeobecná chirurgia — všeobecné lekárstvo vrátane pediatrie — otorinolaryngológia — dermatovenerológia — všeobecná psychológia – psychopatológia — neuropatológia — anestéziológia	— stomatologická protetika — zubné materiály a prístroje — konzervačná stomatológia — preventívna stomatológia — anestetiká a upokojenie — špeciálna chirurgia — špeciálna patológia — klinická prax — detská stomatológia — ortodoncia — parodontológia — stomatologická rádiológia — zhryz a funkcia čeluste — organizácia, etika a legislatíva v odbore — sociálne aspekty zubnej lekárskej praxe

5.3.2. Doklad o formálnych kvalifikáciách zubných lekárov

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Názov profesie:	Referenčný dátum
België/Belgique/Belgien	Diploma van tandarts/ Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde/Licencié en science dentaire	28. január 1980
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1. máj 2004
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28. január 1980

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Názov profesie:	Referenčný dátum
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28. január 1980
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1. máj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1. január 1981
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1. január 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28. január 1980
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 January 1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28. január 1980
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1. máj 2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1. máj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1. máj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28. január 1980
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, rövid.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1. máj 2004

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Názov profesie:	Referenčný dátum
Malta	Lawrja fil-Kirurgija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1. máj 2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28. január 1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde“	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1. január 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta“	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Denty- styczny Egzamin Pań- stwow	Lekarz dentysta	1. máj 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1. január 1986
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine“	— Univerza	Potrnilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/ Doktorica dentalne medicine	1. máj 2004
Slovenko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lékařstva“ („MDDr.“)	— Vysoká škola		Zubný lekár	1. máj 2004
Suomi/ Finland	Hammaslääketieteen lisen- siaatin tutkinto/Odonto- logie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveysthuollon oikeusturvakeskuksen päättös käytännön palvelun hyväksymi- sestä/Beslut av Rätt- skyddscentralen för hälsovården om godkännande av prak- tisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1. január 1994
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göte- borg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbild- ningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1. január 1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28. január 1980

5.3.3. Doklad o formálnych kvalifikáciách špecializovaných zubných lekárov

Ortodoncia			
Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Referenčný dátum
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	27. január 2005
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28. január 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	28. január 1980
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	1. máj 2004
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. január 1981
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28. január 1980
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. január 1980
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21. máj 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. máj 2004
Latvija	„Sertifikāts”— kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1. máj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. máj 2004
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. máj 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. máj 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. január 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1. máj 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. máj 2004
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. január 1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1. január 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28. január 1980

Chirurgia ústnej dutiny

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Referenčný dátum
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28. január 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landes Zahnärztekammer	28. január 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. január 2003
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. január 1980
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21. máj 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντίατρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. máj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. máj 2004
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. máj 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurgija tal-halq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. máj 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. január 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1. máj 2004
Slovenija	Potrtilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. máj 2004
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka-kirurgia/Specialtandläkar-examen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. január 1994
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tand-systemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1. január 1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28. január 1980

V.4. Veterinárny chirurg

5.4.1. Program štúdia veterinárnych chirurgov

Program štúdia vedúceho k udeleniu dokladu o formálnych kvalifikáciách v oblasti veterinárnej medicíny zahŕňa minimálne nasledujúce predmety.

Jeden alebo viac týchto predmetov sa môže vyučovať ako súčasť inej prípravy alebo v spojení s ňou.

A. Základné predmety:

- fyzika
- chémia
- biológia zvierat
- biológia rastlín
- biomatematika

A. Špecifické predmety:

a) Základné vedy:

- anatómia (vrátane a embryológie)
- fyziológia
- biochémia
- genetika
- farmakológia
- farmácia
- toxikológia
- mikrobiológia
- imunológia
- epidemiológia
- profesná etika

b) Klinické vedy:

- histológia
- pôrodnictvo
- patológia (vrátane patologickej anatómie)
- parazitológia
- klinická medicína a chirurgia (vrátane anestéziológie)
- klinické prednášky o rôznych domácich zvieratách, hydine a iných živočíšnych druhoch
- preventívna medicína
- rádiológia
- rozmnožovanie a reprodukčné poruchy
- štátne zverolekárstvo a verejné zdravotníctvo
- veterinárna legislatíva a súdne lekárstvo
- terapeutika
- propedeutika

c) Živočíšna výroba

- živočíšna výroba
- živočíšna výživa
- agronómia
- vidiecke hospodárstvo
- chov zvierat
- veterinárna hygiena
- etológia a ochrana zvierat

d) Hygiena potravín

- Inšpekcia a kontrola živočíšnych potravín alebo potravín živočíšneho pôvodu
- hygiena potravín a technológia prípravy potravín
- Pracovná prax (vrátane pracovnej praxe na bitúnkoch a pri spracovaní potravín)

Praktická príprava môže prebiehať formou prípravného obdobia pod podmienkou, že prebieha dennou formou a pod priamym dohľadom príslušného orgánu a nebude trvať dlhšie ako šesť mesiacov v rámci celkového prípravného obdobia päťročného štúdia.

Teoretická a praktická príprava bude vyvážená a koordinovane rozložená do rôznych predmetových skupín, aby sa bolo možné nadobúdať znalosti a skúsenosti spôsobom, ktorý veterinárnym chirurgom umožní vykonávať všetky svoje povinnosti.

5.4.2. Doklad o formálnych kvalifikáciách veterinárnych chirurgov:

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Referenčný dátum
België/Belgique/Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		21. december 1980

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Referenčný dátum
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1. máj 2004
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21. december 1980
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21. december 1980
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1. máj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1. január 1981
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1. január 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21. december 1980
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21. december 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1. január 1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1. máj 2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1. máj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		1. máj 2004

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Referenčný dátum
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21. december 1980
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kar		1. máj 2004
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji		1. máj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veearts-nijkundig examen			21. december 1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1. január 1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1. máj 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1. január 1986
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine“	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1. máj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny“ („MVDr.“)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1. máj 2004
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentia-texamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1. január 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1. január 1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		21. december 1980

V.5. Pôrodná asistentka

5.5.1. Program prípravy pre pôrodné asistentky (typy prípravy I a II)

Program štúdia pre získanie dokladu o formálnych kvalifikáciách v oblasti asistencie pri pôrode zahŕňa nasledujúce dve časti:

A. Teoretické a technické vzdelávanie

a) Všeobecné predmety	b) Predmety vzťahujúce sa konkrétne na činnosti pôrodných asistentiek
— základy anatómie a fyziológie	— anatómia a fyziológia
— základy patológie	— embryológia a vývoj plodu
— základy bakteriológie, virológie a parazitológie	— tehotenstvo, pôrod a šestonedelie
— základy biofyziky, biochémie a rádiológie	— gynekologická a pôrodná patológia
— pediatria, so zvláštnym dôrazom na novorodencov	— príprava na pôrod a rodičovstvo, vrátane psychologických stránok
— hygiena, zdravotná výchova, preventívna medicína, včasná diagnostika chorôb	— príprava na vykonanie pôrodu (vrátane oboznámenia sa a používania pôrodných technických zariadení)
— výživa a dietetika, so zvláštnym dôrazom na ženy, novorodencov a dojčatá	— analgézia, anestézia a resuscitácia
— základy sociológie a sociomedicínske otázky	— fyziológia a patológia novorodenca
— základy farmakológie	— starostlivosť o novorodenca a sledovanie novorodenca
— psychológia	— psychologické a sociálne faktory
— zásady a metódika vyučovania	
— zdravotná a sociálna legislatíva a organizácia zdravotníctva	
— etika profesie a odborná legislatíva,	
— sexuálna výchova a plánované rodičovstvo	
— právna ochrana matky a dieťaťa	

B. Praktická a klinická príprava:

Nasledujúca príprava sa rozloží pod príslušným dohľadom:

- poradenstvo pre tehotné, zahŕňajúce najmenej 100 prenatalných vyšetrení,
- sledovanie a starostlivosť o najmenej 40 tehotných žien,
- vedenie najmenej 40 pôrodov študentkou, pokiaľ sa tento počet nedá dosiahnuť z dôvodu nedostatočného počtu rodičiek, môže sa znížiť najmenej na 30 pôrodov pod podmienkou, že študentka asistuje pri ďalších 20 pôdoch,
- aktívna účasť pri pôdoch panvovým koncom, pokiaľ toto nie je možné z dôvodu nedostatočného počtu pôrodov panvovým koncom, výcvik možno vykonať pri simulovanej situácii,
- vykonanie epiziotómie a úvod do šitia, úvod bude zahŕňať teoretickú inštrukciu a klinickú prax. Prax šitia zahŕňa zošitie rany po epiziotómii a nekomplikovanom roztrhnutí hrádze. Ak je to absolútne nevyhnutné, môže sa vykonať aj v simulovanej situácii,
- sledovanie a starostlivosť o najmenej 40 žien s rizikovým tehotenstvom, rizikovým pôrodom alebo rizikovým popôrodným obdobím,
- sledovanie a starostlivosť (vrátane vyšetrení) o najmenej 100 žien po pôrode a o zdravých novorodencov,
- sledovanie a starostlivosť o novorodenca vyžadujúceho špeciálnu starostlivosť, vrátane detí narodených predčasne, po termíne, s nízkou pôrodnou váhou alebo o chorých novorodencov,
- starostlivosť o ženy s patologickým gynekologickým alebo pôrodným stavom,
- úvod do starostlivosti v oblasti medicíny a chirurgie, úvod bude zahŕňať teoretickú inštrukciu a klinickú prax.

Teoretická a technická príprava (časť A študijného programu) je vyvážená a koordinovaná s klinickou prípravou (časťou B programu) tak, aby bolo možné vhodným spôsobom nadobudnúť vedomosti a zručnosti spomínané v tejto prílohe.

Klinická inštrukcia prebieha formou prípravy popri práci na nemocničných oddeleniach alebo v iných zdravotníckych zariadeniach schválených príslušnými úradmi alebo orgánmi. Pôrodné asistentky – študentky sa ako súčasť svojej prípravy zúčastňujú na činnostiach na predmetných oddeleniach, pokiaľ tieto činnosti prispievajú k ich príprave. Takisto sa naučia o povinnostiach, ktoré zahŕňajú činnosti pôrodných asistentiek.

5.5.2. Doklad o formálnych kvalifikáciách pôrodných asistentiek

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Názov profesie:	Referenčný dátum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinsti- tuten/Les établissements d'en- seignement — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compé- tent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23. január 1983
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatel- ství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závě- rečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplo- movaný specialista, DiS.) — Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1. máj 2004
Danmark	Bevis for bestået jordemodereks- amen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23. január 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungsp- fleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23. január 1983
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1. máj 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	23. január 1983
España	— Título de Matrona — Título de Asistente obstétrico (matrona) — Título de Enfermería obstétrica- ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1. január 1986
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23. január 1983
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23. január 1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23. január 1983

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Názov profesie:	Referenčný dátum
Kύπρος	Δίπλωμα στο μεταβατικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1. máj 2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1. máj 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija 3. Kolegija	Akušeris	1. máj 2004
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23. január 1983
Magyarország	Szülész-nő bizonysítvány	Iskola/főiskola	Szülész-nő	1. máj 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1. máj 2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	23. január 1983
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1. január 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Vyššia vzdelávacia inštitúcia uznaná príslušnými orgánmi)	Położna	1. máj 2004
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. január 1986

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Názov profesie:	Referenčný dátum
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1. máj 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie“ („Bc.“) 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1. máj 2004
Suomi/ Finland	1. Kättilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveystiete ammattikorkeakoulututkinto, kättilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveystietealan tutkimuskeskus/hälsöförskölingsskolor 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkehögskolor	Kättilö/Barnmorska	1. január 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1. január 1994
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23. január 1983

V.6. Farmaceut

5.6.1. Študijná príprava farmaceutov:

- biológia rastlín a zvierat
- fyzika
- všeobecná a anorganická chémia
- organická chémia
- analytická chémia
- farmaceutická chémia vrátane analýzy medicínskych produktov
- všeobecná a aplikovaná biochémia (lekárska)
- anatómia a fyziológia, lekárska terminológia
- mikrobiológia
- farmakológia a farmakoterapia
- farmaceutická technológia
- toxikológia
- farmakognózia
- legislatíva a podľa potreby a etika profesie

Vyváženosť medzi teoretickou a praktickou prípravou kladie pri každom predmete dostatočný dôraz na teóriu s cieľom zachovať univerzitný charakter prípravy.

5.6.2. Doklad o formálnych kvalifikáciách farmaceutov

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Doplňujúce osvedčenie k diplomu	Referenčný dátum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1. október 1987
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. máj 2004
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidatexamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1. október 1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1. október 1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool		1. máj 2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1. október 1987
España	Título de Licenciado en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1. október 1987
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1. október 1987
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. október 1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1. november 1993
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1. máj 2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1. máj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistinininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		1. máj 2004

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Doplňujúce osvedčenie k diplomu	Referenčný dátum
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmaciens	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1. október 1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	EG Egyetem		1. máj 2004
Malta	Lawrja fil-farmacija	Universita' ta' Malta		1. máj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1. október 1987
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1. október 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1. máj 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1. október 1987
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije“	Univerza	Potrnilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1. máj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie“ („Mgr.“)	Vysoká škola		1. máj 2004
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1. október 1994
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1. október 1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. október 1987

V.7. Architekt

5.7.1. Doklad o formálnych kvalifikáciách architektov uznaných podľa článku 46

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Referenčný školský rok
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. „Faculté Polytechnique“ van Mons 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		1988/1989
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste — Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) ⁽¹⁾ — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen ⁽¹⁾ Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.		1988/1989

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Referenčný školský rok
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	— Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989
España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: — Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès; — Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid; — Universidad Politécnica de Las Palmas, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas; — Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valencia; — Universidad de Sevilla, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla; — Universidad de Valladolid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valladolid; — Universidad de Santiago de Compostela, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Coruña; — Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián; — Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona; — Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares; — Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada; — Universidad de Alicante, Escuela Politécnica Superior de Alicante; — Universidad Europea de Madrid; — Universidad de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona; — Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle; — Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia; — Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada.		1988/1989 1999/2000 1999/2000 1997/1998 1998/1999 1999/2000 1998/1999 1999/2000 1994/1995

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Referenčný školský rok
France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale. 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS	1. Le ministre chargé de l'architecture 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		1988/1989
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) <i>(Previously, until 2002 – Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch))</i> 3. Certificate of associateship (ARIAI) 4. Certificate of membership (MRIAI)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin <i>(College of Technology, Bolton Street, Dublin)</i> 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland		1988/1989
Italia	— Laurea in architettura — Laurea in ingegneria edile — architettura	— Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma „La Sapienza“ — Universtia di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia — Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma„La Sapienza“	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/1989 1998/1999

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Referenčný školský rok
	— Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica in Architettura	— Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma „La Sapienza“ — Università di Ancona — Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza“ — Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari — Università di Roma III — Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003/2004 1998/1999 1999/2000 2003/2004 2004/2005
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur 2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek	1. Technische Universiteit te Delft 2. Technische Universiteit te Eindhoven	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.	1988/1989

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Referenčný školský rok
	3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht			
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) 2. Technische Universität Wien 3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck) 4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz		1998/1999
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/92	— Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1988/1989 1991/1992
Suomi/ Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen	— Teknillinen korkeakoulu /Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet		1998/1999
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/1999

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Orgán udeľujúci doklad o kvalifikácii	Referenčný školský rok
United Kingdom	1. Diplomas in architecture 2. Degrees in architecture 3. Final examination 4. Examination in architecture 5. Examination Part II	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art 2. Universities 3. Architectural Association 4. Royal College of Art 5. Royal Institute of British Architects	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in <i>Criteria for validation</i> published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the <i>Criteria for validation</i>.	1988/1989

PRÍLOHA VI

Nadobudnuté práva vzťahujúce sa na povolania podliehajúce uznávaniu na základe koordinácie minimálnych podmienok prípravy

6. Doklad o formálnych kvalifikáciách architektov využívajúcich nadobudnuté práva podľa článku 49 ods. 1

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Referenčný školský rok
België/Belgique/ Belgien	— diplomy, ktoré udelili vyššie štátne školy architektúry alebo vyššie štátne inštitúty architektúry (architecte-architect), — diplomy, ktoré udelila vyššia provincionálna škola architektúry v Hasselte (architect), — diplomy, ktoré udelili Kráľovské akadémie výtvarných umení (architecte — architect), — diplomy, ktoré udelili „écoles Saint-Luc“ (architecte — architect), — univerzitné diplomy v odbore stavebníctva, doplnené osvedčením o stáži, ktoré udelilo združenie architektov, oprávňujúce držiteľa používať profesijný titul architekta (architecte — architect), — diplomy z architektúry, ktoré udelili ústredné alebo štátne skúšobné komisie pre architektov (architecte — architect), — diplomy v odbore stavebníctva/architektúry a diplomy v odbore architektúry/inžinierstva, ktoré udelili univerzitné fakulty aplikovaných vied a Polytechnická fakulta v Mons (ingénieur — architecte, ingénieur-architect)	1987/1988
Česká republika	— Diplomy udeľované fakultami „České vysoké učení technické“ (Česká technická univerzita v Prahe): „Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství“ (Vysoká škola architektúry a pozemného stavitel'stva) (do roku 1951), „Fakulta architektury a pozemního stavitelství“ (Fakulta architektúry a pozemného stavitel'stva) (od roku 1951 do roku 1960), „Fakulta stavební“ (Stavebná fakulta) (od roku 1960) v študijných odboroch: pozemné stavby a konštrukcie, pozemné stavby, pozemné stavby a architektúra, architektúra (vrátane urbanizmu a územného plánovania), občianske stavby a stavby pre priemyselnú a poľnohospodársku výrobu alebo v študijnom programe stavebného inžinierstva v študijnom odbore pozemné stavby a architektúra, „Fakulta architektury“ (Fakulta architektúry) (od roku 1976) v študijných odboroch: architektúra, urbanizmus a územné plánovanie alebo v študijnom programe: architektúra a urbanizmus v študijných odboroch: architektúra, teória architektonickej tvorby, urbanizmus a územné plánovanie, dejiny architektúry a rekonštrukcia pamiatok alebo architektúra a pozemné stavby, — Diplomy, ktoré udelila „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše“ (do roku 1951) v oblasti architektúry a stavebníctva, — Diplomy, ktoré udelila „Vysoká škola stavitelství v Brně“ (od roku 1951 do roku 1956) v oblasti architektúry a stavebníctva, — Diplomy, ktoré udelilo „Vysoké učení technické v Brně“, „Fakulta architektury“ (Fakulta architektúry) (od roku 1956) v študijnom odbore architektúra a urbanizmus alebo „Fakulta stavební“ (Stavebná fakulta) v študijnom odbore stavebníctvo, — Diplomy, ktoré udelila „Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava“, „Fakulta stavební“ (Stavebná fakulta) (od roku 1997) v študijnom odbore konštrukcie a architektúra alebo v študijnom odbore stavebné inžinierstvo, — Diplomy, ktoré udelila „Technická univerzita v Liberci“, „Fakulta architektury“ (Fakulta architektúry) (od roku 1994) v študijnom programe architektúra a urbanizmus v študijnom odbore architektúra, — Diplomy, ktoré udelila „Akademie výtvarných umění v Praze“ v programe výtvarných umení v študijnom odbore architektonická tvorba, — Diplomy, ktoré udelila „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze“ v programe výtvarných umení v študijnom odbore architektúra, — Osvedčenie o autorizácii, ktoré udelila „Česká komora architektů“ bez špecifikácie odboru alebo v odbore stavebníctva	2006/2007

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Referenčný školský rok
Danmark	— diplomy, ktoré udelili štátne školy architektúry v Kodani a Aarhus (architekt), — osvedčenie o registrácii, ktoré vydala Rada architektov podľa zákona č. 202 z 28. mája 1975 (registeret arkitekt), — diplomy udelené vyššími školami staviteľstva (bygningskonstruktoer), doplnené osvedčením od príslušných orgánov, ktoré potvrdzuje, že daná osoba úspešne vykonala skúšku formálnych kvalifikácií, ktorá zahŕňa vyhodnotenie projektov pripravených a realizovaných kandidátom v priebehu šiestich rokov aktívneho vykonávania činností spomínaných v článku 48 tejto smernice.	1987/1988
Deutschland	— diplomy, ktoré udelili vyššie ústavy výtvarných umení (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK), — diplomy, ktoré udelili katedry architektúry (Architektur/Hochbau) škôl typu „Technische Hochschulen“, technických univerzít, univerzít, a pokiaľ sa tieto inštitúcie zlúčili do „Gesamthochschulen“, tak katedry architektúry škôl typu „Gesamthochschulen“ (Dipl.-Ing. a akýkoľvek iný titul, ktorý sa neskôr ustanoví pre držiteľov takýchto diplomov), — diplomy, ktoré udelili katedry architektúry (Architektur/Hochbau) škôl typu „Fachhochschulen“, a pokiaľ sa tieto inštitúcie zlúčili do „Gesamthochschulen“, tak katedry architektúry (Architektur/Hochbau) škôl typu „Gesamthochschulen“, v prípade štúdia trvajúceho menej ako štyri roky, avšak najmenej tri roky doplnené potvrdením o štvorročnej odbornej praxi v Nemeckej spolkovej republike, ktoré vydá odborný orgán v súlade s článkom 47 ods. 1 (Ingenieur grad. a akýkoľvek iný titul, ktorý sa neskôr ustanoví pre držiteľov takýchto diplomov), — diplomy (Prüfungszeugnisse) udelené pred 1. januárom 1973 katedrami architektúry škôl typu „Ingenieurschulen“ a „Werkkunstschulen“, doplnené osvedčením od príslušných orgánov, ktoré potvrdzuje, že daná osoba úspešne vykonala skúšku formálnych kvalifikácií, ktorá zahŕňa vyhodnotenie projektov pripravených a realizovaných kandidátom v priebehu najmenej šiestich rokov aktívneho vykonávania činností spomínaných v článku 48 tejto smernice.	1987/1988
Eesti	— diplom arhitektuurierialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (diplom v architektonických štúdiách, ktorý udelila Fakulta architektúry Estónskej akadémie umení od roku 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 aastal (ktorý udelila Talinská umelecká univerzita v rokoch 1989 - 1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951-1988 (ktorý udelil Štátny umelecký inštitút Estónskej SSR v rokoch 1951 - 1988)	2006/2007
Ελλάς	— diplomy z odboru staviteľstvo/architektúra udelené školou Metsovion Polytechnion v Aténach, spolu s osvedčením vydaným Gréckou technickou komorou, ktorým sa udeľuje právo vykonávať činnosť v oblasti architektúry, — diplomy z odboru staviteľstvo/architektúra udelené školou Aristotelion Panepistimion v Solúne, spolu s osvedčením vydaným Gréckou technickou komorou, ktorým sa udeľuje právo vykonávať činnosť v oblasti architektúry, — diplomy z odboru staviteľstvo/pozemné stavby udelené školou Metsovion Polytechnion v Aténach, spolu s osvedčením vydaným Gréckou technickou komorou, ktorým sa udeľuje právo vykonávať činnosť v oblasti architektúry, — diplomy z odboru staviteľstvo/pozemné stavby udelené školou Aristotelion Panepistimion v Solúne, spolu s osvedčením vydaným Gréckou technickou komorou, ktorým sa udeľuje právo vykonávať činnosť v oblasti architektúry, — diplomy z odboru staviteľstvo/pozemné stavby udelené školou Panepistimion Thrakis, spolu s osvedčením vydaným Gréckou technickou komorou, ktorým sa udeľuje právo vykonávať činnosť v oblasti architektúry, — diplomy z odboru staviteľstvo/pozemné stavby udelené školou Panepistimion Patron, spolu s osvedčením vydaným Gréckou technickou komorou, ktorým sa udeľuje právo vykonávať činnosť v oblasti architektúry,	1987/1988
España	oficiálna formálna kvalifikácia architekta (título oficial de arquitecto) udelená ministerstvom školstva a vedy alebo univerzitou,	1987/1988

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Referenčný školský rok
France	— vládny diplom z odboru architektúra udeľovaný ministerstvom školstva do roku 1959, a následne ministerstvom kultúry (architecte DPLG), — diplomy, ktoré udelila „Ecole spéciale d'architecture“ (architecte DESA), — diplomy, ktoré od roku 1955 udelila „Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg“ (bývalá „Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg“), katedra architektúry (architecte ENSAIS)	1987/1988
Ireland	— titul Bachelor of Architecture (bakalára architektúry) ktorá udelila National University of Ireland (B Arch (NUI)) absolventom architektúry na University College, Dublin, — diplom o udelení štandardného titulu v odbore architektúry, ktorý udelila College of Technology, Bolton Street, Dublin (Dipl. Arch.), — osvedčenie o združení v Royal Institute of Architects of Ireland (ARIAI), — osvedčenie o členstve v Royal Institute of Architects of Ireland (MRIA),	1987/1988
Italia	— diplomy „laurea in architettura“, ktoré udelili univerzity, polytechnické inštitúty a vyššie inštitúty architektúry v Benátkach a Reggio Calabria, doplnené diplomom oprávňujúcim držiteľa vykonávať samostatne povolanie architekta, ktoré udeľuje minister školstva po tom, ako kandidát úspešne zloží štátnu skúšku pred príslušnou komisiou, ktorá ho oprávňuje samostatne vykonávať povolanie architekta (dott. Architetto), — diplomy „laurea in ingegneria“ z oblasti pozemného staviteľstva, ktoré udelili univerzity a polytechnické inštitúty, doplnené diplomom oprávňujúcim držiteľa vykonávať samostatne povolanie v odbore architektúry, ktoré udeľuje minister školstva po tom, ako kandidát úspešne zloží štátnu skúšku pred príslušnou komisiou, ktorá ho oprávňuje samostatne vykonávať povolanie (dott. Ing. Architetto alebo dott. Ing. In ingegneria civile)	1987/1988
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (osvedčenie o zápise v Zozname architektov vedenom Cypruskou vedeckou a technickou komorou (ETEK))	2006/2007
Latvija	— „Arhitekta diploms“ ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts“, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība („diplom architekta“, ktorý udelil odbor architektúry Fakulty stavebného inžinierstva Lotyšskej štátnej univerzity do roku 1958, odbor architektúry Fakulty stavebného inžinierstva Rižského polytechnického inštitútu v rokoch 1958 - 1991, Fakulta architektúry Rižskej technickej univerzity od roku 1991, a osvedčenie o zápise Združením architektov Lotyšska)	2006/2007
Lietuva	— diplomy inžinier architekt/architekt, ktoré udelil Kauno politechnikos institutas do roku 1969 (inžinierius architektas/architektas), — diplomy architekt/bakalár architektúry/magister architektúry, ktoré udelila Vilnius inžinerinis statybos institutas do roku 1990, Vilniaus technikos universitetas do roku 1996, Vilnius Gedimino technikos universitetas od roku 1996 (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — diplomy pre odborníka, ktorý ukončil štúdium architektúry/bakalár architektúry/magister architektúry, ktoré udelil LTSR Valstybinis dailės institutas do 1990; Vilniaus dailės akademija od roku 1990 (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — diplomy bakalár architektúry/magister architektúry, ktoré udelil Kauno technologijos universitetas od roku 1997 (architektūros bakalauras/architektūros magistras). Všetky tieto diplomy musia byť doplnené osvedčením vydaným atestačnou komisiou, ktorým sa udeľuje právo vykonávať činnosti v oblasti architektúry (atestovaný architekt/Atestuotas architektas)	2006/2007

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Referenčný školský rok
Magyarország	— diplom „okleveles építésmérnök“ (diplom v architektúre, magister architektonických vied), ktorý udelili univerzity, — diplom „okleveles építész tervező művész“ (diplom magistra vied v oblasti architektúry a stavebného inžinierstva), ktorý udelili univerzity	2006/2007
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit, ktorý udelila Università' ta' Malta a ktorý oprávňuje k registrácii ako Perit	2006/2007
Nederland	— osvedčenie potvrdzujúce, že držiteľ úspešne vykonal absolventskú skúšku z architektúry, ktoré udelujú katedry architektúry technických vysokých škôl v Delfte alebo Eindhovene (bouwkundig ingenieur), — diplomy, ktoré udelili štátom uznané architektonické akadémie (architect), — diplomy, ktoré udelili do roku 1971 bývalé vysoké školy architektúry (Hoger Bouwkundonderricht) (architect HBO), — diplomy, ktoré udelili do roku 1970 bývalé vysoké školy architektúry (voortgezet Bouwkundonderricht) (architect VBO), — osvedčenie potvrdzujúce, že daná osoba úspešne vykonala skúšku organizovanú Radou architektov z „Bond van Nederlandse Architecten“ (Komora holandských architektov, BNA) (architect), — diplomy udelené „Stichting Instituut voor Architectuur“ (Nadáciou „Inštitút architektúry“) (IVA), pri ukončení štúdia organizovaného touto nadáciou a trvajúceho najmenej štyri roky (architect), doplnené osvedčením od príslušných orgánov, ktoré potvrdzuje, že daná osoba úspešne vykonala skúšku formálnych kvalifikácií, ktorá zahŕňa vyhodnotenie projektov pripravených a realizovaných kandidátom v priebehu najmenej šiestich rokov aktívneho vykonávania činností spomínaných v článku 44 tejto smernice, — osvedčenie vydané príslušnými orgánmi, ktoré potvrdzuje, že daná osoba pred 5. augustom 1985 úspešne vykonala skúšku 'Kandidaat in de bouwkunde' organizovanú technickými vysokými školami v Delfte alebo Eindhove, a že v priebehu najmenej piatich rokov priamo predchádzajúcich tomuto dátumu vykonávala architektonické činnosti, ktorých charakter a význam zaručuje v súlade s holandskými požiadavkami, že osoba je spôsobilá vykonávať tieto činnosti (architect), — osvedčenie vydané príslušnými orgánmi len pre osoby, ktoré pred 5. augustom 1985 dosiahli 40 rokov veku, ktoré potvrdzuje, že daná osoba v priebehu najmenej piatich rokov priamo predchádzajúcich tomuto dátumu vykonávala architektonické činnosti, ktorých charakter a význam zaručuje v súlade s holandskými požiadavkami, že osoba je spôsobilá vykonávať tieto činnosti (architect), — osvedčenia spomínané v siedmej a ôsmej zarážke sa už nemusia uznávať odo dňa nadobudnutia platnosti zákonov a predpisov v Holandsku, ktorými sa riadi prístup k výkonu a výkon architektonických činností pod profesijným titulom architekta, pokiaľ v zmysle týchto predpisov dané osvedčenia neoprávňujú na prístup k výkonu týchto činností pod daným profesijným titulom	1987/1988
Österreich	— diplomy, ktoré udelili Technologické univerzity vo Viedni a Grazi a Univerzita v Innsbrucku, fakulty stavitel'stva - inžinierstva („Bauingenieurwesen“) a architektúry („Architektur“), v študijných odboroch architektúra, stavitel'stvo-inžinierstvo („Bauingenieurwesen“), stavitel'stva („Hochbau“) a „Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen“, — diplomy, ktoré udelila Univerzita pre „Bodenkultur“ v študijných odboroch „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“, — diplomy, ktoré udelila Univerzitná vysoká škola aplikovaného umenia vo Viedni v odbore architektonických štúdií, — diplomy, ktoré udelila Akadémia výtvarných umení vo Viedni v odbore architektonických štúdií, — diplomy diplomovaných inžinierov (Ing.), ktoré udelili vyššie technické školy alebo technické stavebné vysoké školy, plus licencia „Baumeister“, ktorá potvrdzuje najmenej šesť rokov odbornej praxe v Rakúsku, podmienená skúškou, — diplomy, ktoré udelila Univerzitná vysoká škola umeleckej a priemyselnej prípravy v Linzi v odbore architektonických štúdií, — osvedčenia o kvalifikácii stavebného inžiniera alebo inžinierskeho konzultanta v oblasti stavitel'stva („Hochbau“, „Bauwesen“, „Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen“, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“) v súlade so zákonom o stavebných technikoch (Ziviltechnikergesetz, BGBl. č. 156/1994)	1997/1998

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Referenčný školský rok
Polska	diplomy, ktoré udelili fakulty architektúry: — Varšavskej technickej univerzity, Fakulta architektúry vo Varšave (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); odborný titul architekta: inžynier architekt, magister nauk technicznych; inžynier architekt; inžyniera magistra architektury; magistra inžyniera architektury; magistra inžyniera architekta; magister inžynier architekt (od roku 1945 do roku 1948 titul: inžynier architekt, magister nauk technicznych; od roku 1951 do roku 1964 titul: inžynier architekt; od roku 1954 do 1957 druhý stupeň, titul: inžyniera magistra architektury; od roku 1957 do roku 1959 titul: inžyniera magistra architektury; od roku 1959 do roku 1964: titul: magistra inžyniera architektury; od roku 1964 do roku 1982, titul: magistra inžyniera architekta; od roku 1983 do roku 1990, titul: magister inžynier architekt; od roku 1991 titul: magistra inžyniera architekta), — Krakovskej technickej univerzity, fakulta architektúry v Krakove (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); odborný titul architekta: magister inžynier architekt (od roku 1945 do roku 1953 Banícka a metalurgická univerzita, Polytechnická fakulta architektúry - Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury), — Vroclavskej technickej univerzity, fakulta architektúry vo Vroclavi (Politechnika Wroclawska, Wydział Architektury); odborný titul architekta: inžynier architekt, magister nauk technicznych; magister inžynier architekt; magister inžynier architekt (od roku 1949 do roku 1964 titul: inžynier architekt, magister nauk technicznych; od roku 1956 do roku 1964 titul: magister inžynier architekt; od roku 1964 titul: magister inžynier architekt), — Sliezskej technickej univerzity, Fakulta architektúry v Gliwiciach (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); odborný titul architekta: inžynier architekt; magister inžynier architekt (od roku 1945 do roku 1955 Fakulta inžinierstva a stavebníctva - Wydział Inżynieryjno-Budowlany, titul: inžynier architekt; od roku 1961 do roku 1969 Fakulta priemyselných stavieb a všeobecného inžinierstva - Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, titul: magister inžynier architekt; od roku 1969 do roku 1976 Fakulta stavebného inžinierstva a architektúry - Wydział Budownictwa i Architektury, titul: magister inžynier architekt; od roku 1977 Fakulta architektúry - Wydział Architektury, titul: magister inžynier architekt a od roku 1995 titul: inžynier architekt), — Poznaňskej technickej univerzity, Fakulta architektúry v Poznani (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); odborný titul architekta: inžynier architekt; inžynier architekt; magister inžynier architekt (od roku 1945 do roku 1955 Inžinierska škola, fakulta architektúry - Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titul: inžynier architekt; od roku 1978 titul: magister inžynier architekt a od roku 1999 titul: inžynier architekt), — Gdanskej technickej univerzity, Fakulta architektúry v Gdansku (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); odborný titul architekta: magister inžynier architekt (od roku 1945 do roku 1969 fakulta architektúry - Wydział Architektury, od roku 1969 do roku 1971 Fakulta stavebného inžinierstva a architektúry - Wydział Budownictwa i Architektury, od roku 1971 do roku 1981 Inštitút architektúry a urbanistického plánovania - Instytut Architektury i Urbanistyki, od roku 1981 fakulta architektúry - Wydział Architektury), — Białostockej technickej univerzity, Fakulty architektúry v Białystoku (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); odborný titul architekta: magister inžynier architekt (od roku 1975 do roku 1989 Ústav architektúry - Instytut Architektury); — Lodžskej technickej univerzity, Fakulty stavebného inžinierstva, architektúry a environmentálneho inžinierstva v Lodži (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); odborný titul architekta: inžynier architekt; magister inžynier architekt (od roku 1973 do roku 1993 Fakulta stavebného inžinierstva a architektúry - Wydział Budownictwa i Architektury a od roku 1992 Fakulta stavebného inžinierstva, architektúry a environmentálneho inžinierstva - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, titul: od roku 1973 do roku 1978 titul: inžynier architekt, od roku 1978 titul: magister inžynier architekt), — Štetínskej technickej univerzity, Fakulty stavebného inžinierstva a architektúry v Štetíne (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); odborný titul architekta: inžynier architekt; magister inžynier architekt (od roku 1948 do roku 1954 Vysoká inžinierska škola, Fakulta architektúry - Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titul: inžynier architekt, od roku 1970 titul: magister inžynier architekt a od roku 1998 titul: inžynier architekt), všetky tieto diplomy musia byť doplnené osvedčením o členstve vydaným príslušnou regionálnou komorou architektov v Poľsku, ktorým sa udeľuje právo vykonávať činnosti v oblasti architektúry v Poľsku,	2006/2007
Portugal	— diplom „diploma do curso especial de arquitectura“, ktorý udelili školy výtvarného umenia v Lisabone a Porte; — diplom architekta „diploma de arquitecto“, ktorý udelili školy výtvarného umenia v Lisabone a Porte, — diplom „diploma do curso de arquitectura“, ktorý udelili vyššie školy výtvarného umenia v Lisabone a Porte,	1987/1988

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Referenčný školský rok
	— diplom „diploma de licenciatura em arquitectura“ , ktorý udelila vyššia škola výtvarného umenia v Lisabone, — diplom „carta de curso de licenciatura em arquitectura“, ktorý udelila Technická univerzita v Lisabone a Univerzita v Porte, — univerzitný diplom zo stavitel'stva (licenciatura em engenharia civil), ktorý udelil Vyšší technický ústav Technickej univerzity v Lisabone, — univerzitný diplom zo stavitel'stva (licenciatura em engenharia civil), ktorý udelila Fakulta inžinierstva (de Engenharia) Univerzity v Porte, — univerzitný diplom zo stavitel'stva (licenciatura em engenharia civil), ktorý udelila Fakulta prírodných vied a technológií Univerzity v Coimbre, — univerzitný diplom zo stavitel'stva, výroby (licenciatura em engenharia civil, produção), ktorý udelila Univerzita v Minho	
Slovenija	— „univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture“ (univerzitný diplom v architektúre), ktorý udelila fakulta architektúry, doplnený právne uznaným osvedčením príslušného orgánu v oblasti architektúry, ktorým sa udeľuje právo vykonávať činnosti v oblasti architektúry, — univerzitný diplom, ktorý udelili technické fakulty, ktorým sa udeľuje titul „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka“ doplnený právne uznaným osvedčením príslušného orgánu v oblasti architektúry, ktorým sa udeľuje právo vykonávať činnosti v oblasti architektúry,	2006/2007
Slovensko	— diplom v študijnom odbore architektúra a pozemné stavitel'stvo, ktorý udelila Slovenská vysoká škola technická v Bratislave v rokoch 1950 až 1952 (titul: Ing.) — diplom v študijnom odbore architektúra, ktorý udelila Fakulta architektúry a pozemného stavitel'stva, Slovenská vysoká škola technická v Bratislave v rokoch 1952 až 1960 (titul: Ing. arch.), — diplom v študijnom odbore pozemné stavitel'stvo, ktorý udelila Fakulta architektúry a pozemného stavitel'stva, Slovenská vysoká škola technická v Bratislave v rokoch 1952 až 1960 (titul: Ing.) — diplom v študijnom odbore architektúra, ktorý udelila Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická v Bratislave v rokoch 1961 až 1976 (titul: Ing.), — diplom v študijnom odbore pozemné stavby, ktorý udelila Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická v Bratislave v rokoch 1961 až 1976 (titul: Ing.) — diplom v študijnom odbore architektúra, ktorý udelila Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická v Bratislave od roku 1977 (titul: Ing. arch.), — diplom v študijnom odbore urbanizmus, ktorý udelila Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická v Bratislave od roku 1977 (titul: Ing. arch.), — diplom v študijnom odbore pozemné stavby, ktorý udelila Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita v Bratislave v rokoch 1977 až 1997 (titul: Ing.) — diplom v študijnom odbore architektúra a pozemné stavby, ktorý udelila Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita v Bratislave od roku 1998 (titul: Ing.) — diplom v študijnom odbore pozemné stavby — špecializácia: „architektúra“ („pozemné stavby — špecializácia: architektúra“), ktorý udelila Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita v Bratislave v rokoch 2000 až 2001 (titul: Ing.) — diplom v študijnom odbore pozemné stavby a architektúra, ktorý udelila Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita v Bratislave od roku 2001 (titul: Ing.)	2006/2007

Štát	Doklad o formálnych kvalifikáciách	Referenčný školský rok
	— diplom v študijnom odbore architektúra, ktorý udelila Vysoká škola výtvarných umení v Bratislave od roku 1969 (titul: Akad. arch. do roku 1990, Mgr. v rokoch 1990 až 1992, Mgr. arch. v rokoch 1992 až 1996, Mgr. art. od roku 1997), — diplom v študijnom odbore pozemné stavitel'stvo, ktorý udelila Stavebná fakulta, Technická univerzita v Košiciach v rokoch 1981 až 1991 (titul: Ing.) všetky tieto diplomy musia byť doplnené: — autorizačným osvedčením vydaným Slovenskou komorou architektov v Bratislave bez uvedenia odboru alebo v odbore „pozemné stavby“ alebo územné plánovanie, — autorizačným osvedčením vydaným Slovenskou komorou stavebných inžinierov v Bratislave v odbore „pozemné stavby“	
Suomi/Finland	— diplomy, ktoré udelili katedry architektúry Technologických univerzít a Univerzity v Oulu (arkkitehti/arkitekt), — diplomy, ktoré udelili Technologické ústavy (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt)	1997/1998
Sverige	— diplomy, ktoré udelila Škola architektúry Kráľovského technologického ústavu, Chalmerský technologický ústav a Technologický ústav university v Lund (arkitekt, univerzitný diplom z odboru architektúry), — osvedčenia o členstve v „Svenska Arkitekters Riksförbund“ (SAR), ak sa dané osoby odborne pripravovali v štáte, na ktorý sa vzťahuje táto smernica	1997/1998
United Kingdom	— kvalifikácie udelené po úspešnom zložení skúšok poriadaných nasledujúcimi inštitúciami: — Kráľovský ústav britských architektov (Royal Institution of British Architects), — školy architektúry na univerzitách, technických univerzitách, vysokých školách, akadémiách, technologických a umeleckých školách, ktoré k dňu 10. júnu 1985 uznala Rada pre registráciu architektov Spojeného kráľovstva na účely vpísania do registra (Architect), — osvedčenie, v ktorom sa uvádza, že držiteľ má nadobudnuté právo používať profesijný titul architekta z moci oddielu 6 ods. 1 písm. b), oddielu 6 ods. 1 písm. b) alebo oddielu 6 ods. 1 zákona o registrácii architektov z roku 1931 (Architect), — osvedčenie, v ktorom sa uvádza, že držiteľ má nadobudnuté právo používať profesijný titul architekta z moci oddielu 2 zákona o registrácii architektov z roku 1938 (Architect).	1987/1988

PRÍLOHA VII

Doklady a osvedčenia, ktoré sa môžu vyžadovať podľa článku 50 ods. 1**1. Doklady**

a) Doklad o štátnej príslušnosti danej osoby;

b) kópie osvedčení o odbornej spôsobilosti alebo doklady o formálnych kvalifikáciách, ktoré umožňujú prístup k predmetnej profesii, a podľa vhodnosti aj osvedčenie o odbornej praxi danej osoby.

Príslušné orgány hostiteľského členského štátu môžu vyzvať žiadateľa, aby poskytol informácie týkajúce sa svojej prípravy v miere potrebnej na zistenie možných výrazných odlišností v požadovanej vnútroštátnej príprave, ako sú ustanovené v článku 14. Ak žiadateľ tieto informácie nedokáže poskytnúť, príslušné orgány členského štátu sa obrátia na styčný bod, na príslušný orgán alebo iný relevantný orgán v domovskom členskom štáte;

c) v prípadoch uvedených v článku 16, osvedčenie o charaktere a dĺžke činnosti, ktoré vydá príslušný orgán alebo úrad domovského členského štátu alebo členského štátu, z ktorého cudzí štátny príslušník pochádza;

d) ak príslušný orgán hostiteľského štátu vyžaduje od osôb, ktoré chcú vykonávať regulovanú profesiu, osvedčenie o bezúhonnosti a dobrom mene, alebo že tieto osoby neboli v likvidácii, alebo odloží či zakáže výkon tohto povolania v prípade závažného porušenia odborných pravidiel alebo trestného činu, tento štát akceptuje ako postačujúci dôkaz vo vzťahu k štátnym príslušníkom členských štátov, ktorí chcú na jeho území vykonávať toto povolanie, predloženie dokladov vydaných príslušnými orgánmi v hostiteľských členských štátoch alebo v členskom štáte, z ktorého cudzí štátny príslušník pochádza, ktoré preukazujú, že dané podmienky boli splnené. Tieto orgány musia poskytnúť vyžadované doklady do dvoch mesiacov.

Ak príslušné orgány hostiteľského členského štátu alebo členského štátu, z ktorého cudzí štátny príslušník pochádza, nevydajú doklady spomínané v prvom pododseku, tieto doklady nahradí miestoprísažné prehlásenie – alebo čestné prehlásenie v štátoch, v ktorých sa neuplatňuje miestoprísažné prehlásenie – danej osoby pred príslušným súdnym alebo správnym orgánom, alebo podľa vhodnosti pred notárom alebo kvalifikovaným odborným orgánom domovského členského štátu alebo členského štátu, z ktorého daná osoba pochádza, a tento orgán alebo notár vydá osvedčenie potvrdzujúce vierohodnosť miestoprísažného prehlásenia alebo čestného prehlásenia;

e) ak hostiteľský štát vyžaduje od svojich občanov, ktorí chcú vykonávať regulovanú profesiu, doklad osvedčujúci telesné a duševné zdravie žiadateľa, štát akceptuje ako postačujúci dôkaz predloženie dokladu vyžadovaného v domovskom členskom štáte. Ak domovský členský štát takýto doklad nevydá, hostiteľský členský štát prijme osvedčenie vydané príslušným orgánom v tomto štáte. V tomto prípade príslušné orgány hostiteľského štátu musia poskytnúť vyžadovaný doklady do dvoch mesiacov.

f) ak hostiteľský štát vyžaduje od svojich občanov, ktorí chcú vykonávať regulovanú profesiu predloženie:

— dokladu o finančnej situácii žiadateľa,

— dokladu, že žiadateľ je poistený proti finančným rizikám vyplývajúcim z ich odbornej zodpovednosti v súlade s právom a právnymi predpismi platnými v hostiteľskom členskom štáte týkajúcimi sa podmienok a rozsahu krytia,

daný členský štát prijme ako postačujúci dôkaz potvrdenie vydané bankami a poisťovňami z iného členského štátu.

2. Osvedčenia

S cieľom umožniť uplatňovanie hlavy III kapitoly III tejto smernice môžu členské štáty predpísať, že osoba, ktorá spĺňa podmienky vyžadovanej odbornej prípravy, musí okrem dokladu o formálnej kvalifikácii predložiť aj osvedčenie od príslušných orgánov jeho domovského členského štátu, v ktorom sa uvádza, že tento doklad o formálnej kvalifikácii je ten, na ktorý sa vzťahuje táto smernica.

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2005/39/ES

zo 7. septembra 2005,

ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 74/408/EHS, ktorá sa týka motorových vozidiel vzhľadom na sedadlá, ich ukotvenia a hlavové opierky

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 95,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Výskum ukázal, že používanie bezpečnostných pásov a zadržiavacích systémov môže prispieť k výraznému zníženiu počtu smrteľných nehôd a závažných poranení v prípade nehody, a to aj pri prevrátení vozidla. Ich montáž do všetkých kategórií vozidiel bude určite predstavovať dôležitý krok vpred v podobe zvýšenia bezpečnosti na cestách a následnej záchrany životov.
- (2) Spoločnosť môže výrazne získať, ak sa bezpečnostnými pásmi vybaví všetky vozidlá.
- (3) Európsky parlament vo svojom uznesení z 18. februára 1986 o spoločných opatreniach na zníženie dopravných nehôd, ako súčasť programu Spoločenstva týkajúceho sa bezpečnosti na cestách ⁽³⁾, zdôraznil potrebu zaviesť povinné používanie bezpečnostných pásov pre všetkých cestujúcich vrátane detí s výnimkou vozidiel verejnej dopravy. Z hľadiska povinnej montáže bezpečnostných pásov a/alebo zadržiavacích systémov je preto potrebné rozlišovať medzi autobusmi verejnej dopravy a ostatnými vozidlami.
- (4) Podľa smernice Rady 70/156/EHS zo 6. februára 1970 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o typovom schválení motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel ⁽⁴⁾ sa systém typového schválenia Spoločenstva od 1. januára 1998 vykonáva len pre všetky nové vozidlá kategórie M₁. Z toho dôvodu iba tieto

vozidlá kategórie M₁, s typovým schválením po uvedenom dátume, musia byť vybavené sedadlami, ukotveniami sedadiel a hlavovými opierkami, ktoré spĺňajú ustanovenia smernice 74/408/EHS ⁽⁵⁾.

- (5) Do rozšírenia systému typového schválenia Spoločenstva na všetky kategórie vozidiel by sa v záujme bezpečnosti na cestách mala požadovať montáž sedadiel a ukotvení sedadiel zlučiteľných s montážou kotvových úchytiakov bezpečnostných pásov do vozidiel patriacich do iných kategórií než kategórie M₁.
- (6) Smernica 74/408/EHS už stanovuje všetky ustanovenia technickej a správnej povahy, ktoré umožňujú typové schválenie vozidiel iných kategórií než kategória M₁. Členské štáty preto nemusia prijímať ďalšie ustanovenia.
- (7) Od nadobudnutia účinnosti smernice Komisie 96/37/ES zo 17. júna 1996, ktorou sa prispôsobuje technickému pokroku smernica Rady 74/408/EHS ⁽⁶⁾, už niekoľko členských štátov zaviedlo jej ustanovenia ako záväzné, pokiaľ ide o určité kategórie vozidiel iných než kategória M₁. Na základe toho výrobcovia a ich dodávatelia vyvinuli vhodnú technológiu.
- (8) Výskum ukázal, že nie je možné vybaviť sedadlá smerujúce k bokom bezpečnostnými pásmi, ktoré by zabezpečovali rovnakú úroveň bezpečnosti pre cestujúcich ako sedadlá smerujúce dopredu. Z bezpečnostných dôvodov je nevyhnutné v určitých kategóriách vozidiel tieto sedadlá zakázať.
- (9) Ustanovenia povoľujúce sedadlá smerujúce k bokom s dvojbodovými pásmi v určitých triedach vozidiel kategórie M₃ by mali byť dočasné, kým nenadobudnú účinnosť právne predpisy Spoločenstva, ktoré upravujú smernicu 70/156/EHS a rozšíria typové schválenie Spoločenstva na všetky vozidlá vrátane kategórie M₃.
- (10) Smernica 74/408/EHS by sa mala podľa toho zmeniť a doplniť.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 80, 30.3.2004, s. 6.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 17. decembra 2003 (Ú. v. EÚ C 91 E, 15.4.2004, s. 487), spoločná pozícia Rady z 24. januára 2005 (Ú. v. EÚ C 111 E, 11.5.2005, s. 33), pozícia Európskeho parlamentu z 26. mája 2005 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 12. júla 2005.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 68, 24.3.1986, s. 35.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 42, 23.2.1970, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Komisie 2004/104/ES (Ú. v. EÚ L 337, 13.11.2004, s. 13).

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 221, 12.8.1974, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 2003.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 186, 25.7.1996, s. 28.

- (11) Keďže členské štáty nemôžu v dostatočnej miere dosiahnuť cieľ tejto smernice, a to zvýšenie bezpečnosti na cestách zavedením povinnej montáže bezpečnostných pásov do určitých kategórií vozidiel, a keďže sa z dôvodu rozsahu akcie dá tento cieľ lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedeného cieľa,

Táto výnimka platí 5 rokov od 20. októbra 2005. Platnosť sa môže predĺžiť, ak budú k dispozícii spoľahlivé štatistiky dopravných nehôd a ak dôjde k ďalšiemu rozvoju v oblasti zadržiavacích systémov.

(*) Ú. v. ES L 220, 29.8.1977, s. 95. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 2003.

(**) Ú. v. ES L 24, 30.1.1976, s. 6. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Komisie 96/38/ES (Ú. v. ES L 187, 26.7.1996, s. 95).“

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny a doplnenia smernice 74/408/EHS

Smernica 74/408/EHS sa týmto mení a dopĺňa takto:

1. Článok 1 sa mení a dopĺňa takto:

a) V odseku 1 sa dopĺňa tento pododsek:

„Vozidlá kategórie M₂ a M₃ sa ďalej delia na triedy definované v oddiele 2 prílohy I smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/85/ES z 20. novembra 2001 týkajúcej sa osobitných ustanovení pre vozidlá používané na prepravu cestujúcich, v ktorých sa nachádza viac ako osem sedadiel, okrem sedadla pre vodiča (*).

(*) Ú. v. ES L 42, 13.2.2002, s. 1.“

b) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Táto smernica sa neuplatňuje na sedadlá smerujúce nazad.“

2. Vkladá sa tento článok:

„Článok 3a

1. Montáž sedadiel smerujúcich k bokom je zakázaná vo vozidlách kategórie M₁, N₁, M₂ (triedy III alebo B) a M₃ (triedy III alebo B).

2. Odsek 1 sa neuplatňuje na sanitky alebo na vozidlá uvedené v prvej zarážke článku 8 ods. 1 smernice 70/156/EHS.

3. Odsek 1 sa ďalej neuplatňuje na vozidlá kategórie M₃ (triedy III alebo B) s maximálnou technicky prípustnou hmotnosťou naloženého vozidla presahujúcou 10 ton, v ktorých sú sedadlá smerujúce k bokom zoskupené v zadnej časti vozidla tak, že tvoria celistvý priestor až s desiatimi sedadlami. Takéto sedadlá smerujúce k bokom sú vybavené aspoň hlavovou opierkou a dvojbodovým pásom s navijacím zariadením typovo schváleným podľa smernice Rady 77/541/EHS (*). Kotvové úchytky ich bezpečnostných pásov sú v súlade so smernicou Rady 76/115/EHS (**).

3. Príloha II sa mení a dopĺňa takto:

a) Bod 1.1 sa nahrádza takto:

„1.1. Požiadavky tejto prílohy sa neuplatňujú na sedadlá smerujúce nazad alebo na hlavové opierky namontované na takéto sedadlá.“

b) Bod 2.3 sa nahrádza takto:

„2.3. ‚Sedadlo‘ znamená konštrukciu, ktorá môže, ale nemusí byť integrálnou súčasťou kompletnej konštrukcie vozidla s výstrojom, určenú na sedenie jednej dospeléj osoby. Pojem platí pre jednotlivé sedadlo, ako aj pre časť lavicového sedadla určeného na sedenie jednej osoby.

V závislosti od orientácie sedadla sa sedadlo vymedzuje takto:

2.3.1. ‚Sedadlo smerujúce dopredu‘ znamená sedadlo, ktoré sa môže používať, pokiaľ je vozidlo v pohybe, a ktoré smeruje do prednej časti vozidla takým spôsobom, že vertikálna rovina symetrie sedadla tvorí s vertikálnou rovinou symetrie vozidla uhol menší než + 10° alebo — 10°.

2.3.2. ‚Sedadlo smerujúce nazad‘ znamená sedadlo, ktoré sa môže používať, pokiaľ je vozidlo v pohybe, a ktoré smeruje do zadnej časti vozidla takým spôsobom, že vertikálna rovina symetrie sedadla tvorí s vertikálnou rovinou symetrie vozidla uhol menší než + 10° alebo — 10°.

2.3.3. ‚Sedadlo smerujúce k bokom‘ znamená sedadlo, ktoré z hľadiska jeho zosúladenia s vertikálnou rovinou symetrie vozidla nevyhovuje žiadnej z definícií uvedených v bodoch 2.3.1 alebo 2.3.2.“

c) Bod 2.9 sa vypúšťa.

4. V prílohe III sa bod 2.5 nahrádza takto:

„2.5. ‚Sedadlo‘ znamená konštrukciu, ktorá má byť ukotvená na konštrukcii vozidla, vrátane jej výstroja a pripievňovacích častí, určenú na používanie vo vozidle a na sedenie jednej alebo viacerých dospelých osôb.

V závislosti od orientácie sedadla sa sedadlo vymedzuje takto:

- 2.5.1. „Sedadlo smerujúce dopredu“ znamená sedadlo, ktoré sa môže používať, pokiaľ je vozidlo v pohybe, a ktoré smeruje do prednej časti vozidla takým spôsobom, že vertikálna rovina symetrie sedadla tvorí s vertikálnou rovinou symetrie vozidla uhol menší než $+10^\circ$ alebo -10° .
- 2.5.2. „Sedadlo smerujúce nazad“ znamená sedadlo, ktoré sa môže používať, pokiaľ je vozidlo v pohybe, a ktoré smeruje do zadnej časti vozidla takým spôsobom, že vertikálna rovina symetrie sedadla tvorí s vertikálnou rovinou symetrie vozidla uhol menší než $+10^\circ$ alebo -10° .
- 2.5.3. „Sedadlo smerujúce k bokom“ znamená sedadlo, ktoré z hľadiska jeho zosúladenia s vertikálnou rovinou symetrie vozidla nevyhovuje žiadnej z definícií uvedených v bodoch 2.5.1 alebo 2.5.2.“

5. Príloha IV sa mení a dopĺňa takto:

a) Bod 1.1. sa nahrádza takto:

„1.1. Požiadavky uvedené v tejto prílohe sa uplatňujú na vozidlá v kategóriách N_1 , N_2 a N_3 a na tie vozidlá kategórie M_2 a M_3 , ktoré nie sú predmetom prílohy III. S výnimkou ustanovení bodu 2.5 sa tieto požiadavky tiež uplatňujú na sedadlá smerujúce k bokom všetkých kategórií vozidiel.“

b) Bod 2.4 sa nahrádza takto:

„2.4. Všetky nastaviteľné sedadlá, ktoré sa môžu sklopiť dopredu alebo majú sklopné operadlá, musia byť automaticky zablokovateľné v normálnej polohe. Táto požiadavka sa neuplatňuje na sedadlá namontované v priestoroch pre invalidné vozíky vo vozidlách kategórie M_2 alebo M_3 , triedy I, II alebo A.“

Článok 2

Vykonávanie

1. Od 20. apríla 2006 členské štáty, pokiaľ ide o sedadlá, ich ukotvenia a hlavové opierky, ktoré spĺňajú požiadavky uvedené v tejto smernici:

- a) neodmietnu udeliť ES typové schválenie alebo vnútroštátne typové schválenie, pokiaľ ide o typ vozidla;
- b) nezakážu registráciu, predaj alebo uvedenie nových vozidiel do prevádzky.

2. Od 20. októbra 2006, pokiaľ ide o sedadlá, ich ukotvenia a hlavové opierky, ktoré nespĺňajú požiadavky uvedené v tejto smernici, členské štáty, pokiaľ ide o nový typ vozidla:

a) nebudú ďalej udeľovať ES typové schválenie;

b) odmietnu udeliť vnútroštátne typové schválenie.

3. Od 20. októbra 2007, pokiaľ ide o sedadlá, ich ukotvenia a hlavové opierky, ktoré nespĺňajú požiadavky uvedené v tejto smernici, členské štáty:

a) považujú osvedčenia o zhode, ktoré sú pripojené k novým vozidlám, za neplatné na účely článku 7 ods. 1 smernice 70/156/EHS;

b) odmietnu registráciu, predaj a uvedenie do prevádzky nových vozidiel, okrem prípadov, keď sa odkazuje na ustanovenia článku 8 ods. 2 smernice 70/156/EHS.

Článok 3

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 20. apríla 2006. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

2. Tieto opatrenia uplatňujú od 21. apríla 2006.

3. Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

4. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 4

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 5

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 7. septembra 2005

Za Európsky parlament
predseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
predseda
C. CLARKE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2005/40/ES

zo 7. septembra 2005,

ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 77/541/EHS o aproximácii právnych predpisov členských štátov o bezpečnostných pásoch a zadržiavacích systémoch motorových vozidiel

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 95,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Výskum ukázal, že používanie bezpečnostných pásov a zadržiavacích systémov môže prispieť k výraznému zníženiu počtu smrteľných nehôd a závažných poranení v prípade nehody, a to aj pri prevrátení vozidla. Ich montáž do všetkých kategórií vozidiel bude určite predstavovať dôležitý krok vpred v podobe zvýšenia bezpečnosti na cestách a následnej záchrany životov.
- (2) Spoločnosť môže výrazne získať, ak sa všetky vozidlá vybaví bezpečnostnými pásmi.
- (3) Európsky parlament vo svojom uznesení z 18. februára 1986 o spoločných opatreniach na zníženie dopravných nehôd ako súčasti programu Spoločenstva týkajúceho sa bezpečnosti na cestách ⁽³⁾ zdôraznil potrebu zaviesť povinné používanie bezpečnostných pásov pre všetkých cestujúcich vrátane detí, s výnimkou vozidiel verejnej dopravy. Z hľadiska povinnej montáže bezpečnostných pásov a/alebo zadržiavacích systémov je preto potrebné rozlišovať medzi autobusmi verejnej dopravy a ostatnými vozidlami.
- (4) Podľa smernice Rady 70/156/EHS zo 6. februára 1970 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o typovom schválení motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel ⁽⁴⁾ sa systém typového schválenia

Spoločenstva od 1. januára 1998 uplatňuje len na všetky nové vozidlá kategórie M₁. Z toho dôvodu iba tieto vozidlá musia byť vybavené bezpečnostnými pásmi a/alebo zadržiavacími systémami, ktoré spĺňajú ustanovenia smernice 77/541/EHS ⁽⁵⁾.

- (5) Do rozšírenia systému typového schválenia Spoločenstva na všetky kategórie vozidiel by sa v záujme bezpečnosti na cestách mala požadovať montáž bezpečnostných pásov a/alebo zadržiavacích systémov do vozidiel patriacich do iných kategórií než kategórie M₁.

- (6) Smernica 77/541/EHS už stanovuje všetky technické a správne opatrenia, ktoré umožňujú typové schválenie vozidiel iných kategórií než kategórie M₁. Členské štáty preto nemusia zavádzať ďalšie opatrenia.

- (7) Od nadobudnutia účinnosti smernice Komisie 96/36/ES zo 17. júna 1996, ktorá prispôsobuje technickému pokroku smernicu Rady 77/541/EHS týkajúcu sa bezpečnostných pásov a zadržiavacích systémov motorových vozidiel ⁽⁶⁾, už niekoľko členských štátov zaviedlo jej ustanovenia ako záväzné, pokiaľ ide o určité kategórie iných vozidiel než kategórie M₁. Na základe toho výrobcovia a ich dodávatelia vyvinuli vhodnú technológiu.

- (8) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/85/ES z 20. novembra 2001, týkajúca sa osobitných ustanovení pre vozidlá používané na prepravu cestujúcich, v ktorých sa nachádza viac ako osem sedadiel okrem sedadla pre vodiča ⁽⁷⁾, zabezpečuje, aby osoby so zníženou pohyblivosťou, ako sú telesne postihnuté osoby, mali ľahší prístup do vozidiel používaných na prepravu cestujúcich, ktoré majú viac ako osem sedadiel. Je nevyhnutné umožniť členským štátom povolenie montáže bezpečnostných pásov a/alebo zadržiavacích systémov, ktoré nevyhovujú technickým špecifikáciám smernice 77/541/EHS, ale ktoré sú špeciálne navrhnuté na účely zabezpečenia týchto osôb v takýchto vozidlách.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 80, 30.3.2004, s. 10.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 17. decembra 2003 (Ú. v. EÚ C 91 E, 15.4.2004, s. 491), spoločná pozícia Rady z 24. januára 2005 (Ú. v. EÚ C 111 E, 11.5.2005, s. 28), pozícia Európskeho parlamentu z 26. mája 2005 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. ES C 68, 24.3.1986, s. 35.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 42, 23.2.1970, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Komisie 2004/78/ES (Ú. v. EÚ L 153, 30.4.2004, s. 103).

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 220, 29.8.1977, s. 95. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 2003.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 178, 17.7.1996, s. 15.

⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 42, 13.2.2002, s. 1.

(9) Smernica 77/541/EHS by mala byť podľa toho zmenená a doplnená.

(10) Keďže cieľ tejto smernice, a to zvýšenie bezpečnosti na cestách zavedením povinnej montáže bezpečnostných pásov do určitých kategórií vozidiel, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodu jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedeného cieľa,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny a doplnenia smernice 77/541/EHS

Smernica 77/541/EHS sa mení a dopĺňa takto:

1. Vkladá sa tento článok:

„Článok 2a

1. Členské štáty podľa vnútroštátneho práva môžu umožniť montáž iných bezpečnostných pásov alebo zadržiavacích systémov, ako sú tie, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, ak sú určené telesne postihnutým osobám.

2. Členské štáty tiež môžu z ustanovení tejto smernice vyňať zadržiavacie systémy navrhnuté na zosúladenie s ustanoveniami prílohy VII k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2001/85/ES z 20. novembra 2001, týkajúcej sa osobitných ustanovení pre vozidlá používané na prepravu cestujúcich, v ktorých sa nachádza viac ako osem sedadiel okrem sedadla pre vodiča (*).

3. Požiadavky bodu 3.2.1 prílohy I k tejto smernici sa neuplatňujú na bezpečnostné pásy a zadržiavacie systémy, na ktoré sa vzťahujú odseky 1 a 2.

(*) Ú. v. ES L 42, 13.2.2002, s. 1.“

2. V článku 9 sa dopĺňa tento odsek, ktorý znie:

„Vozidlá kategórie M₂ a M₃ sa ďalej delia na triedy definované v oddiele 2 prílohy I k smernici 2001/85/ES.“

3. Príloha I sa mení a dopĺňa takto:

a) vypúšťa sa poznámka pod čiarou k bodu 3.1;

b) bod 3.1.1 sa nahrádza takto:

3.1.1. „Okrem sedadiel určených výhradne na použitie, keď vozidlo stojí, sedadlá vozidiel patriacich do kategórie M₁, M₂ (triedy III alebo B), M₃ (triedy III alebo B) a N sa vybavujú bezpečnostnými pásmi a/alebo zadržiavacími systémami v súlade s požiadavkami tejto smernice.

Vozidlá triedy I, II alebo A, ktoré patria do kategórie M₂ alebo M₃ môžu byť vybavené bezpečnostnými pásmi a/alebo zadržiavacími systémami, ak sú v súlade s požiadavkami tejto smernice.“

Článok 2

Zamýšľané opatrenia pre telesne postihnuté osoby

Najneskôr do 20. apríla 2008 Komisia na základe existujúcich medzinárodných noriem a požiadaviek vnútroštátneho práva preskúma špecifické postupy na zosúladenie požiadaviek pre bezpečnostné pásy určené pre telesne postihnuté osoby, aby sa zabezpečila úroveň bezpečnosti ekvivalentná tejto smernici. V prípade potreby Komisia predloží návrh opatrení. Zmeny a doplnenia tejto smernice sa prijímajú v súlade s článkom 13 smernice 70/156/EHS.

Článok 3

Vykonávanie

1. Od 20. apríla 2006 členské štáty, pokiaľ ide o montáž bezpečnostných pásov a/alebo zadržiavacích systémov, ktoré spĺňajú požiadavky stanovené v smernici 77/541/EHS, zmenenej a doplnenej touto smernicou:

a) neodmietnu udeliť typové schválenie ES alebo vnútroštátne typové schválenie, pokiaľ ide o typ vozidla;

b) nezakážu registráciu, predaj ani uvedenie nových vozidiel do prevádzky.

2. Od 20. októbra 2006, pokiaľ ide o montáž bezpečnostných pásov a/alebo zadržiavacích systémov, ktoré nespĺňajú požiadavky uvedené v smernici 77/541/EHS, zmenenej a doplnenej touto smernicou, členské štáty, pokiaľ ide o nový typ vozidla:

- a) nebudú ďalej udeľovať typové schválenie ES;
- b) odmietnu udeliť vnútroštátne typové schválenie.

3. Od 20. októbra 2007, pokiaľ ide o montáž bezpečnostných pásov a/alebo zadržiavacích systémov, ktoré nespĺňajú požiadavky uvedené v smernici 77/541/EHS, zmenenej a doplnenej touto smernicou, členské štáty:

- a) považujú osvedčenia o zhode, ktoré sú pripojené k novým vozidlám, za neplatné na účely článku 7 ods. 1 smernice 70/156/EHS;
- b) odmietnu registráciu, predaj alebo uvedenie nových vozidiel do prevádzky okrem prípadov, keď sa odkazuje na ustanovenia článku 8 ods. 2 smernice 70/156/EHS.

Článok 4

Transpozícia

1. Členské štáty prijímajú a uverejnia zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 20. apríla 2006. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

2. Tieto ustanovenia sa uplatňujú od 21. apríla 2006.

3. Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

4. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 5

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 6

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 7. septembra 2005

Za Európsky parlament

predseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

predseda

C. CLARKE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2005/41/ES

zo 7. septembra 2005,

ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 76/115/EHS o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa kotvových úchytiel bezpečnostných pásov motorových vozidiel

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 95,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Výskum ukázal, že používanie bezpečnostných pásov a zadržiavacích systémov môže prispieť k výraznému zníženiu počtu smrteľných nehôd a závažných poranení v prípade nehody, a to aj pri prevrátení vozidla. Ich montáž do všetkých kategórií vozidiel bude určite predstavovať dôležitý krok vpred v podobe zvýšenia bezpečnosti na cestách a následnej záchrany životov.
- (2) Spoločnosť môže výrazne získať, ak sa všetky vozidlá vybavlia bezpečnostnými pásmi.
- (3) Európsky parlament vo svojom uznesení z 18. februára 1986 o spoločných opatreniach na zníženie dopravných nehôd ako súčasti programu Spoločenstva týkajúceho sa bezpečnosti na cestách ⁽³⁾ zdôraznil potrebu zaviesť povinné používanie bezpečnostných pásov pre všetkých cestujúcich vrátane detí, s výnimkou vozidiel verejnej dopravy. Z hľadiska povinnej montáže bezpečnostných pásov a/alebo zadržiavacích systémov je preto potrebné rozlišovať medzi autobusmi verejnej dopravy a ostatnými vozidlami.
- (4) Podľa smernice Rady 70/156/EHS zo 6. februára 1970 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o typovom schválení motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel ⁽⁴⁾ sa systém typového schválenia Spoločenstva od 1. januára 1998 uplatňuje len na všetky nové

vozidlá kategórie M₁. Z toho dôvodu iba tieto vozidlá musia byť vybavené kotvovými úchytkami určenými pre bezpečnostné pásy a/alebo zadržiavacími systémami, ktoré spĺňajú ustanovenia smernice 76/115/EHS ⁽⁵⁾.

- (5) Do rozšírenia systému typového schválenia Spoločenstva na všetky kategórie vozidiel by sa v záujme bezpečnosti na cestách mala požadovať montáž kotvových úchytiel určených pre bezpečnostné pásy a/alebo zadržiavacích systémov do vozidiel patriacich do iných kategórií než kategórie M₁.
- (6) Smernica 76/115/EHS už stanovuje všetky technické a správne opatrenia, ktoré umožňujú typové schválenie vozidiel iných kategórií než kategórie M₁. Členské štáty preto nemusia zavádzať ďalšie opatrenia.
- (7) Od nadobudnutia účinnosti smernice Komisie 96/38/ES zo 17. júna 1996, ktorou sa prispôsobuje technickému pokroku smernica Rady 76/115/EHS týkajúca sa kotvových úchytiel bezpečnostných pásov motorových vozidiel, už niekoľko členských štátov zaviedlo jej ustanovenia ako záväzné, pokiaľ ide o určité kategórie vozidiel iných než kategórie M₁. Na základe toho výrobcovia a ich dodávatelia vyvinuli vhodnú technológiu.
- (8) Smernica 76/115/EHS by mala byť podľa toho zmenená a doplnená.
- (9) Členské štáty nemôžu v dostatočnej miere dosiahnuť cieľ tejto smernice, a to zvýšenie bezpečnosti na cestách zavedením povinnej montáže bezpečnostných pásov do určitých kategórií vozidiel, a keďže sa z dôvodu rozsahu akcie dá lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, Spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade s princípom subsidiarity, ako je stanovené v článku 5 zmluvy. V súlade s princípom proporcionality, uvedeným v tomto článku, táto smernica neprekračuje rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie uvedeného cieľa,

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 80, 30.3.2004, s. 8.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 17. decembra 2003 (Ú. v. EÚ C 91 E, 15.4.2004, s. 496), spoločná pozícia Rady z 24. januára 2005 (Ú. v. EÚ C 111 E, 11.5.2005, s. 23), pozícia Európskeho parlamentu z 26. mája 2005 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. ES C 68, 24.3.1986, s. 35.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 42, 23.2.1970, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Komisie 2004/78/ES (Ú. v. EÚ L 153, 30.4.2004, s. 103).

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 24, 30.1.1976, s. 6. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Komisie 96/38/ES (Ú. v. ES L 187, 26.7.1996, s. 95).

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny a doplnenia smernice 76/115/EHS

Smernica 76/115/EHS sa mení a dopĺňa takto:

1. V článku 2 sa dopĺňa tento odsek, ktorý znie:

„Vozidlá kategórie M₂ a M₃ sa ďalej delia na triedy definované v oddiele 2 prílohy I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2001/85/ES z 20. novembra 2001, týkajúcej sa osobitných ustanovení pre vozidlá používané na prepravu cestujúcich, v ktorých sa nachádza viac ako osem sedadiel okrem sedadla pre vodiča (*).“

(*) Ú. v. ES L 42, 13.2.2002, s. 1.“

2. Príloha I sa mení a dopĺňa takto:

a) bod 1.9 sa vypúšťa;

b) bod 4.3.1 sa nahrádza takto:

„4.3.1. Vozidlá patriace do kategórií M₁, M₂ (triedy III alebo B), M₃ (triedy III alebo B) a N musia byť vybavené kotvovými úchytkami bezpečnostných pásov v súlade s požiadavkami tejto smernice.“;

c) bod 4.3.8 sa nahrádza takto:

„4.3.8. Pre sedadlá určené na používanie výhradne vtedy, keď vozidlo stojí, ako aj pre všetky sedadlá vozidiel, na ktoré sa nevzťahujú body 4.3.1 až 4.3.5, sa kotvové úchytky pásov nevyžadujú. Ak je vozidlo vybavené kotvovými úchytkami pre takéto sedadlá, musia tieto úchytky spĺňať ustanovenia tejto smernice. Akékoľvek uchytenie určené na použitie výhradne v súvislosti s bezpečnostnými pásmi pre telesne postihnuté osoby alebo akýkoľvek iný zadržiavací systém, uvedený v článku 2a smernice Rady 77/541/EHS z 28. júna 1977 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o bezpečnostných pásoch a zadržiavacích systémoch motorových vozidiel (*), však nemusí spĺňať požiadavky tejto smernice, ak je navrhnutý a skonštruovaný podľa vnútroštátnych právnych požiadaviek na zabezpečenie maximálnej praktickej úrovne bezpečnosti.“

(*) Ú. v. ES L 220, 29.8.1977, s. 95. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 2003.“

Článok 2

Zamýšľané opatrenia pre telesne postihnuté osoby

Najneskôr do 20. apríla 2008 Komisia na základe existujúcich medzinárodných noriem a požiadaviek vnútroštátneho práva

preskúma špecifické postupy na harmonizáciu požiadaviek na kotvové úchytky určené na použitie výhradne v súvislosti s bezpečnostnými pásmi určenými pre telesne postihnuté osoby alebo s inými zadržiavacími systémami, uvedenými v článku 2a smernice 77/541/EHS, aby sa zabezpečila úroveň bezpečnosti ekvivalentná tejto smernici. V prípade potreby Komisia predloží návrh opatrení. Zmeny a doplnenia tejto smernice sa prijímajú v súlade s článkom 13 smernice 70/156/EHS.

Článok 3

Vykonávanie

1. Od 20. apríla 2006 členské štáty, pokiaľ ide o kotvové úchytky bezpečnostných pásov, ktoré spĺňajú požiadavky uvedené v smernici 76/115/EHS, zmenenej a doplnenej touto smernicou:

a) neodmietnu udeliť typové schválenie ES alebo národné typové schválenie, pokiaľ ide o typ vozidla;

b) nezakážu registráciu, predaj ani uvedenie nových vozidiel do prevádzky.

2. Od 20. októbra 2006, pokiaľ ide o kotvové úchytky bezpečnostných pásov, ktoré nespĺňajú požiadavky uvedené v smernici 76/115/EHS, zmenenej a doplnenej touto smernicou, členské štáty, pokiaľ ide o nový typ vozidla:

a) nebudú ďalej udeľovať typové schválenie ES;

b) odmietnu udeliť národné typové schválenie.

3. Od 20. októbra 2007, pokiaľ ide o kotvové úchytky bezpečnostných pásov, ktoré nespĺňajú požiadavky uvedené v smernici 76/115/EHS, zmenenej a doplnenej touto smernicou, členské štáty:

a) považujú osvedčenia o zhode, ktoré sú pripojené k novým vozidlám, za neplatné na účely článku 7 ods. 1 smernice 70/156/EHS;

b) odmietnu registráciu, predaj alebo uvedenie nových vozidiel do prevádzky okrem prípadov, keď sa odkazuje na ustanovenia článku 8 ods. 2 smernice 70/156/EHS.

Článok 4

Transpozícia

1. Členské štáty prijímajú a uverejnia zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 20. apríla 2006. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

2. Tieto ustanovenia sa uplatňujú od 21. apríla 2006.

3. Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

Článok 6**Adresáti**

4. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Táto smernica je určená členským štátom.

Článok 5

V Štrasburgu 7. septembra 2005

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Za Európsky parlament

predseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

predseda

C. CLARKE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2005/44/ES

zo 7. septembra 2005

o harmonizovaných riečnych informačných službách (RIS) na vnútrozemských vodných cestách v Spoločenstve

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 71,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s postupom stanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Rozmiestnenie informačných a komunikačných technológií na vnútrozemských vodných cestách pomáha významne zvýšiť bezpečnosť a efektívnosť dopravy na vnútrozemskej vodnej ceste.
- (2) V niektorých členských štátoch sa už na rôznych vodných cestách zavádzajú vnútroštátne aplikácie informačných služieb. S cieľom zabezpečiť harmonizovaný, interoperabilný a otvorený systém navigačnej pomoci a informačný systém v sieti vnútrozemských vodných ciest Spoločenstva by sa mali zaviesť spoločné požiadavky a spoločné technické predpisy.
- (3) Z dôvodov bezpečnosti a v záujme zosúladenia na paneurópskej úrovni by sa mal obsah takýchto spoločných požiadaviek a technických predpisov opierať o výsledky práce vykonanej v tejto oblasti príslušnými medzinárodnými organizáciami, ako sú Medzinárodná plavebná asociácia (PIANC), Centrálna Komisia pre navigáciu na Rýne (CCNR) a Hospodárska Komisia Organizácie Spojených národov pre Európu (UNECE).
- (4) Riečne informačné služby (RIS) by mali vychádzať z interoperabilných systémov, ktoré by mali byť založené na otvorených a verejných normách, ktoré sú prístupné všetkým dodávateľom a užívateľom systémov bez akejkoľvek diskriminácie.
- (5) Na vnútroštátnych splavných vnútrozemských vodných cestách, ktoré nie sú prepojené na splavnú sieť iného členského štátu, nemusia byť tieto požiadavky a technické predpisy povinné. Odporúča sa však, aby sa RIS, tak ako sú definované v tejto smernici, zaviedli na

týchto vnútrozemských vodných cestách a aby sa existujúce systémy stali s nimi interoperabilnými.

- (6) Rozvoj RIS by mal vychádzať z cieľov, ako sú bezpečnosť, efektívnosť vnútrozemskej plavby a jej priaznivost pre životné prostredie, ktoré je možné dosiahnuť splnením úloh ako riadenie plavby a dopravy, ochrana životného prostredia a infraštruktúry a uplatnenie zvláštnych pravidiel.
- (7) Požiadavky ohľadom RIS by mali platiť aspoň pre informačné služby, ktoré budú poskytovať členské štáty.
- (8) Stanovenie technických predpisov by malo obsahovať systémy, ako sú elektronické plavebné mapy, elektronické hlásenia z lodí vrátane jednotného európskeho systému identifikačných čísel plavidiel, plavebné správy pre veliteľov lodí a lokalizácia plavidiel a sledovanie ich dráhy. Výbor by mal zaistiť technickú zlučiteľnosť zariadenia potrebného na využívanie RIS.
- (9) Malo by byť zodpovednosťou členských štátov, aby v spolupráci so Spoločenstvom podporovali užívateľov v tom, aby splnili požiadavky týkajúce sa postupov a zariadenia, s ohľadom na malé a stredne veľké podniky pôsobiace v sektore vnútrozemskej lodnej dopravy.
- (10) Zavedenie RIS so sebou prinesie spracovanie osobných údajov. Takéto spracovanie by sa malo realizovať v súlade s pravidlami Spoločenstva, ktoré sú stanovené okrem iného v smernici Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov ⁽³⁾ a v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúcej sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií ⁽⁴⁾. Zavedenie RIS nesmie viesť k nekontrolovanému spracovávaní hospodársky citlivých údajov súvisiacich s prevádzkovateľmi trhov.
- (11) Na účely RIS, ktoré si vyžadujú určenie presnej polohy, sa odporúča použiť technológie určenia polohy zo satelitov. Tieto technológie by mali byť, pokiaľ je to možné, interoperabilné s ostatnými dôležitými systémami a mali by byť s nimi integrované, v súlade s rozhodnutiami uplatniteľnými v tejto oblasti.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 157, 28.6.2005, s. 56.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 23. februára 2005 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku). Rozhodnutie Rady z 27. júna 2005.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31. Smernica zmenená a doplnená nariadením (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37.

(12) Keďže cieľ tejto smernice, a to vytvorenie harmonizovaného systému RIS v Spoločenstve, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu jeho európskeho rozmeru ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje táto smernica rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(13) Opatrenia potrebné na implementáciu tejto smernice by sa mali prijímať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu⁽¹⁾.

(14) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšom zákonodarstve⁽²⁾ sa členské štáty podporia v tom, aby vypracovali pre svoju potrebu a v záujme Spoločenstva svoje vlastné tabuľky, ktoré, pokiaľ je to možné, poskytnú koreláciu medzi touto smernicou a opatreniami na jej transponovanie a uverejnia ich,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

1. Táto smernica vytvára rámec pre rozmiestnenie a využívanie harmonizovaných riečnych informačných služieb (RIS) v Spoločenstve s cieľom podporiť vnútrozemskú vodnú dopravu na účely zvýšenia bezpečnosti, efektívnosti, priaznivosti pre životné prostredie a umožnenia jej prepojenia s inými druhmi dopravy.

2. Táto smernica poskytuje rámec pre vypracovanie a ďalší rozvoj technických požiadaviek, predpisov a podmienok, ktoré zabezpečujú harmonizované, interoperabilné a otvorené RIS na vnútrozemských vodných cestách Spoločenstva. Tieto technické požiadavky, predpisy a podmienky vypracuje a ďalej rozvinie Komisia, ktorej pomáha výbor uvedený v článku 11. V tejto súvislosti Komisia primerane zohľadní opatrenia prijaté príslušnými medzinárodnými organizáciami, akými sú PIANC, CCNR a UNECE. Zabezpečí sa kontinuita so službami pre riadenie prevádzky v iných odvetviach dopravy, najmä so službami pre riadenie plavby námorných plavidiel a s informačnými službami týkajúcimi sa plavby námorných plavidiel.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na zavedenie a prevádzkovanie RIS na všetkých vnútrozemských vodných cestách členských štátov triedy IV a vyššej, ktoré sú prepojené vodnou cestou triedy IV alebo vyššou s vodnou cestou triedy IV alebo vyššou iného členského štátu vrátane prístavov na týchto vodných cestách, ako je uvedené v rozhodnutí Európskeho parlamentu a Rady č. 1346/2001/ES z 22. mája 2001, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 1692/96/ES, pokiaľ ide o námorné prístavy, vnútrozemské prístavy, intermodálne terminály, ako aj projekt č. 8 v prílohe III⁽³⁾. Na účely tejto smernice sa uplatňuje klasifikácia európskych vnútrozemských vodných ciest, stanovená v uznesení UNECE č. 30 z 12. novembra 1992.

2. Členské štáty môžu uplatňovať túto smernicu na vnútrozemské vodné cesty a na vnútrozemské prístavy, ktoré nie sú uvedené v odseku 1.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa použijú nasledujúce pojmy:

- „Riečne informačné služby (RIS)“ sú harmonizované informačné služby na podporu riadenia plavby a dopravy v rámci vnútrozemskej plavby, vrátane spojení s ostatnými druhmi dopravy, kdekoľvek je to technicky možné. RIS sa nezameriavajú na vnútorné obchodné činnosti medzi jednou alebo viacerými zúčastnenými obchodnými spoločnosťami, sú však otvorené prepojeniu s obchodnými aktivitami. RIS zahŕňajú služby, ako sú informácie o vodnej ceste, informácie o plavbe, riadenie plavby, pomoc v prípade nehody, informácie pre riadenie dopravy, štatistiky a colné služby, ako aj poplatky za užívanie vodných ciest a prístavné poplatky;
- „informácie o vodnej ceste“ sú geografické, hydrologické a administratívne informácie o vodných cestách (plavebných dráhach). Informácie o vodnej ceste sú jednosmerné informácie: z brehu na loď alebo z brehu do kancelárie;
- „informácie o momentálnej plavebnej situácii“ sú informácie, ktoré ovplyvňujú bezprostredné navigačné rozhodnutia v skutočnej plavebnej situácii a v blízkom geografickom okolí;
- „strategické informácie o plavebnej situácii“ sú informácie, ktoré ovplyvňujú strednodobé a dlhodobé rozhodnutia užívateľov RIS;
- „aplikácia RIS“ je poskytovanie riečnych informačných služieb prostredníctvom na to určených systémov;
- „centrum RIS“ je miesto, z ktorého prevádzkový personál riadi služby;

⁽³⁾ Ú. v. ES L 185, 6.7.2001, s. 1.

- g) „užívatelia RIS“ sú všetky rôzne skupiny užívateľov vrátane veliteľov lodí, prevádzkového personálu RIS, prevádzkovateľov plavebných komôr a/alebo mostov, plavebné správy, prevádzkovateľov prístavov a terminálov, personálu v kalamitných centrách pohotovostných služieb, manažérov nautického servisu, lodných zasielateľov a sprostredkovateľov prepravy nákladu;
- h) „interoperabilita“ znamená, že služby, obsahy údajov, formáty a frekvencie výmeny údajov sú zjednotené takým spôsobom, že užívatelia RIS majú prístup k rovnakým službám a informáciám na európskej úrovni.

Článok 4

Zavedenie RIS

1. Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na zavedenie RIS na vnútrozemských vodných cestách patriacich do rozsahu pôsobnosti článku 2.
2. Členské štáty rozvinú RIS takým spôsobom, aby bola aplikácia RIS účinná, rozšíriteľná a interoperabilná tak, aby bolo možné spolupracovať s inými aplikáciami RIS a, pokiaľ možno, so systémami pre iné druhy dopravy. Aplikáciou RIS sa tiež zabezpečia rozhrania so systémami riadenia dopravy a obchodnými činnosťami.
3. Kvôli zriadeniu systému RIS členské štáty:
 - a) poskytnú užívateľom RIS všetky relevantné údaje týkajúce sa plavby a plánovania cesty na vnútrozemských vodných cestách. Tieto údaje sa poskytujú prinajmenšom v prístupnom elektronickom formáte;
 - b) zabezpečia, že pre všetky ich vnútrozemské vodné cesty triedy Va a vyšších tried v súlade s Klasifikáciou európskych vnútrozemských vodných ciest, okrem údajov uvedených v písmene a), budú mať užívatelia RIS k dispozícii elektronické plavebné mapy vhodné na účely plavby;
 - c) umožnia, pokiaľ si vnútroštátne alebo medzinárodné predpisy vyžadujú hlásenia z lodí, že príslušné orgány budú dostávať elektronické hlásenia z lodí o požadovaných údajoch lodí. Pri cezhraničnej doprave sa takéto informácie odovzdávajú príslušným orgánom susedného štátu a každé takéto odovzdanie sa ukončí pred príchodom plavidiel na hranicu;
 - d) zabezpečia, aby boli plavebné správy pre veliteľov lodí, vrátane informácií o vodnom stave (alebo o maximálnom prípustnom ponore) a hlásení o ľadochode na vnútrozemských vodných cestách, poskytované ako štandardné, kódo-

vané správy, ktoré sa dajú načítať. Štandardná správa obsahuje aspoň tie informácie, ktoré sú nevyhnutné pre bezpečnú plavbu. Plavebné správy pre veliteľov lodí sa poskytujú prinajmenšom v prístupnom elektronickom formáte.

Závazky uvedené v tomto odseku sa splnia v súlade s predpismi určenými v prílohách I a II.

4. Príslušné orgány členských štátov zriadia centrá RIS v súlade s regionálnymi potrebami.

5. Na používanie automatického identifikačného systému (AIS) sa vzťahuje Regionálna dohoda o rádiotelefonických službách na vnútrozemských vodných cestách, uzavretá v Bazileji 6. apríla 2000 v rámci regulácie rádiokomunikácií Medzinárodnej telekomunikačnej únie (ITU).

6. Členské štáty, v prípade potreby v spolupráci so Spoločenstvom, podporujú veliteľov lodí, prevádzkovateľov, agentov alebo vlastníkov lodí, ktoré sa plavia na ich vnútrozemských vodných cestách, lodných zasielateľov alebo vlastníkov nákladu na palube lode, aby plne využívali služby, ktoré sú im na základe tejto smernice k dispozícii.

7. Komisia prijme vhodné opatrenia na overenie interoperability, spoľahlivosti a bezpečnosti RIS.

Článok 5

Technické usmernenia a predpisy

1. So zámerom podporiť RIS a zabezpečiť interoperabilitu týchto služieb podľa článku 4 ods. 2 Komisia definuje v súlade s odsekom 2 technické usmernenia pre plánovanie, zavedenie a prevádzkové využitie služieb (usmernenia RIS), ako aj technické predpisy najmä v týchto oblastiach:

- a) displej pre zobrazenie elektronickej plavebnej mapy a Informačný systém pre vnútrozemskú plavbu (štandard ECDIS pre vnútrozemské vodné cesty);
- b) elektronické hlásenia z lodí;
- c) systém plavebných správ pre veliteľov lodí;
- d) systémy lokalizácie plavidiel a sledovania ich dráhy;
- e) zlučiteľnosť zariadenia potrebného na využívanie RIS.

Tieto usmernenia a predpisy sú založené na technických zásadách stanovených v prílohe II a zohľadnia výsledky práce príslušných medzinárodných organizácií v tejto oblasti.

2. Technické usmernenia a predpisy uvedené v odseku 1 stanoví a v prípade potreby zmení a doplní Komisia v súlade s postupom stanoveným v článku 11 ods. 3 Toto stanovenie sa uskutoční v súlade s týmto časovým harmonogramom:

- a) usmernenia RIS do 20. júna 2006;
- b) technické predpisy týkajúce sa štandardu ECDIS pre vnútrozemské vodné cesty, elektronického hlásenia z lodí a systému plavebných správ pre veliteľov lodí do 20. októbra 2006;
- c) technické predpisy týkajúce sa systémov lokalizácie plavidiel a sledovania ich dráhy do 20. decembra 2006.

3. Usmernenia RIS a predpisy sa uverejnia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 6

Určenie polohy zo satelitov

Na účely RIS, ktoré si vyžadujú určenie presnej polohy, sa odporúča použiť technológie určenia polohy zo satelitov.

Článok 7

Typové schválenie zariadenia RIS

1. Ak je to nevyhnutné pre bezpečnosť plavby a vyžadujú si to príslušné technické predpisy, malo by byť vydané typové schválenie terminálového a sieťového zariadenia RIS a softvérových aplikácií, pokiaľ ide o ich súlad s týmito predpismi, pred ich uvedením do prevádzky na vnútrozemských vodných cestách.

2. Členské štáty oznámia Komisii vnútroštátne orgány zodpovedné za typové schválenie. Komisia oznámi túto informáciu ostatným členským štátom.

3. Všetky členské štáty uznávajú typové schválenie vydané vnútroštátnymi orgánmi ostatných členských štátov uvedenými v odseku 2.

Článok 8

Príslušné orgány

Členské štáty určia príslušné orgány pre aplikáciu RIS a medzinárodnú výmenu údajov. Tieto orgány sa oznámia Komisii.

Článok 9

Pravidlá o ochrane súkromia, bezpečnosti a opakovanom použití informácií

1. Členské štáty zabezpečia, že spracovanie osobných údajov potrebných na prevádzku RIS sa uskutoční v súlade s pravidlami Spoločenstva o ochrane slobôd a základných práv jednotlivcov, vrátane smerníc 95/46/ES a 2002/58/ES.

2. Členské štáty implementujú a dodržia bezpečnostné opatrenia na ochranu správ RIS a záznamov pred nežiaducimi udalosťami alebo zneužitím vrátane neoprávneného prístupu, zmeny alebo straty.

3. Uplatňuje sa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/98/ES zo 17. novembra 2003 o opakovanom použití informácií verejného sektora ⁽¹⁾.

Článok 10

Postup pri zmene a doplnení

Prílohy I a II možno meniť a dopĺňať vo svetle skúseností nadobudnutých pri uplatňovaní tejto smernice a prispôbiť ich technickému pokroku v súlade s postupom stanoveným v článku 11 ods. 3.

Článok 11

Výbor

1. Komisii pomáha výbor zriadený podľa článku 7 smernice Rady 91/672/EHS zo 16. decembra 1991 o vzájomnom uznávaní kapitánskych osvedčení pre prepravu tovaru a cestujúcich vnútrozemskou vodnou dopravou, vydávaných jednotlivými štátmi ⁽²⁾.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 3 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na ustanovenia jeho článku 8.

3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na ustanovenia jeho článku 8.

4. Lehota ustanovená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.

5. Komisia pravidelne konzultuje so zástupcami odvetvia.

Článok 12

Transpozícia

1. Členské štáty, ktoré majú vnútrozemské vodné cesty patriace do rozsahu pôsobnosti článku 2, uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 20. októbra 2007. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 345, 31.12.2003, s. 90.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 373, 31.12.1991, s. 29. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s požiadavkami stanovenými v článku 4 najneskôr 30 mesiacov po nadobudnutí účinnosti príslušných technických usmernení a predpisov uvedených v článku 5. Technické usmernenia a predpisy nadobudnú účinnosť dňom nasledujúcim po ich uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

3. Na žiadosť členského štátu môže Komisia v súlade s postupom stanoveným v článku 11 ods. 2 predĺžiť lehotu stanovenú v odseku 2 na splnenie jednej alebo viacerých požiadaviek článku 4, pokiaľ ide o vnútrozemské vodné cesty patriace do rozsahu pôsobnosti článku 2, ale s nízkou hustotou plavby, alebo pokiaľ ide o vnútrozemské vodné cesty, v prípade ktorých by náklady na splnenie týchto požiadaviek boli nepriemerané vzhľadom na výhody. Táto lehota sa môže predĺžiť jednoduchým rozhodnutím Komisie; predĺženie je možné obnoviť. Odôvodnenie poskytnuté spolu so žiadosťou členského štátu sa vzťahuje na hustotu plavby a hospodárske podmienky v prípade príslušnej vodnej cesty. Predtým ako Komisia prijme rozhodnutie, môže členský štát, ktorý požiadal o predĺženie lehoty, pokračovať vo svojich činnostiach tak, akoby mu bolo udelené predĺženie.

4. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

5. V prípade potreby si členské štáty navzájom pomáhajú pri implementácii tejto smernice.

6. Komisia dohliada na zavedenie RIS v Spoločenstve a predloží Európskemu parlamentu a Rade správu do 20. októbra 2008.

Článok 13

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 14

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom, ktoré majú vnútrozemské vodné cesty patriace do rozsahu pôsobnosti článku 2.

V Štrasburgu 7. septembra 2005

Za Európsky parlament

predseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

predseda

C. CLARKE

PRÍLOHA I

MINIMÁLNE POŽIADAVKY PRE ÚDAJE

Tak, ako sa uvádza v článku 4 ods. 3 písm. a), poskytujú sa najmä tieto údaje:

- os vodnej cesty s určením kilometrovníka,
- obmedzenia plavidiel alebo zostáv z hľadiska dĺžky, šírky, ponoru a najvyššieho pevného bodu plavidla nad hladinou,
- prevádzkové časy objektov obmedzujúcich plavbu, najmä plavebných komôr a mostov,
- lokalizácia prístavov a terminálov,
- referenčné údaje z vodočetných staníc vzťahujúce sa k plavbe.

PRÍLOHA II

ZÁSADY USMERNENÍ A TECHNICKÝCH PREDPISOV RIS**1. Usmernenia RIS**

Usmernenia RIS uvedené v článku 5 dodržiujú nasledujúce zásady:

- a) určenie technických požiadaviek pre plánovanie, zavedenie a prevádzkové využitie služieb a súvisiacich systémov;
- b) štruktúra a organizácia RIS a
- c) odporúčenia pre plavidlá, aby sa zúčastňovali na RIS, aby sa podieľali na individuálnych službách a postupnom rozvoji RIS.

2. Štandard ECDIS pre vnútrozemské vodné cesty

Technické predpisy, ktoré budú vypracované v súlade s článkom 5, pre displej pre zobrazenie elektronickej plavebnej mapy a Informačný systém pre vnútrozemskú plavbu (štandard ECDIS pre vnútrozemské vodné cesty) rešpektujú tieto zásady:

- a) zlučiteľnosť s námorným ECDIS, aby sa umožnila plavba vnútrozemských plavidiel v zónach pre zmiešanú plavbu ústí riek a riečno-morskú plavbu;
- b) definovanie minimálnych požiadaviek pre zariadenia štandardu ECDIS pre vnútrozemské vodné cesty, ako aj minimálny obsah elektronických plavebných máp so zreteľom na bezpečnosť plavby, a to najmä:
 - vysoký stupeň spoľahlivosti a dostupnosti používaných zariadení štandardu ECDIS pre vnútrozemské vodné cesty,
 - odolnosť zariadení štandardu ECDIS pre vnútrozemské vodné cesty voči podmienkam prostredia typickým na palube plavidla, s vylúčením akéhokoľvek zníženia kvality a spoľahlivosti,
 - zahrnutie všetkých druhov geografických objektov (napr. hraníc plavebných dráh, nábrežných konštrukcií, majákov), ktoré sú potrebné na bezpečnú plavbu do elektronických plavebných máp,
 - monitoring elektronickej plavebnej mapy s prekrytím obrazu radaru pri kormidlovaní plavidla;
- c) zahrnutie informácií o hĺbke na plavebnej dráhe v elektronickej plavebnej mape a zobrazenie predefinovanej a aktuálnej výšky hladiny vody;
- d) zahrnutie doplnkových informácií (napr. informácií o ďalších stranách okrem príslušných orgánov) v elektronickej plavebnej mape a zobrazenie v štandarde ECDIS pre vnútrozemské vodné cesty bez vplyvu na informácie, ktoré sú potrebné na bezpečnú plavbu;
- e) dostupnosť elektronických plavebných máp pre užívateľov RIS;
- f) dostupnosť údajov určených pre elektronické plavebné mapy pre všetkých výrobcov aplikácií, tam, kde je to vhodné, za primeraný poplatok súvisiaci s nákladmi.

3. Elektronické hlásenia z lodí

Technické predpisy pre elektronické hlásenia z lodí vo vnútrozemskej plavbe v súlade s článkom 5 rešpektujú tieto zásady:

- a) umožnenie výmeny elektronických dát medzi príslušnými orgánmi členských štátov, medzi účastníkmi vnútrozemskej, ako aj námornej dopravy a multimodálna doprava, ak je v nej zahrnutá aj vnútrozemská plavba;
- b) používanie štandardizovanej notifikačnej dopravnej správy v elektronických hláseniach loď — plavebná správa, plavebná správa — loď a plavebná správa — plavebná správa s cieľom získania kompatibility s námornou dopravou;
- c) používanie medzinárodne uznávaného zoznamu kódov a klasifikácií, s možnosťou doplnenia pre rozšírené potreby vnútrozemskej dopravy;
- d) používanie jednotného európskeho identifikačného čísla plavidiel.

4. Plavebné správy pre veliteľov lodí

Technické predpisy pre plavebné správy pre veliteľov lodí v súlade s článkom 5, najmä pokiaľ ide o informácie o vodných cestách, plavebné informácie a riadenie plavby, ako aj plánovanie ciest, rešpektujú nasledujúce zásady:

- a) štandardizovaná štruktúra údajov s použitím vopred definovaných textových modulov, vo veľkej miere kódovaná s cieľom umožniť automatický preklad najdôležitejšieho obsahu do iných jazykov a uľahčiť integráciu plavebných správ pre veliteľov lodí do systémov plánovania ciest;
- b) zlučiteľnosť štandardizovanej štruktúry údajov so štruktúrou údajov štandardu ECDIS pre vnútrozemské vodné cesty kvôli umožneniu integrácie plavebných správ pre veliteľov lodí v štandarde ECDIS pre vnútrozemské vodné cesty.

5. Systémy lokalizácie plavidiel a sledovania ich dráhy

Technické predpisy pre lokalizáciu plavidiel a sledovanie ich dráhy v súlade s článkom 5 rešpektujú tieto zásady:

- a) definovanie požiadaviek systémov a štandardných správ, ako aj postupov tak, aby boli poskytované automaticky;
 - b) rozlíšenie systémov vhodných pre požiadavky informácií o momentálnej plavebnej situácii od systémov vhodných pre požiadavky strategických informácií o plavebnej situácii, oba so zreteľom na presnosť polohy a požadovanej rýchlosti aktualizácie;
 - c) popis príslušných technických systémov lokalizácie plavidiel a sledovania ich dráhy ako vnútrozemský AIS (vnútrozemský systém automatickej identifikácie);
 - d) zlučiteľnosť formátov dát s námorným systémom AIS.
-

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2005/45/ES

zo 7. septembra 2005

o vzájomnom uznávaní osvedčení námorníkov vydávaných v členských štátoch a o zmene a doplnení smernice 2001/25/ES

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 80 ods. 2,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Rada vo svojich záveroch z 5. júna 2003 o zlepšení obrazu lodnej dopravy v Spoločenstve a o zvýšení príťažlivosti povolania námorníkov pre mladých ľudí zdôraznila nevyhnutnosť podpory profesijnej mobility námorníkov v Európskej únii s osobitným dôrazom na postupy uznávania osvedčení o spôsobilosti námorníkov, pričom sa zabezpečí celkový súlad s požiadavkami Dohovoru Medzinárodnej námornej organizácie (IMO) o normách výcviku, kvalifikácie a strážnej služby námorníkov z roku 1978 (Dohovor STCW) v aktualizovanom znení.
- (2) Námorná preprava je intenzívne a rýchlo sa rozvíjajúce odvetvie, ktoré má osobitný medzinárodný charakter. S ohľadom na zvyšujúci sa nedostatok námorníkov Spoločenstva môže byť preto rovnováha medzi ponukou a dopytom po ľudských zdrojoch účinnejšie zabezpečená na úrovni Spoločenstva ako na vnútroštátnej úrovni. Preto je nevyhnutné, aby bola spoločná dopravná politika v oblasti námornej dopravy rozšírená s cieľom uľahčiť pohyb námorníkov v Spoločenstve.
- (3) Pokiaľ ide o kvalifikáciu námorníkov, v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2001/25/ES zo 4. apríla 2001 o minimálnej úrovni prípravy námorníkov ⁽³⁾ Spoločenstvo ustanovilo minimálne požiadavky námorného vzdelávania, prípravy a vydávania osvedčení. Táto smernica

začlenila do práva Spoločenstva medzinárodné normy pre výcvik, kvalifikáciu a strážnu službu námorníkov, ustanovené Dohovorom STCW.

- (4) Smernica 2001/25/ES ustanovuje, že námorníci musia mať osvedčenie o spôsobilosti vydané a potvrdené príslušným orgánom členského štátu v súlade s touto smernicou a oprávňujúce jeho zákonného držiteľa slúžiť na lodi v rozsahu danej spôsobilosti a vykonávať funkcie až do úrovne zodpovednosti uvedenej v danom osvedčení.
- (5) Podľa smernice 2001/25/ES vzájomné uznávanie osvedčení členskými štátmi, ktorých držiteľmi sú námorníci, ktorí sú alebo nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, podlieha ustanoveniam smerníc 89/48/EHS ⁽⁴⁾ a 92/51/EHS ⁽⁵⁾, ktorými sa ustanovuje prvý a druhý všeobecný systém uznávania odborného vzdelania a prípravy. Tieto smernice neustanovujú automatické uznávanie odborných kvalifikácií námorníkov, keďže námorníci môžu podliehať kompenzačným opatreniam.
- (6) Každý členský štát by mal uznať akékoľvek osvedčenie a iný doklad o odborných kvalifikáciách, vydaný iným členským štátom v súlade so smernicou 2001/25/ES. Z toho dôvodu by každý členský štát mal povoliť námorníkovi, ktorý získal osvedčenie o spôsobilosti v inom členskom štáte v súlade s požiadavkami tejto smernice, zamestnať sa alebo vykonávať námornícke povolanie, na ktoré má kvalifikáciu, za rovnakých podmienok, ako sú tie, ktoré sa vzťahujú na štátnych príslušníkov tohto členského štátu.
- (7) Keďže táto smernica je zameraná na uľahčenie vzájomného uznávania osvedčení, neupravuje podmienky, ktoré sa týkajú prístupu k zamestnaniu.
- (8) Dohovor STCW vymedzuje jazykové požiadavky pre námorníkov. Tieto požiadavky by mali byť zahrnuté do práva Spoločenstva, aby sa zabezpečila účinná komunikácia na palube lodí a uľahčil sa voľný pohyb námorníkov v Spoločenstve.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 157, 28.6.2005, s. 53.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 23. februára 2005 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku). Rozhodnutie Rady z 27. júna 2005.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 136, 18.5.2001, s. 17. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Komisie 2005/23/ES (Ú. v. EÚ L 62, 9.3.2005, s. 14).

⁽⁴⁾ Smernica Rady 89/48/EHS z 21. decembra 1988 o všeobecnom systéme uznávania diplomov vyššieho vzdelania, udelených pri ukončení odborného vzdelávania a prípravy v dĺžke trvania aspoň troch rokov (Ú. v. ES L 19, 24.1.1989, s. 16). Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/19/ES (Ú. v. ES L 206, 31.7.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Smernica Rady 92/51/EHS z 18. júna 1992 o druhom všeobecnom systéme uznávania odborného vzdelania a prípravy, ktorou sa dopĺňa smernica 89/48/EHS (Ú. v. ES L 209, 24.7.1992, s. 25). Smernica naposledy zmenená a doplnená rozhodnutím Komisie 2004/108/ES (Ú. v. EÚ L 32, 5.2.2004, s. 15).

(9) Rozširovanie osvedčení o spôsobilosti námorníkov získané podvodom znamená v súčasnosti vážne nebezpečenstvo pre bezpečnosť na mori a pre ochranu morského prostredia. Držiteľia falošných osvedčení o spôsobilosti nespĺňajú vo väčšine prípadov minimálne požiadavky na vydávanie osvedčení podľa Dohovoru STCW. Títo námorníci by mohli byť ľahko účastníkmi nehôd na mori.

(10) Členské štáty by preto mali prijať a presadiť osobitné opatrenia na zabránenie a postihovanie podvodných praktík spojených s vydávaním osvedčení o spôsobilosti a mali by v rámci IMO pokračovať vo svojom úsilí o dosiahnutie prísnych a vymáhateľných dohôd o celosvetovom boji proti takýmto praktikám. Výbor pre námornú bezpečnosť a zabránenie znečisteniu z lodí (COSS) je v tomto ohľade vhodným miestom na výmenu informácií, skúseností a osvedčených postupov.

(11) Nariadením (ES) č. 1406/2002⁽¹⁾ sa zriadila Európska námorná bezpečnostná agentúra (ďalej len „agentúra“) na účely zabezpečenia vysokej, jednotnej a účinnej úrovne námornej bezpečnosti a zabránenia znečisťovaniu z lodí. Jednou z úloh pridelených agentúre je pomáhať Komisii pri plnení úloh, ktoré jej boli určené právnymi predpismi Spoločenstva, ktoré sa uplatňujú na výcvik, kvalifikáciu a strážnu službu lodí.

(12) Agentúra by preto mala pomáhať Komisii pri overovaní, či členské štáty spĺňajú požiadavky stanovené v tejto smernici a smernici 2001/25/ES.

(13) Vzájomné uznávanie osvedčení členskými štátmi, ktorých držiteľmi sú námorníci, ktorí sú alebo nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, by nemalo ďalej podliehať smerniciam 89/48/EHS a 92/51/EHS, ale malo by sa riadiť touto smernicou.

(14) Smernica 2001/25/ES by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť.

(15) Keďže cieľ tejto smernice, a to vzájomné uznávanie osvedčení námorníkov vydávaných v členských štátoch, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, a preto ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(16) Podľa odseku 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšom zákonodarstve⁽²⁾ sa členským štátom odporúča, aby pre seba i v záujme Spoločenstva vypracovali a zverejnili

vlastné tabuľky, ktoré budú podľa možnosti čo najlepšie zobrazovať súvislosť medzi touto smernicou a transpozíčnými opatreniami,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

Táto smernica sa vzťahuje na námorníkov, ktorí sú:

- a) štátni príslušníci členského štátu;
- b) štátni príslušníci iných štátov a majú osvedčenia vydané členským štátom.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto pojmy:

- a) „námorník“ je osoba s úrovňou prípravy a s osvedčením vydaným členským štátom minimálne v súlade s požiadavkami stanovenými v prílohe I k smernici 2001/25/ES;
- b) „osvedčenie“ je platný dokument v zmysle článku 4 smernice 2001/25/ES;
- c) „príslušné osvedčenie“ je osvedčenie vymedzené v článku 1 ods. 27 smernice 2001/25/ES;
- d) „potvrdenie“ je platný dokument vydaný príslušným orgánom členského štátu v súlade s článkom 5 ods. 2 a 6 smernice 2001/25/ES;
- e) „uznanie“ je prijatie osvedčenia alebo príslušného osvedčenia vydaného iným členským štátom príslušnými orgánmi hostiteľského členského štátu;
- f) „hostiteľský členský štát“ je akýkoľvek iný členský štát, v ktorom námorník žiada o uznanie svojho príslušného osvedčenia/príslušných osvedčení alebo iného osvedčenia/iných osvedčení;
- g) „dohovor STCW“ je Medzinárodný dohovor o normách výcviku, kvalifikácie a strážnej služby námorníkov z roku 1978 v aktualizovanom znení;
- h) „kódex STCW“ je Kódex o výcviku, kvalifikácii a strážnej službe námorníkov, ako bol prijatý na základe rezolúcie č. 2 konferencie zmluvných strán STCW v roku 1995, v aktualizovanom znení;
- i) „agentúra“ je Európska námorná bezpečnostná agentúra, zriadená nariadením (ES) č. 1406/2002.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 z 27. júna 2002, ktorým sa ustanovuje Európska námorná bezpečnostná agentúra (Ú. v. ES L 208, 5.8.2002, s. 1). Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 724/2004 (Ú. v. EÚ L 129, 29.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

Článok 3

Uznávanie osvedčení

1. Každý členský štát uznáva príslušné osvedčenia alebo iné osvedčenia vydané iným členským štátom v súlade s požiadavkami stanovenými v smernici 2001/25/ES.

2. Uznávanie príslušných osvedčení sa obmedzuje na spôsobilosti, funkcie a úrovne zodpovednosti v nich uvedené a je doplnené potvrdením, ktoré takéto uznanie potvrdí.

3. Členské štáty zabezpečia právo odvolať sa proti akémukoľvek odmietnutiu potvrdiť platné osvedčenie alebo proti nečinnosti v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a postupmi.

4. Bez ohľadu na odsek 2 môžu príslušné orgány hostiteľského členského štátu uplatniť ďalšie obmedzenia týkajúce sa spôsobilosti, funkcií a úrovni zodpovednosti, pokiaľ ide o pobrežné plavby, ako sa uvádza v článku 7 smernice 2001/25/ES, alebo alternatívnych osvedčení vydaných podľa nariadenia VII/1 prílohy I k smernici 2001/25/ES.

5. Hostiteľský členský štát zabezpečí, že námorníci, ktorí predložili na uznanie osvedčenia na vedúce funkcie, majú primerané vedomosti o námornej legislatíve daného členského štátu, zodpovedajúce funkciám, ktoré môžu zastávať.

Článok 4

Zmeny a doplnenia smernice 2001/25/ES

Smernica 2001/25/ES sa mení a dopĺňa takto:

1. Článok 4 sa nahrádza takto:

„Článok 4

Osvedčenie

Osvedčenie je akýkoľvek platný dokument bez ohľadu na označenie, pod ktorým je známy, vydaný príslušným orgánom členského štátu alebo na základe jeho splnomocnením v súlade s článkom 5 a požiadavkami stanovenými v prílohe I.“

2. Vkladá sa tento článok:

„Článok 7a

Zabránenie podvodom a iným nezákonným praktikám

1. Členské štáty prijímajú a presadzia vhodné opatrenia na zabránenie podvodom a iným nezákonným praktikám, ktoré zahŕňajú postupy udeľovania osvedčení alebo osvedčení vydané a potvrdené ich príslušnými orgánmi, a stanovujú sankcie, ktoré sú účinné, primerané a odrádzajúce.

2. Členské štáty určujú príslušné vnútroštátne orgány zodpovedné za odhaľovanie podvodov a iných nezákonných praktík a boj proti nim, ako aj výmenu informácií

o udeľovaní osvedčení námorníkov s príslušnými orgánmi iných členských štátov a tretích krajín.

Členské štáty bezodkladne informujú ostatné členské štáty a Komisiu o údajoch týkajúcich sa týchto príslušných vnútroštátnych orgánov.

Členské štáty bezodkladne informujú aj akékoľvek tretie krajiny, s ktorými uzatvorili dohodu v súlade s nariadením I/10 ods. 1.2 dohovoru STCW, o údajoch týkajúcich sa týchto príslušných vnútroštátnych orgánov.

3. Na žiadosť hostiteľského členského štátu príslušné orgány iného členského štátu poskytujú písomné potvrdenie alebo odmietnutie pravosti osvedčení námorníkov, zodpovedajúcich potvrdení alebo akýchkoľvek iných listinných dôkazov o výcviku, vystavených v tomto inom členskom štáte.“

3. Článok 18 ods. 1 a 2 sa vypúšťajú s účinnosťou od 20. októbra 2007.

4. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 21a

Pravidelné monitorovanie plnenia

Bez toho, aby boli dotknuté právomoci Komisie podľa článku 226 zmluvy, Komisia s pomocou Európskej námornej bezpečnostnej agentúry, zriadenej nariadením (ES) č. 1406/2002 (*), pravidelne overuje aspoň raz za päť rokov, či členské štáty plnia minimálne požiadavky stanovené touto smernicou.

Článok 21b

Správa o plnení

Najneskôr do 20. októbra 2010 Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade hodnotiacu správu, ktorú vypracuje na základe informácií získaných podľa článku 21a. Komisia v tejto správe analyzuje plnenia tejto smernice členskými štátmi, a ak to bude potrebné, navrhne ďalšie opatrenia.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 z 27. júna 2002, ktorým sa ustanovuje Európska námorná bezpečnostná agentúra (Ú. v. ES L 208, 5.8.2002, s. 1). Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 724/2004 (Ú. v. EÚ L 129, 29.4.2004, s. 1).“

5. Do kapitoly I prílohy I sa vkladá tento odsek:

„1a. Členské štáty zabezpečia, aby boli námorníci dostatočne jazykovo vybavení, ako je stanovené v oddieloch A-II/1, A-III/1, A-IV/2 a A-II/4 kódexu STCW, aby tak mohli vykonávať osobitné povinnosti na plavidle plávajúcim pod vlajkou hostiteľského členského štátu.“

Článok 5

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 20. októbra 2007. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 6

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 7

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 7. septembra 2005

Za Európsky parlament

predseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

predseda

C. CLARKE

(Akty prijaté v súlade s hlavou VI Zmluvy o založení Európskej únie)

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY 2005/667/SVV

z 12. júla 2005

na posilnenie trestnoprávneho rámca pre vynútiteľnosť práva proti znečisťovaniu mora z lodí

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, a najmä na jej článok 31 ods. 1 písm. e) a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

keďže:

(1) Akčný plán Rady a Komisie o tom, ako najlepšie vykonať ustanovenia Amsterdamskej zmluvy o priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti ⁽²⁾, a závery zo zasadnutia Európskej rady v Tampere z 15. a 16. októbra 1999, a najmä bod 48 záverov, vyzvali na predloženie legislatívnych návrhov na boj proti trestným činom proti životnému prostrediu, najmä spoločných trestov a porovnateľných procesných záruk.

(2) Boj proti úmyselnému znečisťovaniu mora z lodí alebo znečisťovaniu zo závažnej nedbanlivosti predstavuje jednu z priorít Únie. Body 32 až 34 zo záverov zasadnutia Európskej rady v Kodani 12. a 13. decembra 2002 a vyhlásenie Rady SVV z 19. decembra 2002 po stroskovaní ropného tankera Prestige vyjadrili odhodlanie Únie prijať všetky opatrenia potrebné na to, aby sa v budúcnosti vyhlo takýmto škodám.

(3) Na tento účel, ako uviedla Komisia vo svojom oznámení Európskemu parlamentu a Rade o zvyšovaní bezpečnosti na mori v reakcii na stroskocie ropného tankera Prestige, by mali byť právne predpisy členských štátov aproximované.

(4) Účelom smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/35/ES zo 7. septembra 2005 o znečisťovaní mora z lodí a o zavedení sankcií za porušenia ⁽³⁾ a tohto rámcového rozhodnutia, ktoré dopĺňa smernicu 2005/35/ES podrobnými pravidlami v trestnej oblasti, je vykonať takúto aproximáciu.

(5) Toto rámcové rozhodnutie, ktoré vychádza z článku 34 Zmluvy o Európskej únii, je vhodným nástrojom na zaviazanie členských štátov, aby ustanovili trestné sankcie.

(6) Vzhľadom na osobitný charakter, akým konajú, mali by sa zaviesť spoločné sankcie pre právnické osoby.

(7) Dohovor Organizácie Spojených národov o morskom práve z roku 1982, podpísaný všetkými členskými štátmi a Európskym spoločenstvom ako zmluvnou stranou, je obzvlášť dôležitý v kontexte spolupráce.

(8) S cieľom zabezpečiť rýchly prenos informácií od jedného členského štátu k druhému mala by sa medzi členskými štátmi zabezpečiť čo najlepšia možná spolupráca. Mali by sa označiť a určiť kontaktné miesta.

(9) Keďže ciele tohto rámcového rozhodnutia nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu cezhraničného charakteru škody, ktorá môže vzniknúť príslušným správaním, ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Únia môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje toto rámcové rozhodnutie rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

(10) Toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané článkom 6 Zmluvy o Európskej únii a zohľadnené Chartou základných práv Európskej únie.

(11) Toto rámcové rozhodnutie neobsahuje výslovný záväzok členských štátov, ktoré hraničia s morskými úžinami využívanými na medzinárodnú plavbu podliehajúcu tranzitnému režimu, ako je to ustanovené v časti III oddiele 2 Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve z roku 1982 založiť súdnu právomoc, pokiaľ ide o trestné činy spáchané v týchto úžinách. Súdna právomoc, pokiaľ ide o trestné činy, by mala byť určená v súlade s medzinárodným právom, a najmä s článkom 34 uvedeného dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve z roku 1982.

⁽¹⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 13. januára 2004 (Ú. v. EÚ C 92, 16.4.2004, s. 19).

⁽²⁾ Ú. v. ES C 19, 23.1.1999, s. 1.

⁽³⁾ Pozri stranu 11 tohto úradného vestníka.

- (12) Praktické uplatnenie opatrení prijatých členskými štátmi pri implementovaní tohto rámcového rozhodnutia by mala monitorovať Komisia, ktorá by mala do piatich rokov odo dňa implementácie tohto rámcového rozhodnutia predložiť Rade správu. Táto správa môže obsahovať vhodné návrhy,

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

Článok 1

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto rámcového rozhodnutia sa uplatňujú definície uvedené v článku 2 smernice 2005/35/ES.

Článok 2

Trestné činy

1. Pokiaľ článok 4 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia neustanoví inak, každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa porušenie v zmysle článkov 4 a 5 smernice 2005/35/ES považovalo za trestný čin.

2. Odsek 1 sa nevzťahuje na členov posádky, pokiaľ ide o porušenie, ku ktorým dôjde v úžinách používaných na medzinárodnú plavbu, vo výhradných hospodárskych zónach a na šírom mori, keď sú splnené podmienky stanovené v prílohe I pravidle 11 písm. b) alebo v prílohe II pravidle 6 písm. b) dohovoru MARPOL 73/78.

Článok 3

Pomoc, navádzanie a podnecovanie

Každý členský štát v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi prijíma opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby pomoc, navádzanie alebo podnecovanie pri trestnom čine uvedenom v článku 2 bolo trestné.

Článok 4

Sankcie

1. Každý členský štát prijíma opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa za trestné činy uvedené v článkoch 2 a 3 ukladali účinné, primerané a odradzujúce sankcie, ktoré zahŕňajú aspoň pri závažných prípadoch tresty odňatia slobody s hornou hranicou najmenej jeden až tri roky.

2. Pri menej závažných prípadoch, keď spáchaný skutok nespôsobil zhoršenie kvality vody, môže členský štát ustanoviť sankcie odlišného druhu od tých, ktoré sú ustanovené v odseku 1.

3. Trestné sankcie ustanovené v odseku 1 môžu byť doplnené inými sankciami alebo opatreniami, najmä pokutami alebo zákazom fyzickej osobe vykonávať činnosť, ktorá si vyžaduje úradné splnomocnenie alebo súhlas, alebo znemožnením založiť, spravovať alebo riadiť spoločnosť alebo nadáciu, ak skutočnosti, ktoré viedli k jej odsúdeniu, preukazujú, že existuje zjavné riziko páchania trestnej činnosti rovnakého druhu.

4. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa za úmyselné spáchané trestné činy uvedené v článku 2 ukladali tresty odňatia slobody s hornou hranicou najmenej päť až desať rokov, ak bola trestným činom spôsobená závažná škoda veľkého rozsahu na kvalite vody, živočíšnym alebo rastlinným druhom, alebo ich častiam a smrť alebo vážne zranenie osôb.

5. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa za úmyselné spáchané trestné činy uvedené v článku 2 ukladali tresty s hornou hranicou najmenej dva až päť rokov odňatia slobody, ak:

a) bola trestným činom spôsobená závažná škoda veľkého rozsahu na kvalite vody, živočíšnym alebo rastlinným druhom, alebo ich častiam, alebo

b) trestný čin bol spáchaný v rámci zločineckej organizácie v zmysle jednotnej akcie Rady 98/733/SVV z 21. decembra 1998, ktorou sa stanovuje, že účasť v zločineckej organizácii je v členských štátoch Európskej únie trestný čin⁽¹⁾ bez ohľadu na výšku sankcie uvedenú v tejto jednotnej akcii.

6. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa za trestné činy uvedené v článku 2, ak boli spáchané zo závažnej nedbanlivosti, ukladali tresty odňatia slobody s hornou hranicou najmenej dva až päť rokov, ak bola trestným činom spôsobená závažná škoda veľkého rozsahu na kvalite vody, živočíšnym alebo rastlinným druhom, alebo ich častiam a smrť alebo vážne zranenie osôb.

7. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa za trestné činy uvedené v článku 2, ak boli spáchané zo závažnej nedbanlivosti, ukladali tresty odňatia slobody s hornou hranicou najmenej jeden až tri roky, ak bola trestným činom spôsobená závažná škoda veľkého rozsahu na kvalite vody, živočíšnym alebo rastlinným druhom, alebo ich častiam.

8. Pokiaľ ide o tresty odňatia slobody, uplatňuje sa tento článok bez toho, aby bolo dotknuté medzinárodné právo, a najmä článok 230 dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve z roku 1982.

Článok 5

Zodpovednosť právnických osôb

1. Každý členský štát prijíma opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby právnické osoby mohli byť zodpovedné za trestné činy uvedené v článkoch 2 a 3, spáchané v ich prospech akoukoľvek osobou konajúcou buď samostatne, alebo ako člen orgánu právnickej osoby, ktorá má v rámci právnickej osoby vedúce postavenie na základe:

a) oprávnenia zastupovať právnickú osobu alebo

b) právomoci prijímať rozhodnutia v mene právnickej osoby, alebo

c) právomoci vykonávať kontrolu v rámci právnickej osoby.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 351, 29.12.1998, s. 1.

2. Okrem prípadov ustanovených v odseku 1 členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby mohli byť právnické osoby zodpovedné v prípade, že nedostatočný dohľad alebo kontrola osobou uvedenou v odseku 1 umožnila spáchanie trestného činu uvedeného v článku 2 v prospech tejto právnickej osoby osobou jej podriadenou.

3. Zodpovednosť právnickej osoby podľa odsekov 1 a 2 nevylučuje trestné konanie voči fyzickým osobám, ktoré sú páchatelmi, navádzacími alebo spolupáchateľmi pri trestných činoch uvedených v článkoch 2 a 3.

Článok 6

Sankcie voči právnickým osobám

1. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa právnickej osobe zodpovednej podľa článku 5 ods. 1 ukladali účinné, primerané a odradzujúce sankcie. Sankcie:

a) zahŕňajú peňažné tresty alebo pokuty, ktoré aspoň v prípadoch, keď je právnická osoba uznaná za zodpovednú za trestné činy uvedené v článku 2, sú:

i) s hornou hranicou najmenej 150 000 EUR až 300 000 EUR;

ii) s hornou hranicou najmenej 750 000 EUR až 1 500 000 EUR v najzávažnejších prípadoch zahŕňajúcich prinajmenšom úmyselne spáchané trestné činy, na ktoré sa vzťahuje článok 4 ods. 4 a 5;

b) môžu vo všetkých prípadoch zahŕňať iné sankcie, ako sú peňažné sankcie, napríklad:

i) vylúčenie z nároku na verejné dávky alebo pomoc;

ii) dočasný alebo trvalý zákaz vykonávať obchodnú činnosť;

iii) nariadenie súdneho dohľadu;

iv) súdne rozhodnutie o zrušení (právnickej osoby);

v) záväzok prijať osobitné opatrenia na odstránenie následkov trestného činu, za ktorý je právnická osoba zodpovedná.

2. Na účely vykonania odseku 1 písm. a) a bez toho, aby bola dotknutá prvá veta odseku 1, členské štáty, ktoré neprijali euro, uplatňujú výmenný kurz medzi eurom a svojou menou, uverejnený v Úradnom vestníku Európskej únie 12. júla 2005.

3. Členský štát môže vykonať odsek 1 písm. a) uplatnením systému, podľa ktorého je peňažná sankcia úmerná obratu právnickej osoby, dosiahnutej alebo predpokladanej finančnej výhode zo spáchania trestného činu alebo úmerná akejkoľvek inej hodnote naznačujúcej finančnú situáciu právnickej osoby za predpokladu, že takýto systém umožňuje uplatňovať peňažné sankcie s hornou hranicou zodpovedajúcou prinajmenšom minimálnej sadzbe horných hraníc peňažných sankcií ustanovených v odseku 1 písm. a).

4. Členský štát, ktorý sa rozhodne implementovať rámcové rozhodnutie v súlade s odsekom 3, informuje o tom generálny sekretariát Rady a Komisiu.

5. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa právnickej osobe zodpovednej podľa článku 5 ods. 2 ukladali účinné, primerané a odradzujúce sankcie alebo opatrenia.

Článok 7

Súdna právomoc

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia, ktorými ustanoví svoju súdnu právomoc, v rozsahu umožnenom medzinárodným právom, pokiaľ ide o trestné činy uvedené v článkoch 2 a 3, ak tieto trestné činy boli spáchané:

a) úplne alebo sčasti na jeho území;

b) v jeho výhradnej hospodárskej zóne alebo v rovnocennej zóne ustanovenej v súlade s medzinárodným právom;

c) na palube lode plávajúcej pod jeho vlajkou;

d) niektorým z jeho štátnych príslušníkov, ak je trestný čin trestne stíhateľný podľa trestného práva miesta, kde bol spáchaný, alebo ak miesto, kde bol spáchaný, nepodlieha žiadnej územnej právomoci;

e) v prospech právnickej osoby so sídlom na jeho území;

f) mimo jeho územia, avšak spôsobili alebo pravdepodobne spôsobia znečistenie na jeho území alebo v jeho hospodárskej zóne a loď sa dobrovoľne nachádza v prístave alebo v mimopobrežnom termináli členského štátu;

g) na širom mori a loď sa dobrovoľne nachádza v prístave alebo v mimopobrežnom termináli členského štátu.

2. Každý členský štát sa môže rozhodnúť neuplatňovať alebo uplatňovať len v osobitných prípadoch alebo za osobitných okolností pravidlá o súdnej právomoci, ustanovené v:

a) odseku 1 písm. d);

b) odseku 1 písm. e).

3. Členské štáty oznámia generálnemu sekretariátu Rady, ak sa rozhodnú uplatniť odsek 2, ak je to potrebné, s uvedením osobitných prípadov alebo okolností, za ktorých sa rozhodnutie uplatňuje.

4. Ak trestný čin podlieha súdnej právomoci viacerých členských štátov, príslušné členské štáty sa podľa toho snažia primerane koordinovať svoju činnosť, najmä pokiaľ ide podmienky stíhania a podrobné opatrenia týkajúce sa vzájomnej pomoci.

5. Do úvahy sa vezmú nasledujúce kolízne kritériá:

a) členský štát, na ktorého území, vo výhradnej hospodárskej zóne alebo rovnocennej zóne bol spáchaný trestný čin;

b) členský štát, na ktorého území, vo výhradnej hospodárskej zóne alebo rovnocennej zóne sa prejavili účinky trestného činu;

- c) členský štát, ktorého územím, výhradnou hospodárskou zónou alebo rovnocennou zónou loď, z ktorej bol spáchaný trestný čin, prechádzala;
 - d) členský štát, ktorého štátnym príslušníkom je páchatel trestného činu alebo v ktorom má pobyt;
 - e) členský štát, na ktorého území má sídlo právnická osoba, v ktorej mene bol trestný čin spáchaný;
 - f) členský štát vlajky lode, z ktorej bol spáchaný trestný čin.
6. Na uplatňovanie tohto článku územie zahŕňa oblasť uvedenú v článku 3 ods. 1 písm. a) a b) smernice 2005/35/ES.

Článok 8

Oznamovanie informácií

1. Ak má členský štát informáciu o spáchaní trestného činu, na ktorý sa vzťahuje článok 2, alebo o riziku spáchania trestného činu, ktorý môže spôsobiť bezprostredné znečistenie, ihneď to oznámi ostatným členským štátom, ktoré môžu škodu utpieť, a Komisii.
2. Ak má členský štát informáciu o spáchaní trestného činu, na ktorý sa vzťahuje článok 2, alebo o riziku spáchania takého trestného činu, ktorý môže podliehať súdnej právomoci členského štátu, ihneď to oznámi tomuto členskému štátu.
3. Členské štáty bez meškania oznámia štátu vlajky alebo každému dotknutému štátu opatrenia prijaté podľa tohto rámcového rozhodnutia, a najmä podľa článku 7.

Článok 9

Určenie kontaktných miest

1. Každý členský štát určuje existujúce kontaktné miesta alebo ak je to potrebné, vytvára nové kontaktné miesta najmä na výmenu informácií uvedených v článku 8.
2. Každý členský štát informuje Komisiu, ktorý z jeho odborov pôsobí ako kontaktné miesto v súlade s odsekom 1. Komisia oznamuje ostatným členským štátom tieto kontaktné miesta.

Článok 10

Územná pôsobnosť

Toto rámcové rozhodnutie má rovnakú územnú pôsobnosť ako smernica 2005/35/ES.

Článok 11

Implementácia

1. Členské štáty prijímú všetky opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia do 12. januára 2007.
2. Do 12. januára 2007 členské štáty oznámia generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenia ustanovení, ktorými transponujú do svojho vnútroštátneho práva záväzky, ktoré im ukladá toto rámcové rozhodnutie. Na základe týchto informácií a písomnej správy Komisie Rada najneskôr do 12. januára 2009 posúdi, do akej miery členské štáty dosiahli súlad s týmto rámcovým rozhodnutím.
3. Do 12. januára 2012 Komisia predloží na základe informácií poskytnutých členskými štátmi o praktickom uplatňovaní ustanovení vykonávajúcich toto rámcové rozhodnutie Rade správu a predloží akékoľvek vhodné návrhy, ktoré môžu obsahovať návrhy, podľa ktorých členské štáty, pokiaľ ide o trestné činy spáchané v ich teritoriálnych vodách alebo v ich výlučnej hospodárskej zóne alebo rovnocennej zóne, nebudú považovať loď plaviacu sa pod vlajkou iného členského štátu za zahraničnú loď v zmysle článku 230 dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve z roku 1982.

Článok 12

Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

V Bruseli 12. júla 2005

Za Radu
predseda
G.BROWN

KORIGENDUM**Zápisnica o opravách k dohode medzi Európskym spoločenstvom a Spojenými štátmi americkými o spracovaní a postúpení údajov PNR leteckými dopravcami Úradu pre colnú správu a ochranu hraníc Ministerstva vnútornej bezpečnosti Spojených štátov amerických**

(Úradný vestník Európskej únie L 183 z 20. mája 2004)

Táto oprava nadobudla platnosť diplomatickou nótou, ktorá bola podpísaná v Bruseli 4. augusta 2005 a ktorej depozi-tárom je Rada.

Strana 84, piate odôvodnenie:

Namiesto: „So zreteľom na rozhodnutie Komisie C(2004) 1799 prijaté 17. mája 2004 podľa článku 25 ods. 6 smernice 95/46/ES, na základe ...“

má byť: „So zreteľom na rozhodnutie Komisie 2004/535/ES prijaté 14. mája 2004 podľa článku 25 ods. 6 smernice 95/46/ES, na základe ...“.
